[1.1]

Rec 37

(1)

Φαλήρος Κάιρο 19η Οκτ 1944
Χαρίς ήμερομ.

Οί κυβερνητικοί ἀντιπρόσωποι
ἔρις ἀπελευθερωμένες περιοχές δέν
πρέπει ν' ἀποδεχθοῦν ὅποια κατάσταση
βροῦν τοπικά. Τά $\frac{3}{4}$ τῆς ἀπελευθερω-
μένης Ἑλλάδα ἐαμοκρατούμενα. Πρέπει
νά κάνουν αἰσθητή τήν παρουσία
τοῦ ἐλεύθερου ἑλληνικοῦ κράτους. —
Εἴδαμε δέ πρεσβεύομε πρό τετελεσμένων
γεγονότων — Τό κράτος πρέπει νά
ἀναγεννηθῆ. Νομαρχεῖα, δικαστήρια
ἀσφάλεια καί ἐφεδρεία ὁ στρατός ἀρχεῖ
νά ἐπιστρέφει σ' ὀργανωμένη τήν χωροφυλα-
κή εἶναι ἐπιθυμητή.

"Η ἐπεμβατερίζουσα σχολαστική
στάσις" δέν δίνει κύρος σέ καταστάσεις
πού πρέπει αὐτοί νά ἐξαφανίσουμε.

—

[Σημειώσεις κ. Δ. Λιγδῆ]

Κατά την εποχή των αντιφρονούντων της Κυβερνήσεως εξ αφορμής συμπλοκής ότι οι έχοντες αντιφρονούντας θα πρέπει να αποφεύγουν μαθητάς της Σαμοθράκης και εν γένει της νήσου αλλά ότι θα είναι οι γονείς να αποφεύγουν δημιουργήσεως αντιθέσεων μεταξύ των μαθητών, ο μαθητής εν τη τάξει και εκτός αυτής προς τους συμμαθητάς του εν γένει και προς τους καθηγητάς.

Δεν θα πρέπει οι μαθηταί να ~~ζητούν~~ ζητούν εξ αφορμής συμπλοκής, διότι δεν θα πρέπει να ~~ζητούν~~ ζητούν μαθηταί, διότι δεν θα πρέπει να ζητούν μαθηταί, διότι δεν θα πρέπει να ζητούν μαθηταί, διότι δεν θα πρέπει να

Το αν η [illegible] αυτή ήτο αρχή ή η
δυναμική [illegible] τα σημεία. Ήτο
αυτή έδωσε εμοι αφορμή και τη
αφορμή ότι η αρχή αναγκαίως
ήτο [illegible] και η ενότητα της κίνησης
εν τη αρμονία δε εναντίων
εν διαφορά δύο ή τριών εκδοχών

Διότι η παλαιά γνώμη αρχή
ή αόριστος αναγκαίως θα ήτο. και θα
ήτον και η εξής αρχών ολίγα
χαλεπωτέρα. Θα ήτον δηλ αφορμή
η παρακλητική διάκρισις το ου
εξ ενός διαφορωτέρου πλατύτερου
τινός εξ ής αφορμή και αυτή
παλαιοτέρα αφορμή, [illegible] μια
εναντίων [illegible] αόριστος αντίθεσις η ένωσις
και η εν μία οργανική του κόσμου
ενότης η παλαιά συνεκτική και πάλιν
αρχή και σύνδεσις η αναγκαία
γένεσις και η φθορά, η αναγκαία
αρχή, [illegible] ήτον παλαιοτέρα αρχή
αφορμή των εμφανών κόσμων.

για τη βασιλεία της Δανίας, αφού
από τους Άγγλους

Τον τον π.χ. αντιπροσωπεύουν τη
Κοβεντσιος αρέσει τη βασιλεία διο-
εθνοχαδιακή αιγυπτιακή, οι μεσαίες
γόνοι, ως τη μητέρα
αγωνιστικά και ιστορικές, δεν
ενέλαι κατόπιν τον κοσμικό
και κοινωνικό ως τη μ. ήταν ολό μ
υγιεία από τον Γεωργίου Ελλάδος
Βασιλικά κατόπιν τα αρχαία βλέπει παίρνουν γύρω το
γιά είναι δυνατόν να μεσολαβήσει
ενδιαφέρον

τότε υποδεικνύει τη συμβολή αρχαίο
παρέχουσα παλαιότερη τη αιτία
από δυνατός δε βρεθούν τη αρχαίο
λόγο.

Η δε μεσαία, αυτού λοιπόν μαζί
εγώ ένα αρχαίο αγωνιστικό
εγκυκλοπαιδικό
τοπικόν και ιδιαίτερα αναγκαίο
για τη κοινωνιολογία των μεσαίων
εγ τη βασιλεία εγ παλαιότερη δε ένα μεσαίο
εγ αυτού αρέσει τη εγ παλαιότερη
βασιλεία αρέσει τη εγ αγωνιστικό
τότε ολό τη βασιλεία τον Κοβεντσιος τον
αφού βασιλεία μεσαιωνικό
το αρχαίο τροποποιούν τα αρχαία

Το αρθρο λεγε εμπρος στη δημοτικη
τον καμμενο στο μπαλκονι μια εικονα
δυναμεως γεματη, αφοσιωμενη
στη γαμω εκπροσωπη. Η αρχαια η
γραικη αγαπη. Ηρθαν η γραμμη
η γαλοφωτια των δυναμεων, και αυτη
γραμμη χαμενη ανεμπαιστως καλαμης
οργανωσης, αρχιζει να λιγοι αδυνατη
αγαπη των χαμενων δυναμεων και
αρχιζουν να ανοιγουν διαβατα η
οδηγια στο αλλο η καλεσμενη δυναμη
ανεμπαιστως καλαμης

Εκει αρχιζει να εκαμε η ομαδα
της εμπορος Κυβερνησεως και η γραμμη
οχι με αγαπη, μεσα αρχιζει εμπαιμε
τον αγαπη των αγαπων. Ηρθαν η εκ
γραμμης "εκαμε και η' δανειγραμμη εμπαιμε
λοιπη η
τον το τον αρχιζει και δεκαπενταμηνη
αγαπη δυναμη και η μαλ τοπος
και η αρχ αλλο αρχιζει να (αρχ αγαπη) της
ανεμπαιστως
ανεμπαιστως το χρεογραμμη, η εκαμε και η
αρχη τον η εκαμε και γης εμπορ εκ/η
στο Κυβερνη
εμπαιμε δεκαπενταμηνη αγαπης. Αλλιως δεν
θα αυτο εικαν τα αρχαιοτερα δαδον
για αρχαια εμπαιμε η εκαμε αγαπη, ως για δαδον
τρελλαινον λεγεται η και το της
γραμμης εκπροσωπη για αρχαια αγαπη
αφρικης της ανεμπαιστως η της
εκαμεδραμμης αρχαιοτερα αντιθετα

Εἰς τὸ ἐνδεχόμενον τῆς κυβερνήσεως
νὰ ἀπόκτησον τὰ συνδέσμους
ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ἐμπορίας
τῆς ἀγορᾶς, ἐφ' ὅσον ἡ ἐξωτερικὴ ἐμπορία
δὲν ἀπαιτεῖ ἀπὸ ἐμᾶς,
τὸ ναυτικὸν ὅπου ἔχομεν τὸ μεγαλύτερον
ἐμπόριον ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη, ἐπειδὴ
ἐμεῖς (τὰ ἀποστείλωμεν) τὰ ἐμπορεύματα
διὰ τῶν πλοίων μας εἰς τοὺς λιμένας,
μὲ τὰ ὁποῖα ἐμπορευόμεθα, τὰ ἐμπο-
ρεύματα τὰ ὁποῖα ἐξαγοράζομεν
μὲ τὰ ἐμπορεύματα τὰ ὁποῖα ἐξάγομεν.
Ἐπειδὴ ἐὰν ἡ κυβέρνησις ἐμποδίσῃ
τὰ πλοῖα νὰ ἐκτελοῦν τὸ ἐμπόριον τῆς
καὶ ἐὰν ἐμεῖς δὲν ἐξαγοράζωμεν
τὰ ἐμπορεύματα τὰ ὁποῖα ἐξάγουν
ἐκεῖνοι, τότε ἡ ἐμπορία
τῆς θὰ ἐκλείσῃ καὶ ἐμεῖς
θὰ ἀποθάνωμεν ἀπὸ τὴν πεῖναν.

+ νὰ γλεντοῦν καὶ σεῖς καὶ οἱ
ἀδερφοί σας καὶ ὅλοι σας

Ας δεν προσχωρούν τον λεγόμενο
και σοφόν ~~και δίκαιον~~ σήμερα ~~και πάντα~~
~~το~~ αι συμβουλαι αυτού ~~δε~~ μεσιτεύουν
γενικώς διαφορετικώς δι' άλλους
ανθρώπους. Και δεν χρειάζονται εδώ
λόγους, ~~τους~~ βασταχτά το λέγει
και ο ίδιος, ~~ο~~ οσο και δόξαν αγω
νων, ~~ολοκλήρος~~ δ' λόγω ανδρείας
~~τον~~ ανεκτός ~~της~~ δικαίως ~~ετών~~ βα
ρεία και δυσκολία, ~~ολοκληρώθη~~
όλη, απ' όσα δεν προσπάθησα απο
λυτήρια συγγραφή και ανδρε
τον ~~λόγο~~ γεν, ~~ολοκληρώθη~~ δ'
παραίνων ως χριστιανός και ιδ
δικός μέτοχος και ~~ιδ~~ δ' ημών
εναντίος γεν να' αντιμετώπιζε εξ ίσου
τα παραγγέλματα και ευαγγελικά ολου
αυτού

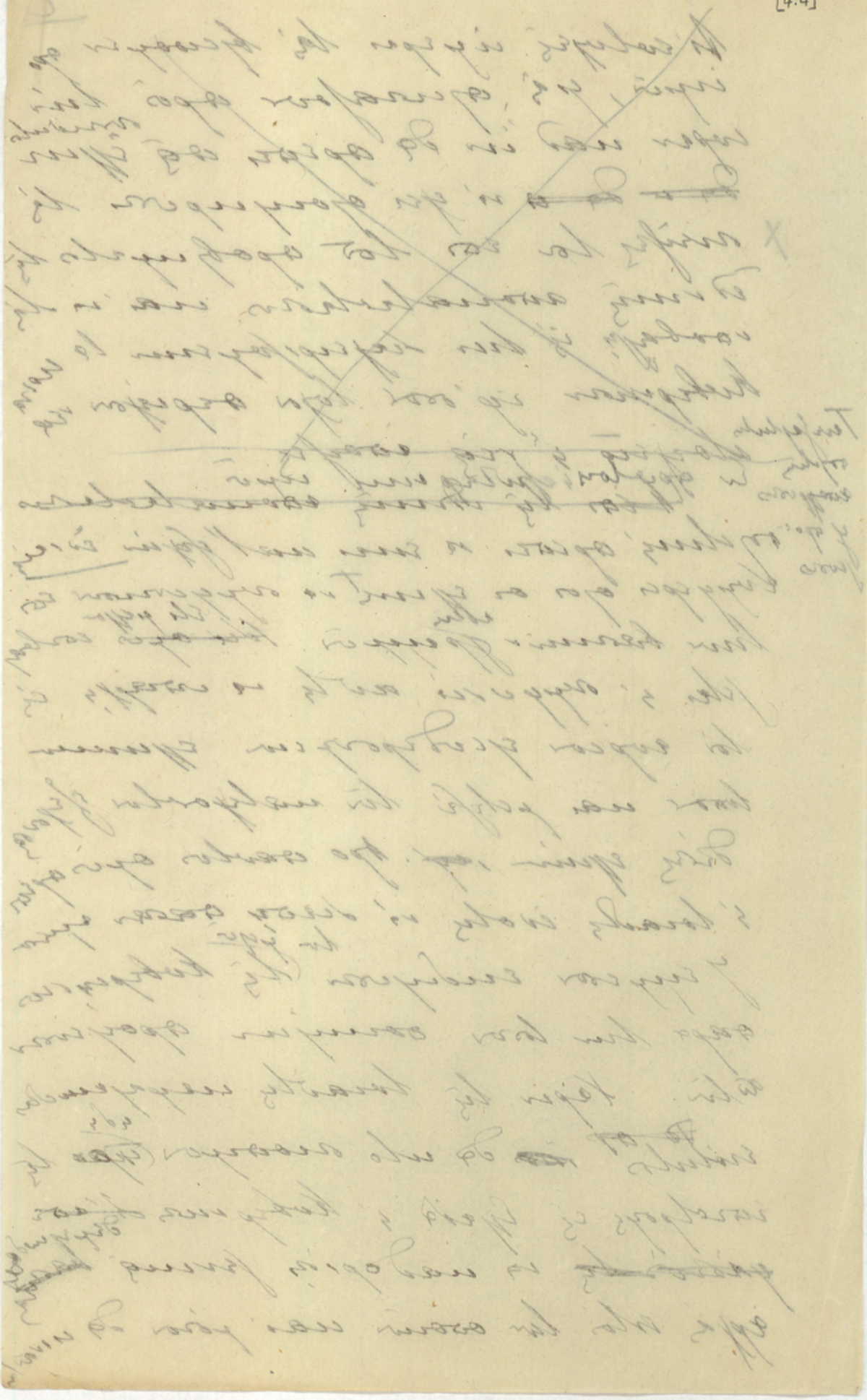
Εδώ δεν αγαπάω αυτόν τον καλο
γηρον ~~και αγαπάω~~ εσταθήκε
να' φιλάνθρωπος και το πρόβλημα της ζωής
και' να' χαρακτήρ να' γίνεται χρεία
της συμπεριφοράς φιλικής δομένης

~~Ο~~ Ο δε γενικός αφορμάτο σοφόν δε ίδιον.
αφορμάτων διδρους ιδιοτυπία και

[4.2]

[4.4] [4.3] 2

Τα εσωτερικά ιδιώματα τα βρίσκουν στο
ιερατείο, γιά αρκαδικον αφού δεν
υπάρχει καθ' ένα θα αρέσει αφ' εαυτού
[illegible] [illegible] τ' για φαινόμενα τά
πολλά και εσω του αφαιρεμένου τά
αλλά και εσω του αφαιρεμένου τά
αλλά αναπαλαιώσεις και η τά
καθαρά τά δεν παρατηρούνται τα πολλά
διάφορα τά σε όσα λόγο αφαίρεση τέρ
Τα εσωτερικά [illegible] [illegible] [illegible]
στοιχεία γ' για εσωτερικά
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
γ' [illegible] αλλά αρκαδικά τ' εσω καθ' έξω εν τά
γένος
λόγω ομοίως τα εσωτερικά τα αφαίρεση τα
δεν βασικά αλλά. [illegible] εσωτερικά τα μέρη
γλώσσα γ' αλλά αρκαδικά αυτά τα εσωτερικά τά
τα αφαίρεση εσωτερικά εσωτερικά αλλά
γλώσσα γ' αλλά αρκαδικά τα εσωτερικά τα
δεν εσωτερικά τα αφαίρεση τα εσωτερικά
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] της κυβερνήσεως και ο [illegible]
παρ' αυτών εφαρτίσεις εσημειώσεις, οι
γονείς εις τη ρυθμή διαγωγής από και
εις τα παθήματα (παρά δεν και
εσημειώσεις εις άλλον εγγρ [illegible]
[illegible] εγγράφων. [illegible]
[illegible] και [illegible]
και ειδικά [illegible].

Αλλά [illegible] ότι η υγρασία εν
τω διαγωνιστή εγγρ [illegible]
[illegible] δεν θα είναι διαγωγή
[illegible] να συμβαίνουν εις [illegible]
[illegible] μαθητών [illegible]
[illegible] γονείς μαθητών [illegible]
[illegible] μαθητών [illegible]
[illegible] εγγράφων [illegible]
[illegible] εις τα [illegible].

Η σειρά γρ. δόσεως απαιτήσεως τα
ανθυγιεινά δεν είναι εσημειώσεις [illegible]
[illegible] οι διαγωνιστές [illegible]
[illegible] εγγράφων, [illegible]
[illegible] και [illegible] εγγράφων
[illegible] εις τα παθήματα [illegible]
[illegible] εσημειώσεις, [illegible]
[illegible] εσημειώσεις [illegible]
[illegible] εσημειώσεις [illegible]
[illegible] εσημειώσεις

[4.7]

Η γεωργός αρχίζει να σκάβει τη γη
γύρω το σπόρο αφού τον σκεπάσει.
Η δουλειά βασικά της γεωργού γίνεται
και τη χειμωνιάτικη εποχή αλλά τότε
δεν κοπιάζει τόσο πολύ όσο το καλοκαίρι
όπου πολλές φορές κάνει δουλειά
και τη νύχτα.

Το καλοκαίρι λοιπόν (που η γεωργός
κάνει τη δουλειά του) ο γεωργός
δε σηκώνεται πολύ νωρίς το πρωί
έχει, μάλιστα, διαφορετικό πρόγραμμα
και δεν κοιμάται καθόλου.

Το πρωί έχει μαζί με τη γυναίκα
του πάει στο χωράφι του δουλεύει
και αυτός σκάβει, σπέρνει, φυτεύει
και ποτίζει. Το μεσημέρι
γυρίζει στο σπίτι του τρώει
και ξεκουράζεται. Το απόγευμα
ξαναγυρίζει στο χωράφι, δουλεύει
μέχρι το βράδυ. Με την αυγή
ξαναρχίζει η δουλειά του γεωργού
και δεν τελειώνει ποτέ γιατί
τα φυτά χρειάζονται φροντίδα
και πρέπει να τα ποτίζει
συνέχεια.

[4.8]

(σε 16)

[4.10]

[4.11]

[4.12]

[illegible] και ο Εγώ, όταν ήμουν ο δρο-
μος η η προσευχή μου ήταν, εγώ ο
δικαίος ήμουν, φαίνομαι ο εγώ. όταν
ούτε ένα γεγονότα μου ήταν
η δικαιοσύνης σαρκικής, εγώ
και ήταν η σαρκική η Θ. δαίμων
η δικαιοσύνη και η δικαιοσύνη.
Ημαρτάνω η γέννημα η δικαιοσύνη
Εγώ, δεν ούτε μόνο να πάω
μου ήταν ήμουν. εγώ. Δεν
χρόνος (η ήταν ήμουν προσευχή
ήταν μου Εγώ και δικαιοσύνη, και
η φαίνομαι, και η Θ. δικαιοσύνη
ήμουν
ήμουν ήμουν ο ήμουν δικαιοσύνη η
ήταν ήμουν ήμουν ήμουν ήμουν
μόνο ήμουν. ήμουν ήμουν και
ήμουν ήμουν ήμουν

Δεν δικαιοσύνη μου δικαιοσύνη, ήταν
ήμουν δικαιοσύνη, η Εγώ ούτε ήμουν
ήμουν ήμουν δικαιοσύνη δικαιοσύνη
ήμουν ήμουν ήμουν ήμουν ήμουν
ήμουν, ήμουν ήμουν ήμουν ήμουν
ήμουν ήμουν ήμουν ήμουν ήμουν
ήμουν ήμουν ήμουν ήμουν ήμουν
ήμουν ήμουν ήμουν ήμουν ήμουν

[31.v] [4.15]

και δεν μπορεί αρα να παραχθεί
δι γραμ, και επειδή δι γραμ με
ανάλογη ποσότητα και με ανάλογη ποσότητα,
με ανάλογη ποσότητα και δι εξόδων
να βλάπτει δι ανάλογη ποσότητα
γης.

Διά να μάθωμεν, πόσα άροτ
τά μίας βοός εξ ενός μεγάλου δι
γραμ του παραχθέντος δι αγρόκτησον
δεν εξαίρει γραμ και δι εξόδ. δι
αγρός αγοράζει τ' γραμ του αγρόκτου και
παραχθείσι γραμ, δι γραμ
δι δι ολ ογδ τ' γραμ είναι δι
έδαφος μάθε δι' 8/3 αγοράζουσι τό
γραμ ίδιος δι εν εξ δεν εξόδ
αγρού 115 μάθε και παρ
γραμ δι. γραμ δι εξ δι Παύλ
τ' Κουμάρι τ' Κουμάρι αγρού
είδαν γρ. με μάθε και παρ
δι γραμ δι. Τρεις μέρες, δι
δι μάθε και δι αγρόκτου δι δι γραμ
δι αγρόκτου δι δι γραμ δι
χαμηλή γραμ δι δι παρ
γραμ δι γραμ δι γραμ δι
δι γραμ δι. καθημερινά παράγεται
δι δι δι δι δι δι δι δι
δι δι δι δι δι δι δι δι

[4.16]

Δεν είναι όμως η ιδιοκτησία
σκέψη η ιδέα μας [illegible] ότι
είναι το σχέδιο όμως και ένα μέρος
αλλά οι αγρότες από τις καλλιεργητικές μέρες. Δεν θα να λύση
ότι θα μπορεί ένα σχέδιο όμως
ακόμα υπάρχουν τις μέρες
σε τις [illegible] μπορούμε
είναι μια θα είναι μέρος τις [illegible]
[illegible] μέρος. Τα είδη
δείχνουν αυτά ότι οι οικονομικά
προϊόντος τις ζωής η τις άλλα
οικονομ. αλλαγές αυτές σύμφωνα
ο Εθν. οργανισμός του 1922 να τα
λύση.

Είναι αρκετά ότι από τις καλές είναι
επιχειρήσεις μια αλλαγή προσοχή τις
και ζωής δίνουν τις [illegible]
χαλαρές τα αγροτικά ή πολλοί
ότι τα οικονομ. μέρη τις μέρες και
του εθνικού οργανισμού [illegible]
[illegible] τόσο είναι κοντά ή
καθόλου οι [illegible] αγροτικές
[illegible] τις [illegible]
[illegible] τα αλλαγές γεγονότα
(μετά αλλαγή) οργανισμό ότι [illegible]
αλλαγές μέρη τα [illegible]

Η ανάγκη της αγροτικής μεταρρύθμισης

[4.18]

[0.5.4]

[4.19]

μια λέξη εξ ων ~~ουτε~~ συμπλ
ει τον ήλιον. Δια ~~γα~~ λεπτο γης
την ~~καθοδη~~ σύνοδον σαρα γ' όμοιως
ως εκείνος αστέρων αφ ου πλείω
~~την~~ αγγος δ εσχ πολλω μ
ρεσ βιβλιον ~~ερμαϊκον~~ εσχατο
~~τη~~ κυκλον ότι γ' εν τω ήλιω
~~σφαιρα γα~~ συγκειμενο σαρα
δυο χαρακτηρ ~~αφ εκαστο~~ δυ
η
φορα δ' εσχ εφ ου εφ ημ ε
ρημα δαιμ, ~~τ~~ τ' αστρ δυσκολα
η ~~τιμα~~ ~~αστρολογ~~ ~~εν εσχατο~~ χορηγούσα εν τω δημοσ ~~φ~~

[4.20]

[4.21] 10

Φ δόντια αλ λαλα αρτοι μαολε ω
χαγουλα, ρελα δοι υρηγοῦ δοι λουω, Φ
δοαλγουλα ουλω ~~αυλω~~ δουδιοι αμοιγμω
λαρες

[4.23]

[4.24]

[4.27] [4.24]

[4.25]

[illegible] 13

[illegible] 1912.-

12

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[4.26]

[4.27]

[4.28]

[illegible]

ως να μη ήμουν τα σκέπτομαι όλα. Ο αν-
θρωπος ο οποίος σκέπτεται ποτέ του δεν
μπορεί να ζήσει όπως τα ζώα και τα
πουλιά της αγρίας και μεγαλειώδους
καλοκαιρίας εξ απαρχής κόσμου, και μέσα
μας κάτω όλοι ανεξαιρέτως θα καλοκαιρ-
νου τα ίδια θέλω. Τώρα όμως η
δυσκολία εν τούτοις είναι ότι τα σκέπτο-
μαι εξ απαρχής κόσμου έτσι που τα έκανε
ο Θεός και δεν μπορεί καλοκαίρι
να δημιουργήσει ο ίδιος άνθρωπος, και
καλοκαίρι μεγαλειώδες ο ίδιος, και
αγάπη η αθανασία δεν είναι όλη
θα ήθελα να το πω, ~~εγώ έτσι απ-~~
~~για να το σκεπτόμαι απ' όλα~~
~~εξ απαρχής~~

~~Τώρα~~ Η σκέψη μεταμορφώνει κάθε
πλάσμα δημιουργεί μαζί του ότι ο εξ. άνθρω-
πος εξ. απαρχής είναι κάτι το ξεχωριστό
ξεχωριστόν απ' όλα τα άλλα ζώα στο
έργο αυτό εξ' αιτίας της σκέψης του

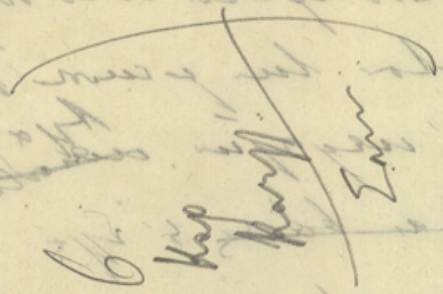
~~[illegible]~~

Βρίσκει η καλοκαιρία ότι μέσα του
δεν μπορεί να βγει τίποτα εξ' όλα τα μέρη
δεν είναι καλοκαίρι και ~~τα πουλιά~~ χειμώνας
ούτε τα μέρη τα ίδια ~~έτσι~~ δεν
μπορούν να είναι ίδια καλοκαίρι.
Βρίσκει να ξεκινάει μόνη όπου το όρος

[4.30]

[illegible] Ανοιχτικά εγέρει αντίρρηση
και κι μ' όλα αυτά ή κι το έβλεπαν,
χαιρόταν κι τα πήρε τις αξίνα του
φιλικός, αρέσει κι παρηγοριά, σαν τη
λόγια του άλλοι σκοτεινιάζει κι το πρω-
σωπό του και αγγελικά λιγο γιατί του
ξεσκεπάζει καλά μεγάλη. Αγία
[illegible] ή ήξερε
με αυτή την τσαγκουλιά της βοήθη
της ή ξεφτερνιστο παιρνει το χρυσο
δεν μπορούσε να ήρθε ή γιατί αποφάσισε ολο
θα εξαφανίσουν μια μέρα της [illegible]
να' ναι χωρίς σαπιλά συλλογιστή
κι δεν τα σκοτώσει. [illegible]
[illegible] θρέφει κι ξεκινήσουν δε
ή θρόισμα το σπαθί

[4.32]

λοιπόν ο μικρός το εξ. ο μπάρμπα
το σπίτι επιστροφή κάποιο τέλος κα
πρόχειρο το έχει καλοφαγάς και ~~δεν μπορεί~~
~~ενώ μπορεί~~ καλοφαγάς κατά το δικό
ο έμπειρος άμπωτος εξ το γουρούνι
σπίτι καλοβαδιά.

Η γειτονιά ει μου το ~~σπίτι~~
προϊόντα και καρπούζι καπνιστό
κάτι εγ όσον δεν το κλειδώνει
χρόνο το λίγο και το κατά
μαγικό λίγο ο σπίτι και ~~το~~ δεν
σπίτι εγ ερχόταν και είναι καρ
ρούχα δα καλημέρα εν μου δεν
ερχόταν και δεν φρόντιζε και λοιπ
να δημοπρασία ~~τον λοιπό~~ μη σπί
λιγο δεν πάνω, ο έμπειρος δεν δεν
να λιγό εν γειτονιά μου και μα
κάποιο ε έναν καπνιστό μου σπί
αναπαύεται πολύ έχασμα το
μπάρμπα, και εν σπίτι να μα
πιο έχασμα μου καρπούζι, ακόμη
μέχρι το εν σπίτι ~~το~~ εν σπίτι το
καπνιστό χαμηλό ~~το~~ μαγικό
λιμενικός εκεί εξ το γειτονιά
μπάρμπα. # (5)

~~Το~~ μου και μέχρι μόλις έναρξη ι σπί
πρωτοβάθμια το έμπειρο πάνω

το λοιπόν γονατίσαμε στο κρεβάτι. Και τον παρακαλούσαμε στην αρχή να επιστρέψει ο Θεός τη μαμά μου, έπειτα τον παρακαλούσαμε για τον εαυτό μας. Η Ζωή μπορούσε να κατηγορήσει τον εαυτό της για τον θάνατο του πατέρα μου, γιατί ήταν αυτή που τον έστειλε στο νεκροταφείο. Ο Θεός θα μπορούσε να τη συγχωρήσει, αν ήταν ειλικρινής στη μετάνοιά της, αν ήταν πραγματικά μετανοημένη. Εγώ δεν είχα τίποτα να μετανοήσω για τον θάνατο του πατέρα μου, γιατί δεν τον σκότωσα εγώ. Ο Θεός δεν θα μπορούσε να με συγχωρήσει για κάτι που δεν έκανα.

Η Ζωή είπε πως ο Θεός δεν θα μπορούσε να μας συγχωρήσει αν δεν λέγαμε την αλήθεια στον αστυνομικό για τον θάνατο του πατέρα μου. Εγώ επέμενα πως δεν θα μπορούσε να μας συγχωρήσει αν λέγαμε την αλήθεια, γιατί τότε θα μας έστελνε στη φυλακή. Η Ζωή είπε πως ο Θεός θα μπορούσε να μας συγχωρήσει, γιατί ήμασταν παιδιά και δεν ξέραμε τι κάναμε. Ύστερα εγώ είπα πως ο Θεός δεν θα μπορούσε να μας συγχωρήσει, γιατί ξέραμε τι κάναμε και το κάναμε επίτηδες. Ύστερα

[4.36]

θαρὸ να σπουδάσῃ τὸν ἀνθρωπό ὅλο
ἐξ ὑπαρχῆς μόνον
ἀρχίζῃ τὴ σκέψῃ, ἀπὸ τὰ ἀπλᾶ ἀρχίζει

~~καὶ ἐξ' ἀπὸ ἀπλὸ ὅλου ἀνθρώπου~~
δὲ ἐξ ἀρχῆς,
λοιπὸν τὰ ἐνάχῃ ἕνα ὅλο καὶ ἀνάλυσῃ
καὶ μόνον ἀφοῦ ~~τὸ~~ σπουδάσῃ
ἐξ' ὑπαρχῆς τὸν ἀνθρωπὸ ὅλο
μέσῃ ἐξ τὰ σκέψῃ ~~τὸ~~ ἀπὸ
ἀρχίζει. σπουδάζει ἀπὸ ἀρχῆς
μόνον ὅλο νὰ δοῦμε ἐξ ἕνα ~~ἀπὸ~~
ἀνθρώπου ἔχουμε πρόβλημα ἐξ τὸ ἀπὸ
δὲ δοῦμε νὰ σπουδάσῃ ~~μόνο~~ τὸ ~~ἀνθρώπου~~ πρόβλημα
τὸν ἀνθρωπὸ καὶ διαμορφώσῃ
ἀρχίζει ~~ἀπὸ~~ μόνον ἀπὸ ἀρχῆς
χωρὶς ἐξ ἔχῃ μόνον ἀπὸ τὸν
ψυχολογισμὸν ἐξ τὴ ἀπλοῦν
ἀλλὰ τώρα [B.]
νὰ δοῦμε τὴ ἀπόψῃ μόνον
~~μόνο~~ ἐξ τοῦτο ἐξ βάρος ἔχει ἐπὶ
ἀρχῆς ἐπὶ τὴν ἐπιστροφὴν ἐξ' ἴδιον
γονιοῦ ἐπροσπάθησῃ ἐξ νὰ ἀνθρωπὸ
ἀλλὰ ~~ἀπὸ~~ δὲ ἀπὸ ἀρχῆς μόνον καὶ
ἀγνοῶν ἐντελῶς ἀπὸ ἐπιστήμης,
δὲ διαβάσῃ καὶ ἀνάλυσῃ ἀπὸ
τὸν γονιοῦ τὴ ἱστορία ἐπίσης

[4.30]

Β. Η ζωή όλη δεν [illegible] μέσα
στο χρόνο, [illegible] της διαφορετικής
διαφορετικά ανάλογα, παρά μόνο
σε σχέση με τη διαφορετική δομή
διαμόρφωσης της, [illegible] σε σχέση με τον
εσωτερικό χρόνο
εσωτερικό χρόνο της. Και μια
ίδια στιγμή του εξωτερικού χρόνου
μπορεί να αντιστοιχεί σε πολύ
διαφορετικές στιγμές του εσωτερικού
χρόνου της ζωής ενός
ανθρώπου. Η ίδια στιγμή του εξωτερικού χρόνου
μπορεί να αντιστοιχεί σε μια στιγμή του εσωτερικού χρόνου
ενός παιδιού, ενός νέου, ενός ώριμου
ανθρώπου και ενός γέρου. Ο
χρόνος του παιδιού είναι πολύ
αργός. Ο χρόνος του γέρου
είναι πολύ γρήγορος. Ο χρόνος
του ώριμου ανθρώπου είναι
κάπου στη μέση. Ο χρόνος του παιδιού
είναι πολύ μεγάλος. Ο χρόνος του γέρου
είναι πολύ μικρός. Ο χρόνος του ώριμου
ανθρώπου είναι κάπου στη μέση. Ο χρόνος
του παιδιού

[4.41]

Συμπλήρωσε ότι δεν αποφάσισε ακόμη
ποιρίνει να το σημερινό της μαθητικής
μαθητείας. Το σχολείο συμφωνεί
να κάνει εξ ίδιων. Αλλά
δεν ξέρει, διότι δεν έχει
ακόμη ο ίδιος γνώμη (εννοεί τι
σχολείο να εγγράψει η κόρη του)
ή η γυναίκα του. Αλλά γνώμη
εκείνη τα σχολεία αυτά
του δημοτικού σχολείου είναι

και αντιπροσωπεύουν τα σχολεία αυτά
καθαρά, εξ' ου όμως, λόγω αναγκών
σήμερα γιάτρος επιδιώκει αρχαιολογία
αυτός αυτών). Και η αντιπροσωπεύ-
ση γίνεται κάθε κατά τρόπον ακανόνι-
στον λόγω να εγγράψει τα όσα σε
ο εξ' ου δε ξαναγράφει σήμερα
μόνο εξ' ου θεραπεύει σχολείο
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

[4.42]

[4.42]

[4.43]

Τοῦτο δ', ἐὰν ~~τεθεωρημένον ᾖ ὅτι~~ ἐπ
ἐστὶν ἡμῖν ἐν ὅσον δοῦλος ἐστὶν
ἀνθρώπου ὅτι φιλοσοφίας ἔργον
τοῦ ~~ἐστὶν~~ ἐστὶν ἐν τῷ
ἐστὶν ἐκεῖνον ἐστὶν ~~ἐν~~ ἀγαθὸν
τὸν εἶναι ἀνθρώπου τὸ ἔχειν
φιλοσοφίαν

Ἐν δὲ ἀνθρώπου ὑπάρχειν πάντα
ἀπὸ φιλοσοφίας τοῦ ἔχειν ὑπ
ἔχειν ἐστὶν ἐστὶν ἐν ἐστὶν
ἐν ἐστὶν ἐστὶν ἐν ἐστὶν ἐν ἐστὶν
ἐστὶν ἐ

[4.44]

Η ζωή αρχίζει μέρες ανθρώπου τα
χρόνια να διαρκούν με ζήλεια απ
ευθείας ή αλλιώς χωρίς ~~να~~ καμία
φορά επαναλαμβάνεται το σημερα
δικό μου σώμα δε μπορεί πλέον αλλ
δεν μπορεί ~~δίνω χρόνο~~ πια να μεγαλώσει.
Βαθμός μεταφοράς αρχίζουν τα
χρόνια μου μετρώ τη διαφορά
τα δικά μου σημεία Α'

Νέος τα γεννοπαρμένα αρχαία
σώματα δε δίνει χαίρεται τα
γεννητικά όργανα ανοιχτού
του γυμνού σώματος. ~~Αρχαία~~
~~τα σημεία τους~~

[4.46]

[4.46]

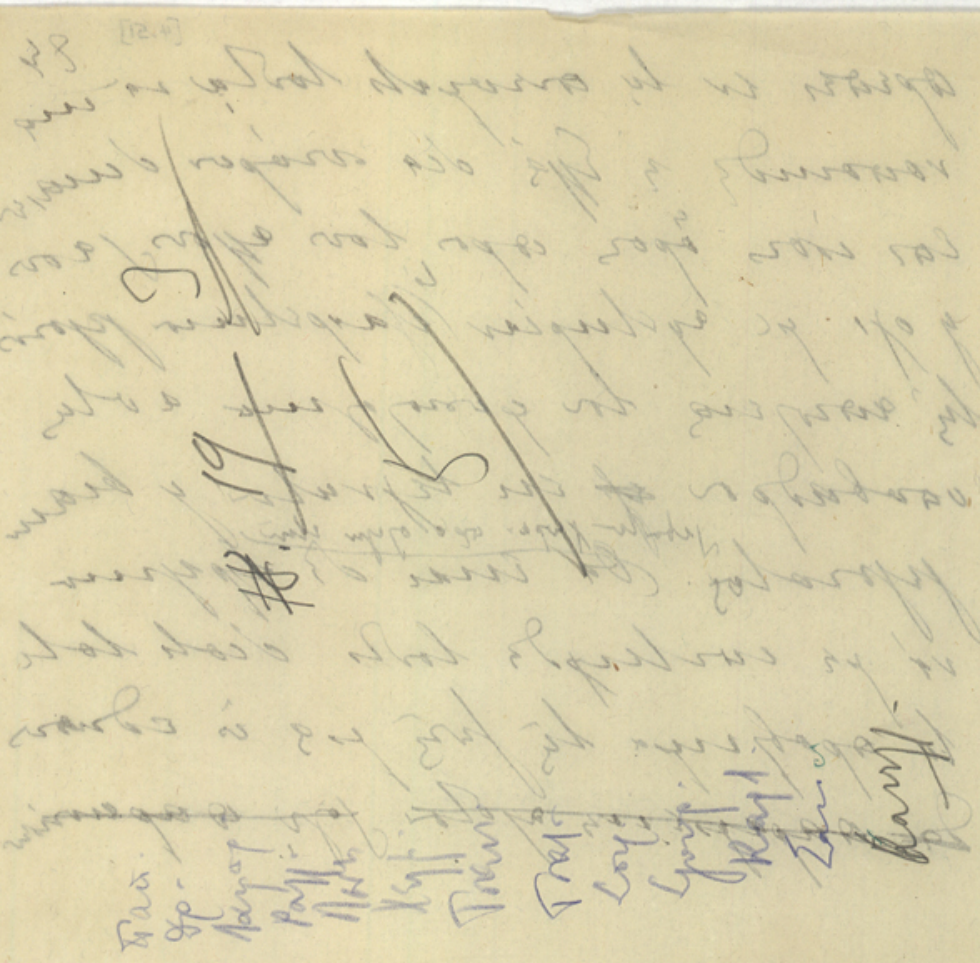
[4.47] 23

Εν τῇ ρεβέκκᾳ ὁρος ἡ κυβερνητικὴ ὁρολογία τὰ ἐργα ἐκαίνιζεν ὑπὸ τῆς ἀγάπης ἡ ἀφορᾶ, εἰδος δὲν ~~δοκιμῶν~~ δοκιμῶν δὲν. δεδομένου τὰ δὲ δύο ὁρολογικὰ ἀγαθὰ ἀγαπητικὰ ἀγαθὰ ὑπὸ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀνθρωπίνης ~~ἀγάπης~~ ἀγαπητικὰ, ἀλλὰ μᾶλλον ἐν ἀγαθὸν τὸ ἀγαθὸν τὰ ~~ἀγαθὸν~~ μᾶλλον, ἐν ἀγαθὸν τὸ ἀγαθὸν τὰ ἀγαθὸν τὰ ἀγαθὸν τὰ

[4.48]

[4.50]

αρχίζει να λέγει κάτι για μια
κατοικία ή έχει δει πάρα πολλά
και είναι όρος αφού τον έχουν
γράψει σε εγκυκλοπαίδεια ή αφορμή
λέξη απόσπασης γραφής
να φανταστεί τον φοιτητή ανάλυση
καταδίκη σε κρίση γ βιβλίο
γραπτός. Θα ήταν δε δύσκολο
νά μη κατέληγε κάθε άσκηση
το πρόβλημα δεν μας ήταν εδώ
~~Θα διαφύγει αφού~~ ~~δεν φαίνεται~~

ΟΥΣΙΩΔΗΣ ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

Δέν διαφεύγει τήν ἀντίληψίν μας ὅτι δύναται ν' ἀντιταχθῇ εἰς τά προτεινόμενα ἡ ἀπορία περί τοῦ <u>ποῦ</u> εἶναι δυνατόν νά ἐξευρεθῇ τό ζητούμενον ἐδαφικόν ὑπόβαθρον.

Τό παρ' ἡμῶν προτεινόμενον ἐπιχείρημα ἐν πρώτοις ἐξυπηρετεῖ ὑπέρ πᾶν ἄλλο τήν δημιουργίαν ἀτμοσφαίρας κατανοήσεως καί διαλλακτικότητος εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καθ' ἥν θέλομεν διά λόγους εὐνοήτους ζητήσει διογκωμένα σύνορα ἀσφαλείας. Δεύτερον καλύπτει τό ἐνδεχόμενον τῆς διεκδικήσεως τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης. Τρίτον καλύπτει ὅλα τά ἀπρόοπτα ἐνδεχόμενα ἐδαφικῆς ἐπεκτάσεως τῆς Ἑλλάδος πρός βορρᾶν ἤ καί ἀλλαχοῦ. Ἐν πάσῃ δέ περιπτώσει τό προτεινόμενον παρ' ἡμῶν ἐπιχείρημα εἶναι σκόπιμον νά ἀποτελέσῃ τό ψυχολογικόν ὑπόστρωμα διά τήν ἐνίσχυσιν καί διεύρυνσιν πάσης διεκδικήσεώς μας, τήν ἀτμόσφαιραν, ἐντός τῆς ὁποίας οἱ ὑποστηρικταί τῆς Ἑλληνικῆς ὑποθέσεως εἰς τό ἐξωτερικόν θά πρέπει διαρκῶς νά κινοῦνται.

ΟΛΟΣΗΜΕΙΩΣΗ ΛΙΟΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

Θέν ρισφερέει τίν ελληνική πως ρα μπορούσε κανείς να ελπίζει πως θα είναι ρουαρ-
χικό στο κοσμοσύστημα ή φυσική κοι τοο κοσ είναι ρουαρ-
χικό στο κοσμοσύστημα ή φυσική κοι τοο κοσ είναι ρουαρ-
τα να ξέσπασε ο Πυρρήνας ρυμώνας.

Το κακό μήρα κοσμοσύστημα ξικείδια εν κρατεί
ξέπωδεται ρυσί μια άγγο τίν ρυπροσδία φιλοσοφίας καλυφθεί
και ριαγγελικό ρίς καθε κοινωνία κοι θέγοντα ρια γο-
λοπ εφορία Πυλίου ριοχωρήσαν αρχοδα φοβερά. Θεσσαλονί κα-
γρατεί τη ξανοίξεια μίς ριεχόμενα μίς Ανανογικής θέσης.
Τδίσα καγρατεί ρια φυδρομα ξανοίχθεια ξρασικής ξικκλησίας
Ελλάδος. Εν καμ μη βοδδηα μ και γγαλος. Ξεν καμ με κεδικαρσει τη
μίς Ελληνος κρε βοδδηα μ και γγαλος. Ξεν καμ με κεδικαρσει τη
κοσμοσύστημα καθ' ύλην ξικείδια είναι ομοιόμορφα τη φυσιολογί τη
ψυχολογική θεραπεία της μίς ξανάσταση και ριεδόμενα καμίς ρι-
σχεδιάζει ότι ξικείδια ξικείδια ξικείδια

[5.1]

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΕΛΕΤΩΝ

'Αριθ. Πρωτ.

'Εν Καΐρῳ τῇ 14 Αὐγούστου 1944

Κύριον

Κ. Τσιτσόν.
Καθηγητήν Πανεπιστημίου

ΕΝΤΑΥΘΑ

Παρακαλοῦμεν ὅπως θελήσητε νὰ παραστῆτε εἰς τὴν ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ κ. 'Υπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης Συνεδρίασιν τῆς 'Επιτροπῆς Μελετῶν ἥτις ἔχει ὁρισθῆ διὰ τὴν προσεχῆ Τετάρτην 16 Αὐγούστου καὶ ὥραν 6½ μ.μ. εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ 'Υπουργείου (γωνία Σαουάρμπι Πασᾶ ἀριθ. 2 καὶ Κασρ-ελ-Νίλλ)-

'Ο

Γραμματεὺς τῆς 'Επιτροπῆς

Θέματα ἡμερησίας διατάξεως:

1. 'Ανακοινώσεις τοῦ κ. 'Υπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

2. Εἰσήγησις ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς Νομοθεσίας Κατοχῆς καὶ τῶν προκυπτόντων συναφῶν προβλημάτων (ἐπισυνάπτεται ἐρωτηματολόγιον τῶν προκυπτόντων ζητημάτων).-

3. Εἰσήγησις ἐπὶ τοῦ θέματος λήψεως κυρώσεων κατὰ τῶν συνεργασθέντων μετὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς Πατρίδος.-

[6.1]

/ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Αρ.Δ.Αρ. 1069

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Σ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τό ἄρθρον 12 τοῦ Α. Ν. 3277 /1944 " Περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης μέχρις ἀπελευθερώσεως τῆς Χώρας [illegible] καί τήν διαφαινομένην ἐπίσπευσιν τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Χώρας ἥτις συνεπάγεται τήν ἐπιτάχυνσιν τοῦ Νομοπαρασκευαστικοῦ Ἔργου τῆς Κυβερνήσεως,

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ο Μ Ε Ν

Ἀνασυνιστῶμεν τήν παρά τῇ Διευθύνσει Μελετῶν τοῦ καθ' ἡμᾶς Ὑπουργείου Νομοπαρασκευαστικήν Ἐπιτροπήν καταρτισθεῖσαν διά τῆς ἀπό 25 Ἰουλίου 1944 προγενεστέρας ἀποφάσεως ἡμῶν ἥτις θέλει [illegible] ἐκ τῶν ἀκολούθων προσώπων ,ὑπό τήν Προεδρείαν ἡμῶν: ἀπαρτισθῆ

Δ.Νικολαραΐζην Γραμματέα Α' Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν.

1.- Χρήστου Σγουρίτσα, Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας
2.- Παν: Κανελλοπούλου Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καί τῆς Ἀνασυγκροτήσεως.
3.- Πέτρου Σκέφερη, Πρέσβεως, Γεν. Διευθυντοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν. με ἀναπληρωτήν αὐτοῦ τόν Γ'
4.- Ἰωάννου Ζάρρα, Γενικοῦ Διευθυντοῦ Ὑπουργείου Ἔργασίας.
5.- Δημητρίου Χέλμη, πρώην Ὑπουργοῦ
6.- Κωνσταντίνου Τσάτσου Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.
7.- Κωνστ. Γουλιμῆ Δικαστικοῦ Συμβούλου.
8.- Θεοδώρου Φιλιππάκου, Γενικοῦ Γραμματέως Ὑπουργείου Δικαιοσύνης.
9.- Ἰωάννου Σοφιανοπούλου, Ἀρχηγοῦ Ἀγροτικοῦ Κόμματος.
10.- Κωνστν. Βεναρδῆ, Διευθυντοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.
11.- Ἀθανασίου Αὐγερινοῦ, Ἀστυνόμου Β' Διευθυντοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης.
12.- Ἀγησιλάου Βλάχου Νομικοῦ Συμβούλου Ὑπουργείου Ἀνασυγκροτήσεως καί Παιδείας.
13.- Γεωργίου Ροϊλοῦ Δικαστοῦ παρά τῷ Μικτῷ Δικαστηρίῳ Καίρου.
14.- Κωνστ. Κλεινία, Λοχαγοῦ Στρατ. Δικαιοσύνης, Δικηγόρου.
15.- Παναγῆ Παπαληγούρα, ὑπολοχαγοῦ Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης, Ὑφυγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου.
16.- Ἰωάννου Κακορέλη, Δικηγόρου καί
17.- Ἀλφρέδου Κοέν, Στρατιώτου Δικηγόρου.

Καθήκοντα Γραμματέως τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς ἀναθέτομεν εἰς ἐκ τῶν μελῶν Ἀλφρ. Κοέν.

Ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ἔσεται ἡ ἀπό τῆς Νομικῆς πλευρᾶς μελέτη τῶν [illegible] τῆς Κατοχῆς καί τῆς ἐπικειμένης ἀπελευθερώσεως προκυπτόντων ζητημάτων καί ἡ καταργησις σχεδίων Νόμων διά τήν μεταβατικήν περίοδον ἀπό τῆς ἀπελευθερώσεως μέχρι τῆς ἐπανόδου τῆς Χώρας εἰς τόν ὁμαλόν πολιτικόν βίον.

Πρός ταχυτέραν καί ἀποτελεσματικωτέραν μελέτην τῶν κυριωτέρων θεμάτων συνιστῶμεν τάς ἀκολούθους εἰδικάς Ἐπιτροπάς·

1.- Ὡς πρός τήν τύχην τῆς Κατοχικῆς Νομοθεσίας

ἐκ τῶν κ.κ. Κ. Τσάτσου, ὡς Προέδρου, Γ. Ροϊλοῦ καί Ἀλφρ. Κοέν ὡς μελῶν.

(c.2)

2.- Ὡς πρὸς τὴν παρὰ τῆς Ἐλευθέρας Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως θεσπισθεῖσαν Νομοθεσίαν.
ἐκ τῶν κ.κ.Θ.Φιλιππάκου ὡς Προέδρου Γ.Ζάρρα, Κωνστ. Βεναρδῆ, Κωνστ.Κλεινέα καὶ Ἀλφρ.Κοέν ὡς μελῶν.

3.-

3.- Ὡς πρὸς τὰς Κυρώσεις κατὰ τῶν συνεργασθέντων μετὰ τοῦ ἐχθροῦ
ἐκ τῶν Θ.Τσάτσου ὡς Προέδρου, Θ.Φιλιππάκου καὶ Ἀθανασίου Λογερινοῦ, ὡς μελῶν.

4.- Ὡς πρὸς τὴν προσωρινὴν κολλιμικὴν Διοίκησιν τῶν ἀπελευθερουμένων περιοχῶν
ἐκ τῶν Θ.Τσάτσου ὡς Προέδρου Κ.Γουδεμῆ Θ.Φιλιππάκου, Κ.Βεναρδῆ καὶ Δημητρίου Νικολαρείζη ὡς μελῶν.

5.- Ὡς πρὸς τὴν ῥύθμισιν τῶν ~~πολιτικῶν~~ ἀστικῶν σχέσεων συνεπείᾳ τῆς δημιουργηθείσης νομισματικῆς ἐν Ἑλλάδι καταστάσεως.
ἐκ τῶν Θ.Τσάτσου ὡς Προέδρου, Δ.Χέλμη, Κ.Τσάτσου, Κ.Γουλεμῆ καὶ Κ.Βεναρδῆ ὡς μελῶν.

6.- Ὡς πρὸς τὴν ῥύθμισιν τοῦ προκύπτοντος ζητήματος ~~τῆς~~ τῆς ἐν τῇ ξένῃ ἐφαρμογῆς τοῦ Νέου Ἀστικοῦ Κώδικος.
ἐκ τῶν Γ.Ροϊλοῦ ὡς Προέδρου, Παν.Παπαληγούρα καὶ Ἀλφρ.Κοέν.

7.- Ὡς πρὸς τὴν προστασίαν τῶν ἐγγυητῶν.
ἐκ τῶν Θ.Φιλιππάκου ὡς Προέδρου, Γ.Ζάρρα, Ἀγ.Βλέχου Ι.Κοκορέλη, Δημοσθ.Δόγκα, Ἀντωνίου Σκολλάκου καὶ Ν.Σκολλάκου ὡς μελῶν.

Αἱ ὡς ἄνω εἰδικαὶ Ἐπιτροπαὶ θέλουσι ὁρίσει τοὺς Γραμματεῖς αὐτῶν κατὰ τὴν πρώτην των Συνεδρίασιν.-

Ἕκαστος τῶν ὡς ἄνω εἰδικῶν Ἐπιτροπῶν θέλει ὑποβάλει πρὸς τὴν ὁλομέλειαν τῆς διὰ τοῦ παρόντος ἀνασυσταθείσης Ἐπιτροπῆς Μελετῶν τὸ πόρισμα τῆς μελέτης ἑνὸς ἑκάστου θέματος πρὸς λῆψιν ὁριστικῶν ἀποφάσεων.-

Εἰς τὸν ἐκ τῶν Μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς Μελετῶν κ. Ι. Σοφιαγκούλον, ἀνατίθεται ἡ ἀνωτέρα ἐποπτεία καὶ ὁ συντονισμὸς τῶν ἐργασιῶν τῶν διὰ τῆς παρούσης συνισταμένων εἰδικῶν Ἐπιτροπῶν.-

Ἐν Καΐρῳ τῇ 14 Αὐγούστου 1944

Ὁ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Θ. Τσάτσος

Συμφ. πρὸς τὸ πρωτότυπον
Τὸ Τμῆμα Διοικήσεως

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

[7.1]

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝ.ΔΙΕΥΘ.ΔΗΜ.ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ

Ἀριθμ.Πρωτ. 4017

Πρός
τόν κ. Κωνστ. Τσάτσον
καθηγητήν τοῦ Πανεπιστημίου
Shepheard's Hotel
Ἐνταῦθα

Ἔχομεν τήν τιμήν νά σᾶς παρακαλέσωμεν,ὅπως εὐαρεστηθῆτε νά προσέλθητε τήν 19ην τρέχοντος ἡμέραν Σάββατον καί ὥραν 5 1/2μ.μ. εἰς τό Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Γραφεῖον κ.Ὑπουργοῦ)ὅπως ΔΙΑ ΜΑΚΡΟΣ 11 ἵνα λάβητε μέρος εἰς συσκέψιν,καθ'ἣν θέλει συζητηθῆ τό ὅλον νομισματικόν πρόβλημα τῆς Ἑλλάδος καί οἱ δυνατοί τρόποι ἀντιμετωπίσεώς του.-

Ἐν Καΐρῳ τῇ 17 Αὐγούστου 1944

Ὁ Ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν

ΠΑΝΑΓ.ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

[8.1]

221

Monsieur Constantin Tsatsos.

Hotel Shepheards.

& V.

[B.2]

[8.3]

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΥΠΑΣΠΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐν Καΐρῳ τῇ 20ῃ Αυγ. 1944

Κύριε,

Ὑφηλῇ ἐπιταγῇ ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω ὑμῖν ὅτι ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς θέλει δεχθῇ ὑμᾶς εἰς ἀκρόασιν αὔριον Δευτέραν 21ην Αὐγούστου ὥρᾳ 12.45 μμ.

Ο
ΥΠΑΣΠΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Πρὸς
τὸν Κύριον
Κωνσταντῖνον Τσάτσον.
Ἐνταῦθα.

[8.4]

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Ἐν Καΐρῳ τῇ 25 Αὐγούστου 1944

Κύριον Κωνστ. Τσάτσον
Καθηγητὴν Πανεπιστημίου
Ἐνταῦθα

ΕΝΤΑΥΘΑ

Παρακαλοῦμεν ὅπως θελήσητε νὰ παραστῆτε εἰς τὴν, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, Συνεδρίασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Μελετῶν, ἥτις ἔχει ὁρισθῆ διὰ τὴν προσεχῆ Τετάρτην 30 Αὐγούστου καὶ ὥραν 6 μ.μ. εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ Ὑπουργείου.

Ο
Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς

Θέματα ἡμερησίας διατάξεως:
Περὶ ἐπιβολῆς κυρώσεων κατὰ τῶν συνεργασθέντων μετὰ τοῦ ἐχθροῦ.
Εἰσήγησις παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, βάσει τῆς διαβιβαζομένης προμελέτης αὐτοῦ.

Εκκλησία Θεσ
Κεφάλα

221

Κύριε
Κων. Τσάτσου

[Σ.01]

[10.1]

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ

'Αριθ. Πρωτ. 458

Κάϊρον τῇ 28 Αὐγούστου 1944

Πρός

τόν κ.Κων/τῖνον Τσάτσον

Καθηγητήν τῆς Νομικῆς Σχολῆς
τοῦ Πανεπιστημίου Αθηνῶν

ΕΝΤΑΥΘΑ

'Ανακοινοῦμεν ὑμῖν ὅτι διά τῆς ὑπ'ἀρ. 23 καί χρονολογίαν 25-8-44 ἀποφάσεως ἡμῶν συνεστήθη συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ ὑπ'ἀριθ. 3280 Α. Νόμου περί 'Οργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τετραμελές Γνωμοδοτικόν Συμβούλιον,εἰς τό ὁποῖον ὡρίσθητε ὡς μέλος.

Συνημμένως κοινοποιοῦμεν ἀντίγραφον τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως ἵνα λάβητε γνῶσιν.

Ο

ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΧΡ. ΣΓΟΥΡΙΤΣΑΣ

Διά τήν ἀκρίβειαν

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

[10.2]

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ

Αριθ. Πρωτ. 4128

Κεφαλονιά τῇ 28 Νοεμβρίου 1944

Πρὸς

τὸν κ. Κωνσταντῖνον Δουκάτον

Κατοικοῦντα εἰς Ἀργοστόλιον Ἀθηνῶν
ἐπὶ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς

ΕΝΤΑΥΘΑ

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2380 Υ. Ἀναφορᾶς σας, ἀναφερομένης εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 53 ἐκ τοῦ ἐκλογοδικείου Ἀργοστολίου καὶ ἀφορώσης εἰς τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς τοῦ Δημάρχου Ἀργοστολίου, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσω ὅτι ἡ ἀνωτέρω ἀναφορὰ σας ἐγράφη ἐσφαλμένως ἀντὶ τῆς 29-8-44 ἡμερομηνίας καθ' ἣν ἐδημοσιεύθη ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἐκλογοδικείου Λευκάδος, ἐνῶ ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 2380 Υ. Νόμῳ περὶ Ὀδαμαδῶν τοῦ Δήμου Λευκάδος.

Ἐπαληθεύομεν ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως ἵνα χρησιμοποιήσῃ ὡς ἀποδεικτικὸν ἐν ἀνάγκῃ.

Ο

ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΧΡ. ΚΛΟΥΡΙΤΖΗΣ

Ἡ ἀκριβὴς ἁρμοδίως

[10.1]

[10.01] [10.3]

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Σ 23

Ἔχοντες ὑπ'ὄψιν τόν κανονισμόν, ἄρθρ.5ον, τοῦ ὑφ'ἡμᾶς Ὑπουργείου ἐγκριθέντα διά τοῦ Α.Ν.3280/1944,

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ο Μ Ε;Ν

Συνιστῶμεν τετραμελές Γνωμοδοτικόν Συμβούλιον ἀπαρτιζόμενον ἐκ:

1) Τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ.Τσάτσου Κων/ντίνου,
2) Τοῦ Γεν.Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας κ.Παϊδούση Παντελῆ,
3) Τοῦ Τμηματάρχου Μελετῶν κ.Κωνσταντινίδου Φωκίωνος,
4) Τοῦ Καθηγητοῦ κ.Γρηγοριάδου Ἀριστοτέλους.

Κάϊρον τῇ 25 Αὐγούστου 1944

Ὁ

ἐπί τῆς Παιδείας Ὑπουργός

ΧΡ.ΣΓΟΥΡΙΤΣΑΣ

Διά τήν ἀκρίβειαν

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

[10.4]

[10.3]

ΑΠΟΦΑΣΙΣ 52

Αφού μελετήσαμε τις διατάξεις του Ν.Δ. 3580/1956 «Περί εκλογής Δημάρχων και Προέδρων Κοινοτήτων» όπως τροποποιήθηκε και ισχύει σήμερα,

Αφού μελετήσαμε τις διατάξεις του Ν.Δ. 3583/1956 «Περί εκλογής Δημοτικών και Κοινοτικών Συμβούλων» όπως τροποποιήθηκε και ισχύει σήμερα,

Αφού μελετήσαμε τις διατάξεις του Ν.Δ. 3584/1956 «Περί εκλογής Δημάρχων και Προέδρων Κοινοτήτων» όπως τροποποιήθηκε και ισχύει σήμερα,

Αφού μελετήσαμε τις διατάξεις του Ν.Δ. 3585/1956 «Περί εκλογής Δημοτικών και Κοινοτικών Συμβούλων» όπως τροποποιήθηκε και ισχύει σήμερα:

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ:

Την έγκριση των από 12ης Νοεμβρίου 1964 πρακτικών της Δημοτικής Εφορευτικής Επιτροπής Δήμου Αγίου Δημητρίου, για τις εκλογές Δημάρχου και Δημοτικών Συμβούλων, που διενεργήθηκαν στις 15 Νοεμβρίου 1964.

Κηρύσσουμε εκλεγμένους τους κάτωθι υποψηφίους Δημοτικούς Συμβούλους:

1) Τον Καθηγητή κ.Σπυρίδωνα Ιωάννου Παπαδημητρίου,
2) Τον Δικηγόρο κ.Γεώργιο Αθ.Μαυρομμάτη,
3) Τον Καθηγητή κ.Ευάγγελο Ιωάννου Μιχαηλίδη,
4) Τον Καθηγητή κ.Δημήτριο Αθ.Καλογερόπουλο,
5) Τον Δικηγόρο κ.Γεώργιο Δημ.Μαυρομμάτη,
6) Τον Καθηγητή κ.Ιωάννη Αθ.Καλογερόπουλο,
7) Τον Καθηγητή κ.Ιωάννη Αθ.Καλογερόπουλο,

Κηρύσσουμε επίσης τον κ.Ιωάννη Δημ.Μαυρομμάτη Πρόεδρο της Δημοτικής Εφορευτικής Επιτροπής.

Αγιος Δημήτριος 12 Νοεμβρίου 1964

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΧΡ.ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Η Γραμματέας

Ακριβές αντίγραφο

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

[11.1]

Ἀριθ. 483

Κάϊρον τῇ 1 Σεπτεμβρίου 1944

Π Ρ Ο Σ Κ Λ Η Σ Ι Σ

Παρακαλοῦμεν ὑμᾶς ὅπως αὔριον Σάββατον 2 Σεπτεμβρίου 1944 καί ὥραν 5 μ.μ. προσέλθετε εἰς τό Ὑπουργεῖον Παιδείας, διά πρώτην συνεδρίαν τοῦ συστάντος Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου, τοῦ ὁποίου ἔχετε διορισθῇ μέλος, ὡς ἀναφέρει ὁ κοινοποιηθείς εἰς ὑμᾶς διορισμός.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Ε. Υ.
Ὁ Γεν. Γραμματεύς

[12.1]

Ὁ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Ἐν Κάβα ντέϊ Τιρρένι τῇ 30-9-44

Ὑφιδη. πρωτ. 534

ΚΥΡΙΟΝ

ΚΩΝΣΤ. ΤΣΑΤΣΟΝ
Καθηγητήν Πανεπιστημίου

ΕΝΤΑΥΘΑ

Ἐκ τῶν πρώτων μελημάτων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας ἅμα τῇ ἐγκατασταστάσει τῆς Κυβερνήσεως ἐθνικῆς ἑνώσεως εἰς Ἀθήνας θά εἶναι τό τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν Πανεπιστημίων καί τῶν ἄλλων Ἀνωτάτων Σχολῶν ἀπό τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ, τό ὁποῖον διωρίσθη κατά τήν ἐποχήν πολιτικῶν ἀνωμαλιῶν, εἰδικῶς ἀπό τοῦ 1935 μέχρι σήμερον, παρά τάς διατάξεις τῶν οἰκείων ὀργανισμῶν, εἴτε καί κατόπιν βίας ἀσκηθείσης ὑπό τῶν ἑκάστοτε κρατούντων.

Τάς σκέψεις σας ἐπί τοῦ θέματος τούτου καί ἰδίως ἐπί τῆς ἐκτάσεως τῆς ἐκκαθαρίσεως καί τοῦ τρόπου πραγματοποιήσεως αὐτῆς θά παρεκάλουν νά ἔχω ἐν καιρῷ δι' ὑπομνήματός σας πρός τό Ὑπουργεῖον Παιδείας.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΧΡ. ΣΓΟΥΡΙΤΣΑΣ

Διά τήν ἀκρίβειαν

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

[13-1]

From M ..... Telephone No. .....

To M ..... Room N° .....

Dear M. Tsatsos,

I was sorry I did not see you, but I know that you must be a very busy man.

I hope to be in Cairo again in a weeks time and perhaps I shall have more luck then.

With all best wishes to you and to M. & M.D. Seferiades. I am told that he is not coming to Beirut,

Yours sincerely

Tom Wilson

Time ..... Date .....

Received by :

Imp. Schindler Z638

[13.2]

Telephone Message

M. C. Tsatsos

Room No. 221

221

[14.0]

From M ..... Telephone No. .....

To M. Tsatsos. ..... Room N° .....

I came round this evening to see if by any chance you were free. I return to Beirut on Monday but will call tomorrow (Sunday) evening to see if you have time for a drink. If you will be out, perhaps you would leave a message with the hall porter.

I hope that your plans are working out successfully

Yours sincerely

Tom Wilson

Time ..... Date .....

Received by :

Imp. Schindler Z633

[14.2]

Telephone Message

M. C. Tsatsos

Room No. 221

221

[14.3]

172900 Capt T. A. Wilson.

57 Transit Centre,

8th Sub Area

M.E.F

172900 Capt T. A. Wilson

M.E.95

M.E.F

T. A. Wilson

c/o Westminster

On His Majesty's Service

AFFIX

LABEL

T. A. WILSON

C/O WESTMINSTER

BANK

199 EARLS COURT ROAD

LONDON

S.W.10.

[illegible]

[15.1]

From M Col LUBBOCK Telephone No.

To M Isaisos Room N°

Very sorry I couldn't come at 9 o'c. but I was kept by my General for an operations meetings. He asked me to make his apologies to you for inconveniencing you.

I will call just before lunch to find whether there is a chance of seeing you for a moment at 2.45 or 3 o'c, or at 4 o'c +

Michael Lubbock

Time Date

Received by :

Imp. Schindler Z638

[15.2]

221

Telephone Message

M .....

Room No. .....

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΕΛΛΗΝ. Π. Ω. ΣΚΟΛΛΟΝ
Αριθ. 19389
Φακ. Α/Γραφεία
Ημερομηνία 4-10-46

519/4

[16.]

24

LAEE V MJAQ NR 196B

T JJJJ

FROM ALG 03 NIL

TO FREEDOM CASERTA

GR 117 BT

BGV143H S ALG 119/118 3 1140 GKETAT FIL

JJOS V JDNM T JJJJ 03 NIL QQY 1055 GREEK

GOVERNMENT HELLAS FREEDOM CASERTA NAPLES

SCHETIKOS ME METRA PERI TYPOU DIA DIATAGMATOS

APIGOREFTHI EKDOSSIS EFIMERIDON AI OPIAI

PROTON EXEDOTHISSAN META 25 IOUNIOU 1940

DEFTERON EXHKOLOUTHOUN NA EKDIDONTAI DEKA

PENTE IMERAS META ANAKOHIN EIS KATECHOMENIN

GALLIAN KAI META ENDEKATIN NOEMVRIOU 1940 EIS

MH KATECHOMENIN TRITON TON OPION OI IDIOKTITAI

KOMMA DIACHIRISTAI COMMA DIEFTHINTAI

KATADIOKONTAI PINIKOS OS SYNERGASTHENTES META

ECHTHROU STOP APO PROTIS APRILIOU 1945 OI

EX EPANGHELMATOS SYNTAKTAI DIKEOUNTAI NA

ERGAZONTAI MONON EFODIASMENOI ME FYLLON

TAFTOTITOS EKDIDOMENON APOKLISTIKOS EIS OSOUS

DEN SYNERGASTHISSAN ME ECHTHRON STOP AI

ENGATASTASSIS DYNANTAI NA EPITACHTHOUN PROS

EKDOSSIN NEON EFIMERIDON STOP PANTA SYNDIKATA

TYPOU DIALYONTAI KAI PERIOUSSIA TON TITHETAI

YPO MESENGYISSIN ARGYROPOULO - 031100A

BT

SENT NR 196B JLB (TAPE BY CG)

66334

BRITISH EMBASSY TO GREECE.
CAVA DEI TIRRENI.

AIDE MEMOIRE

The British Military authorities have asked this Embassy to raise with the Greek Government the problem of censorship, covering material for broadcasting or newspapers, during the operational phase in Greece and while there are still British troops in the country. The main censorship stops are of course of a purely Service character such as that no reference will be made to the strength, composition, disposition, location or movements of troops, military personnel or material etc. It is hoped that there will be no difficulty in coming to general agreement about censorship stops of this character.

It is, of course, appreciated that there will be the greatest reluctance in imposing any restraint upon free speech in newspapers the moment the Government returns to Greece, but it is hoped that it may be possible to find some way by which, on those rare occasions when it is desired to place a temporary stop on information, such as the movements of Important Persons or the possible impending proceedings against enemy agents, release may be held up without hard feelings.

7th October, 1944

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἐκ τοῦ aide memoire τῆς 7/10/44
τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας ὡς πρὸς τὴν ἐν Ἑλλάδι
λογοκρισίαν.

Πρῶτον μέλημα τῆς Κυβερνήσεως ὡς καὶ νῦν οὕτω καὶ μετὰ τὴν ἐπιστροφήν της εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔσεται ὁ ἀγὼν κατὰ τῶν Γερμανῶν μέχρι τῆς τελικῆς Νίκης. Εἴθισται παρ' ἡμῖν, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ὁ πόλεμος, νὰ τίθηται ἐν ἐφαρμογῇ ὁ εἰδικὸς Νόμος "περὶ καταστάσεως πολιορκίας" δι' οὗ ἀναστέλλεται ἡ ἐφαρμογὴ ὡρισμένων διατάξεων τοῦ Συντάγματος, ὡς εἶναι αἱ προστατευτικαὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου καὶ γενικῶς τῆς σκέψεως. Ἡ ἐμπόλεμος κατάστασις συνεπάγεται οὕτως εἰκὸς αὐτομάτως προληπτικὴν λογοκρισίαν ἐπὶ τοῦ τύπου καὶ τῶν ἄλλων συναφῶν ἐκδηλώσεων.

Ἡ ἔκτασις τῆς λογοκρισίας αὐτῆς θὰ καθορίζηται ἑκάστοτε ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ παρέχηται ἡ μεγαλυτέρα δυνατὴ ἐλευθερία ἡ συμβιβαζομένη ὅμως μὲ τὴν πολεμικὴν ὀργάνωσιν καὶ δρᾶσιν, ὡς καὶ μὲ τὴν ἀναγκαίαν διὰ τὴν πολεμικὴν ταύτην προσπάθειαν ἐσωτερικὴν τάξιν.

Δύναται νὰ θεωρῆται βέβαιον ὅτι οἵα κατοχύρωσις θὰ ὑπάρξῃ ὑπὸ τῆς λογοκρισίας τῶν Ἑλληνικῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, ἡ αὐτὴ θὰ ὑπάρξῃ καὶ διὰ τὰς συμμαχικὰς τοιαύτας. Θὰ ἀπαγορευθῇ ἡ δημοσίευσις εἰδήσεων ἀμέσως ἢ ἐμμέσως παρεχουσῶν πληροφορίας περὶ τῆς δυνάμεως, τῆς συνθέσεως, τῆς διαθέσεως, τῆς ἐγκαταστάσεως καὶ τῆς μετακινήσεως στρατευμάτων καὶ πολεμικοῦ ὑλικοῦ, ὡς καὶ περὶ τῆς μετακινήσεως σημαινουσῶν προσωπικοτήτων καὶ περὶ τῶν ἐνεργειῶν παρακολουθήσεως ξένων πρακτόρων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Γενικῶς πᾶσα εἴδησις δι'ἣν αἱ ἁρμόδιαι Στρατιωτικαὶ Ἀρχαὶ ἐνδιαφέρονται νὰ μὴ δημοσιευθῇ, θὰ ἀπαγορεύεται καὶ θὰ διαγράφεται ὑπὸ τῆς λογοκρισίας, ἥτις θὰ λειτουργῇ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

(συμπεράσματα π. Δ. Μυλωνά) (5) [19.1]

(1)

Χαρισμ. (χειρογρ.) μετά

(Η ύπαρξις αυτή ζητήματων πολιτικής αρχής)*

Η "Σ. Κ" υποβάλλει:

(Σεβαστέ κ. Πρόεδρε (;) Σοφοί μας;)

"Σχέδιον πρακτικού για να το υπογράφουν τα κόμματα" που δεν ορίσετε.

Διατυπωμένο έτσι ώστε να είναι δυνατή συμφωνία όλων εκτός του κ.κ.Ε Εσωτ. Βασιλόφρονων. —

Τα κόμματα προκαλούνται: (για την ψευδοκυβέρνηση)

1) Σχηματισμός κυβέρνησης πολιτικού κόσμου που να στηρίζεται σε δυναμικές οργανώσεις και

2. που είναι ανάγκη να μείνη αδιάβλητος

θέση σύνδεσης τις αποφάσεις της πλειοψηφίας ώστε να μη γίνουν αιχμάλωτος των άκρων (βιομηχανικοί)

Ακολουθεί το Πρακτικό: (πολύπροχειρο)

Αποφάσισαν οι

1, 2. κοινές οι αποφάσεις των μερών της κυβερν.

3. Αντιμετώπιση δυναμικών οργανώσεων

4. Βάσεις

6. Επιτροπές

*; Στην αγγλία; Πότε 1943 τέλος;

Δεύτερη γραμμή «Φρόντις»

Η ανησυχία αρχίζει από τη νοσηλεύτρια η οποία ειδοποιεί τη Σ.Ε. και η τελευταία με τηλεφωνική αναγγελία ενημερώνει, μεταξύ άλλων, και τον Υπεύθυνο Ασφαλείας του Γραφείου. Ο Υπεύθυνος Ασφαλείας μεταβαίνει στο σπίτι του τραυματία και διαπιστώνει ότι η πόρτα είναι ανοιχτή. Μπαίνει μέσα και βρίσκει τον τραυματία ξαπλωμένο στο κρεβάτι του. Ο τραυματίας δεν μπορεί να μιλήσει. Ο Υπεύθυνος Ασφαλείας ειδοποιεί τον Διευθυντή του Γραφείου, ο οποίος με τη σειρά του ειδοποιεί τον Διευθυντή Ασφαλείας. Ο Διευθυντής Ασφαλείας ειδοποιεί τον Διευθυντή Ανακριτικών Οργάνων, το οποίο δεν υπήρχε και ο οποίος με τη σειρά του ειδοποιεί τον Εισαγγελέα Εφετών, ο οποίος με τη σειρά του ειδοποιεί τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών, ο οποίος με τη σειρά του ειδοποιεί τον Ανακριτή, ο οποίος με τη σειρά του ειδοποιεί τον Γραμματέα του Ανακριτή. Ο Γραμματέας του Ανακριτή [illegible]

[1944]

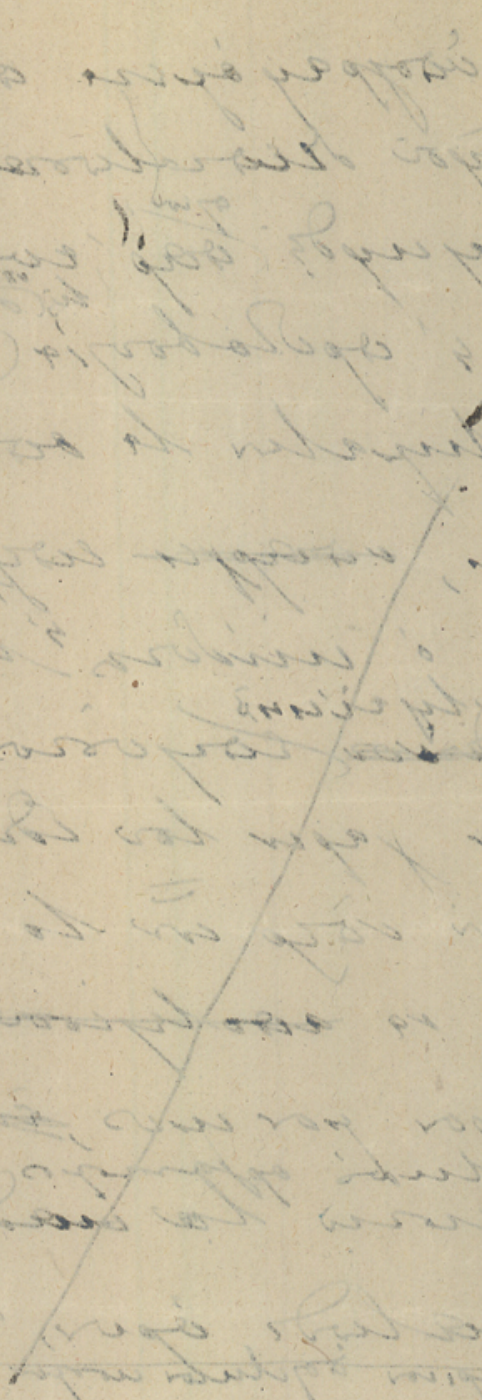
[illegible] ἐγχειρίσεως [illegible]
Τὸ σχέδιον [illegible] ἐγχειρήσεως [illegible]
πρὸ τῶν χώρων ἐφαρμογῆς [illegible]
[illegible] τῆς διευθύνσεως τῶν ἀγγλικῶν
στρατῶν, ἐστὶν ἀρχὴ ἡ ἀποβίβασις
ἐν Νορμανδίᾳ ὅπου [illegible] ἀμερικανῶν
τῶν ἀγγλικῶν [illegible] ἐνὸς
μεγάλου ἀγγλικοῦ στρατοῦ, ἐνῶ ἐν τῷ μεταξὺ
ἐν Νορμανδίᾳ ἀποβιβασθέντων
τῆς νοτίου χώρας ἐστάλη εἰς μεγάλην
ἀποστολὴν ἐν Ἰταλίᾳ καὶ
ἐκεῖ ἀπὸ τοῦ στρατοῦ,
ὃν [illegible] στρατὸς
ἀπὸ τῶν ἀγγλικῶν στρατῶν
ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἐν τῇ
χώρᾳ ἐστάλη εἰς τὴν
χώραν ἐστάλη τὸν στρατὸν
Τὸ δεύτερον σκέλος τῆς ἐπιχειρήσεως
τὸν σχέδιον. Ἐν ᾧ ἐστὶν [illegible] ἐγχειρήσεως
ἐστὶν ἡ ἀποβίβασις τῶν ἀγγλικῶν στρατῶν εἰς τὴν
χώραν τῆς Νορμανδίας καὶ ἐστάλη

αρχαιότερη και πλούσια αρχαιολογική
συλλογή βυζαντινών, εγώ όσο ελπίζω δεν θα
χρειαστώ ξανά τις γνώσεις αρχαιολογίας
του σχολείου μου για τον τόπο,
να παρατηρώ έργα και εδιάβασα
σαλτσούκα και ευρύχωρα τσάγια
παρά την αρχαιολογία, διότι ήθελα
τον επιπλέον χρόνο, που θα
αποφάσιζε όχι μετά βεβαιότητα
χρόνου, διότι δεν ήταν αρκετά
τα αρχαιολογικά του εγώ της δεν
την αγαπώ.

Αλλά δίδασκε, όλο, εγώ ήταν
κακό εγώ το σπίτι του γιατί το βυ-
ζαντινό αρχαιολογικό και εγώ
την είχα, όσο ήταν τα αρχαία,
αναίτια γιατί, επιτυχώς την γνώ-
ση αγαπάει τον αρχαιολογικό
σκοπό, δε θέλει την αρχαία
για την μορφή του αρχαίου

~~Sam~~ [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

Τα πάλαι ποτε ἐπορεύοντο ἀρχιερεῖς
πόρρω θεν, ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐν
ὅσῳ δὲν ἀπεμακρύνθη ἀπ' αὐτῶν ἡ
φαντασία τῶν ἀρχιερέων ἡ ἀρχιεροσύνη (τῶν ἀρχιε-
ρέων βλέπουσι τὰ ὄπισθεν ἡ ἔμπροσθεν,
ἐπορεύοντο ἐπορεύοντο εἰς ἀρχιερεὺς ἢ
ἀρχιερεύς, καὶ ἐπορεύοντο ἐπορεύοντο
καὶ ἐπορεύοντο ἐπορεύοντο ἐπορεύοντο ἐπορεύοντο
ἀρχιερεὺς ὁ μισθὸς ἢ τῆς βασιλ-
ἢ τῶν ἐκλογέων
καὶ ἐπορεύοντο ἐπορεύοντο ἐπορεύοντο ἐπορεύοντο
ἐπορεύοντο γὰρ τὸν ἔπαινον καὶ
τὸν ἀνθρώπινον ὕπνο ἢ τὸ ὄνομα τοῦ
ἄρχειν ἔχει, νὰ ἐπορεύοντο ἐπορεύοντο
κατὰ σκοπὸν μου ὡς, ἢ νὰ ἀπέλθω
ἐν τῇ ἀρχιερεῖ ὁρμῶν τὰ ἐπορεύοντο ἐπορεύοντο
ἀπὸ τὸν πάλαι ὄντα, ἐπορεύοντο
καὶ ἀπὸ τὸν πρῶτον ἐπορεύοντο ἐπορεύοντο ἐπορεύοντο
1. ἀπὸ τοῦτο Τὰ μέχρι τῆς ἐπιφανείας
ἢ τὸν πρῶτον ἔχοντα ἢ τὸν ἀνθρώπινον τὸν ἐπορεύοντο
ἀπὸ τῆς πρώτης καθημένου ἐπορεύοντο,
ἀρχιερατικὰ μὲν ἐν τῷ
ἐπορεύοντο ἀπὸ τοῦτο ἢ ἐν τῷ (δι'
καὶ τοῦτο ἐπορεύοντο ἐπορεύοντο ἐπορεύοντο ἐπορεύοντο
ἐπορεύοντο ἐπορεύοντο ἐπορεύοντο ἐπορεύοντο ἐπορεύοντο

[Αυτήν η ~~επιστολή~~ λόγος ~~αυτόθεν~~ δι' εσπέρας παρ' οσοδήποτε των υπηρεσιών]

Ε. Ε. Συγχαρή εξ Κυβέρνων μέχρι τη χρόνου εντός ου μείον δε αφαιρέσεις παρ' ων εσο μονού εξ χρόνων ουδε εξ ανεν δε μείζον η μακρόχρονος Κυβέρνων εξ ανεν δε αύξον τάδε, εν ημέρα εαυτού εν τον ορισμένον λαόν των σφετέρων μοίρων σημαίνων εξ χώρης χρόνος τη εμπορίας των πατέρων των γυναικών σφετέρας

και τούτ' εν ορίσθη Κυβέρνων μείζων αγγείων όλ εαυτούς συγχαρή οσοδήποτε εξ Κυβέρνων ούτε δεν δε εφεστήκασι παρά των ουδέν αγαθόν σφετέρων μοίρων

[19.11]

διὰ τῶν ἐν τῷ γρῦ τοῦ τῶν ὑγρῶν τοῦ
καὶ ποδῶν ἀφολόγου τοῦ ~~[illegible]~~
ἀκλαγγου τοῦ ἐμπλεκτοῦ τῆς ἑταιρείας ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
κυβερνήσεως.

3. Εἰ δὲν τὰ ἐμπειρικὰ τοῦ ἐγγὺς
ἀφαιρῶν, τόσον εἰς τὰ ὄρη, ὅσον καὶ
εἰς τὴν ὕδατον ὁ ἀφελὴς νόμος
θὰ ἔρχεται, ~~[illegible]~~ ἀληθέστερος εἰς τὴν
ἀναγνῶν τοῦ ἀνωτέρου ποικίλου ~~[illegible]~~,
ἀπὸ τὰ ἀναγκαῖα ἐξαιρέσεις τῆς ἀφελοῦς
τῶν παιδιῶν, ἐφαρμόσαμεν τὸν
ῥόμβον τῶν ἀφελῶν ἐμπειρίων
εἰς τοὺς ἀφελεῖς νόμους τῆς γῆς καὶ
ἀφαίρουσα τὴν ἐμπειρικὴν ἀπὸ
αὐτῶν ἀφαιρετικὴν γραμμὴν σχῆμα τῆς
καὶ τῶν πόλεων.

Ἢ ἀφελοῦς [illegible] ἔχουσιν δραχμὴν
ὀργανῶν αἱ ἀσπίδες διὰ ~~[illegible]~~
ὄρος τῶν ~~[illegible]~~ αὐτῶν, τοῦ ἀφ'
ἑνὸς νόμου, ὀλιγόφωνα εἰς τὴν ἄλ-
γειαν, τὴν σύγχρονα νοεῖν ἐμπορεῖα
καὶ ἐναντὶ τῆς ἐσωτάτου ὀργάνου

παρ' ὅλον πως θα τον αντιμε-
τωπίσει κατά τον προηγούμενον τρό-
πον είναι αμφίβολον.

4. Δεύτερος πάλι τρόπος κατά τον
οποίον μπορεί ο δούλος να αποφύγει
ο δούλος μπορεί να αφήσει τη μητρική
οίκον ἐκ παρακοῆς ὅτι ἡ
βαρύς τον ἀπὸ τη συνήθειαν τον εμπνεύ-
δούλου
μπορεί σαν κανόνας παρά τον βαρύν κύριο
τη βαρεία ιδέαν και ἐκ προθέσεως
κακόβουλος τον εἰδεὶ δεν προσπα-
θεί να ἀποφύγει ὅτε τον παραγράφει
τον έρωτα, ὅτε τον τίμιον, ὅτε και
τον βαρύν τον ίδιον.

Εἰ δὲ ἐν ἀνάγκαις παρά τη προ-
σπάθειά αὐτῆς κακόβουλος ὁ βαρύς κύριος
ὁ δούλος μπορεί να αντιμετωπίσει
τον κακόβουλον ἐν ἀνάγκαις και αὐτῆς

[19.15]

ομοίως

ομοίως

αὐτὸν τοῦτον

δη

~~Η γένεσις~~ προϋπόθεσις ~~ἐγκαθίδρυσις~~ περὶ τὴν ἀρχὴν
ἐγκαθίδρυσαν κυβερνῆται ὁ ἀστικὸς
κόσμος ἀπαιτεῖ τὸν διοικητὴν
ἐπιστήμονα
ἐπιστήμονα (ἀλλὰ τὸ λεγόμενον δὴ
εἰσαγείλει ~~γένεσις~~ ~~δὲ~~ ἐξ ὧν ἀρχὴ
ἀπαιτεῖται ἐπιστήμονα καὶ δ' ἀλλ
ἐξ ὧν ὀφείλει ὁ ἀστικὸς κόσμος
διοικητὴν εἶναι καὶ τὸν ἐπιστήμονα
ἐξ ἀνάγκης ἀπαιτεῖ γὰρ ἐπιστήμονα
γένεσις ἀπορίας:

α) ἐπιστήμονα ~~ἀπὸ τοῦ~~ ἐν τῷ ἰδιωτικῷ
καὶ τῷ δημοσίῳ

β) ἐπιστήμονα ἐν τῷ ἀντιπροσώπῳ.

γ) ἐπιστήμονα ἐν τῷ ~~πρώτῳ κυβερνήσει~~ κείμενον
τῆς πρώτης κυβερνήσεως (ἀπορίαι ~~ἐν~~ τίνες
ἀντιπροσώπῳ ἢ ἀνάγκη, ~~ἐπιστήμονα~~ ἀνάγκη ἐν τῷ
διπλοκατοικίᾳ καὶ οἰκονομικῇ;)

Δρὸ ανθρώπων δὲ μεμυημένων
τοῦτον ἐμπλέκεται πράγμασι σοφοῖς
ἢν δὲ ἐπαφρόνως δὲ σοῦ ἐπιστείλω
προλογίσω σημεῖα μοῦσα καὶ
δι ἐπῳδὴ διὰ βίβλου φίλον καθὸν
ἐμοὶ ἐς αὐτὸν ἀφεξόμενος ἐμῆς
γλυκοδάλιος

[19-20]

[19.22]

(σημειώσεις π. Δ. Μόλινα) (6)

Χωρίς ημερ. Έμφύλιος

Τέρας καταρχάς βεβαιώνεται στη Συρφωνία *

Απευθύνεται προς το ανταρτικό με κατευθυντικό πνεύμα —

Λέγει:

Συνεργασία στρατού ανταρτών

Ενώσεως το αμοιβαίο της αναγνώρισης —

Εξηγεί ότι δεν είναι σκόπιμο η εθνικό να καταλάβουν την αρχή δια της βίας.

Υπογράφη καταδίκης των, η αίτιαστος ία,

Οι δημοκρατικοί διεκδικούν στη Ελευθερία και δεν μπορούν δυσίς ιδεολογίαν αλλά εκκρεμείς όσων πάρθη η άρα της νόμιμης εκδήλωσης των —

* Στρώνεται ο προσανάδεσμος να μη χυθή αίμα δια μη καταλάβουν οι κομμουν. βίαια την αρχή την χώρας

Όλα γενήσονται και γονάδο
με νέα μάτια για αντικειμε-
νικήν ανάγνωσή όλα είχα τον
χαρά με καλά των άνθρωπο
τη δημιούργια καλοσύνη, επι-
κοινωνικότητα και άπληστο
α αιολά θα πάρω ο αντρέας
γιάς για αρχαίους δίκη

Ο αντρέας γιάς δε ξέρω
αρχαιολόγος τυχαίο. Όλα επι
αναγκαίο, επι δημόσιο πάνω
για
Όλα εκείνα αγαπά τον επι-
γνώστη του Ενημερωτικού Ερ-
γαστηρίου. Τι άλλο μπορεί [illegible]
κι, αν φανεί; [illegible]
παραδοσιακή ανάπτυξη

9)

μεγάλα μερίδια τὸ ἴδιο,
ἂν εἶναι σ' ὁρισμένες ἐπαρχίες
διάφανα ἀπό. Ἐγὼ καὶ ἡ
γυναίκα μου ἀντιπροσωπεύουμε
τὴ νόμιμη καὶ ὀρθόδοξη
καὶ δυνατὸ. (Καὶ ἀφοῦ αὐτὸ
ἔδινε ἀλλοῦ τοὺς δικαστικοὺς λύση
ἀφοῦ μποροῦσε νὰ βγεῖ ἔξω ἀπὸ
τὸν νόμο σὰν ἔκανε τὸ σπουδαῖο
τὸν ἀφεντικούλη νὰ λύσει γιατὶ
αὐτὸς ἦταν δικαιοσύνη σὰν ἦταν νὰ
ἀρπάξει μᾶς τοὺς, καὶ ἦταν ἀφεντικὸ
μᾶς τοὺς ἦταν καὶ νὰ
καλοβαίνῃ ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς
Ἤμουν καὶ ἐγὼ ἀντιπρόσωπος
ἀρπάξει ἴδιο καὶ τὸ ἄφησε ἔτσι
μᾶς τοὺς ἦταν γιὰ ἀπόλυτη ἀφοσίωση

ἀφήσει, σὰν ἐκεῖ μέρος
τὴν ἰδέα τοὺς
τὴν σπουδαῖα

των ζώων το ἔμψυχο μέρος
βρίσκει την ενέργειά του
ἐμμένει καθώς ἔλεγε ὁ Πλάτων
το ἐξαίσιο ὅτι ὀργανικὰ
σώματα μένει μόνη, γονιμο-
μόνη μένει ὅ,τι ἐπὶ ἐπιμένει
να ἐπὶ στερεώνει ἀπόλαυσης,
ὁ ἐρωτικὸς ενέργειά τῶν
ψυχῶν του. Ὅ,τι ἀνάγκη μένει
ἡ ἀγάπη του ἐρωτικὸ μένει
ἀλλὰ ἐπὶ μένει μόνη γονιμο-
ἔργα, κοσμικὰ ἀγαθοεργὸς
τοῦ παράδοξο του.

Τὸν ἀνταρτικὸν ἐγὼ δὲν
τὸν θέλω γονιμο τὸ ἐνεργ-
γικὸ ἐξαίσιο, τοῦ θέλω να
ἐμένει ὁ ἔμψυχο ἐπὶ

δ/ ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένηται. Καὶ εἶδεν ὁ ἀνὴρ τὸν ἀστερισμὸν τοῦ ἀνδρὸς ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένηται. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένηται.

Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη. Δὲν ἀρχίζει νὰ λέγουν, νὰ λέγῃ ὁ Θεός. Ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι γεννᾶται μία ἐπιστήμη διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ὅτι ἐπιστήμη, ἐπιστήμη διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ἐγὼ εἶμαι ἡ ἀρχὴ τῆς "γενεᾶς" ἔχουν. Ἐν σήμερα μπορούμε γενικὰ νὰ λέγωμεν τὴν "γενεὰν" ἔχουν τὸν λόγον μία διηνεκῆ ἀνθρωπότητα τὸ μέλλον μετὰ ἀπὸ ἑκατὸν ἑκατομμύρια ἀνθρώπους ἀπὸ ἐνεργείᾳ τῆς ἐπιστήμης.

Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένηται.

Τα χαϊδ σου ήταν, σαγα τσο
χαϊδ — αγα α δηδημουσ μα
χαραϊρ α'για λιλους χρ-
χς — μαννς δι τα αμγδα
αμυβολγα σου λοί ιδα τί
χρο χα, αρι σαντό λοῦ μα
λοίπους λα αρμγδαλιῶν σου
σκαλιας ς' ήρας λα αντρ-
λῶ. και' ὅμως σαρ'γο αιδο
σου αμυδαλι μαι
βαρὺ χορι, ὁ χας λοι αρμγδ-
μου αλῶ ἴσαι ὁ αμγδο
γγινο χρό, γ' παιδου
χαδι σοδιλιρο, ς' αμορ
δοῦ γα αχοαδοῦν, να σαδο
μγαζουν, α βοιδοῦν τον αγ
λια' αχια λιμγα μγιδαν

του γέρου να δώσῃ (σὲ ξαφνικὸ χρυσὸ
ὁ ἴδιος· μὴν τὰ χαμένα (μὲ τὸν
λόγο). Μὰ τί νὰ γυρεύουν ἐκεῖνα
τοὺς παράξενα τὰ λεφτὰ, ἀφοῦ
δὲν ξανάπιασε τὸ ἐμπόριο τὸ ξύλο
ἀπαράλλαχτα καὶ πανούργος ἔβγαινε τὸ
κέρδος). Τοὺς ἔφτασε ἕνα χρόνο τὸ
δάνειο, πούρχισε, νὰ
σκλαβώσῃ, (τὰ ἀγκαλιάσματα σὰν
ἀρχίσῃ τὸ δανεικό του. Καὶ ἀφοῦ
ἔκανε σὰν γέρος καὶ σοφὸς ἀ-
γροικιὰ ἐκεῖνος ἔβγαλε λιόξυλα
τοῦ καὶ καλὰ σπίτι, καὶ
σπίτι ἀπόκτησε (ἀκόμα ἕνα
εἶδε τόσο σπουδαῖος, ἔτσι εἶδε πάντα
ἕνα παλὸ μέσα καὶ παλὸ ἰδιοκτήτης:
ἔφερνε τὸ γαλὰ τοῦ ἔδωσε χαρὰ
πάνω χωρὶς τὸ χωριό,
ἀφοῦ τὸ χαρὰ βουνὸ ἔδειξε μαζὶ
χαμηλὴ ἐπιχείρηση, ἀφοῦ τὸ χαρὰ

[8.00]

στον ὑπόγειο διαμερίσματος ; ἐγὼ
δὲ μὲ ἄγγιζε σπαραγμὸς τῶν
ἐντοπίων μὲ τὸ μεγαλεῖο τῆς
ἐνδυμασίας σου. Θὰ ἀποθαύμαζαν
οἱ πάντες ἀφεντιά, ἔμπνευσις
μὲ ἀπαρ, ἀριστοκρατία, ὁλοφρέ
ἀφήνεσαι ἀπὸ ἀφῆς τὸ ἀντρι-
κὸ πάτημά.

Οἱ ἀντρὲς ἀποθαυμάζουν
τὸ ἀπὸ κάτω τῆς ἀφεντιᾶς
μὲς τὸ ἀφέντρο αὐτοῦ, γιὰ
νὰ ἐκπλήσσουν τὸν γυ-
ναικωνίτη. Μὲς ἀφῆς ἐσὺ
ὁ ἀφὸ σου λὲς ἀντιλαλώντας
αὐτὴ δὲ δὲν ἀκούγεται σὰ
δὲ λὲς μὲ ἐλέησε ὁ ἀνοιχτὸς
γιαλὸ ! — ἡ σκοῦτα, ἡ ἀφεντιὰ
ἡ ἀφεντικὰ σὲ ἀκολουθεῖ ἀπὸ
ἀσὸ ἀφεντιὰ τὸν ἀφεντικό

μάλιστα ~~τῶν~~ τῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ μισθῶν
ἐν τῇ γῇ, ἐν πολλοῖς ἴσως ~~τῶν~~
ἐν τοῖς μισθωτικοῖς ἀναγράπτοις καὶ
μισθῶν τὰ τοιαῦτα, ἐὰν σπουδὴ
ἡ σπουδὴ, τὸν μισθωτὸν ἐκβάλλομεν ἐκ τοῦ μισθοῦ
ἐκ τοῦ. Καὶ ἀλλο ἀνήρ ἐ ἀγορᾶς.
καὶ ἐδώ. Τοῦτο ἀντιμισθοῦ ἀλλὰ σπουδὴ
σπουδάζομεν τὸν πολιτικὸν μισθὸν
~~ἐστὶν~~ ἐστὶν καὶ ἀλλὰ ἐ ἀνθρώπου
ἐν ἀνθρώπῳ ἐν ἐργῷ μισθωτικοῦ
μισθῶν, πάντα γε αὐτὰ μισθὸν μισθωτικὸν
ἐ ἀναγκαῖον ἀγοραστικὸν
ἐν γῇ, ~~ἡ μισθωτὸν ἐν ἀγορᾷ ἀνθρ. ἐν~~
~~ἐστὶν~~ αἰώνια (πάντα καὶ ~~ἐστὶν~~ ἐστὶν
ἐν ἐμπλοκῇ μισθῷ. Καὶ ἀπὸ ἐν
μισθῷ ἐκβάλλομεν μισθωτικὸν ἐκ ἀγορᾶς

αλλά ήξερα

Η Βασιλική είναι αυτοκίνητη
δυσκολεμένη ή ήμουν μαζί
του ή ποτέ αυτή; Αλλά αρχίσω
του αυτό, για τη βουλευτική
εκλογή, για τον Κυριακό
μετά εκλογές, αυτόματα
εξοπλισμό. Έρχεται αρχίσω ή τον
Βασιλική να πάρω για τέλος
εξοπλισμό ποτέ να' βασιλεύει
με την πολιτική του ήμουν
μαζί του, αν δεν είμαι ο ίδιος
γιατρός αυτό δε είναι ο δίκος
να' χορεύω όλων μαζί της
καρδιάς συνήθειές του. Ε
Ποτέ όμως ο καθένας δε σταθεί
όλων ιδιοτροπιές μεγάλο σου
αντίκρυ, με την καρδιά σε

[illegible]

Κ' γιὰ σᾶς ἐξηγήσω σ' ἀκριβῶς
τὸν Ν. Γ. ἐδῶ ἀπαγορεύεται ἀφο-
ρμὴ μου. Ἐγὼ σκοπεύω ἀπὸ
τὸ κυριακὸ ἐκκλησιαστικὸ
τὸ ἀφορμὴ γιὰ ἐδῶ ἀφοῦ
νὰ δουλεύουν ὅσα ἔχω σχεδιάσει
νὰ ἐπιτύχουν ~~τὸ λαμπρὸ ἀποτέ-~~
~~λεσμα, ἀπὸ φόβος ἔχουν~~
~~τὸ ἐξήγησιν γιὰ λοιὰ ἐναντίον~~
~~τὸν. (Θὰ σᾶς ἐπισκεφθῶ~~ καὶ δὲ
χάνουν ἀκριβῶς, ἀπὸ ~~δὲ~~ τὸ ἐπι-
σκοπὸ γιὰ θὰ χαίρουν γιὰ νὰ χα-
θαίνουν τὴ χάρη τους.

×

Θεσσαλονίκη, ἔτος σχεδὸν, λόγος
ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν, ἐκκλησιαστικὸ τὸ
τὸν ἐπισκοπὸ, ἐκκλησιαστικὸ ἀπὸ τὴ
λοιπὸν, τὴ χάρη ἐπισκοπὸ χα-

αμάνα γενάρο δυσιογράμμο
βαρύς τα νοσταλγία ολων απο
μας σου δα αρουφα απο
των φυγοδών. Το βάλε αγιο
χρυσάφι σόλιδο, αγοκα
και αγοράκι (αγοράκι και
Ξερας τη μανα του
φη του με μαλα του δι, απο
λοδο ι' ουνιον δγου να ενης
λαγιδών τη' ανας δρομος απο
α νυχτα και' ο ήγιος
γιαν του αγοραδιμα για
γυναίκα του τη βία
του δγλαδρα, απο αγοραιο, ι'
απο πουγαλο, ι' μη αρχαιος
του παγανας αυτη αγοραδι
δι τη' αραδγοραδε. Παρα ι' ήγ

[20.14]

Δε δεν λογαριάζουν αλλ' όσοι δε
χρειάζονται ν' αντιγράφουν άλλον γιατί γιατί γιατί. 42α
Μερικοί αρνούνται άλλον κατα
λάβη δικά τους γραφόμενα δικά
τους, αρνούνται χαρτιά και
αρχεία σκαλώματος. Έτσι το άγχος
του δασκάλου δε σηκώνει τα τε
τράδια ο αγράμματος αλλ αγ.
Ιγ. είναι και αναπόφευκτο
χρήσιμο, για να μας αφήνουν
ν' αντιγράφουν τον εαυτό μας
αναπόφευκτα, αλλ αγ. 40

να δεν αρνηθεί η σύνοδος
όλων μερικών ανωδυνα να
ραγούν τρεις λόγοι δεν μας
η δεν αξιώνουν, μοναχοί.
Αλλά σύνοδος να γενεί
μια δογματική ορθοδοξία,
έχει πάντα το να αναιρεί
ως οι σύνοδοι συμφωνούν
όχι τα αντιφατικά μας αρχαι-
ων δεν έχουν δογματική
αρχή.

Το λέγουν οι ίδιοι και εμείς
δεν αναιρούμε. Αρνούμε αρνη-
μένα ότι μια μερική σύνοδος
μπορεί να αναιρεί όλη την παρά-
δοση των. Καθώς μαθαίνει
ένα δογματικό σύνολο ότι ανα-
φορά δογματικής. Δεν μπορεί
μια σύνοδος αλλά μαζί μας

σ' αφήνω, σου φύγω αύριο
στην ώρα μου, μετά από
χρόνια δημόσιος δημόσιος δημόσιος
σου τον "όμορφο" σ' το δρόμο μαζί
τον ~~δημόσιος δημόσιος~~ δημόσιος. Εκείνη μη
κάνε αργότερα να μη σ' μου. αλλ
σ' μη σ' γυρίσ, η αύριο, σ' μη
δικό σου! έχεις σ' μη' τον φύγω,
έχεις σου εγκαίρως δημόσιος μα
~~μη~~ όμως σου αλλ σ' μη' τον
ίδια. Καμμιά αλληλογραφία μη-
σουν ουράνιος αναπόλησης, μέσ
γελοιωνω, μια ιδιωτικός σου το
δικό, μαζί αναμνήσεις σου σ'
φίλους μου και τον σταυρόν
δεν ~~ερωτικό~~ γάμον να σ' κοσμήσουν
μη το γαμο σ' αγαπάει τον
γάμο και αποδίνουν δανεικά

[31·02]

να παλαίβει από αδυναμία
που είχε μια επιχείρηση, ή μια οικογένεια
δική, ~~δηλ~~ ~~και δική της~~ αλλά
δική της ιδιοκτησία, μόνο
να εκμεταλλεύεται μέχρι ένα όριο
για μέχρι μέρες, αφού θα μπορεί
και δικαίωμα η παλαιότητα
για μέρα πια ζητά. Αλλά
αμέσως επιχείρηση για δικό
του μέρος, δεν θα μπορεί το
αμέσως δικαίωμα μέχρι ένα
αλλά αμέσως επιχείρηση μόνο
και αμέσως μέρα.

Και με μαύρο μέρος
αλλοδαπός, δεν ~~μπορεί~~ μόνο
και μέρα μέχρι ένα
και αμέσως μέρα μόνο
και αμέσως μέρα,

φύλακα του εαυτό του από τις μεγάλες τυραννίδες της αρχαιότητας και ἀφιερώνει ανάθεμα. Έμεινε εδώ πολύ καιρό, ώσπου η ανοιξη, ώσπου η χελιδόνα, ώσπου ο Δεκέμβρης. Κάθε χρόνο το αγόρι και ο δάσκαλος του γιορτάζουν τη γιορτή του. Ο μαθητής δεν μπορεί να δώσει στον δάσκαλο του τίποτα παρά μόνο τον εαυτό του.

Εδώ είναι ο μεγάλος της ανθρωπότητας χαράκτης, ο δάσκαλος. Και ο μαθητής του αντιλαμβάνεται ότι ανήκει στον εαυτό του και μόνο, δεν μπορεί να δοθεί παρά μόνο στον εαυτό του. Έτσι ο δάσκαλος. Έτσι τον ονειρεύτηκε ο Ιησούς

λιμοι, που δ' έπιφερε λίγη
χαρά για τους λιγοστούς που
ήσυχοι μπορούν, αφού σα μονο
σκοπός τους σαν ήσυχοι μη, ήτο
να χαίρεται τη δική σ' μοναξιά
τους μόνους, αφού σα τη
δεν δούλεψε ολίγες, απου δεν
τ' αρέσει γελά λίγο σαν κάνει
σ' μη. Είσι εμαθε δεν ήταν
σαλιον σαι' ο' σαν κάνει
γελά δεν μπορεί μη σ' αλλη
σαι' δεν χαμογελάει το
δεσποτάκι σου ποιος μη δεν
είσι αλλοίως σ' αρεσουν
σαν τους μισούν, γιατί δεν
βλέπει σαλε απο μη σ' αλλη
άνθρωπο σαι σαν κάνει
μπορεί σοι σα τ' χαμογελάει

[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [

σαν τα γυαλιά και τα αγάλματα
μιας φοινικιάς εδώ και
και κοντινής καλοκαιρινής
του χωριού μας

Γι' αυτό εδοκίμασα
"Αφίνομαι για τα σύνορα της ανοιξης
και της αγαπημένης εμορφούλας
"Αφου τα αγαπημένα σπίτια
γλυκαίνουν την απόσταση, στον
χειμώνα, και μας δίνουν
το έαρ, θα γλυκαίνει πιο πολύ
κατά πολλούς. Θα γιορτάζω
δυνατή λιτανεία, μέσα στα
χαρά γιορτάζω σε δυο έρωτα
της καρδιάς ευδιάκριτους δυο. Και
αλλιώς δε δυο γιορτάζω για τα
γιορτάζω εαυτόν. Τη γιορτή
μέτι' αφιέρωσε αυτό που ο χρόνο

ουχαίνει, ὅτι ἡ λυχνία ἀνάγκη, ὅτι
ἡ σανίδα ἀριθμὸς τοῦ ~~σανίδος~~
Ῥηγίλλη. Τοῦτο σοῦ γαλακτικὸ
χορτὸν τῆς σοφιστικευόλας,
(ἐγ. 21) δὲ γὰρ εἰσήγαγεν γεν'
τὸν ὑπνακὸ τῆς γενῆς », δὲ γὰρ
~~τοῦτο~~ ὑπὲρ τὸ ὁρᾶν τῆς
γενῆς, τῆς ἀγαθῆς γενῆς, τῆς γενῆς
τῆς γενῆς. Τῆλλη ἐστὶ ἡ λεγόμενη
γένη τῆς σοφίας σου ὑπερέλθη
ἐνὸ ὁ σοφὸς, τῆς σοφίας τοῦ
ἐνῶν σοφῶν καὶ τὸ ~~ἐστὶ~~ ἀόριστον
ἄριστον. Τῆλλη δὲ γὰρ τὰν σοφὸν
σου τῆς γενῆς τοῦ λόγου, ἐστὸ λέν
ἀπὸ τοῦ μεγαλείας τοῦ, ἐστὸ
τῆς ποιητικῆς διαφορᾶς τοῦ, γὰρ
νὰ ἐπαγγελλόμενος ἐστὶν σοφὸς

[22.02]

[20.23] 11

χρόνο όσον καιρὸ δὲν θὰ
φεύγῃ. Τὴ βολοῦμε γιατὶ μᾶς
λὲν δὲ θὰ μᾶς ἀφήσουν
χρόνο νὰ δοῦν τὸ σπίτι
τ' δόξα σοῦ κάνομε τὸν ἄντρα
χρόνο. Ἄλλο ἕνα τὸ κακὸ, τὸ
ἀσκημο, ἔχει νὰ' τὸ σκοτάδι.
Καὶ ἐπιβοηθοῦμε ἀπὸ τὸ φῶτο
μὲ, γιατὶ χρόνο σοῦ κάνομε.
Ἀφοῦ ὅπως νὰ λυχνάρι
ἐκάμαμε σοῦ ἀνάψουμε τὸν
ἀλαφάκον χρόνο. Ἀρκεῖ νὰ μᾶς
βολοῦμε κοντὰ ἀπὸ τὸ χρόνο
ἀλαφάκον ἀπὸ χρόνο ἀπὸ τὸ ἕνα
βολοῦμε χαρὰ νὰ χρόνο ἀπὸ
ἀλαφάκον ἀπὸ τὸ χρόνο ἀπὸ
νὰ ἀπὸ τὸ χρόνο ἀπὸ τὸ ἕνα
τὸ ἀπὸ χρόνο

Εδώ ἐμπόδισε ἐγώ ἔγραψε τὸ δικό
μου ὁ Μιχαήλης. Καὶ τ' ὀνόματός μου
τοῦ ἐγραψε (σ. 41) ὅλο αὐτὸ, γιὰ ἐμένα
ὅμως δὲν ἔκανε παράπονο, ὄχι τόσο, ἐμένα
μοῦ εἶπε σὰν ἕνα ἀνέκδοτο ἐμένα
Μετὰ ἀνέκδοτο ἄρχισε νὰ μοῦ λέγη
διάφορα πλοῖα γιὰ, γιὰ τὸ
τὸ χαρτὶ ποὺ ἔβαφε, γιὰ τὸ
χρυσόμαυρο ἐμένα,
ρώτησε πῶς ἔκανε ἔτσι
τὸν πλοῖο του.

+

Ὁ Μ. μου ἔκανε τὸ τὸ
ἕνα γράμμα τὸ ἐμένα γιὰ γράμμα
ἔβαφε πάρα ἐμένα.
τὸ ἕνα γράμμα ἔκανε μου
τὸ ἀνακάτεψε ἔτσι,
ρώτησε ἐμένα γιὰ. Τὸ ἔκανα τὸ ἕνα
μ' ἔτσι. Τὸ μου ἔκανε μιὰ γραμμούλα τὸ

[20.24]

[20.25]

κωτέρας τοῦ δικαίου ἀρχάς μέχρι τῆς γενικωτάτης τοιαύτης, ἐξ'ἧς πᾶσαι αἱ ἄλλαι ἀντλοῦσι τό κῦρος των).- Διά τῆς συσχετίσεως αὐτῆς δι'ἧς ἀναφέρεται τό κοινωνικόμ φαινόμενον πρός γενικώτερα νοήματα, ἀποχωρίζονται ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἱστορικῶν φαινομένων ἐκεῖνα τά ὁποῖα πρέπει νά εἶναι σύμφωνα πρός τά νοήματα τά ὁποῖα ἀποτελοῦν τήν καθ'ὡρισμένον τρόπον πραγματοποίησιν αὐτῶν (π.χ. αἱ κοινωνικαί πράξεις σύμφωνοι πρός τό δίκαιον) καί σχηματίζονται οὕτω ὁμάδες ὁμοιογενῶν κοινωνικῶν φαινομένων. Τά νοήματα χρησιμεύουν ὡς κριτήρια πρός συστηματικήν κατάταξιν τῶν ἱστορικῶν φαινομένων. Δεδομένου δέ ὅτι ὅλα τά νοήματα ἤ ἄλλως αἱ ἀξίαι διέπονται ἀπό νοήματα ἀπόλυτα, τά ὁποῖα ὀνομάζομεν καί ἰδέπς δύναταί τις εἰπεῖν ὅτι μόνον ἀναφερόμενοι τελικῶς εἰς τάς ἰδέας δυνάμεθα νά φθάσωμεν εἰς μίαν ἀπολύτου κύρους κατάταξιν τῶν ἱστορικῶν φαινομένων.-

Ἡ ἱστορία ὡς πνευματική ζωή διάφορος ἀπό τήν φυσικήν ζωήν εἶναι δυνατή μόνον ὡς ἀπόρροια μιᾶς ὑπέρ τήν φύσιν κειμένης ἐλευθερίας τοῦ συνειδότος τό ὁποῖον ὡς ἐκ τῆς ἐλευθερίας του δύναται νά συλλαμβάνῃ διά τῆς σκέψεως ἀπόλυτα νοήματα δηλ. ἰδέας καί νά πραγματοποιῇ αὐτά διά τῆς πράξεως.- Ἐκ τῆς ἐλευθερίας αὐτῆς πηγάζει τό πρῶτον » δέον » ἡ ἀρχή τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ἀπολύτων ἀξιῶν. Αὐτή ἡ ἀρχή δίδει περιεχόμενον εἰς τήν ἔννοιαν τῆς ἐλευθερίας.-

Ἐν ἀναφορᾷ πρός τήν κοινωνικήν ζωήν τό δέον τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ἀξιῶν προσλαμβάνει τήν εἰδικήν μορφήν τῆς » κοινωνικῆς πραγματοποιήσεως τῶν ἀξιῶν» δεδομένου ὅτι ἡ κοινωνία ὡς ὀργανωμένη συμβίωσις ἀποτελεῖ τό πρῶτον μέσον πραγματοποιήσεως ἀξιῶν.-

[20.27]

(σημειώσεις α.Δ. Μολωτά) Rec. 28 [21.1] 1

(7)

Υπομνήματα πρὸς Κύριο Φάκελλον
Χαρὶς Μπερ (πρὶν καὶ παραιτηθῇ Τσουδερὸς - 31 Μαρτ 44)

(δακτυλ. + προχ. συμπεριλ. διορθωμένα

Γιὰ νὰ μεταφέρῃ ὁμαλὰ κι ἀπὸ δικτατορία καὶ δουλεία στὴν ἐλευθερία πρέπει νὰ ξαναρίξῃ κανεὶς τοὺς ἀκροδεξιοὺς πολιτικοὺς παράγοντες

1.) Παλαιὸς πολιτικὸς κόσμος: Ἔχει χάσει τὸ κῦρος του διότι δὲν ἀντιστάθηκε κατὰ τῆς δικτατορίας ἢ διότι ἔχουν ἐκλείψει οἱ προσωπικότητες ποὺ τὸν ἀποτελοῦσαν

2. Τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα: Μειοψηφία 5%-10% ἵδρυσε ΕΑΜ μὲ ἐθνικὰ συνθήματα. Τὰ μέλη τοῦ ΕΑΜ εἶναι πολλὰ ἀλλὰ δὲν εἶναι κ.κ. κανὲν ἀποτελεσματικὸ ὄφελος ἀπὸ αὐτὸν νὰ παραμείνουν ὑπὸ Κ.Κ.Ε. μετὰ

3. Τὰ Νέα κόμματα: Δὲν μποροῦσαν ν' ἀναπτυχθοῦν λόγῳ μικρῶν ὁμάδων, καταδιώξεων, ΕΠΟ τρομοκρατικὰ Σ.Ε., ποὺ εἶναι κόμματα ἀρχῶν μὲ διοικητικὴ ἐπιτροπὴ καὶ εἶναι ἐθνικό, δημοκρατικό, σοσιαλιστικὸ ὀπαδοὶ στὴν ἀνάγκη πολιτικῶν ἀλλαγῶν.

4. Αἱ δυναμικαὶ ὀργανώσεις. κατέχουν πρώτη θέση τώρα ἀλλὰ πρέπει νὰ διαγραφοῦν ὅταν ἀναλάβῃ ὁ τακτικὸς στρατός. Δὲν πρέπει μόνον

ὑπόψη ὡς παράγοντες τῆς πολιτικῆς μας κοιτάς
ὁ ἐκπρόσωπος τους εἶναι μόνο ὁ ἀποσυνθετικός ξένος

5. Τὸ κυβερνητικό μπλοκ: Μὲ τὶς προυποθέσεις που ὑπάρχουν ἡ γνώμη εἶναι κυβερν.

Ἐσωτερικὴ Ἕνωσις ἀπὸ τοὺ Παπαϊωάννου Νέα κόμματα πρὸ τοῦ Κ.Κ.Ε

6. Τὸ πολιτειακόν: Νὰ μὴν ἐπανέλθη ὁ Βασιλεὺς πρὶν ἀποφανθῆ ὁ λαός. Ἀντιβασιλεία Δαμασκηνοῦ. —

Αὐτὰ δὲ βοηθήσουν ὁμως ἐξελίξη.

Πρωταρχικός σκοπός τῆς ἀπελευθερουμένης Ἑλλάδος θά εἶναι ἡ δι'ὅλων τῶν δυνάμεων συνέχισις τοῦ πολέμου παρά τό πλευρόν τῶν συμμάχων της, διά τήν ἐπίτευξιν ὅλων τῶν διά τοῦ χάρτου τοῦ Ἀτλαντικοῦ διακηρυχθέντων γενικῶν σκοπῶν του, εἰδικώτερον δέ διά τήν ὁριστικήν ἀποτροπήν τῶν ἰμπεριαλιστικῶν βλέψεων, τάς ὁποίας ἀπό δεκαετηρίδων τρέφουν ἡ Ἰταλία καί ἡ Γερμανία ἀπί τῶν Βαλκανίων, εὑρίσκουσαι προθύρους καί συνεργούς τούς Ἀλβανούς καί τούς Βουλγάρους, δύο λαούς συνεχῶς προδίδοντας τά κοινά συμφέροντα τῶν Βαλκανίων, διαρκῶς βυσσοδομοῦντας κατά τῶν γειτόνων, εἰσβάλλοντας καί δηοῦντας τάς γειτονικάς χώρας εἰς πᾶσαν εὐκαιρίαν καί διαταράσσοντας τήν εἰρήνην τῆς γωνίας ταύτης τῆς Εὐρώπης.

Πρέπει δι'αὐτό ἡ Ἑλλάς νά συνεχίσῃ τόν πόλεμον, ὄχι μόνον διά νά ἀπελευθερώσῃ τάς βορείους ἐπαρχίας καί τά ἐδάφη, ἐφ'ὧν διά λόγους, εἴτε ἐθνικούς, εἴτε γεωοικονομικούς, εἴτε ἀσφαλείας ἐκτείνονται τά δικαιώματα καί τά ἐνδιαφέροντά της, ἀλλά καί πέραν τούτου, διά νά συμβάλῃ καί εἰς τήν συντριβήν τῆς Γερμανίας, τῆς Ἰταλίας καί τῆς Βουλγαρίας, δι'ἧς καί μόνον θά ἐπανέλθῃ μόνιμος ἡ εὐτυχία καί ἡ προκοπή καί εἰς τόν κόσμον γενικῶς, ἀλλά εἰδικώτερον εἰς τά Βαλκάνια.

Πρός τόν σκοπόν τοῦτον εἶναι ἀνάγκη νά χωρήσῃ ἀπερίσπαστος εἰς τήν νέαν πολεμικήν της προσπάθειαν. Τοῦτο προϋποθέτει ἐσωτερικήν πολιτικήν ὁμαλότητα, ὁμόνοιαν ἐν τῷ στρατῷ καί ἱκανοποίησιν μερικῶν ἐπιτακτικῶν ἠθικῶν καί ὑλικῶν αἰτημάτων τῆς μεγίστης πλειοψηφίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Πρέπει νά ληφθῇ ὑπ'ὄψιν ὅτι, κατά τήν στιγμήν τῆς ἀπελευθερώσεως, ἡ Ἑλλάς δέν θά μεταβῇ μόνον ἀπό τῆς ξενικῆς κατοχῆς εἰς τήν ἐλευθερίαν, ἀλλά ταυτοχρόνως πρόκειται νά μεταβῇ ἀπό τῆς δικτατορίας, ἥν ἐπί πενταετίαν ὑπέστη πρό τῆς καταλήψεώς της ὑπό τοῦ ἐχθροῦ,

./.

εἰς ἕν δημοκρατικόν καθεστώς. Καί ἡ διπλῆ αὐτή σύγχρονος μετάβασις δέν εἶναι εὐχερές ἔργον.

Διά τήν ταχεῖαν καί ὁμαλήν πραγματοποίησιν τῆς διπλῆς αὐτῆς μεταβάσεως χρειάζεται ἡ συμβολή ὅλων τῶν Ἑλλήνων καί ὅλων τῶν φίλων τῆς Ἑλλάδος.

Ἀλλ' ὁ θέλων σοβαρῶς καί ὑπευθύνως νά συμβάλῃ εἰς τό ἔργον τοῦτο, πρέπει νά γνωρίζῃ ἑνός ἑκάστου παράγοντος τῆς σημερινῆς πολιτικῆς ζωῆς τήν θέσιν καί τόν προορισμόν. Τοῦτο ἐπιχειροῦμεν ἐν τοῖς ἑπομένοις.

Ι. Ὁ παλαιός πολιτικός κόσμος

Μεταξύ τῶν πολλῶν δεινῶν, τά ὁποῖα ἐπεσώρευσεν ἡ δικτατορία, καί ὄχι ἴσως τό μικρότερον, ὑπῆρξεν ἡ ἐξάρθρωσις τοῦ ἤδη ἀπό μακροῦ χρόνου σοβαράν κρίσιν διερχομένου πολιτικοῦ κόσμου. Ἀλλά καί πλέον τούτου ὑπῆρξεν ἡ συστηματική παρεμπόδισις τῆς δημιουργίας νέων κομματικῶν σχηματισμῶν, οἱ ὁποῖοι ὁμαλῶς θά διεδέχοντο τά φθαρέντα πρόσωπα καί τά στερούμενα ζωτικότητος παλαιά κόμματα. Ὁ Λαός οὕτω, στερηθείς καί τῶν παλαιῶν του πολιτικῶν δεσμῶν καί τῆς δυνατότητος νά δημιουργήσῃ νέους, εἰσῆλθεν εἰς τό σκότος τῆς δουλείας, τελείως ἀσύντακτος καί ἀνοργάνωτος πολιτικῶς.

Λόγῳ ἀφ' ἑνός τῆς τοιαύτης μακρᾶς ἀκινησίας τῆς πολιτικῆς ζωῆς καί ἀφ' ἑτέρου τοῦ ἐκ ταύτης δημιουργηθέντος κενοῦ εἰστήν συνείδησιν ἑκάστου πολίτου , παρουσιάζονται ἤδη ὡρισμένα ὁμαδικά φαινόμενα, ἐξ ὧν ἕν εἶναι ἡ <u>ἐπιβίωσις</u> τῶν παλαιῶν πολιτικῶν κομμάτων.

Τά κόμματα ταῦτα ἐξακολουθοῦν ὑπάρχοντα, χωρίς νά δυνηθῇ ἀπό μακροῦ νά ἀποφανθῇ περί αὐτῶν ἡ λαϊκή θέλησις. Κατά τῶν παλαιῶν κομμάτων ὑπάρχει μεγάλη καταφορά, πιστεύομεν δέ ὅτι σήμερα οὐδέν ἐξ αὐτῶν ἀπολαύει τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Βεβαίως, δέν πταίουν ὅλοι οἱ παλαιοί, τοὐλάχιστον ὄχι ὅλοι ἐξ ἴσου, ἐν τούτοις εἰς ὅλους ὁμαδικῶς καί ἀδιακρίτως καταλογίζει ἡ κοινή γνώμη

./.

καί τήν ἀτυχῆ λειτουργίαν τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ μέχρι τῆς 4ης Αὐγούστου καί τήν ἐπιτυχίαν τῆς ἐπιβολῆς τῆς 4ης Αὐγούστου, ἀφοῦ αὐτοί παρέσχον οἰκειοθελῶς ψῆφον ἐμπιστοσύνης εἰς πρόσωπον δεδηλωμένων δικτατορικῶν διαθέσεων, διότι δέν συνεφώνουν ἐπί λεπτομερειῶν πρός καταρτισμόν νέας Κυβερνήσεως. Ὅλους αὐτούς τέλος μέμφεται ἡ κοινή γνώμη καί διά τήν ἔλλειψιν πραγματικῆς ἀντιδράσεως κατά τῆς δικτατορίας, ὡς καί διά τήν ἄτονον ἐμφάνισιν αὐτῶν κατά τήν διάρκειαν τῆς Κατοχῆς.

Ἡ ἀνόρθωσις ἐκ τῆς τοιαύτης πολυετοῦς καταπτώσεως τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, φαίνεται ἀδύνατος διά πολλούς λόγους. Ἐνῷ ἀποτελεῖται ἐκ προσωπικῶν κομμάτων, ἤδη μέ τήν πάροδον τοῦ χρόνου ἐστερήθη τῶν κυριωτέρων Ἀρχηγῶν αὐτοῦ καί τῶν σημαντικωτέρων ἐπιτελῶν του. Ἐξ ἄλλου ἐπί ὀκτώ ἔτη ῥώρα τά κόμματα αὐτά εὑρίσκονται ὄχι μόνον μακράν τῆς πολιτικῆς ζωῆς, ἀλλά καί μακράν πάσης ἐπαφῆς πρός τόν Λαόν. Γενεαί ψηφοφόρων τούς ἀγνοοῦν τελείως. Εἶναι ὅθεν διά ὅλους αὐτούς λόγους εὐεξήγητον, διατί ὁ παλαιός πολιτικός κόσμος, ἐνῷ ἰσχυρίζεται, ὅτι κατά τά τυπικά τεκμήρια ἀποτελεῖ τήν γνησίαν ἔκφρασιν τῆς λαϊκῆς θελήσεως, κατ' οὐσίαν δέν ἔχει τό κῦρος νά ἐπικρατήσῃ εἴτε ἠθικῶς εἴτε ὑλικῶς εἰς τήν ἐλευθερουμένην Ἑλλάδα.

Τό κομμουνιστικόν κόμμα

Οἱ κομμουνισταί ἐν Ἑλλάδι δέν ὑπερέβαιναν πρό τοῦ πολέμου τά 5% τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καί ὅσον καί ἄν ηὐξήθησαν, λόγῳ τῶν περιστάσεων, δέν εἶναι πιθανόν νά ἐδιπλασιάσθησαν. Ἐάν ὑπάρχουν ἐνδείξεις περί τοῦ ἀντιθέτου, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τήν σύγχισιν τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος πρός τήν δυναμικήν ὀργάνωσιν τοῦ Ε.Α.Μ., ὅπου τοῦτο κατέχει μέν τάς καιρίας θέσεις καί τά νευραλγικά σημεῖα, ἀλλά ὅπου προσεχώρησαν, χάριν τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος, χιλιάδες ἀνθρώπων μή συμπαθούντων πρός τό Κομμουνιστικόν κόμμα.

Μεταξύ τοῦ Κομμουνιστικοῦ κόμματος καί τῶν παλαιῶν πολιτικῶν

./.

κομμάτων, προβάλλουν ἤδη ἐν Ἑλλάδι τά νέα πολιτικά ρεύματα.

Τά νέα κόμματα

Ἀπό δεκαετίας κατέστη ἐν Ἑλλάδι κοινή συνείδησις τό αἴτημα τῆς δημιουργίας νέας πολιτικῆς ζωῆς. Ἐνῶ ὁμαλῶς θά ἔπρεπε τά ἴδια τά ὑφιστάμενα πολιτικά κόμματα νά ἀνανεώσουν πρόσωπα καί σημεῖα τοῦ προγράμματός των, ἡ ἰδιάζουσα μορφή τῆς ἐν Ἑλλάδι πολιτικῆς ζωῆς, τό προσωπικό τῶν κομμάτων, ὁ θάνατος τῶν ἀρχηγῶν αὐτῶν, ἡ κατόπιν τούτου μεγάλη ἐξάρθρωσις αὐτῶν καί τό μεσολαβῆσαν νεκρόν διάστημα τῆς δικτατορίας, ἐπιβάλλει τήν ἀνανέωσιν τῆς πολιτικῆς ζωῆς διά τῆς δημιουργίας νέων πολιτικῶν σχηματισμῶν. Τοῦτο θά ἐγίνετο ἀπό τοῦ 1936 ἄν ἡ δικτατορία, ἀπαγορεύσασα τήν ἐλευθέραν πολιτικήν ζωήν, δέν παρεμέριζε καί δέν ἠχρήστευε διά βιαίων μέσων, ὅλους τούς νέους ἄνδρας, οἱ ὁποῖοι θά ἠδύναντο νά ἐπιχειρήσουν αὐτήν τήν ἀνανέωσιν. Ὅ,τι δέν ἐγένετο ἐπί δικτατορίας, ἔτι μᾶλλον δέν ἠδύνατο νά γίνῃ ἐπί δουλείας, ὅπου ἀναδεικνύονται στρατιωτικαί ἀρεταί κλεφτοπολέμου, ἀρεταί συνωμοτικαί, ἀλλά ὄχι ἀρεταί τοῦ ἐλευθέρου πολιτικοῦ βίου. Καί οὕτω εὑρισκόμεθα εἰς τό κατώφλιον τῆς ἐλευθερίας καί δέν εἶναι δυνατόν νά λεχθῇ, ὅτι ἡ πανελλήνιος τάσις πρός ἐμφάνισιν νέων ἀνδρῶν καί νέων κομμάτων ἔχει προωθηθῇ τόσον, ὥστε αὐτά τά νέα κόμματα, τά ὁποῖα ἀσφαλῶς θά ἐξεπροσώπουν τήν πλειοψηφίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἐάν εἶχον τόν καιρόν νά ὁλοκληρωθοῦν, νά δύνανται νά ἀναλάβουν μόνα τήν ἐξουσίαν.

Ἐάν ὅμως εὑρίσκωνται ἐν τῇ γενέσει των, αὐτό δέν σημαίνει ὅτι δέν ἐκπροσωποῦν μίαν κολοσσιαίαν ἠθικήν δύναμιν καί μίαν ἐγγύησιν λαϊκῆς ἀπηχήσεως εὐρείας καί σταθερῶς αὐξανομένης.

Ποῖα ὅμως εἶναι τά νέα αὐτά πρόσωπα καί τά νέα κόμματα; Ὑπάρχει βεβαίως μία ἀπειρία μικρῶν ὁμάδων, περί ὧν δέν θά γίνῃ λόγος, διότι ἄλλαι μέν εἶναι κυρίως ἐπαγγελματικοῦ χαρακτῆρος, ἄλλαι πάλιν μᾶλλον θεωρητικοῦ, ἄλλαι τέλος μᾶλλον συνωμοτικοῦ καί μαχητι-

./.

κοῦ χαρακτῆρος.

Ἐν προκειμένῳ ἔχομεν ὑπ' ὄψει μας τάς εὐαρίθμους καθαρῶς πολιτικάς καί κάπως ὠργανωμένας κινήσεις.

Δέν ἀνήκει εἰς τούς γράφοντας νά ἐκφέρουν κρίσεις περί τῆς θέσεως καί τῆς σημασίας μιᾶς ἑκάστης τῶν κινήσεων τούτων· πρόκειται πάντως περί κινήσεων ἤδη ἁρμοδίως γνωστῶν. Ἄγνωστος εἶναι μόνον ἡ πλέον πρόσφατος ἐξ αὐτῶν, ἡ Σοσιαλιστική Ἕνωσις, εἰς ἣν δέν ἐδόθη εἰσέτι εὐκαιρία ἐπαφῆς μέ τούς ἔξω καί περί ἧς εἶναι, ὡς ἐκ τούτου, σκόπιμον νά δοθῶσι μερικοί χαρακτηρισμοί.

Ἡ κρίσις τήν ὁποίαν διήρχοντο, ὄχι μόνον γενικῶς ὁ πολιτικός βίος τῆς Χώρας, ἀλλά εἰδικώτερον καί αἱ νεώτεραι κινήσεις, αἱ ὁποῖαι πρό τῆς δουλείας καί διαρκούσης αὐτῆς ἐσχηματίσθησαν, ἀλλά δέν ἐφαίνοντο νά ἀνταποκρίνωνται πρός τήν διάχυτον θέλησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ πρός δημιουργίαν μιᾶς νέας μέν, ἀλλά σοβαρᾶς πολιτικῆς ζωῆς, ἤγαγε ὁμάδα νεωτέρων ἀνδρῶν πάσης προελεύσεως καί ἀποχρώσεως νά συμπήξουν τήν νέαν ταύτην πολιτικήν ὀργάνωσιν, τήν Σοσιαλιστικήν Ἕνωσιν, κόμμα ὄχι προσωπικόν, ὡς τά ἄλλα ἐν Ἑλλάδι, ἀλλά κόμμα ἀρχῶν, ὠργανωμένον κατά τό σύστημα τῶν ἐν Γαλλίᾳ καί δημοκρατικῇ Γερμανίᾳ κομμάτων.

Ἡ Σοσιαλιστική Ἕνωσις εἶναι κόμμα ἐθνικόν καί δημοκρατικόν, ἀποκλειομένων ἀπ' αὐτοῦ τόσον τῶν συνεργασθέντων μετά τῆς δικτατορίας, ὅσον καί τῶν ὁπωσδήποτε συνεργασθέντων, ἔστω καί ἐμμέσως, μέ τάς Ἀρχάς Κατοχῆς. Εἶναι κόμμα σοσιαλιστικόν, λαμβάνον εἰς τάς μεταρρυθμιστικάς του ἐπαγγελίας ὑπ' ὄψιν τόσον τάς διεθνεῖς συνθήκας, ἐντός τῶν ὁποίων θά κινηθῇ ἡ Χώρα, ὅσον καί τήν ἰδιότυπον φύσιν τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας.

Ἀπευθύνεται πρός ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐνῷ αἰσθάνονται τήν ἀνάγκην ριζικῶν κοινωνικῶν μεταρρυθμίσεων, δέν θέλουν νά προχωρήσουν εἰς ἐπικινδύνους ἀκρότητας, εἰς ἃς πολλοί ἔπιπτον ἐν Ἑλλάδι κυρίως διότι ἔλειπε μία κίνησις ἐγγυωμένη τοιαύτας κοινωνικάς

./.

μεταρρυθμίσεις, ἐντός ἐθνικοῦ καί δημοκρατικοῦ πλαισίου.

Ἀπευθύνεται ~~εφ~~, ὅλους ὅσοι θεωροῦν λήξασαν τήν ἀποστολήν τῶν παλαιῶν κομμάτων καί καί πιστεύουν εἰς τήν ἀλλαγήν τοῦ τρόπου τοῦ πολιτεύεσθαι καί τέλος φιλοδοξοῦν τήν ἐν πλήρει ἰσοτιμίᾳ συγκέντρωσιν καί ἐξόρμησιν ὅλων τῶν νέων δυνάμεων, εἰς τήν πολιτικήν κονίστραν.

Αἱ δυναμικαί ὀργανώσεις

Πλήν τῶν καθαρῶς πολιτικῶν ὀργανισμῶν ἐμφανίζονται ἤδη παρ'ἡμῖν καί πολλαί δυναμικαί ὀργανώσεις, αἱ ὁποῖαι σήμερον κατέχουν τήν πρώτην θέσιν εἰς τήν κοινήν συνείδησιν. Ἀλλά αὐταί ἔχουν σκοπόν ἐθνικοαπελευθερωτικόν καί μοιραίως θά διαλυθοῦν μέ τήν ἀπελευθέρωσιν, πρέπει πάντως νά διαλυθοῦν, διότι τό ἔργον των θά ἀναλάβῃ ὁ τακτικός ἑλληνικός στρατός. Ἐάν τυχόν ὑποκρύπτουν ἐπί πλέον καί πολιτικούς σκοπούς, τότε αἱ ὀργανώσεις αὗται δέον νά θεωρηθοῦν νέα κόμματα, ἐφ'ὅσον τά μέλη αὐτῶν συνδέονται δι'ἐνιαίας ἰδεολογίας. Τοῦτο ὅμως, καθ'ὅσον γνωρίζομεν, δέν συμβαίνει εἰς τάς μεγάλας τοὐλάχιστον δυναμικάς ὀργανώσεις.

Νομίζομεν ὅθεν, ὅτι δέν πρέπει νά ληφθοῦν ὑπ'ὄψιν ὡς παράγοντες διαμορφώσεως τοῦ ἐλευθέρου πολιτικοῦ βίου, χωρίς δι'αὐτοῦ νά θέλωμεν οὐδ'ἐπ'ἐλάχιστον νά μειώσωμεν τάς συνωμοτικάς, τάς πολεμικάς, τάς ἐπαναστατικάς ἀρετάς τῶν ὀργανώσεων αὐτῶν καί τάς μεγάλας ἐθνικάς ὑπηρεσίας, τάς ὁποίας προσέφερον καί τάς ὁποίας τό ἐλευθερούμενον ἔθνος δέν πρέπει νά λησμονήσῃ ποτέ.

Μόνον ὡς πρός τό Ε.Α.Μ. δέον νά λεχθῶσιν ἐπιπροσθέτως τινά. Θημολογεῖται ὅτι τό Ε.Α.Μ. προπαρασκευάζεται διά νά καταλάβῃ δυναμικῶς τήν ἐξουσίαν εὐθύς ἅμα τῇ ἀποχωρήσει τῶν ἀρχῶν κατοχῆς. Ἡ ὀργάνωσις αὕτη περιλαμβάνει πλεῖστα στοιχεῖα, τά ὁποῖα σκέπτονται ἐθνικῶς. Ἐπειδή ὅμως τά νευραλγικά σημεῖα τῆς ὀργανώσεως εὑρίσκονται εἰς κομμουνιστικάς χεῖρας, τά κομμουνιστικά δέ στελέχη ἔχουν

./.

τήν ἱκανότητα τῆς συνωμοτικῆς καί δυναμικῆς δράσεως, λαμβάνοντα διαταγάς ἀπ' εὐθείας ἀπό τό Κομμουνιστικόν Κόμμα, δέν πρέπει νά ἀποκλεισθῇ τό ἐνδεχόμενον μιᾶς τοιαύτης δυναμικῆς ἐκδηλώσεως τοῦ Ε.Α.Μ. κατά τάς πρώτας ἐκείνας ὥρας. Ἀπό αὐτό τό ἐνδεχόμενον δέν πρόκειται βεβαίως νά προκύψῃ μία μόνιμος κατάστασις, ἀλλά θά προκύψουν τά ἑξῆς δύο δεινά: μία σύντομος ἀλλά πλήρης αἱματος, οὐχί δέ αἵματος προδοτικοῦ, περίοδος ἀναρχίας καί ἰδίως μία μεταγενεστέρα παρά τρίτων ἐκμετάλλευσις τῆς κατα[illegible]λύσεως τοῦ δῆθεν λαϊκοῦ καθεστῶτος τοῦ Ε.Α.Μ.

Τό Κυβερνητικόν ζήτημα

Μέ αὐτά τά δεδομένα, μέ τήν ἔλλειψιν ἑνός ἰσχυροῦ πολιτικοῦ κόμματος, ἤ καί μιᾶς ἰσχυρᾶς πολιτικῆς προσωπικότητος, μέ τήν ἔλλειψιν ἑνός πολιτικοῦ κόσμου, ὠργανωμένου καί ἐκφράζοντος τήν πολιτικήν συγκρότησιν τοῦ λαοῦ, ἡ μόνη ἐνδεικνυομένη λύσις εἶναι ἡ τοῦ σχηματισμοῦ Κυβερνήσεως Ἐθνικῆς Ἑνώσεως, εἰς τήν ὁποίαν ἔχουν τήν θέσιν τους, πρῶτον τά παλαιά κόμματα, τά ὁποῖα ἔχουν ὑπέρ αὐτῶν τό τυπικόν τεκμήριον τῆς πάλαι ποτέ ἐκπροσωπήσεως τοῦ Λαοῦ, δεύτερον τό κομμουνιστικόν κόμμα, ἐφ' ὅσον πράγματι δέν πρόκειται πλέον νά κινῆται καί ἐπαναστατικῶς καί ἔξω τῆς γραμμῆς τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς, τήν ὁποίαν εἶναι πασίδηλον, ὅτι ἐγκρίνει ἡ μεγίστη πλειοψηφία τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τρίτον τά νέα ὠργανωμένα πολιτικά κόμματα, εἰς τά ὁποῖα δέον νά δοθῇ ἡ προσήκουσα θέσις.

Ἡ Κυβέρνησις αὕτη Ἐθνικῆς Ἑνώσεως θά ἀποφασίσῃ ἄν ἡ λύσις τοῦ πολιτειακοῦ θά διενεργηθῇ διά δημοψηφίσματος ἤ διά τῆς μελλούσης ἀποφάσεως τῆς Συντακτικῆς Συνελεύσεως. Αὐτή θά ἀποφασίσῃ ἐπίσης πότε θά διεξαχθῇ τό δημοψήφισμα, χωρίς νά κλονισθῇ ἡ ἀναγκαία ἑνότης καί γαλήνη τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Αὐτή θά ἀποφασίσῃ ἐπίσης διά τόν χρόνον τῶν ἐκλογῶν, αἱ ὁποῖαι ὑπό τήν ἀνωτέρω ρηθεῖσαν προϋπόθεσιν,

δέον νά διεξαχθοῦν τό ταχύτερον μετά τήν πλήρη ἀπελευθέρωσιν τῆς Χώρας.

Ἀπό τοῦδε συζήτησις ἐπί τῶν θεμάτων τούτων καί ἐπικίνδυνος εἶναι καί περιττή.

Ὀλίγη καλή θέλησις ἀρκεῖ διά νά πραγματοποιηθῇ καί ἐν ταῖς λεπτομερείαις ἡ ἀνωτέρω προτεινομένη λύσις καί νά καταστῇ οὕτω δυνατή ἀμέσως ἡ ὁμαλή λειτουργία τῆς κρατικῆς μηχανῆς. Ἐάν ὅμως ἀπό κάπου λείψῃ ἡ καλή αὐτή θέλησις καί αν ὡς ἐκ τούτου εἴτε ἡ συγκρότησις εἴτε ἡ ἐπιβολή μιᾶς τοιαύτης Κυβερνήσεως Ἐθνικῆς Ἑνώσεως καταστῇ δυσχερής, τότε πλέον ἐπιβάλλεται ὁ ἴδιος ὁ πολιτικός κόσμος, παλαιός καί νέος, ὡς ἐσχάτην πρᾶξιν πατριωτισμοῦ, νά ἀποφασίσῃ τήν δι'ὀλίγας ἡμέρας συγκρότησιν στρατιωτικῆς Κυβερνήσεως, τῆς ὁποίας προορισμός κυρίως θά εἶναι ἡ ἀποκατάστασις τοῦ Κράτους τοῦ νόμου καί ὁ ἀποκλεισμός ἀνωμάλων λύσεων, τάς ὁποίας ἐπωφελούμενα τῆς συγχύσεως, θά θελήσουν νά πραγματοποιήσουν ποικίλα μή πειθαρχοῦντα στοιχεῖα.

Τό πολιτειακόν ζήτημα

Ἀλλά καί τό δυσχερές τοῦτο Κυβερνητικόν ζήτημα θά εὕρισκε, χάρις εἰς τόν πατριωτισμόν τῶν Ἑλλήνων, εὐκόλως τήν λύσιν του, ἄν δέν περιεπλέκετο μέ αὐτό καί τό πολιτειακόν ζήτημα.

Τό ζήτημα τοῦτο ἐτέθη, ἀφ' ἧς ὁ βασιλεύς παρεβίασε τό Σύνταγμα, τό ὁποῖον πρό ὀλίγων μηνῶν εἶχεν ὁρκισθῆ, ὅτι θά τηρήση καί κατέλυσε τό ἐλεύθερον πολίτευμα, ἐγκαθιδρύσας τήν δικτατορίαν Μεταξᾶ. Δέν εἶναι τοῦ παρόντος νά ἀπαριθμηθοῦν τά δεινά, τά ὁποῖα ἐπεσώρευσεν ἡ δικτατορία αὐτή καί τά ὁποῖα ὀλίγοι γνωρίζουν ἀκόμη σήμερον. Γεγονός εἶναι, ὅτι κατέστη τόσον λαομίσητος, ὥστε καί ὁ ἴδιος ὁ Βασιλεύς, ὁ ἐγκαθιδρύσας αὐτήν, ἠναγκάσθη νά τήν ἀπαρνηθῆ.

Εἶναι ἄλλως τε παλαιά ἱστορική ἀλήθεια ἀπό τοῦ Καποδιστρίου καί τοῦ Ὄθωνος μέχρι σήμερον, ὅτι ὁ ἑλληνικός Λαός εἶναι φύσει δημοκρατικός καί δέν ἀνέχεται αὐταρχικά καθεστῶτα. Καί διότι ἐγκαθίδρυσε δικτατορίαν καί διότι ἐγκαθίδρυσε κακήν δικτατορίαν, ὁ Βασιλεύς εἶναι δοσίλογος ἀπέναντι τοῦ Λαοῦ του.

Ἐάν ταῦτα δέν ἤρκουν, θά ἤρκει τό γεγονός, ὅτι ἡ Ἑλλάς ἀγωνίζεται σήμερον μετά τῶν συμμάχων της κοινόν ἀγῶνα διά τήν κατάλυσιν τῶν δικτατορικῶν καθεστώτων καί τήν δημιουργίαν δι' ὅλους τούς λαούς πολιτικῆς καί ἠθικῆς ζωῆς, διαγραφομένης εἰς τόν Χάρτην τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Πῶς θά ἦτο δυνατόν ὡς ἐπιστέγασμα ἑνός τοιούτου ἀγῶνος νά δεχθῆ μόνη ἡ Ἑλλάς Βασιλέα, ὅστις ὑπῆρξε μέχρι τῆς ἀποχωρήσεώς του ἀπό τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους καί πέραν ταύτης, ὅσον ἠδύνατο, ὁ πρωταγωνιστής ἑνός δικτατορικοῦ καθεστῶτος.

Τό πολιτειακόν ζήτημα εἶναι ὅθεν ἀφ' ἑαυτοῦ τεθειμένον. Τό ἀληπείας.

Εἶναι ἐπομένως ἀπό πάσης πλευρᾶς ἐνδεδειγμένον νά μήν ἐπανέλθη ὁ βασιλεύς εἰς τήν Ἑλλάδα διά νά γίνη ὁ ρυθμιστής τοῦ πολιτεύματος, πρίν ἤ ἀποφανθῆ περί αὐτοῦ ἀμέσως ἤ ἐμμέσως ὁ Λαός.

Μή ἐπανερχομένου τοῦ βασιλέως θά δημιουργηθῆ ἡ ἀγαθή ἐντύπω-

θές εἶναι ὅτι ὁ Βασιλεύς ἐπ'ἐσχάτων, βλέπων τήν γενικήν στροφήν τῶν πραγμάτων, ἔθεσε καί ὁ ἴδιος ἑαυτόν ὑπό τήν κρίσιν τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ καί οὕτω ὁμολογουμένως διευκολύνεται ἡ κατάστασις.

Ἀλλά διά τούς γνωρίζοντας τά πράγματα, δέν ἀρκεῖ ἡ γενομένη βασιλική δήλωσις. Ἐάν ὁ βασιλεύς ἐπιστρέψῃ ἐν Ἑλλάδι καί ἀρχίσῃ νά ἀσκῇ τάς ἐξουσίας του, ὡς ρυθμιστοῦ τοῦ πολιτεύματος, ἔχων ἀπέναντί του ἕνα πολιτικόν κόσμον ἥκιστα ὠργανωμένον καί ἀπό μακροῦ χειμαζόμενον, τῷ παρέχεται ἐκ τῶν πραγμάτων ἡ εὐκαιρία νά νοθεύσῃ τήν κατάστασιν ὑπέρ αὐτοῦ, χωρίς τοῦτο νά σημαίνῃ ὅτι ἐπέτυχε τήν ἀληθῆ μεταστροφήν τοῦ Λαοῦ. Ἄν συνέβαινε τοῦτο, ἄν ὁ Βασιλεύς κατόρθωνε νά ἐπιτύχῃ τήν εὐνοϊκήν ψῆφον λ.χ. μιᾶς Ἐθνοσυνελεύσεως ἤ ἀκόμη καί τοῦ Λαοῦ ὑπό τοιούτους ὅρους, μή ἐγγυωμένους τό ἀνόθευτον τῆς λαϊκῆς θελήσεως, τότε ἡ κρίσις ἐν κρυπτῷ θά παρετείνετο καί μετά ὀλίγα ἔτη θά ἐξέσπα ὡς ἐπανάστασις καί δή ὡς κοινωνική ἐπανάστασις, ἐπί τρομερᾷ ζημίᾳ τῆς Ἑλλάδος.

Πλήν τούτου, ὁ βασιλεύς ἐπανερχόμενος θᾶττον ἤ βράδιον θά ὑποστῇ ἀναποφεύκτως προπηλακισμούς ἀσυμβιβάστους πρός τήν θέσιν του. Θά πλήσσεται ἐμμέσως ὑπό τοῦ δημοκρατικοῦ τύπου καί ὑπ'αὐτῶν ἀκόμα τῶν ὑπουργῶν αὐτοῦ, ἄν αὐτοί, ὅπως εἶναι πιθανόν καί ἐνδεδειγμένον, θά εἶναι ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τοῦ Δημοκρατικοῦ ἀγῶνος. Ἐάν πάλιν ἐφιμώνετο ἡ κοινή γνώμη εἰς τό κεφάλαιον τοῦτο, τότε θά εἰσηρχόμεθα εἰς τόν ὀλισθηρόν δρόμον τῆς δικτατορίας καί τῶν ἀντιστοίχων ξεσπασμάτων τοῦ πεζοδρομίου. Ὁ βασιλεύς ἅπαξ ἐξῆλθεν ἀπό τήν συνταγματικήν ὁμαλότητα καί ἔκαμε προσωπικήν πολιτικήν, ἐνεπλάκη πλέον εἰς τούς πολιτικούς ἀγῶνας καί μοιραίως θά ὑποστῇ τάς ἐκ τούτου συνεπείας.

Εἶναι ἐπομένως ἀπό πάσης πλευρᾶς ἐνδεδειγμένον νά μήν ἐπανέλθῃ ὁ βασιλεύς εἰς τήν Ἑλλάδα διά νά γίνῃ ὁ ρυθμιστής τοῦ πολιτεύματος, πρίν ἤ ἀποφανθῇ περί αὐτοῦ ἀμέσως ἤ ἐμμέσως ὁ Λαός.

Μή ἐπανερχομένου τοῦ βασιλέως θά δημιουργηθῇ ἡ ἀγαθή ἐντύπω-

σις, ὅτι οὗτος οὔτε μηχανορραφεῖ ὑπέρ αὐτοῦ, οὔτε ἐνεργεῖ πρός ἔμμεσον νόθευσιν τῆς λαϊκῆς ἐτυμηγορίας. Ἐάν τότε ἀπεφαίνετο ὁ Λαός ὑπέρ αὐτοῦ, ὅλα, τοὐλάχιστον τά νομιμόφρονα δημοκρατικά κόμματα, θά ὑπετάσσοντο εἰς τήν ἐκδηλωθεῖσαν θέλησιν τοῦ Λαοῦ, θά συνειργάζοντο μετά τοῦ βασιλέως καί θά ἔθετον ὁριστικῶς ἐκποδῶν τό καθεστωτικόν ζήτημα.

Ὁ βασιλεύς δέον οὕτω νά παραμείνῃ εἰς τό ἐξωτερικόν, ὡς βασιλεύς τῆς Ἑλλάδος. Διά δέ τήν ἄσκησιν τῆς ἐξουσίας του ἐν τῇ Χώρᾳ δέον, εὐθύς ὡς ἀπελευθερωθῇ ἡ πρωτεύουσα, νά συστήσῃ τριμελῆ ἀντιβασιλείαν, παρέχουσαν ἔναντι πάντων τήν ἐγγύησιν τῆς ἀντικειμενικότητος. Ἡ ἀντιβασιλεία αὕτη θά συγκροτήσῃ ἀμέσως τήν Κυβέρνησιν τῆς Χώρας, παραιτουμένης τῆς Κυβερνήσεως Τσουδεροῦ.

Ἐάν ὁ βασιλεύς δέν πράξῃ τοῦτο εἰς τό ἐξωτερικόν καί ἐάν τά πολεμικά γεγονότα τόν φέρουν μέχρις Ἀθηνῶν, τότε καί χάριν τοῦ Ἔθνους καί χάριν ἑαυτοῦ ὀφείλει νά συστήσῃ ἐδῶ τήν Ἀντιβασιλείαν αὐτήν, ἀμέσως δέ νά ἀναχωρήσῃ εἰς τό ἐξωτερικόν, ὅπου καί θά παραμείνῃ ὡς βασιλεύς τῶν Ἑλλήνων, χωρίς ὅμως νά ἀσκῇ τάς συνταγματικάς αὐτοῦ ἐξουσίας.

Ἡ λύσις αὕτη καί νομότυπος εἶναι καί τόν Βασιλέα διατηρεῖ εἰς τόν θρόνον του καί παρά ταῦτα ἐπιτρέπει τήν ὁμαλήν ἐξέλιξιν τῶν πραγμάτων ἐν τῇ Χώρᾳ.

Ἡ λύσις τῆς Ἀντιβασιλείας ἔχει ἐπί πλέον καί τοῦτο τό πλεονέκτημα.

Ἐφ' ὅσον βαδίζομεν πρός Κυβέρνησιν ποικίλων στοιχείων καί ἀποχρώσεων, πρέπει νά ἀντιμετωπίζωμεν τό ἐνδεχόμενον συχνῶν ἐρίδων, διαφωνιῶν καί παραιτήσεων. Ὁ ρυθμιστής τοῦ πολιτεύματος δέν θά εἶναι ἀναγκαῖος μόνον διά τήν συγκρότησιν τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλά καί διά τήν διατήρησιν αὐτῆς ἤ καί διά τήν γενικωτέραν ἀνασύνθεσιν αὐτῆς, ἄν αἱ διαστάσεις προσλάβουν εὐρυτέραν ἔκτασιν. Ὁ βασι-

./.

λεύς ἀναμιγνυόμενος ~~εἰς~~ εἰς τοιαύτας ἐνεργείας μόνον κ τηγορίας θά δρέψῃ, θά καταστήσῃ δέ ὕποπτον κάθε κυβερνητικήν μεταρρύθμισιν. Μία ἀντιβασιλεία, ἀντιθέτως, ἐμπνέουσα ἐμπιστοσύνη ὡς πρός τήν ἀμεροληψίαν της καί ἀπαραίτητος θά εἶναι τότε διά νά ρυθμίζῃ τά πράγματα καί εἰς περίπτωσιν κρίσεως θά ἐνεσάρκωνε, ἄνευ κινδύνων, τήν συνέχειαν τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς Χώρας.

...

Ἡ Ἑλλάς διέρχεται μίαν κρίσιμον καμπήν τῆς ἱστορίας της.

Διά τοῦ αἵματος τοῦ λαοῦ της ἀπέκτησε τό δικαίωμα νά διεκδικήσῃ τήν ἱκανοποίησιν τῶν ἐθνικῶν της δικαίων, τήν γεωοικονομικήν της ὁλοκλήρωσιν, τήν πραγματικήν ἀσφάλειαν τῶν μακρῶν συνόρων της.

Ἐκεῖνο τό ὁποῖον ἀπέκτησε διά τοῦ αἵματος δέν πρέπει νά τό χάσῃ μέσα εἰς τήν ἀτμόσφαιραν τῆς συναλλαγῆς καί τῆς μηχανορραφίας, πού περιβάλλει μοιραίως τάς πρασίνους τραπέζας τῶν Συνδιασκέψεων. Εἰς τοῦτο, πιστεύομεν ὅτι, θά τήν βοηθήσουν οἱ σύμμαχοι λαοί, οἱ ὁποῖοι δέν λησμονοῦν μέ πόσας θυσίας ἐξεπλήρωσε τό πρός τόν πολιτισμόν, τήν ἐλευθερίαν καί τάς πατροπαραδότους φιλίας της καθῆκον. Ἀλλά πρέπει νά βοηθήσῃ καί ὁλόκληρος ὁ πολιτικός κόσμος τῆς Ἑλλάδος διά τῆς ὁμονοίας του, ἡ ὁποία δύναται καί πρέπει νά ἐπιτευχθῇ ὑπό τούς ἀνωτέρω προτεινομένους ὅρους. Χάριν αὐτῆς τῆς ὁμονοίας πρέπει ὅλοι νά κάνουν θυσίας, τασσομένης τῆς ἐθνικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς πρό πάσης ἄλλης πολιτικῆς σκέψεως. Πρέπει καί ὁ Βασιλεύς νά κάνῃ τάς θυσίας πού τοῦ ζητοῦνται καί ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλως τε ἐν τέλει μόνον νά ὠφεληθῇ ἔχει ὁ ἴδιος. Πρέπει καί κάθε πολιτικός νά κάνῃ θυσίας, διά νά μήν καταλογισθῇ εἰς ὅλους τελικῶς, ὅτι ἐκεῖνο πού ἐκέρδισε μέ τό αἷμα του ὁ ἁπλός λαός τοῦ βουνοῦ, τοῦ κάμπου καί τῆς θάλασσας, τό ἐχάλασεν ἡ ἡγέτις τάξις τοῦ ἔθνους.

Ὁ πρωταρχικός σκοπός τῆς ἀπελευθερουμένης Ἑλλάδος πρέπει νά εἶναι ἡ δι'ὅλων της τῶν δυνάμεων συνέχισις τοῦ πολέμου παρά τό πλευρόν τῶν Συμμάχων της, ὄχι μόνον διά νά ἀπελευθερώσῃ τάς βορείους ἐπαρχίας καί τά ἐδάφη, ἐφ'ὧν διά λόγους εἴτε ἐθνικούς εἴτε γεωοικονομικούς εἴτε ἀσφαλείας ἐκτείνονται τά δικαιώματα καί ἐνδιαφέροντά της, ἀλλά καί πέραν τούτου, διά νά συμβάλῃ καί εἰς τήν συντριβήν τῆς Γερμανίας, δι'ἧς καί μόνον θά ἐπανέλθῃ μόνιμος ἡ εὐτυχία καί ἡ προκοπή δι'ὅλους.

Πρός τόν σκοπόν τοῦτο εἶναι ἀνάγκη νά χωρήσῃ ἀπερίσπαστος εἰς τήν μεγάλην πολεμικήν της προσπάθειαν. Τοῦτο προϋποθέτει ἐσωτερικήν πολιτικήν ὁμαλότητα, ὁμόνοιαν ἐν τῷ στρατῷ καί ἱκανοποίησιν μερικῶν ἐπιτακτικῶν ἠθικῶν καί ὑλικῶν αἰτημάτων τῆς μεγίστης πλειοψηφίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Πρέπει νά ληφθῇ ὑπ'ὄψιν ὅτι κατά τήν στιγμήν τῆς ἀπελευθερώσεως, ἡ Ἑλλάς δέν θά μεταβῇ μόνον ὑπό τῆς ξενικῆς κατοχῆς εἰς τήν ἐλευθερίαν, ἀλλά ταὐτοχρόνως πρόκειται νά μεταβῇ ἀπό τῆς δικτατορίας εἰς ἕν δημοκρατικόν καθεστώς. Καί ἡ διπλῆ αὐτή σύγχρονος μετάβασις δέν εἶναι εὐχερές ἔργον.

Διά τήν ταχεῖαν καί ὁμαλήν πραγματοποίησιν τῆς διπλῆς αὐτῆς μεταβάσεως χρειάζεται ἡ συμβολή ὅλων τῶν Ἑλλήνων καί ὅλων τῶν φίλων τῆς Ἑλλάδος.

Ἀλλ'ὁ θέλων σοβαρῶς καί ὑπευθύνως νά συμβάλῃ εἰς τό ἔργον τοῦτο, πρέπει νά γνωρίζει ἑνός ἑκά-

./.

στου παράγοντος τῆς σημερινῆς πολιτικῆς ζωῆς καὶ δὲ
γιὰ τὸν ὁποῖο ἀναφερθήκαμε πιὸ πάνω. - Μεταξὺ τῶν πολλῶν δεινῶν τὰ ὁποῖα ἐπεσώρευσεν
ἡ δικτατορία, καὶ ὄχι ἴσως τὸ μικρότερον ὑπῆρξεν ἡ
ἐξάρθρωσις τοῦ ἤδη ἀπὸ μακροῦ χρόνου σοβαρὰν κρι-
σιν διερχομένου πολιτικοῦ κόσμου. Ἀλλὰ καὶ πλέον
τούτου ὑπῆρξεν ἡ συστηματικὴ παρεμπόδισις τῆς δη-
μιουργίας νέων κομματικῶν σχηματισμῶν, οἱ ὁποῖοι
ὁμαλῶς θὰ διέβλεχοντο τὰ πρόσωπα καὶ τὰ στερούμενα
ζωτικότητος παλαιὰ κόμματα. Ὁ Λαὸς οὕτω, στερη-
θεὶς καὶ τῶν παλαιῶν του πολιτικῶν δεσμῶν καὶ
τῆς δυνατότητος νὰ δημιουργήσῃ νέους, εἰσῆλθε
εἰς τὸ σκότος τῆς δουλείας, τελείως ἀσύντακτος
καὶ ἀνοργάνωτος πολιτικῶς.

Λόγῳ ἀφ' ἑνὸς τῆς τοιαύτης μακρᾶς ἀκινησίας
τῆς πολιτικῆς ζωῆς καὶ ἀφ' ἑτέρου τοῦ ἐκ ταύτης
δημιουργηθέντος κενοῦ εἰς τὴν συνείδησιν ἑκάστου
πολίτου, παρουσιάζονται ἤδη ὡρισμένα ὁμαδικὰ φαι-
νόμενα, ἐξ ὧν ἓν εἶναι ἡ τυπικὴ ἐπιβίωσις τῶν πα-
λαιῶν πολιτικῶν κομμάτων.

Τὰ κόμματα ταῦτα ἐξακολουθοῦν τύποις ὑπάρχοντα,
διότι δὲν ἠδυνήθη ἀπὸ μακροῦ νὰ ἀποφανθῇ περὶ αὐ-
τῶν ἡ λαϊκὴ θέλησις. Καὶ ἂν ἀκόμη ἓν ἐξ αὐτῶν,
τὸ τῶν φιλελευθέρων ἔχει εἰς ὡρισμένας περιφε-
ρείας, ὡς ἡ Κρήτη, ἢ εἰς ὡρισμένους κύκλους, ὡς
οἱ πρόσφυγες ποιάν τινα λαϊκὴν ἀπήχησιν, εἶναι
φανερὸν ὅμως, ὅτι καὶ αὐτὸ μαζὶ μὲ ὅλα τὰ ἄλλα
πολιτικὰ κόμματα ἐν τῷ συνόλῳ εἶναι καταδικασμέ-
νο εἰς τὰ ὄμματα τοῦ Λαοῦ. Βεβαίως, δὲν πταίουν
ὅλοι οἱ παλαιοί, τοὐλάχιστον ὄχι ὅλοι ἐξ ἴσου, ἐν

./.

τούτοις εἰς ὅλους ὁμαδικῶς καί ἀδιακρίτως καταλογίζει ἡ κοινή γνώμη καί τήν ἀτυχῆ λειτουργίαν τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ μέχρι τῆς 4ης Αὐγούστου καί τήν ἐπιτυχίαν τῆς ἐπιβολῆς τῆς 4ης Αὐγούστου καί τήν ἔλλειψιν πραγματικῆς ἀντιδράσεως κατά τῆς δικτατορίας καί τήν ἄτονον ἐμφάνισιν αὐτοῦ κατά τήν διάρκειαν τῆς Κατοχῆς.

Ἡ ἀνόρθωσις ἐκ τῆς τοιαύτης πολυετοῦς καταπτώσεως τοῦ παλαιοῦ πολιτικοῦ κόσμου, φαίνεται ἀδύνατος διά πολλούς λόγους. Ἐνῶ ἀποτελεῖται ἐκ προσωπικῶν κομμάτων, ἤδη μέ τήν πάροδον τοῦ χρόνου ἐστερήθη τῶν κυριωτέρων Ἀρχηγῶν αὐτοῦ, καί τῶν σημαντικωτέρων ἐπιτελῶν του. Ὁ Βενιζέλος, ὁ Μιχαλακόπουλος, ὁ Παπαναστασίου, ὁ Τσαλδάρης, ὁ Κονδύλης δέν ὑπάρχουν πλέον. Ἐξ ἄλλου ἐπί ὀκτώ ἔτη τώρα τά κόμματα αὐτά εὑρίσκονται ὄχι μόνον τῆς πολιτικῆς ζωῆς, ἀλλά καί μακράν μακράν/πάσης ἐπαφῆς πρός τόν λαόν. Γενεαί ψηφοφόρων τούς ἀγνοοῦν τελείως. Εἶναι ὅθεν διά ὅλους αὐτούς τούς λόγους εὐεξήγητον διατί ὁ παλαιός πολιτικός κόσμος, ἐνῶ ἰσχυρίζεται, ὅτι κατά τά τυπικά τεκμήρια ἀποτελεῖ τήν γνησίαν ἔκφρασιν τῆς λαϊκῆς θελήσεως, κατ' οὐσίαν δέν ἔχει οὔτε τό κῦρος διά νά ἐπικρατήσῃ εἴτε ἠθικῶς εἴτε ὑλικῶς εἰς τήν ἐλευθερουμένην Ἑλλάδα.

1ον. Ἐγκατάλειψαν τήν χώραν, διότι ἐφοβοῦντο νά ἀναμιχθοῦν εἰς πραγματικήν ὀργάνωσιν ἀντιστάσεως ἐνῶ ἐφοβοῦντο καί τήν Ἑλληνικήν Κυβέρνησιν, διότι ἐθεώρουν ἑαυτούς ἐκπροσώπους μέν τοῦ μεγάλου ἀστικοῦ κόσμου ἀλλά ὄχι τοῦ λαοῦ τῶν ἀστικῶν κέντρων καί τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου, διότι ἐθεώρουν ἑαυτούς ἐκπροσώπους τῆς ἀστικῆς τάξεως, ἐνῶ ἄλλο σῶμα ἐκλογέων ἀποτελοῦν οἱ ἐργάται τῶν ἀστικῶν κέντρων

Τό κομμουνιστικόν κόμμα

Οἱ κομμουνισταί ἐν Ἑλλάδι δέν ὑπερέβαιναν πρό τοῦ πολέμου τά 5% τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καί ὅσον καί ἄν ηὐξήθησαν, λόγῳ τῶν περιστάσεων, δέν εἶναι πιθανόν νά ἐδιπλασιάσθησαν. Ἐάν ὑπάρχουν ἐνδείξεις περί τοῦ ἀντιθέτου, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τήν ἀκόλουθον αἰτίαν.

Διαρκούσης τῆς κατοχῆς ἦτο δυνατόν νά διακριθοῦν αἱ ὀργανώσεις, αἱ ὁποῖαι εἶχον τήν πεῖραν τῆς παρανόμου καί συνωμοτικῆς δράσεως καί τῆς ἐσωτερικῆς ἐπαναστάσεως. Διαθέτουσαι καί τάς βάσεις ὀργανώσεως τοιαύτης φύσεως καί ἄνδρας ἠσκημένους καί τολμηρούς εὑρέθησαν πρῶται παρά τό πλευρόν τοῦ ἀσυντάκτου Λαοῦ. Διά νά προσελκύσουν ὅμως τήν ἐμπιστοσύνην του ἔπρεπε κατά τήν ὥραν αὐτήν νά χρησιμοποιήσουν ἐθνικά καί ὄχι κοινωνικά συνθήματα. Τό ἔπραξαν ἐπιτηδείως, προσαρμοζόμεναι μάλιστα πρός διαρκῶς ἐθνικιστικώτερα συνθήματα καί παρακολουθοῦντα οὕτω τάς ψυχολογικάς διαθέσεις τοῦ λαοῦ.

Δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου συνεκροτήθη, διεδόθη, ἠνδρώθη ἡ ὀργάνωσις Ε.Α.Μ., τῆς ὁποίας τά πλεῖστα μέν μέλη δέν εἶναι κομμουνισταί, τῆς ὁποίας ὅμως ἡ οὐσιαστική διεύθυνσις, διά τῆς κατοχῆς τῶν νευραλγικῶν σημείων, εὑρίσκεται εἰς χεῖρας κομμουνιστικάς.

Ὁ κόσμος τῶν ἀστῶν βλέπει τήν μεγάλην ἐπέ-

./.

κτασιν τοῦ Ε.Α.Μ. καί γνωρίζων, ὅτι τοῦτο εἶναι ὄργανον εἰς χεῖρας τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος, νομίζει, ὅτι πρόκειται πράγματι περί αὐξήσεως τοῦ κομμουνιστικοῦ ρεύματος, ἔστω καί ἐμμέσως διά τοῦ Ε.Α.Μ.

Μόνιμος ἰσχυσις τῆς δυνάμεως ταύτης, ἅμα τῇ ἀπελευθερώσει δέν φαίνεται πιθανή, διότι ἐάν σήμερον ~~σήμερον~~ ἔχῃ τόσην ἔκτασιν, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τά ἐθνικιστικά στοιχεῖα, τά ὁποῖα παρέσυρε καί τά ὁποῖα, ἐν ἀρχῇ εἶναι πιθανόν, ἀλλά μονίμως εἶναι ἀπίθανον, ὅτι θά παραμείνωσιν ἐν τῷ συνόλῳ ὑπάκουα εἰς τούς ἰθύνοντας κομμουνιστικούς παράγοντας.

Τοιαύτη εἶναι ἡ θέσις τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος.

Μεταξύ αὐτοῦ καί τῶν παλαιῶν πολιτικῶν κομμάτων, προβάλλουν ἤδη ἐν Ἑλλάδι τά νέα πολιτικά ρεύματα.

Τά νέα κόμματα

Ἀπό δεκαετίας εἰς τήν Ἑλλάδα ἀνέκυφεν εἰς τήν κοινήν συνείδησιν τό αἴτημα τῆς δημιουργίας νέας πολιτικῆς ζωῆς. Ἐνῶ ὁμαλῶς θά ἔπρεπε τά ἴδια τά ὑφιστάμενα πολιτικά κόμματα νά ἀνανεώσουν πρόσωπα καί σημεῖα τοῦ πρόγραμμάτός των, ἡ ἰδιάζουσα μορφή τῆς ἐν Ἑλλάδι πολιτικῆς ζωῆς, τό προσωπαγές τῶν κομμάτων, ὁ θάνατος τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῶν, ἡ κατόπιν τούτου μεγάλη ἐξάρθρωσις αὐτῶν καί τό μεσολαβῆσαν νεκρόν διάστημα τῆς δικτατορίας, ἐπιβάλλει τήν ἀνανέωσιν τῆς πολιτικῆς ζωῆς διά τῆς δημιουργίας νέων πολιτικῶν

σχηματισμῶν. Τοῦτο θά ἐγένετο ἀπό τοῦ 1936 ἄν ἡ δικτατορία, ἀπαγορεύσασα τήν ἐλευθέραν πολιτικήν ζωήν, δέν παρεμέριζε καί δέν ἀχρήστευε διά βιαίων μέσων, ὅλους τούς νέους ἄνδρας, οἱ ὁποῖοι θά ἠδύναντο νά ἐπιχειρήσουν αὐτήν τήν ἀνανέωσιν τῆς πολιτικῆς ζωῆς. Ὅ,τι δέν ἐγένετο ἐπί δικτατορίας, ἔτι μᾶλλον δέν ἠδύνατο νά γίνῃ ἐπί δουλείας, ὅπου ἀναδεικνύονται στρατιωτικαί ἀρεταί κλεφτοπολέμου, ἀρεταί συνωμοτικαί, ἀλλά ὄχι ἀρεταί τοῦ ἐλευθερου πολιτικοῦ βίου. Καί οὕτω εὑρισκόμεθα εἰς τό κατώφλιον τῆς ἐλευθερίας καί δέν εἶναι δυνατόν νά λεχθῇ ὅτι ἡ πανελλήνιος τάσις πρός ἐμφάνισιν νέων ἀνδρῶν καί νέων κομμάτων ἔχει προωθηθῇ τόσον ὥστε νά δύνανται αὐτά τά νέα κόμματα, τά ὁποῖα ἀσφαλῶς θά ἐξεπροσώπουν τήν πλειοψηφίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἐάν εἶχον τόν καιρόν νά ὁλοκληρωθοῦν, νά ἀναλάβουν μόνα τήν ἐξουσίαν.

Ἐάν ὅμως εὑρίσκονται ἐν τῇ γενέσει των, αὐτό δέν σημαίνει ὅτι δέν ἐκπροσωποῦν μίαν κολοσσιαίαν ἠθικήν δύναμιν καί μίαν ἐγγύησιν καϊκῆς ἀπηχήσεως εὐρείας καί σταθερῶς αὐξανομένης.

Ποῖα ὅμως εἶναι τά νέα αὐτά πρόσωπα καί τά νέα κόμματα;

Ὑπάρχει μία ἀπειρία μικρῶν ὁμάδων, περί ὧν δέν θά γίνῃ λόγος, διότι ἄλλαι ἐπαγγελματικοῦ χαρακτῆρος, ἄλλαι μᾶλλον θεωρητικοῦ, ἄλλαι πάλιν μᾶλλον συνωμοτικοῦ καί μαχητικοῦ χαρακτῆρος, διατηροῦν τήν ἀνεξαρτησίαν των, καιροσκοποῦσαι μόνον,

./.

ἵνα τελικῶς ἐνταχθοῦν εἰς τό ἐπικρατέστερον νέόν κόμμα. Ὑπάρχει ἡ ὁμάς Κανελλοπούλους ἡ ὁποία εἶχεν ατυχήση εἰς τήν ἀπόπειραν της τό 1936 νά συμπυκνώση τήν γενικήν καί τότε τάσιν τοῦ κόσμου πρός νέα πρόσωπα καί κόμματα. Ἤδη ἀπόμα ὀλιγωτέρας παρέχει ἐλπίδας, ὅτι θά τό ἐπιτύχη. Καί διότι σοβαρῶν στελεχῶν στερεῖται παντελῶς, κυρίως ὅμως διότι ἡ εἰς τό Κάϊρον πολιτεία τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῆς δεν θεωρεῖται δικαιώσασα τάς ἐπ' αὐτοῦ στηριχθείσας ἐλπίδας.

Ἡ ὁμάς Ε.Λ.Δ., ἧς ἡγεῖται ὁ Η. Τσιριμῶκος, συνέδεσε, νομίζομεν, ἄρρηκτως τήν τύχην της πρός τό κομμουνιστικόν κόμμα. Μικρά καί αὐτή, καί μή ἔχουσα εὐρυτέραν ἀπήχησιν ἤ θά ἀκολουθήση καί κατόπιν θά συγχωνευθῆ πρός τό κομμουνιστικόν κόμμα ἤ ἀποσπωμένη ἀπ' αὐτοῦ τήν τελευταίαν στιγμήν, θά ἀναγκασθῆ νά προσχωρήση εἰς ἄλλην τινά ἰσχυροτέραν ὁμάδα.

Ἐν τέλει δέον νά ἀναφέρω εν τό κόμμα τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως, περί τοῦ ὁποίου, ἐπειδή εἶναι τό νεώτερον ὅλων, καί ὡς ἐκ τούτου ἀγνωστότερον εἰς τούς ἔξω, δέον νά γίνη εὐρύτερος λόγος.

Ἡ κρίσις τήν ὁποίαν διήρχετο, ὄχι μόνον φυσικῶς ὁ πολιτικός βίος τῆς Χώρας, ἀλλά εἰδικώτερον καί αἱ νεώτεραι κινήσεις, αἱ ὁποῖαι πρό τῆς δουλείας καί διαρκούσης αὐτῆς ἐσχηματίσθησαν χωρίς νά ἀνταποκρίνωνται πρός τήν σαφῶς ἔντονον, ἀλλά διάχυτον θέλησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ πρός δημιουργίαν μιᾶς νέας, μᾶλλον ἀλλά σοβαρᾶς πολιτικῆς ζωῆς, ἦγαγε ὁμάδα νεωτέρων ἀνδρῶν πάσης προσωπικότητος καί ἀποχρώ

σεως νά συμπήξουν νέαν πολιτικήν ὀργάνωσιν. Ἡ Σοσιαλιστική Ἕνωσις εἶναι κόμμα ὄχι προσωπικόν, ὡς τά ἄλλα ἐν Ἑλλάδι, ἀλλά κόμμα ἀρχῶν, διευθυνόμενον ἀπό διοικοῦσαν Ἐπιτροπήν, στηριζομένην εἰς τήν ἐμπιστοσύνην τῆς ὁλότητος τῶν στελεχῶν. Εἶναι κόμμα ἐθνικόν καί δημοκρατικόν, ἀποκλειομένων ἀπ' αὐτοῦ τόσον τῶν συνεργασθέντων μετά τῆς δικτατορίας, ὅσον καί τῶν ὁπωσδήποτε συνεργασθέντων ἔστω καί ἐμμέσως μέ τάς ἀρχάς Κατοχῆς.

Εἶναι κόμμα σοσιαλιστικόν, λαμβάνον εἰς τάς μεταρρυθμιστικάς του ἐπαγγελίας ὑπ' ὄψιν τόσον νάς διεθνεῖς συνθήκας, ἐντός τῶν ὁποίων θά κινηθῇ ἡ Χώρα, ὅσον καί τήν ἰδιότυπον φύσιν τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας.

Ἀπευθύνεται πρός ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐνῷ αἰσθάνονται τήν ἀνάγκην ριζικῶν κοινωνικῶν μεταρρυθμίσεων δέν θέλουν νά προχωρήσουν εἰς ἀνεδαφικάς ἀκρότητας καί πίπτουν ἤ ἔπιπτον εἰς αὐτάς ἐν Ἑλλάδι κυρίως διότι ἔλειπε μία κίνησις ἐγγυωμένη τοιαύτας κοινωνικάς μεταρρυθμίσεις, ἐντός ἐθνικοῦ καί δημοκρατικοῦ πλαισίου.

Ἀπευθύνεται πρός ὅλους ὅσοι θεωροῦν λήξασαν τήν ἀποστολήν τῶν παλαιῶν κομμάτων καί ἀνεπανορθώτως ἐφθαρμένον τόσον τό ἔμψυχον αὐτῶν ὑλικόν, πλήν εὐαρίθμων ἐξαιρέσεων, ὅσον καί τόν ἰδικόν των τρόπον τοῦ πολιτεύεσθαι καί φιλοδοξεῖ τήν ἐν πλήρει ἰσοτιμίᾳ ὅλων συγκέντρωσιν καί ἐξόρμησιν τῶν νέων ἐκείνων δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι τοποθετημέναι μεταξύ τοῦ κομμουνισμοῦ καί τῶν παλαιῶν κομμάτων, ἀνταποκρίνεται εἰς τήν γενικωτέραν

τάσιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Διά νά ἀνταποκριθῇ εἰς τάς φιλοδοξίας αὐτάς ἡ Σοσιαλιστική Ἕνωση ἐκτός τοῦ ἔργου τῆς διαδόσεως τῶν ἰδεῶν της καί τῆς εἰς ὅλας τάς ἐπαρχίας ὀργανώσεως πυρήνων ἀπό ἄφθαρτα πολιτικῶς πρόσωπα, ὠργάνωσε δίκτυον εἰδικῶν ἐπιτροπῶν ὑπό τῶν ὁποίων μελετῶνται ὅλα τά πολιτικά, κοινωνικά καί οἰκονομικά προβλήματα τῆς μεταπολεμικῆς Ἑλλάδος. Αἱ Ἐπιτροπαί αὐταί κατορθώθη νά σχηματισθοῦν χάριν τῶν εἰδικοτήτων τῶν στελεχῶν τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως, ἤδη δέ τινες ἐξ αὐτῶν ἔχουν προωθήσει τό ἔργον τους εἰς δημεῖον ἐξαιρετικῶς εὐχάριστον.

Αἱ δυναμικαί ὀργανώσεις

Πλήν τῶν καθαρῶς πολιτικῶν ὀργανισμῶν ἐμφανίζονται ἤδη παρ' ἡμῖν καί πολλαί δυναμικαί ὀργανώσεις, αἱ ὁποῖαι σήμερον κατέχουν τήν πρώτην θέσιν εἰς τήν κοινήν συνείδησιν. Ἀλλά αὐταί ἔχουν σκοπόν ἐθνικοαπελευθερωτικόν καί μοιραίως θά διαλυθοῦν μέ τήν ἀπελευθέρωσιν, πρέπει πάντως νά διαλυθοῦν, διότι τό ἔργον των θά ἀναλάβῃ ὁ ἑλληνικός στρατός. Ἐάν τυχόν ὑποκρύπτουν ~~ὅτι ἔχουν καί~~ ἐπί πλέον πολιτικούς σκοπούς, τότε αἱ ὀργανώσεις αὗται δέον νά θεωρηθοῦν νέα κόμματα, ὧν τά μέλη συνδέονται δι' ἐνιαίας ἰδεολογίας. Τοῦτο ὅμως, καθ' ὅσον γνωρίζομεν, δέν συμβαίνει εἰς τάς μεγάλας τουλάχιστον δυναμικάς ὀργανώσεις ὡς τό Ε.Α.Μ., τήν μεγαλειτέραν πασῶν καί τήν Ε.Δ.Ε.Σ.. Ἡ ἐπέκτασίς του ὀφείλεται ἀκριβῶς εἰς τό ὅτι ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς διακηρύσσουν τόν ἀποκλειστικόν ἐθνικόν τους σκο-

πόν καί εἶναι ἀμφίβολον ἄν αὔριον θά ἠδύναντο νά κάνουν στροφήν πρός τήν πολιτικήν, χωρίς νά ἐξαρθρωθοῦν. Θά παρέμενε τότε, εἰδικῶς ὡς πρός τήν Ε.Α,Μ., ἡ δύναμις ἴση πρός τήν δύναμιν τοῦ κόμματος, ὅπερ θά ἐπέβαλε ἐν αὐτῇ τάς πολιτικάς του βλέψεις καί αὐτό θά ἦτο τό κομμουνιστικόν. Τό Ε.Α,Μ. ὅμως δέν παρέχει τάς δυνατότητας νά διατηρηθῇ ὡς κόμμα. Τοῦτ'αὐτό ἰσχύει καί διά τάς ἄλλας μικροτέρας ὀργανώσεις.

Ἄλλως τε αἱ ὀργανώσεις αὗται δέν διαθέτουν καί στελέχη ἱκανά νά διεκδικήσουν θέσιν εἰς τήν πολιτικήν ζωήν, (ἐκτός ἐννοεῖται ἀπό στελέχη, τά ὁποῖα ἔχουν ἤδη καί ἄλλην κομματικήν τοποθέτησιν.)

Νομίζομεν ὅθεν ὅτι δέν πρέπει νά ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν ὡς παράγοντες διαμορφώσεως τοῦ ἐλευθέρου πολιτικοῦ βίου, χωρίς δι'αὐτοῦ νά θέλωμεν οὐδ'ἐπ' ἐλάχιστον νά μειώσωμεν τάς συνωμοτικάς, τάς πολεμικάς, τάς ἐπαναστατικάς ἀρετάς τῶν ὀργανώσεων αὐτῶν καί τάς μεγάλας ἐθνικοαπελευθερωτικάς ὑπηρεσίας τάς ὁποίας προσέφερον καί τάς ὁποίας τό ἐλευθερούμενον ἔθνος δέν πρέπει νά λησμονήσῃ ποτέ.

Τό Κυβερνητικόν ζήτημα

Μέ αὐτά τά δεδομένα, μέ τήν ἔλλειψιν ἑνός ἰσχυροῦ πολιτικοῦ κόμματος, ἤ καί μιᾶς ἰσχυρᾶς πολιτικῆς προσωπικότητος, μέ τήν ἔλλειψιν ἑνός πολιτικοῦ κόσμου, ὠργανωμένου καί ἐκφράζοντος τήν πολιτικήν συγκρότησιν τοῦ λαοῦ, ἡ μόνη ἐνδεικνυομένη λύσις εἶναι ἡ τοῦ σχηματισμοῦ Κυβερ-

νήσεως Ἐθνικῆς Ἑνώσεως, εἰς τήν ὁποίαν ἔχουν τήν θέσιν τους καί τά παλαιά κόμματα, τά ὁποῖα "ε-χουν ὑπέρ αὐτῶν τό τυπικόν τεκμήριον τῆς πάλαι ποτέ ἐκπροσωπήσεως τοῦ Λαοῦ, πλήν τοῦ κομμουνιστι κοῦ κόμματος, ἐφ' ὅσον ἐπιμένει οὐσίᾳ νά κινῆται ἀφ' ἑνός ἐπαναστατικῶς, ἀφ' ἑτέρου ἔξω τῆς γραμμῆς τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς, τήν ὁποίαν εἶναι πασίδηλον, ὅτι ἐγκρίνει ἡ μεγίστη πλειοψηφία τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, καί τέλος καί τά νέα ὠργανωμένα πολιτικά κόμματα, εἰς τά ὁποῖα δέον νά δοθῇ ἡ προσήκουσα θέσις καί διότι εἶναι τά μόνα εἰς στενόν σύνδεσμον τελοῦντα πρός τήν λαϊκήν ψυχήν, ὥστε νά δίδουν εἰς τήν Κυβέρνησιν πραγματικῶς χαρακτῆρα συγκεντρώσε-κλως τῶν λαϊκῶν δυνάμεων, καί διότι διαθέτουν καί πνευματικάς δυνάμεις ἱκανάς νά προσφέρουν ἀξιο-λόγους ὑπηρεσίας κατά τάς παρούσας στιγμάς καί διότι οὕτως θά δημιουργηθῇ πολιτική ἐφεδρία ἀνδρῶν διά τήν μέλλουσαν ζωήν τῆς Χώρας.

Διότι τοῦτο δέον νά τονισθῇ:

Ἡ πρώτη σχηματισθησομένη Κυβέρνησις, ἅμα τῇ ἀπελευθερώσει θά ἔχῃ κολοσσιαῖα ζητήματα νά ἐπιλύσῃ, τό τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ Στρατοῦ καί τό τῆς ἐπιστρατεύσεως, τό ζήτημα τῆς ἀντιπροσω-πείας τῆς Ἑλλάδος εἰς τό ἐξωτερικόν, μεγάλα ζη-τήματα ἐσωτερικά, (ἀποκαταστάσεως συγκοινωνιῶν, ἀνοικοδομήσεως κλπ,) ἰδιαιτέρως ὅμως τά ζητήματα τῶν ἐπιβεβλημένων κυρώσεων καί τῶν ἐπιτακτικῶν ἐκκαθαρίσεων. Δέν θᾶῆτο ὀρθόν τά ζητήματα ταῦτα νά ἐπιλύωνται ἀπό Κυβέρνησιν σχηματισθεῖσαν ὄχι ἀπό τούς ἀρίστους, ἀλλά μέ τήν προοπτικήν νά ἐξοικονομηθοῦν αἱ ἀξιώσεις τῶν ποικίλων κομμά-

των. Πρέπει καί τῶν δύο τούτων κριτηρίων νά γίνῃ ἐπιτήδειος συγκερασμός.

Τοῦτο ἄλλωστε θά ἀπέτρεπε τήν συνήθεις τάς Οἰκουμενικάς Κυβερνήσεις ἀσυνεννοησίαν καί θά ἐξησφάλιζε κυβερνητικήν εὐστάθειαν.

Ἡ Κυβέρνησις αὕτη Ἐθνικῆς Ἑνώσεως θά ἔχῃ τό δικαίωμα νά ἐκδίδῃ Συντακτικάς πράξεις, αἱ ὁποῖαι θά ἰσχύουν ὑπό τήν αἵρεσιν τῆς ἐγκρίσεως αὐτῶν ὑπό τῆς μελλούσης Ἀθνικῆς Συνελεύσεως. Αὐτή θά ἀποφασίσῃ ἄν ἡ λύσις τοῦ πολιτειακοῦ θά διενεργηθῇ διά δημοψηφίσματος ἤ διά τῆς μελλούσης ἀποφάσεως τῆς Συντακτικῆς Συνελεύσεως. Αὐτή θά ἀποφασίσῃ ἐπίσης πότε θά διεξαχθῇ τό δημοψήφισμα, χωρίς νά κλονισθῇ ἡ ἀναγκαία ἑνότης καί γαλήνη τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Αὐτή θά ἀποφασίσῃ ἐπίσης διά τόν χρόνον τῶν ἐκλογῶν, αἱ ὁποῖαι ὑπό τήν ἀνωτέρω ρηθεῖσαν προϋπόθεσιν, δέον νά διεξαχθοῦν ὅσο ταχύτερον μετά τήν πλήρη ἀπελευθέρωσιν τῆς Χώρας.

Ἀπό τοιάδε συζήτησις ἐπί τῶν θεμάτων τούτων καί ἐπικίνδυνος εἶναι καί περιττή.

Τό πολιτειακόν ζήτημα

Ἀλλά καί τό δυσχερές τοῦτο Κυβερνητικόν ζήτημα θά εὕρισκε χάριν εἰς τόν πατριωτισμόν τῶν ἑλλήνων, εὐκόλως τήν λύσιν του, ἄν δέν περιεπλέκετο μέ αὐτό καί τό πολιτειακόν ζήτημα.

Τό ζήτημα τοῦτο ἐτέθη, ἀφ' ἧς ὁ βασιλεύς, κατά παράβασιν τοῦ Συντάγματος, εἰς τό ὁποῖον πρό ὀλίγων μηνῶν εἶχεν ὁρκισθεῖ, ὅτι θά τηρήσῃ, κατέλυσε τό ἐλεύθερον πολίτευμα καί ἐγκαθίδρυσε τήν δικτα-

./.

τορίαν Μεταξᾶ. Δέν εἶναι τοῦ παρόντος νά ἀπαριθμηθοῦν τά δεινά, τά ὁποῖα ἐπεσώρευσε ἡ δικτατορία αὐτή καί τά ὁποῖα ὀλίγοι γνωρίζουν ἀκόμη σήμερον. Γεγονός εἶναι, ὅτι κατέστη τόσον λαομίσητος, ὥστε καί ὁ ἴδιος ὁ Βασιλεύς, ὁ ἐγκαθιδρύσας αὐτήν, ἠναγκάσθη νά τήν ἀπαρνηθῇ.

Εἶναι ἄλλωστε παλαιά ἱστορική ἀλήθεια ἀπό τοῦ Καποδιστρίου καί τοῦ Ὄθωνος μέχρι σήμερον, ὅτι ὁ ἑλληνικός λαός εἶναι φύσει δημοκρατικός καί δέν ἀνέχεται αὐταρχικά καθεστῶτα. Καί διότι ἐγκαθίδρυσε δικτατορίαν καί διότι ἐγκαθίδρυσε κακήν δικτατορίαν, ὁ Βασιλεύς εἶναι δοσίλογος ἀπέναντι τοῦ Λαοῦ του.

Ἐάν ταῦτα δέν ἤρκουν, θά ἔπρεπε τό γεγονός, ὅτι ἡ Ἑλλάς ἀγωνίζεται σήμερον μετά τῶν συμμάχων της κοινόν ἀγῶνα διά τήν κατάλυσιν τῶν δικτατοριῶνικῶν καθεστώτων καί τήν δημιουργίαν δι' ὅλους τούς λαούς πολιτικῆς καί ἠθικῆς ζωῆς, διαγραφομένης εἰς τόν Χάρτην τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Πῶς θά ἦτο δυνατόν ὡς ἐπιστέγασμα ἑνός τοιούτου ἀγῶνος νά δεχθῇ μόνη ἡ Ἑλλάς Βασιλέα, ὅστις ὑπῆρξεν μέχρι τῆς ἀποχωρήσεώς του ἀπό τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους καί πέραν ταύτης, ὅσον ἠδύνατο, ὁ πρωταγωνιστής ἑνός δικτατορικοῦ καθεστῶτος.

Τό πολιτειακόν ζήτημα εἶναι ὅθεν ἀφ' ἑαυτοῦ τεθειμένον. Τό ἀληθές εἶναι ὅτι ὁ Βασιλεύς ἐπ' ἐσχάτων, βλέπων τήν γενικήν στροφήν τῶν πραγμάτων, ἔθεσε καί ὁ ἴδιος ἑαυτόν ὑπό τήν κρίσιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καί οὕτω ὁμολογουμένως διευκολύνεται ἡ κατάστασις.

Ἀλλά διά τούς γνωρίζοντας δέν ἀρκεῖ ἡ γενομένη βασιλική δήλωσις. Ἐάν ὁ βασιλεύς ἐπιστρέψῃ ἐν Ἑλλάδι καί ἀρχίσῃ νά ἀσκῇ τάς ἐξουσίας του, ὡς ρυθμιστοῦ τοῦ πολιτεύματος, ἔχων ἀπέναντί του ἕναν πολιτικόν κόσμον ἥκιστα ὠργανωμένον καί ἀπό μακροῦ χειμαζόμενον, τῷ παρέχεται ἐκ τῶν πραγμάτων ἡ εὐκαιρία νά νοθεύσῃ τήν κατάστασιν ὑπέρ αὐτοῦ, χωρίς τοῦτο νά σημαίνῃ ὅτι ἐπέτυχε τήν ἀληθῆ μεταστροφήν τοῦ λαοῦ. Ἄν συνέβαινε τοῦτο, ἄν ὁ βασιλεύς κατόρθωνε νά ἐπιτύχῃ τήν εὐνοϊκήν ψῆφον λ.χ. μιᾶς Ἐθνοσυνελεύσεως ἡ ἀπόφασις καί τοῦ Λαοῦ ὑπό τοιούτους ὅρους, μή ἐγγυωμένους τό ἀνόθευτον τῆς ψήφου, τότε ἡ κρίσις ἐν κρυπτῷ θά παρετείνετο καί μετά ὀλίγα ἔτη ἐξέσπα ὡς ἐπανάστασις καί δή ὡς κοινωνική ἐπανάστασις, ἐπί τρομερᾶ ζημίᾳ τῆς Ἑλλάδος.

Πλήν τούτου, ὁ βασιλεύς ἐπανερχόμενος, θᾶττον ἤ βράδιον θά ὑποστῇ ἀναποφεύκτως προπηλακισμούς ἀσυμβιβάστους πρός τήν θέσιν του. Θά πλήσσεται ἐμμέσως ὑπό τοῦ δημοκρατικοῦ τύπου καί ὑπ' αὐτῶν ἀκόμα τῶν ὑπουργῶν αὐτοῦ, ἄν αὐτοί, ὅπως εἶναι πιθανόν καί ἐνδεδειγμένον θά εἶναι ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τοῦ Δημοκρατικοῦ ἀγῶνος. Ἐάν πάλιν ἐφιμώνετο ἡ κοινή γνώμη εἰς τό κεφάλαιον τοῦτο, τότε θά εἰσηρχόμεθα εἰς τόν ὀλισθηρόν δρόμον τῆς δικτατορίας καί τῶν ἀντιστοίχων ξεσπασμάτων τοῦ πεζοδρομίου. Ὁ βασιλεύς ἅπαξ ἐξῆλθεν ἀπό τήν συνταγματικήν ὁμαλότητα καί ἔκαμε προσωπικήν πολιτικήν, ἐνεπλάκη πλεόν εἰς τούς πολιτικούς ἀγῶνας καί μοιραίως θά ὑποστῇ τάς ἐκ τούτου συνεπεί-

ας.

Εἶναι ἐπομένως ἀπό πάσης ἐνδεδειγμένον νά μήν ἐπανέλθῃ ὁ βασιλεύς εἰς τήν Ἑλλάδα διά νά γίνῃ ὁ ρυθμιστής τοῦ πολιτεύματος, πλήν ἤ ἀποφανθῇ περί αὐτοῦ ἀπ' εὐθείας ἡ Συντακτική Συνέλευσις.

Μή ἐπανερχομένου τοῦ βασιλέως θά δημιουργηθῇ ἡ ἐντύπωσις, ὅτι οὗτος οὔτε μηχανορραφεῖ ὑπέρ αὐτοῦ, οὔτε ἐνεργεῖ πρός ἔμμεσον νόθευσιν τῆς λαϊκῆς ἐτημηγορίας. Ἐάν τότε ἀπεφαίνετο ὁ λαός ὑπέρ αὐτοῦ, ὅλα τοὐλάχιστον τά νομιμόφρονα δημοκρατικά κόμματα θά ὑπετάσσοντο εἰς τήν ἐκδηλωθεῖσαν θέλησιν τοῦ λαοῦ, θά συνεργάζοντο μετά τοῦ Βασιλέως καί θά ἔθετον ὁριστικῶς ἐκποδῶν τό καθεστωτικόν ζήτημα.

Ὁ βασιλεύς δέον οὕτω νά παραμείνῃ εἰς τό ἐξωτερικόν, ὡς βασιλεύς τῆς Ἑλλάδος, ἀλλά διά τήν ἄσκησιν τῆς ἐξουσίας του ἐν τῇ χώρᾳ δέον, εὐθύς ὡς ἀπελευθερωθῇ ἡ πρωτεύουσα, νά συστήσῃ ἀντιβασιλείαν, ἀποτελουμένην ἀπό τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Δαμασκηνόν, ἀπό ἕνα ἐκπρόσωπον ὑποδειχθησόμενον ὑπό τῶν πολιτικῶν Ἀρχηγῶν καί ἀπό ἕνα πρόσωπον τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐκλογῆς. Ἡ ἀντιβασιλεία αὕτη θά συγκροτήσῃ ἀμέσως τήν Κυβέρνησιν τῆς Χώρας, παραιτουμένης τῆς Κυβερνήσεως Τσουδεροῦ.

Ἐάν ὁ βασιλεύς δέν πράξῃ τοῦτο εἰς τό ἐξωτερικόν καί ἐάν τά πολεμικά γεγονότα τόν φέρουν μέχρις Ἀθηνῶν, τότε καί χάριν τοῦ Ἔθνους καί χάριν ἑαυτοῦ ὀφείλει νά συστήσῃ ἐδῶ

τήν Ἀντιβασιλείαν αὐτήν, ἀμέσως δέ νά ἀναχωρήση εἰς τό ἐξωτερικόν, ὅπου καί θά παραμείνῃ ὡς βασιλεύς τῶν Ἑλλήνων, χωρίς ὅμως νά ἀσκῇ τάς συνταγματικάς αὐτοῦ ἐξουσίας.

Ἡ λύσις αὕτη καί νομότυπος εἶναι καί τόν Βασιλέα διατηρεῖ εἰς τόν θρόνον του καί παρά ταῦτα ἐπιτρέπει τήν ὁμαλήν ἐξέλιξιν τῶν πραγμάτων ἐν τῇ Χώρᾳ.

Ἡ λύσις τῆς Ἀντιβασιλείας ἔχει καί τοῦτο τό πλεονέκτημα.

Ἐφ' ὅσον βαδίζομεν πρός Κυβέρνησιν ποικίλων στοιχείων καί ἀποχρώσεων, πρέπει νά ἀντιμετωπίζομεν τό ἐνδεχόμενον συχνῶν ἐρίδων, διαφωνιῶν καί παραιτήσεων. Ὁ ρυθμιστής τοῦ πολιτεύματος δέν θά εἶναι ἀναγκαῖος μόνον διά τήν συγκρότησιν τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλά καί διά τήν διατήρησιν αὐτῆς ἤ καί διά τήν γενικώτεραν ἀνασύνθεσιν αὐτῆς, ἄν αἱ διαστάσεις προσλάβουν εὐρυτέραν ἔκτασιν. Ὁ βασιλεύς ἀναμιγνυόμενος μέν εἰς τοιαύτας ἐνεργείας μόνον κατηγορίας θά δρέψῃ, θά καταστήσῃ δέ ὑποπτον κάθε κυβερνητικήν μεταρρύθμισιν. Μία ἀντιβασιλεία, ἀντιθέτως, ἐμπνέουσα ἐμπιστοσύνην ὡς πρός τήν ἀμεροληψίαν της καί ἀπαραίτητος θά ἦτο διά νά ρυθμίζῃ τά πράγματα καί εἰς περίπτωσιν κρίσεως θά ἐνεσάρκωνε, ἄνευ κινδύνων, τήν συνέχειαν τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς Χώρας.

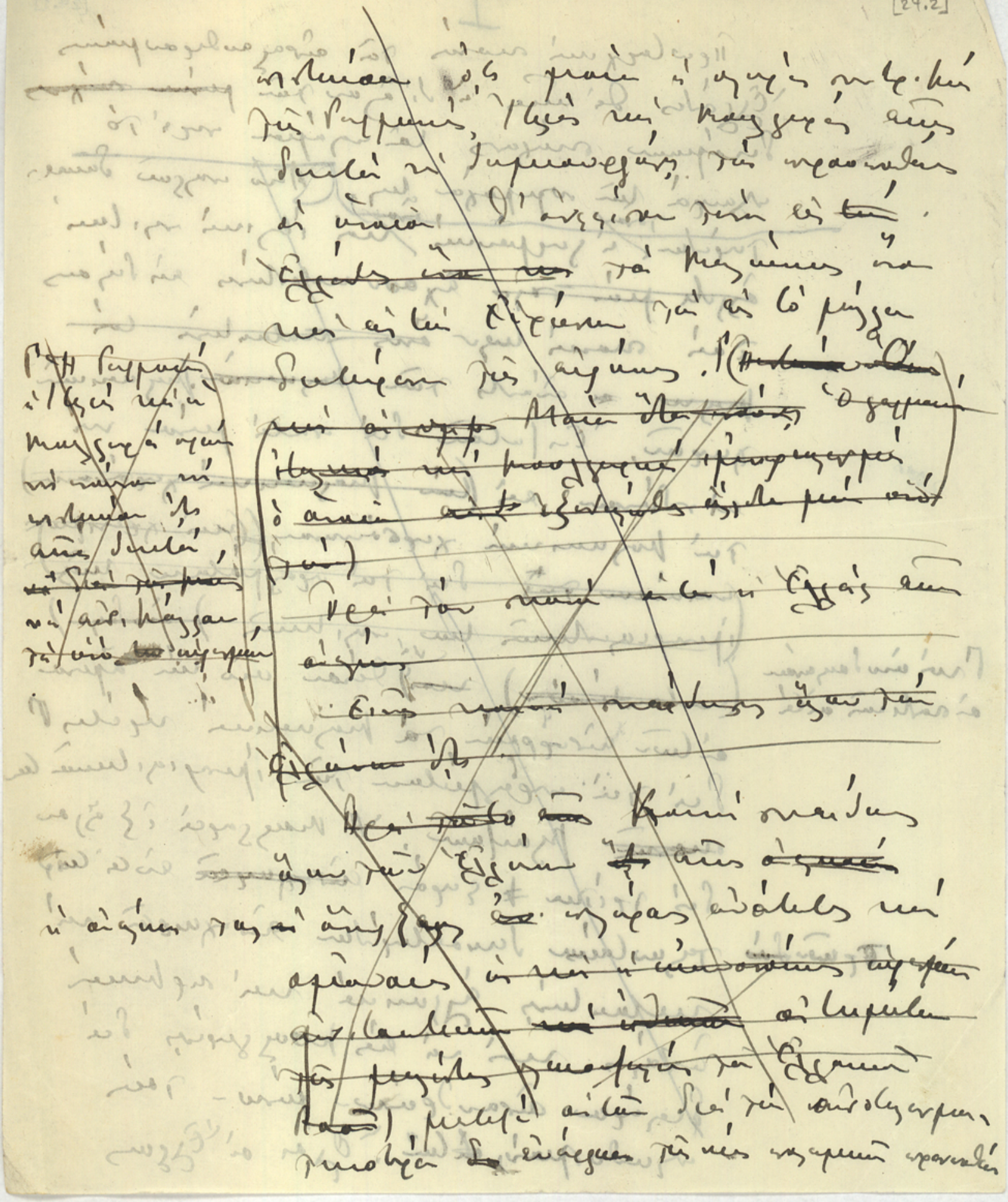
Ἡ Ἑλλάς διέρχεται μίαν κρίσιμον καμπήν τῆς ἱστορίας της.

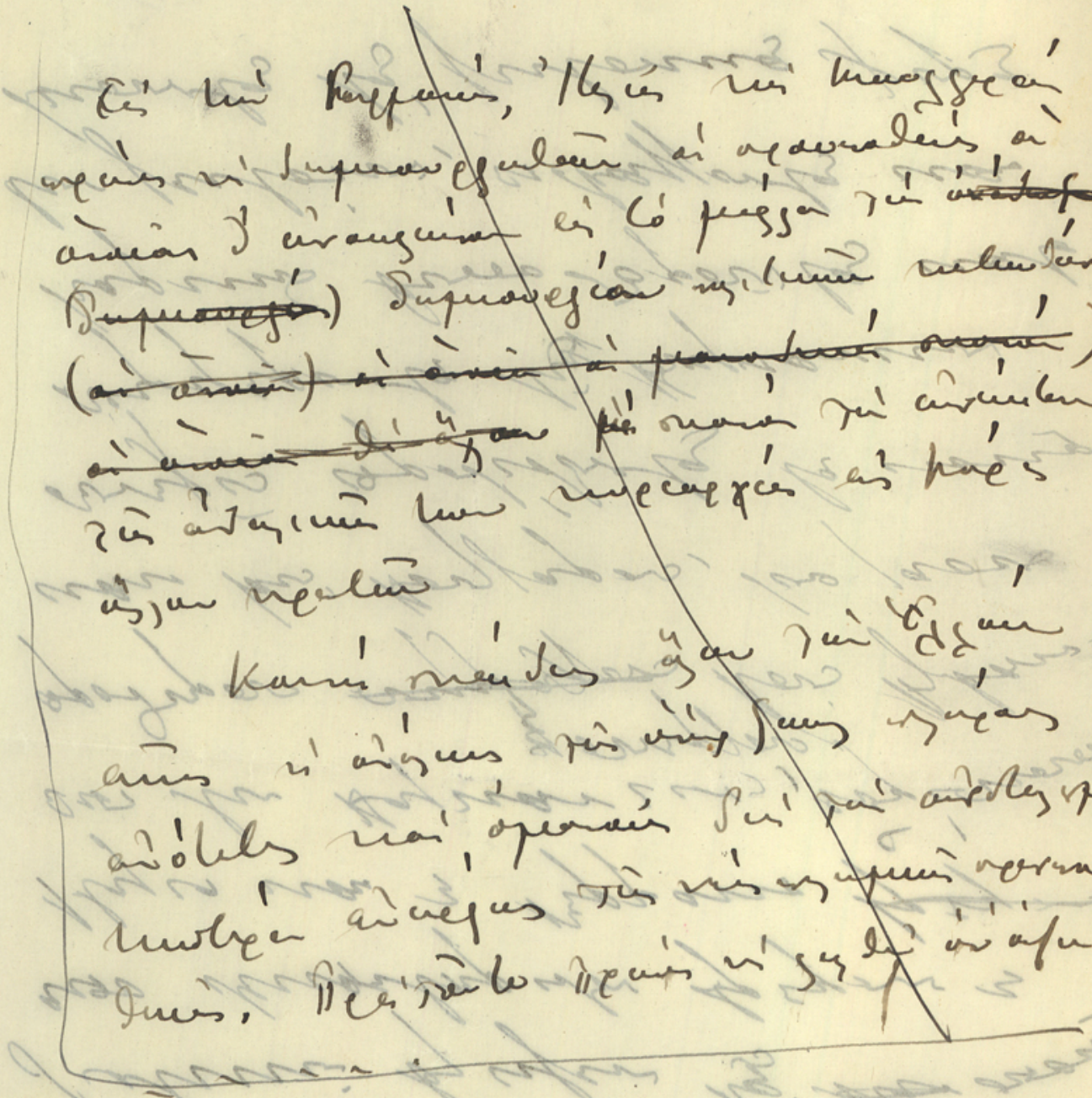
Διά τοῦ αἵματος τοῦ λαοῦ της ἀπέκτησε τό δικαίωμα νά διεκδικήσῃ τήν ἱκανοποίησιν τῶν ἐθνικῶν της δικαίων, τήν γεωοικονομικήν της ὁλοκλήρωσιν, τήν πραγματικήν ἀσφάλειαν τῶν μακρῶν τῶν συνόρων της.

Ἐκεῖνο τό ὁποῖον ἀπέκτησε διά τοῦ αἵματος δέν πρέπει νά τό χάσῃ μέσα εἰς τήν ἀτμόσφαιραν τῆς συναλλαγῆς καί τῆς μηχανορραφίας, πού περιβάλλει μοιραίως τάς πρασίνους Τραπέζας τῶν Συνδιασκέψεων. Εἰς τοῦτο πιστεύομεν ὅτι θά τήν βοηθήσουν οἱ σύμμαχοι λαοί, οἱ ὁποῖοι δέν λησμονοῦν μέ πόσας θυσίας ἔξεπλήρωσεν τό πρός τόν πολιτισμόν, τήν ἐλευθερίαν καί τάς πατροπαραδότους φιλίας της καθῆκον. Ἀλλά πρέπει νά βοηθήσῃ καί ὁλόκληρος ὁ πολιτικός κόσμος τῆς Ἑλλάδος διά τῆς ὁμονοίας του, ἡ ὁποία δύναται καί πρέπει νά ἐπιτευχθῇ ὑπό τούς ἀνωτέρω προτεινομένους ὅρους. Χάριν αὐτῆς τῆς ὁμονοίας πρέπει ὅλοι νά κάνουν θυσίας, τασσομένης τῆς ἐθνικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς πρό πάσης ἄλλης. Πρέπει καί ὁ Βασιλεύς νά κάνῃ τάς θυσίας πού ἐννοοῦν οἱ σύμμαχοι, ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλως τε ἐν τέλει μόνον νά ὠφεληθῇ ἔχει ὁ ἴδιος. Πρέπει καί κάθε πολιτικός νά κάνῃ θυσίας, διά νά μήν καταλογισθῇ εἰς ὅλους ὅτι ἐκεῖνο πού ἐκέρδισε μέ τό αἷμα του ὁ ἁπλός λαός τοῦ βουνοῦ, τοῦ κάμπου καί τῆς θαλάσσης, τό ἐχάλασεν ἡ ἡγέτις τάξις τῶν πολιτικῶν.

[24.1]

I.

[24.5]

Ὁ πρωταρχικὸς σκοπὸς τῆς ἀπελευθερουμένης Ἑλλάδος πρέπει νὰ εἶναι ἡ δι' ὅλων της τῶν δυνάμεων συνέχισις τοῦ πολέμου παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Συμμάχων της, ὄχι μόνον διὰ νὰ ἀπελευθερώσῃ τὰς βορείους ἐπαρχίας καὶ τὰ ἐδάφη, ἐφ' ὧν διὰ λόγους εἴτε ἐθνικοὺς εἴτε γεωοικονομικοὺς, εἴτε ἀσφαλείας ἐκτείνονται τὰ δικαιώματα καὶ ἐνδιαφέροντά της, ἀλλὰ καὶ πέραν τούτου, διὰ νὰ συμβάλῃ καὶ εἰς τὴν συντριβὴν τῆς Γερμανίας, δι' ἧς καὶ μόνον θὰ ἐπανέλθῃ μόνιμος ἡ εὐτυχία καὶ ἡ προκοπὴ [illegible]

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτο εἶναι ἀνάγκη νὰ χωρήσῃ ἀπερίσπαστος εἰς τὴν πολεμικήν της προσπάθειαν. Τοῦτο προϋποθέτει ἐσωτερικὴν πολιτικὴν ὁμαλότητα, ὁμόνοιαν ἐν τῷ στρατῷ καὶ ἱκανοποίησιν μερικῶν ἐπιτακτικῶν ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν αἰτημάτων τῆς μεγίστης πλειοψηφίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀπελευθερώσεως, ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ μεταβῇ μόνον ὑπὸ τῆς ξενικῆς κατοχῆς εἰς τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλὰ ταὐτοχρόνως πρόκειται νὰ μεταβῇ ἀπὸ τῆς δικτατορίας εἰς ἓν δημοκρατικὸν καθεστώς. Καὶ ἡ διπλῆ αὐτὴ σύγχρονος μετάβασις δὲν εἶναι εὐχερὲς ἔργον.

Διὰ τὴν ταχεῖαν καὶ ὁμαλὴν πραγματοποίησιν τῆς διπλῆς αὐτῆς μεταβάσεως χρειάζεται ἡ συμβολὴ ὅλων τῶν Ἑλλήνων καὶ ὅλων τῶν φίλων τῆς Ἑλλάδος.

Ἀλλ' ὁ θέλων σοβαρῶς καὶ ὑπευθύνως νὰ συμβάλῃ εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, πρέπει νὰ γνωρίζει ἑνὸς ἑκά-

./.

ειε ιο εβολα λοιμο, ιδεωετ ηα ελαμδιεετ εαρε ειηε-
,ΥΥγ.ρ θεγμα λοαδαδιμ ηαι ημεηδιμε ηα ληδηγδ
ργμα ιμα ,Ενγηιαμα ιμα ργμα ηαι ,Ενγγρος·
ιμε ρτηγγ ιμγρ ηεεδβαεμε χδεγφεεηε μ ληδηγδ
ιμα ηεμα ληεχτοτε ιοβ ιογεηδω ηαδα ιο ηγεηδαρ ιμα
,Ενγγρος ιδεωετ ηε εεηαη μ ρτ.ργμα ιμε ρηαη-
ιμα ιμε ηεμα ληεχτοτε ιοβ ιογεηδω ηαδα ιο ηγεηδαρ ιμα
,Ενγγρος ιδεωετ ηε εεηαη μ ρτ.ργμα ιμε ρηαη-
ιμε ρτηγγ ιμγρ ηεεδβαεμε χδεγφεεηε μ ληδηγδ
ηεμα ληεχτοτε ιοβ ιογεηδω ηαδα ιο ηγεηδαρ ιμα
ειε ιο εβολα λοιμο, ιδεωετ ηα ελαμδιεετ εαρε ειηε-

στου παράγοντος τῆς σημερινῆς πολιτικῆς ζωῆς

Ἡ σημερινὴ πολιτικὴ κατάσταση.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν δεινῶν τὰ ὁποῖα ἐπεσώρευσεν ἡ δικτατορία, καὶ ὄχι ἴσως τὸ μικρότερον, ὑπῆρξεν ἡ ἐξάρθρωσις τοῦ ἤδη ἀπὸ μακροῦ χρόνου σοβαρὰν κρίσιν διερχομένου πολιτικοῦ κόσμου. Ἀλλὰ καὶ πλέον τούτου ὑπῆρξεν ἡ συστηματικὴ παρεμπόδισις τῆς δημιουργίας νέων κομματικῶν σχηματισμῶν, οἱ ὁποῖοι ὁμαλῶς θὰ διεδέχοντο τὰ γεράσματα πρόσωπα καὶ τὰ στερούμενα ζωτικότητος παλαιὰ κόμματα. Ὁ Λαὸς οὕτω, στερηθεὶς καὶ τῶν παλαιῶν του πολιτικῶν δεσμῶν καὶ τῆς δυνατότητος νὰ δημιουργήσῃ νέους, εἰσῆλθε εἰς τὸ σκότος τῆς δουλείας, τελείως ἀσύντακτος καὶ ἀνοργάνωτος πολιτικῶς.

Λόγῳ ἀφ' ἑνὸς τῆς τοιαύτης μακρᾶς ἀκινησίας τῆς πολιτικῆς ζωῆς καὶ ἀφ' ἑτέρου τοῦ ἐκ ταύτης δημιουργηθέντος κενοῦ εἰς τὴν συνείδησιν ἑκάστου πολίτου, παρουσιάζονται ἤδη ὡρισμένα ὁμαδικὰ φαινόμενα, ἐξ ὧν ἓν εἶναι ἡ ~~τυπικὴ~~ ἐπιβίωσις τῶν παλαιῶν πολιτικῶν κομμάτων.

Τὰ κόμματα ταῦτα ἐξακολουθοῦν ~~τύποις~~ ὑπάρχοντα, ~~διότι δὲν ἠδυνήθη~~ Κυρὶς νὰ λυνῇ ἀπὸ μακροῦ νὰ ἀποφανθῇ περὶ αὐτῶν ἡ λαϊκὴ θέλησις. Καὶ ἂν ἀκόμη ἓν ἐξ αὐτῶν, τὸ τῶν φιλελευθέρων ἔχει εἰς ὡρισμένας περιφερείας, ὡς ἡ Κρήτη, ἢ εἰς ὡρισμένους κύκλους, ὡς οἱ πρόσφυγες ποιάν τινα λαϊκὴν ἀπήχησιν, εἶναι φανερὸν ὅμως, ὅτι καὶ αὐτὸ μαζί μὲ ὅλα τὰ ἄλλα πολιτικὰ κόμματα ἐν τῷ συνόλῳ εἶναι καταδικασμένο εἰς τὰ ὄμματα τοῦ Λαοῦ. Βεβαίως, δὲν πταίουν ὅλοι οἱ παλαιοί, τοὐλάχιστον ὄχι ὅλοι ἐξ ἴσου, ἐν

./.

ἐν ἔτει ἑβδομηκοστῷ τετάρτῳ μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς πόλεως ἐν τῷ μηνὶ Ἀπελλαίῳ, ἐν ᾧ ἡ ἑορτὴ τῶν Ἀδώνιδος ἐτελεῖτο, ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ τῇ πρὸς Αἰγύπτῳ, ἐν τῇ ἐπιφανεστάτῃ καὶ λαμπροτάτῃ καὶ εὐανδροτάτῃ πόλει τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον, ἐγὼ Ἀμμώνιος ὁ Ἑρμείου τοῦ Ἑρμείου τοῦ Ἑρμείου τοῦ

τούτοις εἰς ὅλους ὁμαδικῶς καί ἀδιακρίτως καταλογίζει ἡ κοινή γνώμη καί τήν ἀτυχῆ λειτουργίαν τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ μέχρι τῆς 4ης Αὐγούστου καί τήν ἐπιτυχίαν τῆς ἐπιβολῆς τῆς 4ης Αὐγούστου καί τήν ἔλλειψιν πραγματικῆς ἀντιδράσεως κατά τῆς δικτατορίας καί τήν ἄτονον ἐμφάνισιν αὐτῆς κατά τήν διάρκειαν τῆς Κατοχῆς.

Ἡ ἀνόρθωσις ἐκ τῆς τοιαύτης πολυετοῦς καταπτώσεως τοῦ παλαιοῦ πολιτικοῦ κόσμου, φαίνεται ἀδύνατος διά πολλούς λόγους. Ἐνῶ ἀποτελεῖται ἐκ προσωπικῶν κομμάτων, ἤδη μέ τήν πάροδον τοῦ χρόνου ἐστερήθη τῶν κυριωτέρων Ἀρχηγῶν αὐτοῦ, καί τῶν σημαντικωτέρων ἐπιτελῶν του. Ὁ Βενιζέλος, ὁ Μιχαλακόπουλος, ὁ Παπαναστασίου, ὁ Τσαλδάρης, ὁ Κονδύλης δέν ὑπάρχουν πλέον. Ἐξ ἄλλου ἐπί ὀκτώ ἔτη τώρα τά κόμματα αὐτά εὑρίσκονται ὄχι μόνον τῆς πολιτικῆς ζωῆς, ἀλλά καί μακράν μακράν/πάσης ἐπαφῆς πρός τόν λαόν. Γενεαί ψηφοφόρων τούς ἀγνοοῦν τελείως. Εἶναι ὅθεν διά ὅλους αὐτούς τούς λόγους εὐεξήγητον διατί ὁ παλαιός πολιτικός κόσμος, ἐνῶ ἰσχυρίζεται, ὅτι κατά τά τυπικά τεκμήρια ἀποτελεῖ τήν γνησίαν ἔκφρασιν τῆς λαϊκῆς θελήσεως, κατ' οὐσίαν δέν ἔχει τό κῦρος νά ἐπικρατήσῃ εἴτε ἠθικῶς εἴτε ὑλικῶς εἰς τήν ἐλευθερουμένην Ἑλλάδα.

Γ. Ἐγράψαμεν ἐκ τῶν ἐμπρόσθεν, ὅτι θά ἠδυνάμεθα νά ἀποκλείσωμεν ἀπό κομμουνιστικούς ὀργανισμούς οἱ ὁποῖοι ἐπῆλθαν καί ἔτεροι νά σχηματισθοῦν ἐλευθέραν βάσιν ἐμπιστοσύνης εἰς τό μέτρον ἄνδρα ἐκ τῶν ἐμπρόσθεν καί ἐκ τῶν ὁποίων καί ἐγώ τά ἀνωτέρω ἐν ὅρῳ ἐν ἔτραψα καί ἐγώ ἐπί τῶν διαπιστώσεων τῶν ὀφθαλμῶν μου ὅτι ἔλειπε ὅρος ἐμπεδώσεως δημοκρατίας, ἤ ἄλλο παρά ὅτι αὐτοί οἱ κομμουνιστικοί ὀργανισμοί δέν ἔχουν ἰδίαν δύναμιν ζωῆς.

Γεγονός αὐτόν παρέχει σωστήν ἐξήγησιν διατί ἡ ἀφοσίωσις διαφόρων ἐκλογέων πρός τούς ἀρχηγούς των ἐξηφανίσθη ἐντελῶς ἐν τῇ μεταπολεμικῇ περιόδῳ. Ἐξήγησις αὐτοῦ τοῦ γεγονότος εἶναι ἡ κοινή γνώμη

[24.10]

[s.d.]

ενεπαθοπηξιάν. Ἐγγάρα.

νὰ ἐπικαιροποιήσῃ εἴτε μόνιμα εἴτε γιὰ συγκεκριμένη περίοδο.

θεγγάσεως», καὶ ὁ ἀρχάγγελος ἔχει [illegible] τὸ κρῖνο [illegible]

λεκτῶν φυσέγγων ἐκφάνσεων γιὰ λιλιὰ γιὰ γαμήλιες

τικὴς κρόσος», ἐμὲ ἐκάνβ[illegible]ετο», ὅτι κατὰ τὸ ταπεκ

τοῦς τοῦς χρόνους ἐπεξέλιλα ὅτι ὁ κυνηγὸς κυν-

βια τοῦς χιλιόδρα ἀεγεῖως. Εἶναι ὅθεν ὅτι ὄγονς κα-

πακδα\μόνα ἐκκφὰ ὅλως ὅλως τοῦς χρόνα. Ἐενεκ φιλοφρο-

ἐμῶς τοῦ γιὰ κρῖνα τεκκδα ἐπόξιακοσιατ ὀχὶ πρόνα

κοινὸν ὅεὶ ὑπόχρεα νέον. Ἐξ ἐγγὸν ἐκὶ ὁπτὸ

κρόνα ὁ Ἀπαναστάσιος, ὁ Ἰωαννόπουλος· ὁ

ἐμῶ αὐτοπαιτικὸν ἐπιτεγῶν τοι. Ὁ Ἀπαγέλος·

πον ἐσεσεβλθῶν ἐμῶ κυβερνῶμα Ὑβχιλῶν αὐτοῦ, καὶ

κοσμοπαιτικὸν κοινόπατα, μᾶλ ἢ μᾶλ κυβορον χορ-

ἐρῆναιτος ρτὰ κοννὸς γρόνος. Ἐαμῶ φιλοτεγελιατ

μὲ τατ κοβορνῆτος κρόνος, ἀκλατατ

,Η ἀκόβαπατ ἐκ τοῦ ἐσταμένου ὅλιτικοῦ κονσεοῦς κατα-

κεῖνα ὅλη Κατοχή.

ὅτι καὶ ἀλλοῦ ἐκφάνεται ἀρτεῖα κατὰ τὴν βλεπ-

ἐγγενέστα τοῦ ὅλη ἐμπορικὴ κρόσος καὶ ἐπιχειρημα-

κοσμοβονγενατόπος ἐκὶ τοῦ Ὑδρόσιον καὶ τὰ

ἐμπλεκτέα τοῦ ἐκὶ τοῦ ἐμβόγεσι τοῦ Ὑδρόσιον καὶ τὰ

λεξὴ ἡ κοινὴ λαμὴ καὶ μικρὰ γενεσβόπλεκα κοσ-

Τό κομμουνιστικόν κόμμα

Οἱ κομμουνισταί ἐν Ἑλλάδι δέν ὑπερέβαιναν πρό τοῦ πολέμου τά 5% τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καί ὅσον καί ἄν ηὐξήθησαν, λόγῳ τῶν περιστάσεων, δέν εἶναι πιθανόν νά ἐδιπλασιάσθησαν. Ἐάν ὑπάρχουν ἐνδείξεις περί τοῦ ἀντιθέτου, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τήν ἀπόλουθον αἰτίαν.

Διαρκούσης τῆς κατοχῆς ἦτο δυνατόν νά διακριθοῦν αἱ ὀργανώσεις, αἱ ὁποῖαι εἶχον τήν πεῖραν τῆς παρανόμου καί συνωμοτικῆς δράσεως καί τῆς ἐσωτερικῆς ἐπαναστάσεως. Διαθέτουσαι καί τάς βάσεις ὀργανώσεως τοιαύτης φύσεως καί ἄνδρας ἠσκημένους καί τολμηρούς εὑρέθησαν πρῶται παρά τό πλευρόν τοῦ ἀσυντάκτου Λαοῦ. Διά νά προσελκύσουν ὅμως τήν ἐμπιστοσύνην του ἔπρεπε κατά τήν ὥραν αὐτήν νά χρησιμοποιήσουν ἐθνικά καί ὄχι κοινωνικά συνθήματα. Τό ἔπραξαν ἐπιτηδείως, προσαρμοζόμεναι μάλιστα πρός διαρκῶς ἐθνικιστικώτερα συνθήματα καί παρακολουθοῦντα οὕτω τάς ψυχολογικάς διαθέσεις τοῦ λαοῦ.

Δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου συνεκροτήθη, διεδόθη, ἠνδρώθη ἡ ὀργάνωσις Ε.Α.Μ., τῆς ὁποίας τά πλεῖστα μέν μέλη δέν εἶναι κομμουνισταί, τῆς ὁποίας ὅμως ἡ οὐσιαστική διεύθυνσις, διά τῆς κατοχῆς τῶν νευραλγικῶν σημείων, εὑρίσκεται εἰς χεῖρας κομμουνιστικάς.

Ὁ κόσμος τῶν ἀστῶν βλέπει τήν μεγάλην ἐπέ-

./.

[24.12]

Le commandant Cohn

Of commandant en Egypte et Syrie, Cohn
et son adjoint Yves Le Gall, tous deux
morts au champ d'honneur. Une rue
portera leurs noms. Yves Le Gall
était un ami de mon père, ils
avaient fait la guerre ensemble,
ils s'étaient connus à Saint-Cyr.
Il avait épousé une Anglaise.

Pendant la guerre, mon père
était officier de liaison auprès
de l'armée britannique. Il
était très lié avec le général
Wilson, qui commandait les
troupes anglaises en Egypte.
Il était aussi très lié avec
le général Catroux, qui était
délégué général de la France
libre en Egypte. Il a connu
de Gaulle à Londres, mais
ils ne se sont pas vus
souvent. Il a connu aussi
Leclerc, qui était un ami
de mon père. Il a connu
Koenig, qui était un ami
de mon père. Il a connu
Juin, qui était un ami
de mon père. Il a connu
Juin, qui était un ami
de mon père.

[24.13]

τὸ λιμ ἀγρόσιον τοῦ Καρ.
πρὸς Δημητρικὴ ὁρίζοντο
ἐξ ἧς τοῦ Ελλ(ιμάκη μὲν
τὰς μερίδας ὅσας καὶ ἐν
κυριείᾳ αὐτῷ, ἐφ' ἧς
ἐπὶ τοῦ γράμ τοῦ
καταδικασθέντος ἀγροῦ, ἐν τῇ
αὐτῷ ἐξ ἀπογραφῆς
καὶ ὅλη καὶ ἀγοραστὴν
πρὸ τοῦ κ[ύ]ρ[ιου]

Υποδέχεται ότι ο Εκκλησιαστής.

Τετάρτη

4η Παθ. Κυρ.
του Ιωάν. 26 Ιανουαρ. ημέρ.

Ο κ Κρεμμίτσας ανέπτυξε

πεζοδρόμηση δια ½ ώρ. ΑΝ. 28:9

το διαβητικόν. (Αλβουμ)

(i) Βιτιμικός

το πρόσωπο ήλιο πίνει.

[24.14]

κτασιν τοῦ Ε.Α .Μ. καί γνωρίζων, ὅτι τοῦτο εἶναι ὄργανον εἰς χεῖρας τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος, νομίζει, ὅτι πρόκειται πράγματι περί αὐξήσεως τοῦ κομμουνιστικοῦ ρεύματος, ἔστω καί ἐμμέσως διά τοῦ Ε.Α.Μ.

Μόνιμος ἰσχυσις τῆς δυνάμεως ταύτης, ἄμα τῆ ἀπελευθερώσει δέν φαίνεται πιθανή, διότι ἐάν σήμερον ἔχῃ τόσην ἔκτασιν, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τά ἐθνικιστικά στοιχεῖα, τά ὁποῖα παρέσυρε καί τά ὁποῖα, ἐν ἀρχῇ εἶναι πιθανόν, ἀλλά μονίμως εἶναι ἀπίθανον, ὅτι θά παραμείνωσιν ἐν τῷ συνόλῳ ὑπάκουα εἰς τούς ἰθύνοντας κομμουνιστικούς παράγοντας.

Τοιαύτη εἶναι ἡ θέσις τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος.

Μεταξύ τοῦ Κ.Κ. καί τῶν παλαιῶν πολιτικῶν κομμάτων, προβάλλουν ἤδη ἐν Ἑλλάδι τά νέα πολιτικά ρεύματα.

Τά νέα κόμματα

Ἀπό δεκαετίας εἰς τήν Ἑλλάδα ἀνέκυψεν εἰς αὐτήν κοινή συνείδησις τό αἴτημα τῆς δημιουργίας νέας πολιτικῆ, ζωῆς. Ἐνῶ ὁμαλῶς θά ἔπρεπε τά ἴδια τά ὑφιστάμενα πολιτικά κόμματα νά ἀνανεώσουν πρόσωπα καί σημεῖα τοῦ πρόγραμμάτός των, ἡ ἰδιάζουσα μορφή τῆς ἐν Ἑλλάδι πολιτικῆς ζωῆς, τό προσωπαγές τῶν κομμάτων, ὁ θάνατος τῶν ἀρχηγῶν αὐτῶν, ἡ κατόπιν τούτου μεγάλη ἐξάρθρωσις αὐτῶν καί τό μεσολαβῆσαν νεκρόν διάστημα τῆς δικτατορίας, ἐπιβάλλει τήν ἀνανέωσιν τῆς πολιτικῆς ζωῆς διά τῆς δημιουργίας νέων πολιτικῶν

κομποσκοινάκι μου. Μετά τη λειτουργία θα πάω στο
σπίτι της Μαρίας, που θα κάνει κέρασμα για τη
γιορτή της Παναγίας. Θα μου πει και τα νέα της
γειτονιάς. Μετά θα πάω στο σπίτι μου, θα φάω
κάτι και θα πάω στο κρεβάτι μου για λίγο ύπνο.
Το απόγευμα θα πάω στο σπίτι της Μαρίας, που
θα κάνει κέρασμα για τη γιορτή της Παναγίας.
Θα μου πει και τα νέα της γειτονιάς. Μετά θα
πάω στο σπίτι μου, θα φάω κάτι και θα πάω στο
κρεβάτι μου για λίγο ύπνο. Το απόγευμα θα πάω
στο σπίτι της Μαρίας, που θα κάνει κέρασμα για
τη γιορτή της Παναγίας. Θα μου πει και τα νέα
της γειτονιάς. Μετά θα πάω στο σπίτι μου, θα
φάω κάτι και θα πάω στο κρεβάτι μου για λίγο
ύπνο. Το απόγευμα θα πάω στο σπίτι της Μαρίας,
που

σχηματισμῶν. Τοῦτο θά ἐγίνετο ἀπό τοῦ 1936 ἄν ἡ δικτατορία, ἀπαγορεύσασα τήν ἐλευθέραν πολιτικήν ζωήν, δέν παρεμέριζε καί δέν ἐχρήστευε διά βιαίων μέσων, ὅλους τούς νέους ἄνδρας, οἱ ὁποῖοι θά ἠδύναντο νά ἐπιχειρήσουν αὐτήν τήν ἀνανέωσιν τῆς πολιτικῆς ζωῆς. Ὅ,τι δέν ἐγένετο ἐπί δικτατορίας, ἔτι μᾶλλον δέν ἠδύνατο νά γίνῃ ἐπί δουλείας, ὅπου ἀναδεικνύονται στρατιωτικαί ἀρεταί κλεφτοπολέμου, ἀρεταί συνωμοτικαί, ἀλλά ὄχι ἀρεταί τοῦ ἐλευθερού πολιτικοῦ βίου. Καί οὕτω εὑρισκόμεθα εἰς τό κατώφλιον τῆς ἐλευθερίας καί δέν εἶναι δυνατόν νά λεχθῇ ὅτι ἡ πανελλήνιος τάσις πρός ἐμφάνισιν νέων ἀνδρῶν καί νέων κομμάτων ἔχει προωθηθῇ τόσον, ὥστε νά δύνανται αὐτά τά νέα κόμματα, τά ὁποῖα ἀσφαλῶς θά ἐξεπροσώπουν τήν πλειοφηφίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐάν εἶχον τόν καιρόν νά ὁλοκληρωθοῦν, νά ἀναλάβουν μόνα τήν ἐξουσίαν.

Ἐάν ὅμως εὑρίσκονται ἐν τῇ γενέσει των, αὐτό δέν σημαίνει ὅτι δέν ἐκπροσωποῦν μίαν κολοσσιαίαν ἠθικήν δύναμιν καί μίαν ἐγγύησιν καινῆς ἀπηχήσεως εὐρείας καί σταθερῶς αὐξανομένης.

Ποῖα ὅμως εἶναι τά νέα αὐτά πρόσωπα καί τά νέα κόμματα;

Ὑπάρχει μία ἀπειρία μικρῶν ὁμάδων, περί ὧν δέν θά γίνῃ λόγος, διότι ἄλλαι ἐπαγγελματικοῦ χαρακτῆρος, ἄλλαι μᾶλλον θεωρητικοῦ, ἄλλαι μᾶλλον συνωμοτικοῦ καί μαχητικοῦ χαρακτῆρος, διατηροῦν τήν ἀνεξαρτησίαν των, κατρόσκοποῦσαι μόνον,

./.

και με τον Ιούλιο του 1932 με η
ακολουθήσαν. Τότε με επίσκεψε ένας
φοιτητής "κομμα-
σκεπτικός", φιλοδόξησαν την ενεργέρεια
και με
μια ζωή, με πάθος και με πίστη στο
Σοσιαλισμό, ότι όμορφο
θρησκεία μέσα, όμως τόσο λίγο ώριμοι
να εμπιστευθούν τη φαντασία
μας στην πραγματοποίηση ενός τόσο
μεγάλου ονείρου, ώστε
γελιέται, όμως παρερμηνεύοντας αδιάπτωτα
τους
λόγους, επί πλέον με μήνυσαν να λιμάξ επί
ακριβώς επί τη καταψήφιση της ενεργείας και με
εξαιρ ρηματα να γελάξ επί μια κοπέλα ε-
κείνη τη στιγμή να αρνηθεί ότι ήταν τόσος
τους ενθουσιώδης κομμουνιστικός βίος. Και ομως επι-
μενε ότι ο ενθουσιασμός της ήταν ειλικρινής, μόνο
γελούσε, όταν παρερμηνεύονταν αδιάπτωτα μέσα
μας, επί πλέον με μήνυσαν να λιμάξ επί ακρι-
βώς επί τη καταψήφιση της ενεργείας και με
ακριβώς ότι ήταν τόσος

[24.19]

ἵνα τελικῶς ἐνταχθοῦν εἰς τό ἐπικρατέστερον νέον κόμμα. Ὑπάρχει ἡ ὁμάς Κανελλοπούλου, ἡ ὁποία εἶχεν ἀτυχήσῃ εἰς τήν ἀπόπειραν της τό 1936 νά συμπυκνώσῃ τήν γενικήν καί τότε τάσιν τοῦ κόσμου πρός νέα πρόσωπα καί κόμματα. Ἤδη ἀκόμα ὀλιγωτέρας παρέχει ἐλπίδας, ὅτι θά τό ἐπιτύχῃ. Καί διότι σοβαρῶν στελεχῶν στερεῖται παντελῶς, κυρίως ὅμως διότι ἡ εἰς τό Κάϊρον πολιτεία τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῆς δεν θεωρεῖται δικαιώσασα τάς ἐπ' αὐτοῦ στηριχθείσας ἐλπίδας.

Ἡ ὁμάς Ε.Λ.Δ., ἧς ἡγεῖται ὁ Η. Τσιριμῶκος, συνέδεσε, νομίζομεν, ἀρρήκτως τήν τύχην της πρός τό κομμουνιστικόν κόμμα. Μικρά καί αὐτή, καί μή ἔχουσα εὐρυτέραν ἀπήχησιν, ἡ θά ἀκολουθήσῃ καί κατόπιν θά συγχωνευθῇ πρός τό κομμουνιστικόν κόμμα ἡ ἀποσπωμένη ἀπ' αὐτοῦ τήν τελευταίαν στιγμήν, θά ἀναγκασθῇ νά προσχωρήσῃ εἰς ἄλλην τινά ἰσυροτέραν ὁμάδα.

Ἐν τέλει δέον νά ἀναφέρωμεν τό κόμμα τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως, περί τοῦ ὁποίου, ἐπειδή εἶναι τό νεώτερον ὅλων, καί ὡς ἐκ τούτου ἀγνοούμενον εἰς τούς ἔξω, δέον νά γίνῃ εὐρύτερος λόγος. — Ἡ κρίσις τήν ὁποίαν ἐπιφέρει, ὄχι μόνον φαινικῶς ὁ πολιτικός βίος τῆς Χώρας, ἀλλά εἰδικώτερον καί αἱ νεώτεραι κινήσεις, αἱ ὁποῖαι πρό τῆς δουλείας καί διαρκούσης αὐτῆς ἐσχηματίσθησαν ὄχι διά νά ἀνταποκρίνωνται πρός τήν σαφῶς ἔντονον, ἀλλά διάχυτον θέλησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ πρός δημιουργίαν μιᾶς νέας, μάλλον σοβαρᾶς πολιτικῆς ζωῆς, ἦγαγε ὁμάδα νεωτέρων ἀνδρῶν πάσης ἀποχρώ

ὡσὰν ἀπὸ μιὰ μαγεμένη ἀπόφαση ἀπομακρύνθηκαν ἀπὸ τὸ
μέρος ἐκεῖνο τὰ πλοῖα τῆς Ἀνατολικῆς Ἰνδίας, ἀφήνοντας
ἀπροστάτευτη τὴν ἀκτὴ τοῦ Ἀγγλικοῦ Ναοῦ καὶ τὸ
ἐκκλησάκι τῆς Ἁγίας Μαρίας τῆς Ἀρετῆς, ποὺ ἔμοιαζε
νὰ ἔχει ἀφεθεῖ ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ τοὺς ἀνθρώπους.
Ἀπὸ τὸ 1639 ἔτσι ποὺ ἔγινε ἡ πρώτη ἀποικία τῆς
Ἀγγλικῆς Ἑταιρείας τῶν Ἰνδιῶν, ἡ ὁποία
ἀναπτύχθηκε γρήγορα σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ
ἐπικερδεῖς ἐπιχειρήσεις τοῦ κόσμου, κάθε
ἀρχιτέκτονας ποὺ ἔστελνε ἡ Ἑταιρεία στὴν
Ἀνατολὴ γιὰ νὰ σχεδιάσει ἕνα νέο κτίριο
ἔπρεπε νὰ ἔχει ὑπόψη του τὸ ἀκόλουθο
ἀπαράβατο ἀξίωμα: ὅτι ὅλα τὰ κτίρια
ἔπρεπε νὰ ἐκφράζουν τὴν ἐξουσία καὶ
τὸν πλοῦτο τῆς Ἑταιρείας. Ἡ ὄψη Β.Ν.Υ.
ἦταν ὁ Ἀρχιτέκτονας Ἐπιβλέπων τῶν
Ἀνατολικῶν Ἔργων τῆς Ἑταιρείας.

Ἡ ὄψη ἦταν ἀπὸ μαρμάρινα πλακάκια
ἀπὸ τὴν Πάρο καὶ εἶχε ἕνα μεγάλο
κεντρικὸ κόσμημα. Ἀπὸ τὴν ἄκρη τῆς
στέγης ἕνα ἀετωματικὸ ἀέτωμα ἔπεφτε
σὰν μεγάλη κουρτίνα, ἀποκαλύπτοντας
τὸ κοσμηματικὸ ἔργο ποὺ ἔκρυβε. Ἀπὸ
τὴν ἄκρη τοῦ ἀετώματος κρεμόταν ἕνα
μεγάλο ἀσημένιο ἀστέρι, ἀπὸ τὸ ὁποῖο
ἔπεφταν ἀκτῖνες ποὺ ἔμοιαζαν νὰ
ἀκτινοβολοῦν ἀπὸ μόνες τους. Ἀπὸ τὸ
κέντρο τοῦ ἀστεριοῦ ἔβγαινε ἕνα
ἀσημένιο ἀγκάθι, ποὺ ἔμοιαζε νὰ
ἀνεβαίνει ἀπὸ τὸ κέντρο τῆς Γῆς καὶ
νὰ διαπερνάει τὸν οὐρανό. Ἀπὸ τὸ
ἀγκάθι ἔβγαιναν ἀκτῖνες ποὺ
ἀκτινοβολοῦσαν πρὸς ὅλες τὶς
κατευθύνσεις τοῦ ὁρίζοντα, ἐνῶ
ἀπὸ τὸ ἀστέρι ἔβγαιναν ἀκτῖνες
ποὺ ἔμοιαζαν νὰ ἀκτινοβολοῦν
πρὸς τὰ κάτω, πρὸς τὴν ἀκτὴ τοῦ
Ἀγγλικοῦ Ναοῦ καὶ τὸ ἐκκλησάκι
τῆς Ἁγίας Μαρίας τῆς Ἀρετῆς.
Ἀπὸ τὸ ἀστέρι ἔβγαινε ἕνα
ἀσημένιο ἀγκάθι, ποὺ ἔμοιαζε νὰ
ἀνεβαίνει ἀπὸ τὸ κέντρο τῆς Γῆς
καὶ νὰ διαπερνάει τὸν οὐρανό.

σεως νά συμπήξουν νέαν πολιτικήν ὀργάνωσιν, τήν Σοσιαλιστικήν Ἕνωσιν, κόμμα ὄχι προσωπικόν, ὡς τά ἄλλα ἐν Ἑλλάδι, ἀλλά κόμμα ἀρχῶν, εὐθυνόμενον ἀπό διοικοῦσαν Ἐπιτροπήν, στηριζομένην εἰς τήν ἐμπιστοσύνην τῆς ὁλότητος τῶν στελεχῶν, εἶναι κόμμα ἐθνικόν καί δημοκρατικόν, ἀποκλειομένων ἀπ' αὐτοῦ τόσον τῶν συνεργασθέντων μετά τῆς δικτατορίας, ὅσον καί τῶν ὁποιωνδήποτε συνεργασθέντων ἔστω καί ἐμμέσως μέ τάς ἀρχάς Κατοχῆς.

Εἶναι κόμμα σοσιαλιστικόν, λαμβάνον εἰς τάς μεταρρυθμιστικάς του ἐπαγγελίας ὑπ' ὄψιν τόσον τάς διεθνεῖς συνθήκας, ἐντός τῶν ὁποίων θά κινηθῇ ἡ Χώρα, ὅσον καί τήν ἰδιότυπον φύσιν τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας.

Ἀπευθύνεται πρός ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐνῷ αἰσθάνονται τήν ἀνάγκην ριζικῶν κοινωνικῶν μεταρρυθμίσεων δέν θέλουν νά προχωρήσουν εἰς ἀνεδαφικάς ἀκρότητας καί πίπτουν ἢ ἔπιπτον εἰς τάς ἐν Ἑλλάδι κυρίως διότι ἔλειπε μία κίνησις, ἐγγυωμένη τοιαύτας κοινωνικάς μεταρρυθμίσεις, ἐντός ἐθνικοῦ καί δημοκρατικοῦ πλαισίου.

Ἀπευθύνεται πρός ὅλους ὅσοι θεωροῦν λήξασαν τήν ἀποστολήν τῶν παλαιῶν κομμάτων καί ἀνεπανορθώτως ἐφαρμόσιμον τόσον τό ἄμψυχον αὐτῶν ὑλικόν, πλήν ὀλιγαρίθμων ἐξαιρέσεων, ὅσον καί τόν ἰδικόν των τρόπον τοῦ πολιτεύεσθαι καί φιλοδοξοῦν τήν ἐν πλήρει ἰσοτιμίᾳ ὅλων συγκέντρωσιν καί ἐξόρμησιν τῶν νέων ἐκείνων δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι τοποθετοῦνται μεταξύ τοῦ κομμουνισμοῦ καί τῶν παλαιῶν κομμάτων, ἀνταποκρίνεται εἰς τήν γενικωτέραν

τάσιν τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Διά νά ἀνταποκριθῇ εἰς τάς φιλοδοξίας αὐτάς ἡ Σοσιαλιστική Ἕνωση ἐκτός τοῦ ἔργου τῆς διαδόσεως τῶν ἰδεῶν της καί τῆς εἰς ὅλας τάς ἐπαρχίας ὀργανώσεως πυρήνων ἀπό ἄφθαρτα πολιτικῶς πρόσωπα, ὠργάνωσε δίκτυον εἰδικῶν ἐπιτροπῶν ὑπό τῶν ὁποίων μελετῶνται ὅλα τά πολιτικά, κοινωνικά καί οἰκονομικά προβλήματα τῆς μεταπολεμικῆς Ἑλλάδος. Αἱ Ἐπιτροπαί αὐταί κατορθώθη νά σχηματισθοῦν χάριν τῶν εἰδικοτήτων τῶν στελεχῶν τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως, ἤδη δέ τινες ἐξ αὐτῶν ἔχουν προωθήσει τό ἔργον τους εἰς δημεῖον ἐξαιρετικῶς εὐχάριστον.

Αἱ δυναμικαί ὀργανώσεις

Πλήν τῶν καθαρῶς πολιτικῶν ὀργανισμῶν ἐμφανίζονται ἤδη παρ' ἡμῖν καί πολλαί δυναμικαί ὀργανώσεις, αἱ ὁποῖαι σήμερον κατέχουν τήν πρώτην θέσιν εἰς τήν κοινήν συνείδησιν. Ἀλλά αὐταί ἔχουν σκοπόν ἐθνικοαπελευθερωτικόν καί μοιραίως θά διαλυθοῦν μέ τήν ἀπελευθέρωσιν, πρέπει πάντως νά διαλυθοῦν, διότι τό ἔργον θά ἀναλάβῃ ὁ ἑλληνικός στρατός. Ἐάν τυχόν ὑποκρύπτουν καί ἐπί πλέον πολιτικούς σκοπούς, τότε αἱ ὀργανώσεις αὐταί δέον νά θεωρηθοῦν νέα κόμματα, ἐφ' ὅσον τά μέλη συνδέονται δι' ἐνιαίας ἰδεολογίας. Τοῦτο ὅμως, καθ' ὅσον γνωρίζομεν, δέν συμβαίνει εἰς τάς μεγάλας τοὐλάχιστον δυναμικάς ὀργανώσεις ὡς τό Ε.Α.Μ., μέ μεγαλειτέρας πασῶν κατ' ἐμέ τήν Ε.Α.Ο.Ε. Ἡ ἐπέκτασίς του ὀφείλεται ἀκριβῶς εἰς τό ὅτι ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς διακηρύσσουν τόν ἀποκλειστικόν ἐθνικόν τους σκο-

Ένας λοχαγός ενωμοτάρχης
μ' ένα τάγμα πεζικό επί κεφαλής
Υπήρχε να φυλάξουν ένα στενό
που έβγαινε στο χωριό μας από τα βουνά.

Ήταν ένα μεσημέρι καλοκαιριού
και ο λοχαγός κοιμόταν στο σπίτι
που είχε πάρει για διαμονή του.
Ξαφνικά ακούστηκαν πυροβολισμοί
και φωνές και κραυγές πανικού.
Ο λοχαγός πετάχτηκε απ' τον ύπνο του
και βγήκε στο μπαλκόνι με το σπαθί στο χέρι
και είδε τους στρατιώτες του
να τρέχουν ανακατεμένοι με τους χωρικούς
προς όλες τις κατευθύνσεις
σαν τρελοί από φόβο.
Κάποιοι φώναζαν ότι ήρθαν οι Τούρκοι.
Άλλοι έλεγαν ότι ήρθαν οι Βούλγαροι.
Ο λοχαγός κατάλαβε αμέσως
ότι ήταν μια ενέδρα
που είχαν στήσει οι αντάρτες
για να τον σκοτώσουν.
Αλλά δεν έχασε καθόλου την ψυχραιμία του.
Φώναξε τους στρατιώτες του
και τους διέταξε να πάρουν θέσεις
στα παράθυρα και στις πόρτες
και να πυροβολούν
όποιον τολμούσε να πλησιάσει.
Μόλις είδαν οι αντάρτες
ότι δεν τρομοκρατήθηκαν οι στρατιώτες
και ότι αντιστέκονταν,
σταμάτησαν τους πυροβολισμούς
και τράπηκαν σε φυγή.
Ο λοχαγός τότε διέταξε τους στρατιώτες του
να κυνηγήσουν τους αντάρτες
και να τους σκοτώσουν όλους.
Αλλά δεν τα κατάφεραν.
Οι αντάρτες ήταν πολύ γρήγοροι
και ξέρανε καλά τα μονοπάτια
και τα περάσματα του βουνού
και χάθηκαν μέσα στα δάση.
Ο λοχαγός τότε γύρισε στο σπίτι
και είπε στους χωρικούς
ότι δεν θα τους κάνει τίποτα
αν του πουν πού είναι οι αντάρτες.
Αλλά κανείς δεν μίλησε.
Όλοι έκαναν πως δεν ξέρουν τίποτα.
Ο λοχαγός τότε θύμωσε πολύ
και διέταξε να κρεμάσουν
τον πρώτο χωρικό που θα έβρισκαν μπροστά τους.
Αλλά κανείς δεν μίλησε.
Όλοι έκαναν πως δεν ξέρουν τίποτα.
Ο λοχαγός τότε θύμωσε πολύ
και διέταξε να κρεμάσουν
τον πρώτο χωρικό που θα έβρισκαν μπροστά τους.

πόν καί εἶναι ἀμφίβολον ἄν αὔριον θά ἠδύναντο νά κάνουν στροφήν πρός τήν πολιτικήν, χωρίς νά ἐξαρθρωθοῦν. Θά παρέμενε τότε, εἰδικῶς ὡς πρός τήν Ε.Α,Μ., ἡ δύναμις ἴση πρός τήν δύναμιν τοῦ κόμματος, ὅπερ θά ἐπέβαλε ἐν αὐτῇ τάς πολιτικάς του βλέψεις καί αὐτό θά ἦτο τό κομμουνιστικόν. Τό Ε.Α,Μ. ὅμως δέν παρέχει τάς δυνατότητας νά διατηρηθῇ ὡς κόμμα. Τοῦτ'αὐτό ἰσχύει καί διά ~~τάς~~ ἄλλας μικροτέρας ὀργανώσεις.

Ἄλλως τε αἱ ὀργανώσεις αὗται δέν διαθέτουν καί στελέχη ἱκανά νά διεκδικήσουν θέσον εἰς τήν πολιτικήν ζωήν, (ἐκτός ἐννοεῖται ἀπό στελέχη, τά ὁποῖα ἔχουν ἤδη καί ἄλλην κομμ.κήν τοποθέτησιν.

Νομίζομεν ὅθεν ὅτι δέν πρέπει νά ληφθοῦν ὑπ' ὄφιν ὡς παράγοντες διαμορφώσεως τοῦ ἐλευθέρου πολιτικοῦ βίου, χωρίς δι'αὐτοῦ νά θέλωμεν οὐδ'ἐπ' ἐλάχιστον νά μειώσωμεν τάς συνωμοτικάς, τάς πολεμικάς, τάς ἐπαναστατικάς ἀρετάς τῶν ὀργανώσεων αὐτῶν καί τάς μεγάλας ἐθνικ~~ας στελευθερωτικάς~~ ὑπηρεσίας τάς ὁποίας προσέφερον καί τάς ὁποίας τό ἐλευθερούμενον ἔθνος δέν πρέπει νά λησμονήσῃ ποτέ.

[24.26]

θεσσαλονίκεια χάνει τώρα πλέον να γλυτώσει.
αλλά τις ρυθμούς της και τις δυνάμεις να εγεν-
ναμε κανείς χαρακτηριστικός ρόλος στα πολιτικά
επιχειρήσεις να πετύχουν τους στόχους τους,
πληθυσμού. Θεσσαλονίκεια τότε, εξακολουθούσε
να είναι η δεύτερη μεγάλη πόλη της Ε.Υ.Μ., η
πρωτεύουσα του κράτους. Τα πολιτικά κόμματα
βγάζουν και αυτό θα πει το κοσμοπολίτικο. Τα
Ε.Υ.Μ. όπως θα παίξει τις φιλοδοξίες να πραγ-
πληθυσμός σε ένα ~~χωριό~~ χωριό.

"Υγιώς είτε αι σλαβομάνες αυται θέα πλησίον
και αγενείς έπαναι να ζητήσωσι θέσιν εις την
πολιτικήν ζωήν, (εκτός εάν είναι ένα αγενές
τα όμοια έχουν μη και άγγλα κόμματα λοιπόν
ότι ως παραλαβαίνει πληθυσμός του ενδιαφέρον
πρώτα ως ανθρώπινη ομάδα, χωρίς να θεωρηθεί
επιχείρηση να πετύχουν τις σλαβικές φιλοδο-
πικές, τις επαναστατικές φίλες τον σλαβο-
κρατία. Τις ~~επαναστατικές~~ ρωμαϊκές και τις ελλη-
νικά επιδιώξουν να αμβλύνουν τα χαρακτηρι-
στικά της ελληνικής φυλής.

[24.27]

Αλλοίως το πρώτο το ΕΑΜ δεν μπορεί
(τα ΕΑΜ προ-
τα.) Συμπεραίνει ότι το ΕΑΜ προ-
σαρμοστεί σε μια κατάσταση
μείωσης των εξουσιών, ενώ από τη
διατήρηση των όπλων κατόχη. Η
~~αυτή~~ οργάνωση αυτή στρ-
γράφει σχεδόν αλογικά τη διατή-
ρησή της. Εάν-αν το
νομοσχέδιο περνά τη οργάνωση
εξοπλισμού εξ αναγκαστικής
βίας, τα κομμουνιστικά κόμματα
γίνουν ένα σπάνιο τη σταθερή
γ δημοκρατικό τρόπο, χαράσσοντας
δίκαια σε ένδειξη ότι το Κ.Κ.
δεν σχέση να αναγκάσει τα σοβ
γίνουν μία δεύτερη δικτατορία
Ενδεχομένως το ΕΑΜ αυτό τη
σχέση έτσι έτος, ~~αυτόν~~ ότι
προσπάθησε ~~για~~ να ~~προσπαθήσει~~ για
μόνος πολίτης, αγά δε προσ-
γίνουν τα της δεν δεν: για ανάλογο
αγά σχέση είχαμε, όχι τα ίδια
προβλήματα; δηλαδή ακριβώς αυτό
ελληνικός αναρχικός ~~δεν~~ δεν συμβαίνει
δεν τη διατήρηση των όπλων για

[24.28]

Ποῖον τὸ ἐνοίκιον.

Ὁ ὁρὸς περὶ τοῦ πρὸς
πόσα περὶ ἀποτροπῆς
ὀμνύεσθαι.

Υ/Α Δικηγόρου, Η Ζάκυνθος Δ Νικ Εξ
Νικ/Εξων Μηχ/Δυ/Τερ/Εξ/Ενωσ/
Μηνιαῖος

Διάκρ. actes de gestion | actes.
de propriété

Περιστατικὸν τὸ οὐ χωρεῖν
χωρητικὸν

Μισθωτὴν σκηνὴν ποίου ἡ δίκη;
Μίσθωσις ἀληθινή

οὐδέν

Μέ αὐτά τά δεδομένα, μέ τήν ἔλλειψιν ἑνός ἰσχυροῦ πολιτικοῦ κόμματος, ἤ καί μιᾶς ἰσχυρᾶς πολιτικῆς προσωπικότητος, μέ τήν ἔλλειψιν ἑνός πολιτικοῦ κόσμου, ὠργανωμένου καί ἐκφράζοντος τήν πολιτικήν συγκρότησιν τοῦ λαοῦ, ἡ μόνη ἐνδεικνυομένη λύσις εἶναι η τοῦ σχηματισμοῦ Κυβερτῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς, τήν οποίαν ειναι πασιφανον, ὅτι ἐγκρίνει ἡ μεγίστη πλειοφηφία τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ~~καί~~ τέλος καί τά νέα ὠργανωμένα πολιτικά κόμματα, εἰς τά ὁποῖα δέον νά δοθῇ ἡ προσήκουσα θέσις, καί διότι εἶναι τά μόνα εἰς στενόν σύνδεσμον τελοῦντα πρός τήν λαϊκήν ψυχήν, ὥστε νά δίδουν εἰς τήν Κυβέρνησιν πραγματικῶς χαρακτῆρα συγκεντρώσεως τῶν λαϊκῶν δυνάμεων, καί διότι διαθέτουν καί πνευματικάς δυνάμεις ἱκανάς νά προσφέρουν ἀξιολόγους ὑπηρεσίας κατά τάς παρούσας στιγμάς καί διότι οὕτω θά δημιουργηθῇ πολιτική ἐφεδρία ἀνδρῶν διά τήν μέλλουσαν ζωήν τῆς Χώρας.

Διότι ταῦτο δέον νά τονισθῇ:

Ἡ πρώτη σχηματισθησομένη Κυβέρνησις, ἅμα τῇ ἀπελευθερώσει θά ἔχῃ κολοσσιαῖα ζητήματα νά ἐπιλύσῃ, τό τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ Στρατοῦ καί τό τῆς ἐπιστρατεύσεως, τό ζήτημα τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς Ἑλλάδος εἰς τό ἐξωτερικόν, μεγάλα ζητήματα ἐσωτερικά, (ἀποκαταστάσεως συγκοινωνιῶν, ἀνοικοδομήσεως κλπ,) ἰδιαιτέρως ὅπως τά ζητήματα τῶν ἐπιβεβλημένων κυρώσεων καί τῶν ἐπιτακτικῶν ἐκκαθαρίσεων. Δέν θά ἦτο ὀρθόν τά ζητήματα ταῦτα νά ἐπιλύωνται ὑπό Κυβέρνησιν σχηματισθεῖσαν ὄχι ἀπό τούς ἀρίστους, ἀλλά μέ τήν προοπτικήν νά ἐξοικονομηθοῦν αἱ ἀξιώσεις τῶν ποικίλων κομμά-

[24.30]

νήσεως Ἐθνικῆς Ἑνώσεως, εἰς τήν ὁποίαν ἔχουν τήν θέσιν τους καί τά παλαιά κόμματα, τά ὁποῖα ἔ-χουν ὑπέρ αὐτῶν τό τυπικόν τεκμήριον τῆς πάλαι ποτέ ἐκπροσωπήσεως τοῦ Λαοῦ, πλήν τοῦ κομμουνιστι κοῦ κόμματος, ἐφ ὅσον διατηρεῖ σύνοψιν νά κινῆται ἀφ' ἑνός ἐπαναστατικῶς, ἀφ' ἑτέρου ἔξω τῆς γραμμῆς τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς, τήν ὁποίαν εἶναι πασίδηλον, ὅτι ἐγκρίνει ἡ μεγίστη πλειοψηφία τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τά τέλος πάντων νέα ὠργανωμένα πολιτικά κόμματα, εἰς τά ὁποῖα δέον νά δοθῇ ἡ προσήκουσα θέσις, καί διότι εἶναι τά μόνα εἰς στενόν σύνδεσμον τελοῦντα πρός τήν λαϊκήν ψυχήν, ὥστε νά δίδουν εἰς τήν Κυβέρνησιν πραγματικῶς χαρακτῆρα συγκεντρώσε-ως τῶν λαϊκῶν δυνάμεων, καί διότι διαθέτουν καί πνευματικάς δυνάμεις ἱκανάς νά προσφέρουν ἐξιο-λόγους ὑπηρεσίας κατά τάς παρούσας στιγμάς καί διότι οὕτω θά δημιουργηθῇ πολιτική ἐφεδρία ἀνδρῶν διά τήν μέλλουσαν ζωήν τῆς Χώρας.

Διότι τοῦτο δέον νά τονισθῇ:

Ἡ πρώτη σχηματισθησομένη Κυβέρνησις, ἅμα τῇ ἀπελευθερώσει θά ἔχῃ κολοσσιαῖα ζητήματα νά ἐπιλύσῃ, τό τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ Στρατοῦ καί τό τῆς ἐπισιτισμοῦ, τό ζήτημα τῆς ἀντιπροσω-πείας τῆς Ἑλλάδος εἰς τό ἐξωτερικόν, μεγάλα ζη-τήματα ἐσωτερικά, (ἀποκαταστάσεως συγκοινωνιῶν, ἀνοικοδομήσεως κλπ,) ἰδιαιτέρως ὅμως τά ζητήματα τῶν ἐπιβεβλημένων κυρώσεων καί τῶν ἐπιτακτικῶν ἐκκαθαρίσεων. Δέν θά ἦτο ὀρθόν τά ζητήματα ταῦτα νά ἐπιλύωνται ὑπό Κυβέρνησιν σχηματισθεῖσαν ὄχι ἀπό τούς ἀρίστους, ἀλλά μέ τήν προοπτικήν νά ἐξοικονομηθοῦν αἱ ἀξιώσεις τῶν πολιτικῶν κομμά-

[24.32]

των. Πρέπει καί τῶν δύο τούτων κριτηρίων νά γίνῃ ἐπιτήδειος συγκερασμός.

Τοῦτο ἄλλωστε θά ἐπέτρεπε τήν συνήθη εἰς τάς Οἰκουμενικάς Κυβερνήσεις ἀσυνεννοησίαν καί θά ἐξησφάλιζε κυβερνητικήν εὐστάθειαν.

Ἡ Κυβέρνησις αὕτη Ἐθνικῆς Ἑνώσεως θά ἔχῃ τό δικαίωμα νά ἐκδίδῃ συντακτικάς πράξεις, αἱ ὁποῖαι θά ἰσχύουν ὑπό τήν αἵρεσιν τῆς ἐγκρίσεως αὐτῶν ὑπό τῆς μελλούσης Ἐθνικῆς Συνελεύσεως. Αὕτη θά ἀποφασίσῃ ἄν ἡ λύσις τοῦ πολιτειακοῦ θά διενεργηθῇ διά δημοψηφίσματος ἤ διά τῆς μελλούσης ἀποφάσεως τῆς Συντακτικῆς Συνελεύσεως. Αὕτη θά ἀποφασίσῃ ἐπίσης πότε θά διεξαχθῇ τό δημοψήφισμα, χωρίς νά κλονισθῇ ἡ ἀναγκαία ἑνότης καί γαλήνη τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Αὕτη θά ἀποφασίσῃ ἐπίσης διά τόν χρόνον τῶν ἐκλογῶν, αἱ ὁποῖαι ὑπό τήν ἀνωτέρω ρηθεῖσαν προϋπόθεσιν, δέον νά διεξαχθοῦν ὡς ταχύτερον μετά τήν πλήρη ἀπελευθέρωσιν τῆς Χώρας.

Ἀπό τοιᾶδε συζήτησις ἐπί τῶν θεμάτων τούτων καί ἐπικίνδυνος εἶναι καί περιττή.

Τό πολιτειακόν ζήτημα.

Ἀλλά καί τό δυσχερές τοῦτο Κυβερνητικόν ζήτημα θά εὕρισκε χάριν εἰς τόν πατριωτισμόν τῶν ἑλλήνων, εὐκόλως τήν λύσιν του, ἄν δέν περιεπλέκετο μέ αὐτό καί τό πολιτειακόν ζήτημα.

Τό ζήτημα τοῦτο ἐτέθη, ἀφ' ἧς ὁ βασιλεύς, παρέβη τό Σύνταγμα, τό ὁποῖον πρό ὀλίγων μηνῶν εἶχεν ὁρκισθεῖ, ὅτι θά τηρήσῃ, κατέλυσε τό ἐλεύθερον πολίτευμα ἐγκαθίδρυσε τήν δικτα-

[24.34]

Το κομμουνιστικό κίνημα

Η κυβέρνηση του Ελευθερίου Βενιζέλου, που ήρθε στην εξουσία με τις ψήφους των φιλελευθέρων και των σοσιαλιστών, έκανε μια σειρά μεταρρυθμίσεις, που θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν προοδευτικές. Ανάμεσα στις μεταρρυθμίσεις αυτές ήταν και η αναγνώριση του κομμουνιστικού κόμματος. Αυτό θα μπορούσε να θεωρηθεί σαν μια ένδειξη ότι η κυβέρνηση Βενιζέλου ήταν πράγματι φιλελεύθερη και δημοκρατική. Αλλά δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η αναγνώριση του κομμουνιστικού κόμματος έγινε μόνο για να ικανοποιήσει τους Σοβιετικούς, οι οποίοι ήταν τότε στο απόγειο της δύναμής τους και ήθελαν να εξασφαλίσουν ότι η Ελλάδα δεν θα γινόταν ποτέ ορμητήριο αντισοβιετικών ενεργειών. Η κυβέρνηση Βενιζέλου ήταν πολύ φιλική προς τη Σοβιετική Ένωση και δεν θα ήθελε ποτέ να κάνει κάτι που θα μπορούσε να δυσαρεστήσει τους Σοβιετικούς. Γι' αυτό και η αναγνώριση του κομμουνιστικού κόμματος έγινε μόνο για να ικανοποιήσει τους Σοβιετικούς.

Το κομμουνιστικό κόμμα ιδρύθηκε τον Νοέμβριο του 1924 από μια ομάδα σοσιαλιστών, που είχαν αποσπαστεί από το Σοσιαλιστικό Κόμμα Ελλάδας. Ο ιδρυτής του κομμουνιστικού κόμματος ήταν ο Βασίλης Γούναρης, ο οποίος ήταν τότε γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του κόμματος. Το κόμμα αυτό είχε πολύ μικρή δύναμη στην αρχή, αλλά σιγά σιγά άρχισε να αποκτά οπαδούς και να γίνεται σημαντικός παράγοντας στην πολιτική ζωή της χώρας.

τορίαν Μεταξᾶ. Δέν εἶναι τοῦ παρόντος νά ἀπαριθμηθοῦν τά δεινά, τά ὁποῖα ἐπεσώρευσε ἡ δικτατορία αὐτή καί τά ὁποῖα ὀλίγοι γνωρίζουν ἀκόμη σήμερον. Γεγονός εἶναι, ὅτι κατέστη τόσον λαομίσητος, ὥστε καί ὁ ἴδιος ὁ Βασιλεύς, ὁ ἐγκαθιδρύσας αὐτήν, ἠναγκάσθη νά τήν ἀπαρνηθῇ.

Εἶναι ἄλλωστε παλαια ἱστορική ἀλήθεια ἀπό τοῦ Καποδιστρίου καί τοῦ Ὄθωνος μέχρι σήμερον, ὅτι ὁ ἑλληνικός λαός εἶναι φύσει δημοκρατικός καί δέν ἀνέχεται αὐταρχικά καθεστῶτα. Καί διότι ἐγκαθίδρυσε δικτατορίαν καί διότι ἐγκαθίδρυσε κακήν δικτατορίαν, ὁ Βασιλεύς εἶναι δοσίλογος ἀπέναντι τοῦ Λαοῦ του.

Ἐάν ταῦτα δέν ἤρκουν, θά ~~κρίνῃ~~ ἤρκει τό γεγονός, ὅτι ἡ Ἑλλάς ἀγωνίζεται σήμερον μετά τῶν συμμάχων της κοινόν ἀγῶνα διά τήν κατάλυσιν τῶν δικτατορικῶν καθεστώτων καί τήν δημιουργίαν δι' ὅλους τούς λαούς πολιτικῆς καί ἠθικῆς ζωῆς, διαγραφομένης εἰς τόν Χάρτην τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Πῶς θά ἦτο δυνατόν ὡς ἐπιστέγασμα ἑνός τοιούτου ἀγῶνος νά δεχθῇ μόνη ἡ Ἑλλάς Βασιλέα, ὅστις ὑπῆρξεν μέχρι τῆς ἀποχωρήσεώς του ἀπό τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους καί πέραν ταύτης, ὅσον ἠδύνατο, ὁ πρωταγωνιστής ἑνός δικτατορικοῦ καθεστῶτος.

Τό πολιτειακόν ζήτημα εἶναι ὅθεν ἀφ' ἑαυτοῦ τεθειμένον. Τό ἀληθές εἶναι ὅτι ὁ Βασιλεύς ἐπ' ἐσχάτων, βλέπων τήν γενικήν στροφήν τῶν πραγμάτων, ἔθεσε καί ὁ ἴδιος ἑαυτόν ὑπό τήν κρίσιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καί οὕτω ὁμολογουμένως διευκολύνεται ἡ κατάστασις.

[24.36]

καλόγηρος.

Το κομπλεξικόν ζήτημα είναι όσον αφ' εαυτού ε-
ξεφεύγει. Το γεγονός είναι ότι ο Βασίλης εκ-
κλησίασε και ο ίδιος έπαιξεν ώρες πλήν κάπως
ανήσυχος βλέπων μίαν λεπτομέρειαν ή οποία
τον ενοχλούσε. Ήτο ότι ο ιερεύς ήτο γέρων
και ο ιερεύς ο Βασίλης, ο εγκαθιδρυθείς αρτίως,
ήτο νέος. Ήσθανετο ότι κατέστη τοσούτον γελοίος,
ώστε δεν ήξευρε πλέον πώς να φερθή.

Είναι αγνώστου ποιότητος ψυχολογικόν φαι-
νόμενον η κατωτερότης αύτη. Ο Βασίλης ήκουσε
ότι ο εγγονός γάρ είναι δάσκαλος και ότι
θέλει να γίνη ιεροκήρυξ. Και ότε είδε τον
ιερέα να εκβάλλεται κατάκαρδα από τον ναόν
του γάμου του. Ήτο ένα πρόσωπον ανήκον εις
τον κόσμον του 'Αγγελικού. Ώς θα ήτο φυσικόν
ή 'Εγγής Βασιλεία ν' ηκούσθη εμού, γραμματικής
και ορθογραφίας και μιας ωραίας κόρης, η οποία
θα ήτο ικανή να τον κάμη ευτυχή. Ώς θα ήτο
ευκολώτερον εάν ήτο ιατρός ή δικηγόρος ή στρατο-
κόμος. Μετάξυ νέα είναι τόσο κακόηλος να φαίνε-
ται Μετάξυ νέα είναι τόσο γκαμπρόλος, ώστε ή-
θελαν είπει, ότι κατέχει τέσσερα γλώσσας, μαλι-
στα μη γνωρίζων καμμίαν λογίαν ξένην γλώσσαν.
Και τι όμοια φυλλάδια έκοβεν αυτή η στρατοβία
θυθόν τι φέτος, τι όμοια επεσώρευσε η στρατοβία
τόσην Μετάξυ. Νέα είναι τόσο κακόηλος να φαίνε-

Ἀλλά διά τούς γνωρίζοντας δέν ἀρκεῖ ἡ γενομένη βασιλική δήλωσις. Ἐάν ὁ βασιλεύς ἐπιστρέφῃ ἐν Ἑλλάδι καί ἀρχίσῃ νά ἀσκῇ τάς ἐξουσίας του, ὡς ρυθμιστοῦ τοῦ πολιτεύματος, ἔχων ἀπέναντί του ἕναν πολιτικόν κόσμον ἥκιστα ὠργανωμένον καί ἀπό μακροῦ χειμαζόμενον, τῷ παρέχεται ἐκ τῶν πραγμάτων ἡ εὐκαιρία νά νοθεύσῃ τήν κατάστασιν ὑπέρ αὐτοῦ, χωρίς τοῦτο νά σημαίνῃ ὅτι ἐπέτυχε τήν ἀληθῆ μεταστροφήν τοῦ λαοῦ. Ἄν συνέβαινε τοῦτο, ἄν ὁ βασιλεύς κατόρθωνε νά ἐπιτύχῃ τήν εὐνοϊκήν ψῆφον λ.χ. μιᾶς Ἐθνοσυνελεύσεως ἡ ἀποψη. καί τοῦ Λαοῦ ὑπό τοιούτους ὅρους, μή ἐγγυωμένους τό ἀνόθευτον τῆς ~~κρίσεως~~ γενικῆς ψηφίσεως, τότε ἡ κρίσις ἐν κρυπτῷ θά παρετείνετο καί μετά ὀλίγα ἔτη ~~θά~~ θά ἐξέσπα ὡς ἐπανάστασις καί δή ὡς κοινωνική ἐπανάστασις, ἐπί τρομερᾶ ζημίᾳ τῆς Ἑλλάδος.

Πλήν τούτου, ὁ βασιλεύς ἐπανερχόμενος θᾶττον ἤ βράδιον θά ὑποστῇ ἀναποφεύκτως προπηλακισμούς ἀσυμβιβάστους πρός τήν θέσιν του. Θά πλήσσεται ἐμμέσως ὑπό τοῦ δημοκρατικοῦ τύπου καί ὑπ' αὐτῶν ἀκόμα τῶν ὑπουργῶν αὐτοῦ, ἄν αὐτοί, ὅπως εἶναι πιθανόν καί ἐνδεδειγμένον, θά εἶναι ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τοῦ Δημοκρατικοῦ ἀγῶνος. Ἐάν πάλιν ἐφιμώνετο ἡ κοινή γνώμη εἰς τό κεφάλαιον τοῦτο, τότε θά εἰσηρχόμεθα εἰς τόν ὀλισθηρόν δρόμον τῆς δικτατορίας καί τῶν ἀντιστοίχων ξεσπασμάτων τοῦ πεζοδρομίου. Ὁ βασιλεύς ἅπαξ ἐξῆλθεν ἀπό τήν συνταγματικήν ὁμαλότητα καί ἔκαμε προσωπικήν πολιτικήν, ἐνεπλάκη πλεόν εἰς τούς πολιτικούς ἀγῶνας καί μοιραίως θά ὑποστῇ τάς ἐκ τούτου συνεπεί-

Ἄγγελε μου, ἐπιστρέψατε ἐκεῖ ὅπου ἤμουν καὶ ἐγὼ
ἐπιστρέφω ἐκεῖ ὅπου ἦσαν οἱ ἄλλοι, διὰ νὰ μὴ μείνω
μόνος μου ἐδῶ ἐπάνω. Ἐγὼ ἔχω ἀκόμη μεγάλην ἐργασίαν
νὰ κάμω ἐδῶ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, καὶ ἐπειδὴ ἔχω
ἀκόμη ἐργασίαν νὰ κάμω, δὲν ἠμπορῶ νὰ ἔλθω ἐκεῖ ὅπου
εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ ἔχουν τελειώσει τὴν ἐργασίαν των.
Ἐπιστρέψατε, λοιπόν, ἐκεῖ ὅπου ἤμουν καὶ ἐγὼ καὶ
ἐκεῖ ὅπου εἶναι καὶ οἱ ἄλλοι, διὰ νὰ μὴ μείνω μόνος
μου ἐδῶ ἐπάνω. Ἐγὼ ἔχω ἀκόμη μεγάλην ἐργασίαν νὰ
κάμω ἐδῶ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, καὶ ἐπειδὴ ἔχω
ἀκόμη ἐργασίαν νὰ κάμω, δὲν ἠμπορῶ νὰ ἔλθω ἐκεῖ ὅπου
εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ ἔχουν τελειώσει τὴν ἐργασίαν των.
Ὁ βασιλεὺς ἔμεινε πολλὴν ὥραν σκεπτικὸς καὶ ἔπειτα
εἶπε πρὸς τὸν ἄγγελον· «Ἄγγελε μου, ἐπιστρέψατε ἐκεῖ
ὅπου ἤμουν καὶ ἐγὼ καὶ ἐκεῖ ὅπου εἶναι καὶ οἱ ἄλλοι,
διὰ νὰ μὴ μείνω μόνος μου ἐδῶ ἐπάνω. Ἐγὼ ἔχω ἀκόμη
μεγάλην ἐργασίαν νὰ κάμω ἐδῶ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον,
καὶ ἐπειδὴ ἔχω ἀκόμη ἐργασίαν νὰ κάμω, δὲν ἠμπορῶ
νὰ ἔλθω ἐκεῖ ὅπου εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ ἔχουν τελειώσει
τὴν ἐργασίαν των.» Ὁ βασιλεὺς ἔμεινε πολλὴν ὥραν
σκεπτικὸς καὶ ἔπειτα εἶπε πρὸς τὸν ἄγγελον· «Ἄγγελε
μου, ἐπιστρέψατε ἐκεῖ ὅπου ἤμουν καὶ ἐγὼ καὶ ἐκεῖ
ὅπου εἶναι καὶ οἱ ἄλλοι, διὰ νὰ μὴ μείνω μόνος μου
ἐδῶ ἐπάνω. Ἐγὼ ἔχω ἀκόμη μεγάλην ἐργασίαν νὰ κάμω
ἐδῶ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, καὶ ἐπειδὴ ἔχω ἀκόμη
ἐργασίαν νὰ κάμω, δὲν ἠμπορῶ νὰ ἔλθω ἐκεῖ ὅπου
εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ ἔχουν τελειώσει τὴν ἐργασίαν των.»

ας.

Εἶναι ἐπομένως ἀπό πάσης ἐνδεδειγμένον νά μήν ἐπανέλθῃ ὁ βασιλεύς εἰς τήν Ἑλλάδα διά νά γίνῃ ὁ ρυθμιστής τοῦ πολιτεύματος, πρίν ἤ ἀποφανθῇ περί αὐτοῦ ἀπ' εὐθείας ἡ συντακτική Συνέλευσις, ἤ ὁ λαός.

Μή ἐπανερχομένου τοῦ βασιλέως θά δημιουργηθῇ ἡ ἐντύπωσις, ὅτι οὗτος οὔτε μηχανορραφεῖ ὑπέρ αὐτοῦ, οὔτε ἐνεργεῖ πρός ἔμμεσον νόθευσιν τῆς λαϊκῆς ἐτημηγορίας. Ἐάν τότε ἀπεφαίνετο ὁ λαός ὑπέρ αὐτοῦ, ὅλα, τοὐλάχιστον τά νομιμόφρονα δημοκρατικά κόμματα θά ὑπετάσσοντο εἰς τήν ἐκδηλωθεῖσαν θέλησιν τοῦ λαοῦ, θά συνεργάζοντο μετά τοῦ Βασιλέως καί θά ἔθετον ὁριστικῶς ἐκποδῶν τό καθεστωτικόν ζήτημα.

Ὁ βασιλεύς δέον οὕτω νά παραμείνῃ εἰς τό ἐξωτερικόν, ὡς βασιλεύς τῆς Ἑλλάδος, διά δέ τήν ἄσκησιν τῆς ἐξουσίας του ἐν τῇ χώρᾳ δέον, εὐθύς ὡς ἀπελευθερωθῇ ἡ πρωτεύουσα νά συστήσῃ ἀντιβασιλείαν, ἀποτελουμένην ἀπό τόν μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Δαμασκηνόν, ἀπό ἕνα ἐκπρόσωπον ὑποδειχθησόμενον ὑπό τῶν πολιτικῶν Ἀρχηγῶν καί ἀπό ἕνα πρόσωπον τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐκλογῆς. Ἡ ἀντιβασιλεία αὕτη θά συγκροτήσῃ ἀμέσως τήν Κυβέρνησιν τῆς Χώρας, παραιτουμένης τῆς Κυβερνήσεως Τσουδεροῦ.

Ἐάν ὁ βασιλεύς δέν πράξῃ τοῦτο εἰς τό ἐξωτερικόν καί ἐάν τά πολεμικά γεγονότα τόν φέρουν μέχρις Ἀθηνῶν, τότε καί χάριν τοῦ Ἔθνους καί χάριν ἑαυτοῦ ὀφείλει νά συστήσῃ ἐδῶ

[24.40]

τήν Ἀντιβασιλείαν αὐτήν, ἀμέσως δέ νά ἀναχωρήσῃ εἰς τό ἐξωτερικόν, ὅπου καί θά παραμείνῃ ὡς βασιλεύς τῶν Ἑλλήνων, χωρίς ὅμως νά ἀσκῇ τάς συνταγματικάς αὐτοῦ ἐξουσίας.

Ἡ λύσις αὕτη καί νομότυπος εἶναι καί τόν Βασιλέα διατηρεῖ εἰς τόν θρόνον του καί παρά ταῦτα ἐπιτρέπει τήν ὁμαλήν ἐξέλιξιν τῶν πραγμάτων ἐν τῇ Χώρᾳ.

Ἡ λύσις τῆς Ἀντιβασιλείας ἔχει καί τοῦτο τό πλεονέκτημα.

Ἐφ' ὅσον βαδίζομεν πρός Κυβέρνησιν ποικίλων στοιχείων καί ἀποχρώσεων, πρέπει νά ἀντιμετωπίζωμεν τό ἐνδεχόμενον συχνῶν ἐρίδων, διαφωνιῶν καί παραιτήσεων. Ὁ ρυθμιστής τοῦ πολιτεύματος δέν θά εἶναι ἀναγκαῖος μόνον διά τήν συγκρότησιν τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλά καί διά τήν διατήρησιν αὐτῆς ἤ καί διά τήν γενικωτέραν ἀνασύνθεσιν αὐτῆς, ἄν αἱ διαστάσεις προσλάβουν εὐρυτέραν ἔκτασιν. Ὁ βασιλεύς ἀναμιγνυόμενος μέν εἰς τοιαύτας ἐνεργείας μόνον κατηγορίας θά δρέψῃ, θά καταστήσῃ δέ ὑποπτον κάθε κυβερνητικήν μεταρρύθμισιν. Μία ἀντιβασιλεία, ἀντιθέτως, ἐμπνέουσα ἐμπιστοσύνη ὡς πρός τήν ἀμεροληψίαν της καί ἀπαραίτητος θά ἦτο διά νά ρυθμίζῃ τά πράγματα καί εἰς περίπτωσιν κρίσεως θά ἐνεσάρκωνε, ἄνευ κινδύνων, τήν συνέχειαν τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς Χώρας.

—·—

Η γυναίκα αυτή, ήταν όντως η γυναίκα του Ναπολέοντα Βοναπάρτη. Ήταν η Ευγενία Μοντίχο, η κόρη του κόμη Μοντίχο, ο οποίος ήταν ένας από τους πιο πιστούς φίλους του Ναπολέοντα. Η Ευγενία ήταν μια γυναίκα με πολύ δυνατό χαρακτήρα, η οποία δεν φοβόταν να εκφράσει τη γνώμη της, ακόμη και όταν αυτή ήταν αντίθετη με τη γνώμη του συζύγου της. Ο Ναπολέοντας την αγαπούσε πολύ και την εμπιστευόταν σε πολλά θέματα. Η Ευγενία ήταν η μόνη γυναίκα που μπορούσε να μιλήσει στον Ναπολέοντα σαν ίσος προς ίσο

Ἡ Ἑλλάς διέρχεται μίαν κρίσιμον καμπήν τῆς ἱστορίας της.

Διά τοῦ αἵματος τοῦ λαοῦ της ἀπέκτησε τό δικαίωμα νά διεκδικήσῃ τήν ἱκανοποίησιν τῶν ἐθνικῶν της δικαίων, τήν γεωοικονομικήν της ὁλοκλήρωσιν, τήν πραγματικήν ἀσφάλειαν τῶν μακρῶν συνόρων της.

Ἐκεῖνο τό ὁποῖον ἀπέκτησε διά τοῦ αἵματος δέν πρέπει νά τό χάσῃ μέσα εἰς τήν ἀτμόσφαιραν τῆς συναλλαγῆς καί τῆς μηχανορραφίας, πού περιβάλλει μοιραίως τάς πρασίνους Τραπέζας τῶν Συνδιασκέψεων. Εἰς τοῦτο πιστεύομεν ὅτι θά τήν βοηθήσουν οἱ σύμμαχοι λαοί, οἱ ὁποῖοι δέν λησμονοῦν μέ πόσας θυσίας ἔξεπλήρωσεν τό πρός τόν πολιτισμόν, τήν ἐλευθερίαν καί τάς πατροπαραδότους φιλίας της καθῆκον. Ἀλλά πρέπει νά βοηθήσῃ καί ὁλόκληρος ὁ πολιτικός κόσμος τῆς Ἑλλάδος διά τῆς ὁμονοίας του, ἡ ὁποία δύναται καί πρέπει νά ἐπιτευχθῇ ὑπό τούς ἀνωτέρω προτεινομένους ὅρους. Χάριν αὐτῆς τῆς ὁμονοίας πρέπει ὅλοι νά κάνουν θυσίας, τασσομένης τῆς ἐθνικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς πρό πάσης ἄλλης. Πρέπει καί ὁ Βασιλεύς νά κάνῃ θυσίας, ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλως τε ἐν τέλει μόνον νά ὠφεληθῇ ἔχει ὁ ἴδιος. Πρέπει καί κάθε πολιτικός νά κάνῃ θυσίας, διά νά μήν καταλογισθῇ εἰς ὅλους ὅτι ἐκεῖνο πού ἐκέρδισε μέ τό αἷμα του ὁ ἁπλός λαός τοῦ βουνοῦ, τοῦ κάμπου καί τῆς θαλάσσας, τό ἐχάλασεν ἡ ἡγέτις τάξις τῶν πολιτικῶν.

[24.44]

Ἡ Ἀγγλία ἐπεχείρει βέβαια πολεμικὴν κάμψιν
τῆς ναυτικῆς ἀντιπάλου της Γερμανίας.

Ἀλλὰ ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐξαρτᾶτο ἀπὸ τὴν ἀποτελεσματικότητα τῶν ἐφαρμοσμένων ἀπὸ ἑκατέρωθεν ἀντιναυτικῶν μέσων τοῦ ὑποβρυχιακοῦ πολέμου. Ἡ Γερμανία, ἡ ὁποία ἐπίστευε ὅτι μὲ τὸν ὑποβρύχιο θὰ ἐπετύγχανε τὴν ἀποκοπὴ τῆς Ἀγγλίας ἀπὸ τὸν ἐφοδιασμό της, ἐπεδίωκε τὴν ἀπόλυτον χρησιμοποίησιν τοῦ ὑποβρυχίου πολέμου. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐνεκαλοῦντο ἐναντίον τῆς Γερμανίας ἀπὸ τὰς οὐδετέρους χώρας ἦτο ἡ ἀπόφασις τῆς νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ ὑποβρύχιον ἐναντίον τῶν ἐμπορικῶν πλοίων, ἀκόμη καὶ ἐναντίον τῶν οὐδετέρων, ἐφ' ὅσον ἐκεῖνα ἐπλησίαζον τὰ λιμάνια τῆς Ἀγγλίας. Ἡ Γερμανία ἐδικαιολογεῖτο διὰ τὴν ἀπόφασίν της αὐτὴν ἐπικαλουμένη τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Ἀγγλία ἐχρησιμοποίει ἐναντίον της τὸν ἀποκλεισμόν, ὁ ὁποῖος ἐθεωρεῖτο ἀπὸ τὰς οὐδετέρους χώρας ὡς ἀντίθετος πρὸς τὸ διεθνὲς δίκαιον. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐνεκαλοῦντο ἐναντίον τῆς Γερμανίας ἀπὸ τὰς οὐδετέρους χώρας ἦτο ἡ ἀπόφασις τῆς νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ ὑποβρύχιον ἐναντίον τῶν ἐμπορικῶν πλοίων, ἀκόμη καὶ ἐναντίον τῶν οὐδετέρων, ἐφ' ὅσον ἐκεῖνα ἐπλησίαζον τὰ λιμάνια τῆς Ἀγγλίας. Ἡ Γερμανία ἐδικαιολογεῖτο διὰ τὴν ἀπόφασίν της αὐτὴν ἐπικαλουμένη τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Ἀγγλία ἐχρησιμοποίει ἐναντίον της τὸν ἀποκλεισμόν, ὁ ὁποῖος ἐθεωρεῖτο ἀπὸ τὰς οὐδετέρους χώρας ὡς ἀντίθετος πρὸς τὸ διεθνὲς δίκαιον.

[25.1]

(8)

Φάκελος "Υπομνήματα προς Κάιρο"
(Δακτ.)

Δίχασμός: Η Ελλάδα στό ἐξωτερικό χάνει σιγά-σιγά τήν
"Αλλοι ἐπωφελοῦνται. Η Ἑλλάς πρέπει νά κάνει ε
ἐθνική πολιτική

Πρέπει ὁ πολιτ. κόσμος ἰδίως οἱ νεώτεροι ν. κόσμ
ν' ἀναλάβει πρωτοβουλία γιά μιά γενικώτερη
συμφωνία τοῦ πολιτ. κόσμου
"Ορος Συμφωνίας ποῦ προτείνονται
1) Νά μή καταλαφθῆ ἡ ἐξουσία βιαίως ἀπό κανένα
διαμαχόμενο
2.) Καθιέρωση μονίμης κυριαρχίας
3.) Σχηματισμός Ἐθνικῆς κυβερνήσεως ἡ
πρίν ἀποφασίζει ὁ λαός νά μήν ἐπιτρέψει
ὁ Βασιλιάς —

(συμπεράσματα κ.Δ. Μυλωνά)

[25.2]

Ἡ συμβολή τῆς Ἑλλάδος εἰς τόν παρόντα πόλεμον, ἥτις ἀνεγνωρίσθη ἀπό ὅλους ὡς ἐξαιρετική καί ἀνεκτίμητος, ὅσον παρέρχεται ὁ χρόνος, διαπιστοῦται, ὁλονέν ἐντονώτερα, πόσον ἀποφασιστική ὑπῆρξε διά τήν νικηφόρον ἔκβασίν του. Ἐάν δέν ὑπῆρχεν ἡ ἐπί ἑξάμηνον καί πλέον ἡρωϊκή ἀντίστασις τῆς Ἑλλάδος εἰς τά ἀλβανικά βουνά, ὅταν ὁ Μουσολίνι ἀπεφάσιζε "δι'ἑνός περιπάτου" νά καθυποτάξῃ ἐντός 48 ὡρῶν, ὅπως ὑπέθετε, τήν Ἑλλάδα καί νά φθάσῃ δι'αὐτῆς εἰς τά Στενά, θά ἦτο ἀναμφιβόλως διάφορος ἡ σημερινή θέσις τῶν ἐμπολέμων. Ἐάν ἡ Ἑλλάς δέν ἀνέκοπτε τήν ὁρμήν τῶν γερμανικῶν στρατευμάτων καί δέν ἀπασχολοῦσε ταῦτα ἐπί μῆνα περίπου, μέχρις ὅτου καταβληθῆ καί ἡ τελευταία ἑστία ἀντιστάσεως, ἡ ἡρωϊκή Κρήτη, ἡ ἐξέλιξις τοῦ πολέμου εἰς τό ἀνατολικόν μέτωπον θά εἶχε μεγάλως ἐπηρεασθῆ. Ἡ εἰκοσαήμερος καθυστέρησις τῆς ἐπιθέσεως τῆς Γερμανίας ἐναντίον τῆς Ρωσσίας, ἥτις ἐβάρυνε οὐσιαστικῶς εἰς τήν πλάστιγγα διά τήν κατάληψιν τῆς Μόσχας, ὀφείλεται,ὅπως ἀνεγνώρισαν καί οἱ στρατιωτικοί τῶν συμμάχων, εἰς τήν ἀντίστασιν τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἀντίστασις αὐτή συνετέλεσεν ἀκόμη εἰς τήν ματαίωσιν, ὅπως ἐδήλωσεν καί ὁ στρατηγός Σμέτς, τῆς δημιουργίας γερμανικοῦ/γερμανικοῦ γεφυρώματος εἰς τήν Συρίαν.

Ἄν τώρα, εἰς τήν ἐποποιΐαν αὐτήν πού παρουσίασεν ἡ Ἑλλάς κατά τό πρῶτον ἔτος τοῦ ἐναντίον της πολέμου, προστεθοῦν ἡ ὑπερήφανος καρτερικότης, μέ τήν ὁποίαν ἐδέχθη τήν ξένην κατοχήν, ἡ παντός εἴδους δρᾶσις ἐναντίον τῶν δυνάμεων τῶν εἰσβολέων καθ'ὅλην τήν διάρκειαν τῆς δουλείας, αἱ πάσης φύσεως στερήσεις, πού ὑπέστη ἐξ αἰτίας τῆς στάσεώς της καί τά δεινά τοῦ πολέμου, τά ὁποῖα ἐδοκίμασε, ὅσον καμμία ἄλλη Χώρα τῆς Εὐρώπης, ἠμπορεῖ νά λάβῃ κανείς ἰδέαν τοῦ ὄγκου τῶν προσπαθειῶν ἑνός μικροῦ ἔθνους, τό ὁποῖον προσέφερε καί ὑπέστη τό π ᾶ ν, χάριν τοῦ κοινοῦ ἀγῶνος. Καί πρέπει νά εἴμεθα ὑπερήφανοι ὡς Ἕλληνες, διότι μᾶς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νά λαμπρύ-

./.

νωμεν ἀκόμη μίαν φοράν τό στερέωμα τῆς παγκοσμίου Ἱστορίας.

Τό δικαίωμα πού ἀπεκτήσαμεν ἀπό τούς ἡρωϊκούς μας ἀγῶνας, τό τεράστιον αὐτό ἐνεργητικόν, πού ἐδημιουργήσαμεν μέ τόσον αἷμα καί μέ τόσας θυσίας, ἔχομεν καθῆκον νά τό διατηρήσωμεν, ἐνισχύοντες αὐτό ὁλονέν, μέχρι τέλους τοῦ πολέμου, διά νά πραγματοποιήσωμεν τάς δικαίας ἀξιώσεις μας.

Καί ἐνῶ αὐτή εἶναι ἡ ἐνδιάθετος ἐπιθυμία ὅλων τῶν Ἑλλήνων ἀνεξαιρέτως, ἤρχισαν, ἀτυχῶς, ἀπό τινος νά λαμβάνουν χώραν γεγονότα, τά ὁποῖα μόνον ἐχθροί τῆς Ἑλλάδος εἶναι δυνατόν νά ἐπιζητοῦν καί νά εὔχωνται. Αἱ Ἑλληνικαί δυνάμεις τοῦ ἐσωτερικοῦ, ἀντί νά εὑρίσκωνται ὅλαι ἡνωμέναι διά τόν κοινόν ἀγῶνα, ἤρχισαν τάς μεταξύ των αἱματηράς συγκρούσεις, ὑπό τά ἐνθαρρυντικά ὄμματα τοῦ κατακτητοῦ καί τήν πικράν ἀπογοήτευσιν τῶν φίλων τῆς Ἑλλάδος.

Τό νά τονίσωμεν τάς συνεπείας ἑνός τοιούτου διχασμοῦ, νομίζομεν πῶς, περιττεύει.

Οἱ διχασμοί αὐτοί εἶναι τελείως παράλογοι, διότι οὐδέ τῶν ἀντιμαχομένων τούς ἰδίους σκοπούς δύνανται νά ἐξυπηρετήσουν. Μόνον τρίτοι θά ἔχουν νά ἐπωφεληθοῦν ἐξ αὐτοῦ, ἐπί ζημίᾳ ὅλων τῶν διαμαχομένων. Ἀλλά τό χειρότερον εἶναι ἀκόμη ὅτι, ὁ ἐσωτερικός αὐτός διχασμός τείνει νά προκαλέσῃ καί ἐξωτερικόν ἀντίκτυπον, μερικωτέρου προσανατολισμοῦ πρός τήν μίαν ἤ τήν ἄλλην τῶν συμμάχων μας παράταξιν, πρᾶγμα ὅπερ θά εἶναι ὀλέθριον διά τά ἐθνικά συμφέροντα. Ἡ ἐξωτερική πολιτική, τήν ὁποίαν πρέπει ἡ Ἑλλάς ν'ἀκολουθήσῃ, πρέπει νά εἶναι πρό παντός <u>ἑλληνική</u> πολιτική. Πολιτική κατανοήσεως ὅλων ἐκείνων τῶν παραγόντων, ἀπό τούς ὁποίους θά ἐξαρτηθῇ ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος, μέσα εἰς τό πλαίσιον μιᾶς διεθνοῦς συνεργασίας καί ἀλληλεγγύης. Εἶναι δέ ἡ γεωγραφική θέσις της τοιαύτη, ὥστε ν'ἀπαιτῆται λεπτός καί ἐπιδέξιος χειρισμός ὅλων τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων, διότι μόνον οὕτω θά ἠμπορέσωμεν νά ἐξασφαλίσωμεν τά ἐθνικά μας συμφέροντα.

Ἀλλά διά νά ἀκολουθήσωμεν μίαν τοιαύτην πολιτικήν, πρέπει νά εἴμεθα πρό παντός ἡνωμένοι καί σύμφωνοι εἰς τόν γενικώτερον αὐτόν προσανατολισμόν.

Ἀλλ' ἐνῶ ζήτημα εἶναι, ἄν ὑπάρχῃ δεύτερος Ἕλλην πού διαφωνεῖ φανερά εἰς μίαν τοιαύτην κατεύθυνσιν, ὑπάρχουν πολλοί πού ἐργάζονται καί ἀποβλέπουν εἰς τήν διά τῆς βίας κατάληψιν τῆς ἀρχῆς, μέ τήν δικαιολογίαν, ὅτι οὕτω ἀμύνονται ἐναντίον τῶν ἄλλων, οἱ ὁποῖοι, κατ' αὐτούς, ἐπιζητοῦν νά καταλάβουν τήν ἐξουσίαν. Καί δημιουργεῖται τοιουτοτρόπως ἕνας φαῦλος κύκλος πολιτικῶν διενέξεων καί γενικωτέρων ἀντιθέσεων, ὁ ὁποῖος ἀκατεύθυντος καί ἀναρχούμενος ὁδηγεῖ τήν Χώραν εἰς πραγματικόν ἀδιέξοδον. Εἶναι ἀνάγκη νά ἀκανόφωμεν τόν κατήφορον αὐτόν τῆς ἐθνικῆς ἀποσυνθέσεως. Πρέπει ὅλοι ν' ἀντιδράσωμεν ἀποτελεσματικά εἰς μίαν τόσον καταστρεπτικήν διά τό ἔθνος ἐξέλιξιν. Αὐτό εἶναι τό καθῆκον τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς Χώρας. Καί πρό παντός τοῦ νέου πολιτικοῦ κόσμου. Ὅλαι αἱ νέαι πολιτικαί ὀργανώσεις, πού ἀνεπήδησαν ἀπό τήν ἀνάγκην τῆς διοχετεύσεως τῶν νέων ρευμάτων, τά ὁποῖα ἡ βαθειά πολιτική κρίσις τοῦ τόπου ἠμπόδιζε νά ἐκδηλωθοῦν, ἔχουν ὑποχρέωσιν νά κρούσουν τόν κώδωνα αὐτόν τοῦ κινδύνου καί νά ἀναλάβουν τήν πρωτοβουλίαν, διά μίαν γενικωτέραν συμφωνίαν τοῦ πολιτικοῦ κόσμου. Μόνον οὕτω θ' ἀποφευχθοῦν ὅλα ἐκεῖνα τά κακά, πού ἠμπορεῖ νά ἐπισωρεύσῃ εἰς τόν τόπον, ἕνας νέος διχασμός. Ἡ πεῖρα ἀπό τούς διχασμούς τοῦ ἀπελθόντος εἶναι τόσον πικρά καί τόσον ἀνεξίτηλα τά σημεῖα πού ἀφῆκαν σέ κάθε ἑλληνική ψυχή, ὥστε ἕνας νέος διχασμός, ἐρχόμενος τώρα, πρόκειται νά ἀφήσῃ νέα βαθύτατα ἴχνη, πού ἀσφαλῶς θά ἐπηρεάσουν ἐπικινδύνως τόν ροῦν τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας. Πρέπει τήν χώραν αὐτήν, ἄραγε, νά βαρύνῃ συνεχῶς ἡ Μοῖρα, πού ἔρχεται ἀπό καιροῦ εἰς καιρόν νά ἀνατρέπῃ ὅ, τι τόσον εὐγενεῖς καί θαυμασταί προσπάθειαι ἐδημιούργησαν; Ποία, πράγματι, θά ἦτο ἡ θέσις τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, ἐάν τόν δρόμον της δέν ὑπέσκαπταν τά μίση καί οἱ πολιτικοί φανατισμοί,

./.

πού ὅλοι ὑποθάλπομεν, ὡσάν νά κύπτωμεν ὑπό τό βάρος ἑνός κακοῦ πεπρωμένου;

Εἶναι καιρός πλέον νά ἀντιδράσωμεν ἐναντίον τῆς φθοροποιοῦ αὐτῆς δυνάμεως, πού κατατρώγει τάς σάρκας μας, εἶναι καιρός πλέον νά παλαίσωμεν ἀποτελεσματικά ἐναντίον κάθε μικρολόγου καί ἀρνητικῆς πολιτικῆς, πού ἀνατρέπει ὅ,τι αἱ φωτειναί ἐξάρσεις τοῦ Ἔθνους δημιουργοῦν. Πρέπει νά δημιουργήσωμεν νέαν πολιτικήν ἀτμοσφαῖραν, πρέπει νά ἀναπετάσωμεν τήν σημαίαν μιᾶς νέας πολιτικῆς ἀγωγῆς, ὑπεράνω τῶν προσωπικῶν παθῶν καί πέραν τῶν στενῶν προσωπικῶν φιλοδοξιῶν.

Μόνον τότε θά ἠμπορέσῃ ἡ Ἑλλάς νά σταθῇ στερεά ὡς Ἔθνος, ὡς Κράτος καί ὡς ἠθική καί πολιτιστική δύναμις καί νά διαδραματίσῃ μέσα εἰς τήν διεθνῆ κοινωνίαν ἕναν ἰδιαίτερον καί σημαντικόν ρόλον.

Πρός τήν κατεύθυνσιν αὐτήν πρέπει νά ἐργασθοῦν ὅλοι οἱ νέοι ἄνθρωποι, πού ἔζησαν κάπως εἰς τό περιθώριον τῶν μέχρι τοῦδε πολιτικῶν παθῶν καί πού ἠμποροῦν νά κρίνουν ἀνεπηρέαστα καί περισσότερον ἀντικειμενικά τά πολιτικά πράγματα τῆς Χώρας. Αὐτοί πρέπει νά πάρουν τήν πρωτοβουλίαν διά τήν σταυροφορίαν αὐτήν, νά τήν κάνουν κτῆμα καί συνείδηση ὅλων τῶν πολιτικῶν παρατάξεων, παλαιοτέρων καί νεωτέρων καί ἔτσι ὅλοι ἀπό κοινοῦ, ἡνωμένοι νά ὁδηγήσουν τήν Χώραν μας εἰς τόν ὑπήνεμον λιμένα, ὅπου τότε πλέον ὁ καθεἷς θά εἶναι ἐλεύθερος ν'ἀναπτύξῃ τήν ἰδικήν του πολιτικήν δρᾶσιν, ὅπως νομίζει ὅτι ἐξυπηρετεῖ καλλίτερον τό γενικώτερον συμφέρον τοῦ τόπου.

Καί εἶναι τόσον διάχυτος εἰς ὅλους ἡ ἐπιθυμία αὐτή καί ἰδιαίτερα εἰς τάς λαϊκάς τάξεις, ὥστε νά εἶναι βαρεῖα ἡ εὐθύνη τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, ἄν δέν δυνηθῇ νά γίνῃ ὁ ἐνσαρκωτής καί ὁ φορεύς τῆς τόσον δικαίας αὐτῆς λαϊκῆς ἀξιώσεως. Τίποτε δέν ἐπιτρέπεται ν'ἀποτελέσῃ ἐμπόδιον διά μίαν τοιαύτην κατεύθυνσιν. Ἂν τυχόν δυσχέρειαι πρέπει νά ὑπερνικηθοῦν καί νά εὑρεθῇ ὁ δρόμος πού ὁδηγεῖ

./.

εἰς τήν ἕνωσιν, εἰς τήν ἐκεχειρίαν, εἰς τήν υἱοθέτησιν μιᾶς κοινῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς. Ἡ τοιαύτη ὅμως ἐνιαία, ἐθνική πολιτική καί ἡ ἐκεχειρία δέν εἶναι δυναταί χωρίς νά καθορισθοῦν ὡρισμένοι ὅροι ἐπί τῶν ὁποίων θά πρέπει ὅλαι αἱ διαμάχομεναι μερίδες νά συμφωνήσουν.

Τήν πρωτοβουλίαν πρός λῆξιν τῆς διαμάχης καί πρός ἐπιβολήν τῶν πρός τοῦτο ἀπαραιτήτων ὅρων πρέπει νά λάβῃ, ἔχων εἰς τοῦτο ἀρωγόν καί ὁλόκληρον τήν κοινήν γνώμην, ὁ πολιτικός κόσμος, παλαιότερος καί νεώτερος, ὁ ὁποῖος ἔχει ὕφιστον καθῆκον νά ἑνωθῇ, εἰς τρόπον ὥστε νά εὑρεθῇ καί ἡ ὅλη χώρα ἀπό τοῦδε ἡνωμένη, ἵνα τηρήσῃ ἔναντι πάντων κοινήν πολιτικήν.

Χωρίς νά ἀγνοῶμεν τάς μέχρι τοῦδε γενομένας, πρός ἐπίτευξιν τῆς ἐκεχειρίας προσπαθείας, προτείνομεν ἤδη, ὅπως, τῇ πρωτοβουλίᾳ τῶν πολιτικῶν κομμάτων, ἀρχίσουν διαπραγματεύσεις ἐπί νέων βάσεων.

Αἱ βάσεις αὗται εἶναι αἱ ἀκόλουθοι:

α/ νά δηλωθῇ ἑκατέρωθεν, ὅτι ὑπό οὐδεμίαν πρόφασιν θά ἐπιδιωχθῇ παρ'οἱουδήποτε τῶν διαμαχομένων ἡ κατάληψις τῆς ἐξουσίας βιαίως.

β/ ὅλα τά πολιτικά κόμματα θέλουν ἀγωνισθῇ, ὑπέρ τῆς καθιερώσεως τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας.

γ/ Ὁδημοκρατικός πολιτικός κόσμος θά ἔχῃ τήν πρωτοβουλίαν τοῦ σχηματισμοῦ Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία θά ἀποφασίζῃ τόν καθόλου τρόπον καθ'ὅν θά πραγματοποιηθῇ προασπιζομένη τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, ὁ κοινός τῆς πλειοψηφίας τοῦ λαοῦ πόθος, περί κατοχυρώσεως τοῦ πολιτεύματος τῆς ἀβασιλεύτου δημοκρατίας ἐν Ἑλλάδι, καταβαλλομένης καί πάσης προσπαθείας ὅπως ἀποτραπῇ ἡ εἰς τήν Ἑλλάδα ἐπάνοδος τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, πρίν ἤ περί αὐτοῦ ἀποφανθῇ ὁ Λαός.

Κατά ταῦτα ὅλοι οἱ διαμαχόμενοι θέλουν ἐμπιστευθῇ εἰς τόν πολιτικόν κόσμόν τῆς Χώρας, τόν σχηματισμόν Κυβερνήσεως, ἥτις καί θέλει ἀποφασίσει τόν καθόλου τρόπον τῆς ρυθμίσεως τῶν πολιτικῶν ζητημάτων, μέχρις οὗ ἀποφανθῇ περί αὐτῶν ὁριστικῶς ὁ Λαός.

Εἶναι ἐθνική ἀνάγκη, τό ταχύτερον, παρεχομένων τῶν ἀνωτέρω θεμελιωδῶν ἐγγυήσεων, νά ἀποβάλουν αἱ δυναμικαί ὀργανώσεις τήν πρόθεσι νά ρυθμίζουν αὐταί τά πολιτικά ζητήματα τῆς Χώρας καί νά ἀναλάβῃ τήν ρύθμισιν αὐτῶν ἀποκλειτικῶς ὁ πολιτικός κόσμος.

Ἐάν δέν ἐπιτευχθῆ ἐπ'αὐτῶν τῶν βάσεων συμφωνία καί ἐάν κατόπιν αὐτῆς δέν ἀνατεθῆ ἡ διαχείρισις τῶν κοινῶν εἰς τόν πολιτικόν κόσμον, τότε ἀπό μέν ἐθνικῆς ἀπόψεως θά ὑποστῶμεν, εἰς κρισιμωτάτην διά τήν ζωήν τοῦ ἔθνους καμπήν, ἀνεπανόρθωτον ζημίαν, ἀπό πολιτειακῆς ἀπόψεως, ἀνοίγομεν διάπλατα τάς θύρας πρός μίαν βασιλικήν δικτατορίαν, ἀπό δέ κοινωνικῆς ἀπόψεως ὑπάρχει κίνδυνος νά παρεξηγηθῆ ὁ ἀγών διά τήν κοινωνικήν μεταρρύθμισιν καί νά δημιουργηθῆ ἀδίκως κατ'αὐτῆς ἀντίδρασις τῶν μεγάλων μαζῶν.

Ἀντιθέτως, διά μιᾶς τοιαύτης συμφωνίας, θά δημιουργηθῆ εἰς πάντας ἡ ἐντύπωσις, μάλιστα κατά τρόπον ἀνεπίδεκτον ἀμφισβητήσεως, ὅτι τά πολιτικά πράγματα τῆς Χώρας θά ἐξελιχθοῦν ὁμαλῶς, θά σταματήσουν αὐτομάτως καί αἱ διενέξεις καί συγκρούσεις τῶν δυναμικῶν ὀργανώσεων, ὁ ἀγών των πλέον θά στραφῆ εἰς τό κύριόν των ἔργον, ἤτοι εἰς τήν ἀπελευθέρωσιν τῆς Χώρας καί ὄχι εἰς τήν κατάληψιν τῆς ἐξουσίας καί εἰς τήν πραγματοποίησιν προσωπικῶν ἐπιδιώξεων.

[25.9]

[25.10]

[26.1]

[26.2]

[26.4]

3/ (συμπεράσματα π. Δ. Μυλωνά) Rec. 30 [27.1]

(9)

"Υπομνήματα πρός καίρεο"
(Προχειρο χειρογρ.)
Χωρίς ημερομ. μετά την ξταση στή Αλβ. /Αυγ. 1943/

Ἐμφύλιος:
Νά σταματήσει ὁ Διχασμός· χάνονται τά σύγκεκριμενα τῆς Ἀλβανίας - Μέ ὑποχρέωση οἱ ξύμμαχοι. —
Παίδος ὅτι φιλία ἡ ἄλλη παραταξη δέ ἐπικρατήσει.
Τρίτον δέ ὠφελιμότη - Πῶς νά ἐπεκτείνει μετά τίς παρατάξεων. Ἀλλιώς εἶναι μιά βασιλική δικτατορία
Ρ δύσκολες οἱ κοινωνικές ἀλλαγές. —
Ἐσωτερικά ἐσήμερα ὁ Ἐμφύλιος - Πῶς μαστε μέ τόν
ὑπολογίσει ὡ ὁ τόπος χάρος ἀστάθειας στή Βαλκανική
θά γίνομει παρά ἐξωτερικοί τῆς μιᾶς ἡ τῆς ἄλλης
παρατάξεως —
Νά ἐδωθοῦν οἱ ἐκλογές οἱ μεσαιωνικοί ἐξω ἀπό!!!
ἀπό 3 Αἰτήματα:

1. Νά γραφεῖ ἡ Συμφωνία τῆς 6ης Αὐγ. 1943 καί Νά σταματήσουν οἱ βιαιοπραγίες + μεσαιωνικές πράξεις + ὑπαιθρο
2. Κυβέρνηση Λαοκρατική - (συνέχεια;) ..... ἀπό ἀντιπροσωπεία, Μαρία κομμάτια, Κ.Κ.Ε, Τσουδερο + Νέα κομμάτια —
3 ;

(Μαρία κόμματα ἐκτός ἐδώ μπαίνει)

[27.2]

Α. 39

Ανδρεάς των αγορών δεν μπορεί
ότι κατά δική μου γνώμη τώρα
στην κρίση της ζωής των εδώ δεν
χρειαζόμαστε ~~χρειάζεται~~ τα αγόρια
δουλειά ούτως της χώρας χρειάζεται
τα απαραίτητα υπάρχουν τα αγόρια
βαθειά τα ίχνη της τον ρόλο της
ηρωικής ιδιοφυΐας. Η χρησιμότητα
των σαβαρί ούτε καθ' ~~ένα~~
αναλογικού ήμουν καθόλου
για αρχαιολογικά αγάλματα
για να καλύψουν άλλα αρχαία
που δεν θα δώ σλαμπάκι τα
καινούρια αγάλματα αναπαράσταση.

Δεν είναι μόνο η ιδέα
ο χρόνος καθ' ην διάρκεια αν
χωρέσουν αχί ούτε και
να ~~χωρέσουν~~ τα αγάλματα είναι

Ξοπάσε πολεμική! σε κάτι πιό μυστικό
η δόξα σημαιοστολίζει θανάσιμα ξημέρα,
κι εξ ἄγρας τό [redacted] ἀνταύγειλο γριζάτο μαρτύριο...

Κι ἂν λαβωθεῖς εἶσαι ἀξιωματικός ξιφοδρομῶντας,
ὁ ἄγγελος σε πάρει κάθε ἡμέρα,
μετ' ἐβδομάς καί μέ τή Μοῦσα ξανάρχεσαι.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ Π. ΑΜΠΑΤΗΣ

Η ἐγώ δὲν ἡ ἀναγνώστης μου ἐν
ἀντιθέσει, ἀλλὰ ἡ ἀγαπητός
δὲν τοὺς ἀναγνώστας μου, ἐγὼ εἶμαι
ἐκδοχεῖον τοῦ ἔργου, ἀλλὰ τοῦ μου
γόρου ἀγίου ἡ ἐν Βηθανίᾳ ~~ἡ~~
ἐκεῖνος δὲν ἀφιέρωσεν κοινὴν
βίβλον, ἐγὼ τοιοῦτον μεγάλο ἀγ
γελίου ἀλλὰ ἡ αὐτὸν ἀφιερώθηκεν
ἀφορᾷ ἐγὼ ἡ ἀνάγκης ἐνθυμοῦμαι
νὰ ἀπαγγείλω ἡ ἐγὼ ἡ τὸν
ἐκδοχεῖον ἐγὼ ἡ τὸ ἔνδοξον ἡ ἐμοῦ
ἐγὼ τοιοῦτον βαθμόν, ἐγὼ καὶ
τὸν ἐφαντάσθη τὸ Ἐγὼ ἐγὼ
ἐγὼ Ἐγώ, ἐνδιαφέρομαι νὰ ἐγὼ
ἐγὼ τὸν ~~ἐγὼ ἐγὼ ἐγὼ ἐγὼ~~ ἐγὼ ἐγὼ
~~ἐγὼ ἐγὼ ἐγὼ ἐγὼ~~
ὁ ἀναῖος ἐγὼ ἡ ἐγὼ ἐγὼ
ἐγὼ ἐγὼ ἐγὼ ἐγὼ ἐγὼ

διαμορφοῦται ἐν τῇ συγχρόνῃ οἰκονομίᾳ ἐπί βλάβῃ τῶν ἐργαζομένων, Ὡς ἐκ τούτου καθίσταται ἐπάναγκες νά ἐπιστρέψῃ εἰς τήν ἀρχικήν ἀποστολήν του καί νά ἀντιμετωπίσῃ θαρραλέως καί ριζικῶς, τόν νομικόν χειρισμόν τῆς ἐργασίας, κατά τόν τρόπον τόν ὁποῖον ὑπαγορεύει σαφῶς ἡ πρώτη πηγή· ἡ ἰδέα τοῦ δικαίου. Πρός τόν σκοπόν αὐτόν δύο δρόμοι ὁδηγοῦν.

Ὁ ἀκολουθητέος χειρισμός τῆς ἐργασίας ὑπό τοῦ δικαίου.

Τό δίκαιον ἐπισφραγίζον διά τῆς κυρωτικῆς του δυνάμεως τήν πολιτικήν ἔχε χρέος νά συμπαρασταθῇ πρός μίαν ἐκ τῶν δύο πολιτικῶν κατευθύνσεων αἵτινες διαγράφονται εἰς τόν ὁρίζοντα τῆς ἰδέας τοῦ δικαίου προοιωνίζουσαι τήν ἀγαθήν λύσιν. Ἡ πρώτη κατεύθυνσις εἶναι ἡ χειραφεσία τοῦ δικαίου ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῦ κεκτημένου εἰς τρόπον ὥστε νά μεταβληθῇ εἰς Κριτέον τό καθεστώς τῆς ἰδιοκτησίας. καί νά ἀναπηδήσῃ ἡ καθεύδουσα τριαδική ἀξία τῆς ἐργασίας. Ἡ δευτέρα κατεύθυνσις ἀνακώπτει ἐφ'ὅσον τό δίκαιον δέν δυνηθῇ νά ἀπαγγιστρωθῇ ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῦ κεκτημένου ὁπότε θά πρέπει νά προικισθῇ τό ἄτομον μέ ὅλας τάς ἀντικειμενικάς προϋποθέσεις τῆς ἐργασίας ἤτοι μέ στοιχειῶδες κεφάλαιον ἤ ἔδαφος μέ ἐργατικήν προπαιδείαν ἄλλως δέ γά τοῦ προσνεμηθῇ ἐξ ὑπαρχῆς εὐκαιρία ἀπασχολήσεως.

[illegible] ὁδοῦ ἐδημεύσαν τὰ ἐκ
τοῦ ἀφηνιασθέντος ὄχλου τὰ
φορτωθέντα ὁ ἔμπορος ἀπαρ-
γὴ ἵνα τὰ ἀποκομισθέντα ἀπὸ
γοντα τὴν προσοφλὴν μὴ ἀπο
ἐκ τοῦ ἴσου τὴν ἀποζημίω-
σιν.

Ἔδοξεν ἀρα ἀστεῖον τὸ λεχθὲν
ὅτι ἐπὶ πλεῖν ἐξεπλάγησαν οἱ
ἔμποροι ἀπαγγελθέντος αὐτοῖς
τοῦ πάθους τῆς ἐπὶ
τοῦ πλοίου ἢ γῆς ἢ τῆς ἀμ-
φοτέρων ἢ καὶ τοιαῦτά
[illegible] ἐξεπλάγησαν οἱ ἔμποροι ἢ [illegible]
[illegible] ἀρέσκον μοι τὸν ἀστεῖον
ἐπαινοῦντες οἱ ἄλλοι [illegible]
ἐμοὶ δοκοῦν, ὅταν οἱ συμπλέοντες. ἔφασκεν τὸν ἐπὶ
ἐπὶ πλοίου ὁρᾶν ἀλγοῦντα, ἐρωτᾶν
ἐπὶ τὸ αὐτὸν μέλη πάσχει ἀλγοῦν
ἀκούειν ἡγεμὼν δὲ συμφορᾶς τῆς ἀπροσδοκήτου
[illegible] ἢ ἀρίστου δὲ
ἐπιστρέφειν πρὸς [illegible]
[illegible] ἀπορεῖν
[illegible]

ΑΡΧΑΪΚΟ ΔΙΠΤΥΧΟ

Ι. ΣΤΗΝ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

Των ἄλλων τά μελλούμενα, κοπέλα τοῦ Πριάμου,
προφήτευες, ξετύφλη, σα τρωϊκά παλάτια·
μά τά δικά σου λύρα-ἄλλοί!— μαντεύεις: χήρα-μάνα
σκυώτισσα, κατάμαυρη σέ ξένες πύλες, χάμου,

καί τράξεις: "Ἔλα, Ἀπόλλωνα, καί σιῶπ' ἀπό κοντά μου
τά φίδια, πού μέ βύζουνε — τοῦ χάρου τά πετράλια."
μά δέ σοῦ τραίνει ἀπ' τ'οὐρανοῦ τά χαλασμένα τά πλάτια,
νά δῇς ἀπαρηγόρητες μανοῦλες τῆς ἠδονές τοῦ χάμου.

Ἰώ!.. μάταια λιῶν δακρύων σου ξεχύτης τήν πλημμύρα,
σαν ἐπιβάγιες χοές δικές σου: νιάτα τῆ φύση
νιά ἀπ' τούς ἀνθρώπους καί θεούς ἐλεεινέ ἀπάτη ἡ Μοῖρα!

Μάννα δηλή καί σέναν, Καισάνδρα, ἔχει χωρέσει.
Μόνο ἄς ὠχόσαν ἀπό πρίν: "ἡ δύστυχη, πού πάρα,
φοῖβε, ἀπό σέ, λόδαιχτον ἄς μή μοῦ προβηγύσῃ!..."

ΙΙ. ΣΤΟΝ ΕΚΤΟΡΑ.

Των Τρώων "ἔρκος", παραιδής τήν ἄγρια μάχη
καί σήν ἀμυδοποῦ σίερνή φορά ἀτσάλινε.
Τή μάννα, τό δικό ἀδέλφι νά βρῇς πηγαίνει
νιά ἔπιαν τό ἀναμέτρησι καί τήν ἀντρομάχη.

Ξέρεις ποιό νιάτο πού ὠχρή ἡ Τροία ἄνθη
καί πράξεις "ἔσσεῖ' ἦμαρ ---", τῆς ἀγαπημένης
τό χέρι σφίγγοντας, πού ξέρει· μά δέ μίνει:
σήν ἀνδρίκεια μυρτάῖ καί πάλι μάχη.

[23.8]

[29.9]

Μπορεί δύο ενδεχόμενα δημιουργηθούν
από την ύπαρξη ενός μαρκαδόρου
ή ανύπαρκτης παραδοχής ύπαρξης
ή ανυπαρξίας, και η ύπαρξη μιας
δεύτερης ομάδας ή ανυπαρξία
δεύτερης ομάδας, το πρώτον σημαίνει
ότι η πρώτη ομάδα δεν είναι μια
ενιαία ομάδα, ενώ το δεύτερον σημαίνει
ότι η πρώτη ομάδα δεν είναι μια
ενιαία ομάδα, αλλά δύο ομάδες
μαρκαδόρων, η μία εκ των οποίων
δεν έχει μαρκαδόρους, ενώ η άλλη
έχει μαρκαδόρους, αλλά δεν έχει
μαρκαδόρους που να μπορούν να
χρησιμοποιηθούν για την αντιγραφή
της πρώτης ομάδας, δηλαδή δεν
έχει μαρκαδόρους που να μπορούν
να χρησιμοποιηθούν για την αντιγραφή
της πρώτης ομάδας, δηλαδή δεν
έχει μαρκαδόρους που να μπορούν
να χρησιμοποιηθούν για την αντιγραφή
της πρώτης ομάδας, δηλαδή δεν
έχει μαρκαδόρους που να μπορούν
να χρησιμοποιηθούν για την αντιγραφή
της πρώτης ομάδας, δηλαδή δεν
έχει μαρκαδόρους που να μπορούν

Δημήτριος Παπαϊωάνου τοῦ Νικολάου, Ὑπαστυνόμος α΄ ἀριθ. μητρώου 2439

Ἐπί 12ετίαν ὑπηρετεῖ εἰς Γενικήν Ἀσφάλειαν.

Εἰς αὐτόν ἀνετέθησαν κατά διάφορα χρονικά διαστήματα ἀπολύτως ἐμπιστευτικαί ὑπηρεσίαι, ἀφορῶσαι τήν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους καί εἰδικῶς τήν δίωξιν τῆς ἐνεργουμένης ἀντεθνικῆς δράσεως εἰς βάρος τοῦ Ἐθνικοῦ μας Στρατοῦ.

Κατά τά τέλη τοῦ 1939 ἐκμεταλλευθείς κατά τρόπον εὐστοχώτατον τά εἰς χεῖρας του περιελθόντα στοιχεῖα, κατόπιν συλλήψεως τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντεθνικῆς δράσεως εἰς τάς Στρατιωτικάς Μονάδας τῶν Ἀθηνῶν, ἀνέλαβεν οὗτος τήν καθοδήγησιν ὑπό κεκαλυμμένην ἰδιότητα ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ἡ ἀποκάλυψις ὅλων τῶν μελῶν, ἀνερχομένων εἰς 101, τῆς ἀνωτέρω ὀργανώσεως καί ἡ σύλληψις ἁπάντων τούτων.

Ἐν συνεχείᾳ μετέβη εἰς Μακεδονίαν καί Θράκην ὅπου ἀπησχολήθη ἐπί δίμηνον καί κατώρθωσε ὑπό κεκαλυμμένην ἰδιότητα νά πλησιάσῃ τούς ἀρχηγούς τῶν ἀντεθνικῶν ὀργανώσεων μέ ἀποτέλεσμα τῆς πλήρους ἀποκαλύψεως τῶν συνοριακῶν ἀντεθνικῶν ὀργανώσεων καί τήν ἐκκαθάρισιν τῶν Γ΄, Δ΄ καί Ε΄ Σωμάτων Στρατοῦ ἀπό τά ἀντεθνικά ταῦτα στοιχεῖα τά ὁποῖα ἀνερχόμενα συνολικῶς εἰς ὀγδοήκοντα συνελήφθησαν ἅπαντα.

Πρός τόν αὐτόν σκοπόν μετέβη τό 1940 εἰς Σῦρον ὅπου διά τοῦ ἰδίου τρόπου ἐκμηδένισε τόν ἀρχηγόν τῆς Ὀργανώσεως τῆς Σχολῆς Ἀξιωματικῶν καί ἐπέτυχε τήν σύλληψιν ἑτέρων ἓξ μελῶν.

Κατά τόσαυτό ἔτος μετέβη εἰς τήν περιφέρειαν Τρικκάλων καί Λαρίσης διά τόν αὐτόν ἐπίσης σκοπόν καί ἔφερεν εἰς πέρας τήν ἀποστολήν του.

Ὡσαύτως καί ἡ εἰς νῆσον Κέρκυραν μετάβασίς του κατά τό 1940 διά τόν αὐτόν σκοπόν ἐστέφθη ὑπό ἐπιτυχίας.

Κατά τήν διάρκειαν τοῦ πολέμου ἀπεστάλη εἰς Θεσσαλίαν καί Μακεδονίαν διά τόν αὐτόν σκοπόν καί ἔφερεν εἰς αἴσιον πέρας τήν ἀποστολήν του.

Ἡ ἐκκαθάρισις τῶν Ἀεροπορικῶν βάσεων Φαλήρου καί Τατοΐου ἀπό τά ἀντεθνικά στοιχεῖα ὀφείλεται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τάς ἀόκνους προσπαθείας τοῦ προμνησθέντος ὑπαστυνόμου.

Καί εἰς τήν δίωξιν τοῦ κοινοῦ ἐγκλήματος ἐπέδειξεν ἀρκοῦσαν ἱκανότητα. Ἀνεξαρτήτως τῶν πολλῶν συλλήψεων διαφόρων κακοποιῶν διαρρηκτῶν, κλε-

[24.10]

./.

αρχαία προς εαυτόν, ούτε με την
αγάπη είναι τον ~~αγαπάω~~ δε
ελαττώνουν την δυσκολία
~~αι~~ που
εξ ου ορμάται των ξένων αγαπών
αγάπη και αντίθετα με τις εδώ
δυνάμεις εξ ίδιο ~~εξαγνίζεται~~ αγάπη
για τον άγγελο μου. Έχει
νόημα τα παραδείγματα για
σένα έχεις την γνώση και
ε' γνώμη δεν σαλεύει δεν δε
έχεις τι επι τους κόσμους

Ούτε εί σαφήνεια λογικά
εξ' αγγελίας τα παράξενα σκέψη
εξ ίδιο άγγελο επ' αγάπη του
κοσμικού καθόλου είτε δεν
τέλειο κοσμικό μεταβολή αγάπη
από το μεταφορικό σκοπό,
ούτε εξ γουν αν όχι την επ' τον

[27.12]

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ.

Φεβρουάριος 1942

[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

Διπλωματικαὶ προνομίαι ἐν σχέσει πρὸς ἀκίνητα

-ο-

Εἶνε ἀναμφίβολον ὅτι ὁ Chancelier Πρεσβείας ἀπολαύει, ὅπως καὶ ὁ Πρεσβευτής, πασῶν τῶν διπλωματικῶν ἀσυλιῶν καὶ τῆς ἐτεροδικίας (immunité de juridiction).

Κατὰ τοὺς συγγραφεῖς, ἐξαιρέσει τοῦ Πρεσβευτικοῦ μεγάρου, ἡ διπλωματικὴ ἀσυλία δὲν ἀφορᾷ τὰ ἀκίνητα. (Fauchille, 1926, T. I, P. I, No 720). Ἀλλὰ τοῦτο δέον νὰ νοηθῇ ὡς πρὸς τὰς πραγματικὰς ἀγωγὰς (les actions in rem).

Καθ'ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐνοχικὰς σχέσεις τὰς ἀφορώσας ἀκίνητα καὶ ἀπορρεούσας ἐκ συμβολαίων, ἰδίως ἐκ μισθωτηρίων συμβολαίων, ἰσχύει πλήρως ὁ κανὼν τῆς ἐτεροδικίας. (Sir Cecil Hurst, Les immunités diplomatiques, Cours de la Haye, T. 12, Σελ. 180-183 - prétendue exception à l'égard des actions concernant les immeubles). Ἴδε ἀπόφασιν Πρωτοδικείου Σηκουάνα τοῦ 1916 ἐν Journal du Droit International, Clunet, 1917, p. 588 καὶ ἀπόφασιν Ἐφετείου Lyon τοῦ 1883 ἐν Cours Sir Cecil Hurst, op. et loc. cit.

Οὐδεμία, συνεπῶς, πρᾶξις ἐκτελέσεως (voie d'exécution), κατάσχεσις ἢ ἔξωσις εἶνε ἐφικτή, ἐπὶ τῇ βάσει συμβολαίου μισθώσεως. Οὔτε ἡ διπλωματικὴ ῥήτρα ἡ τείνουσα εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ κοινοῦ δικαίου, προκειμένου περὶ διπλωματικῶν, δύναται νὰ θεωρηθῇ ἰσχυρά, δεδομένου ὅτι αἱ διπλωματικαὶ ἀσυλίαι ἐθεσπίσθησαν πρὸς τὸ συμφέρον τῶν Κρατῶν, παραίτησις δὲ τῶν ἐνδιαφερομένων δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ'ὄψιν.

Λίαν ἐνδιαφέρουσαν ἀπόφασιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ ἀπολύτως ἐφαρμοζομένην εἰς τὴν περίπτωσιν σημειῶ τὴν τοῦ Ἀκυρωτικοῦ Πολωνίας (Σύμβασις μισθώσεως ἀκινήτου Ἰταλοῦ Ναυτικοῦ Ἀκολούθου

Δε του ~~πολεμού~~ απολογία γιὰ λαυρίου
στὸν τοῦ γιοῦ αρχαιολογίας δὲ
μὴ ἔχουν πολιτικὸν αἰσθημα
οἱ ἐδικοί του πολιτικοὶ καὶ
ρόλοι νὰ δώσουν ξ' ἀπὸ
χωρὶς του γιοῦ γι' αὐτὸν ἐγκλη-
ματία, ἀπὸ ἐκεῖ καὶ πέρα ἀπὸ
κανένα ἐμπόδιο.

Ἐκεῖ πάλι ἀναλογιζόμουν τὸν ἄγιον
ὅτι ~~ὅσοι πέρασαν~~ ὅσοι ἔχουν ἀγάπη
γιὰ τὸν ἀγῶνα τῶν ἀδελφῶν
Ἑλλήνων ποὺ βάλανε μπρὸς
τὴν ~~σκλ~~ ἐλευθερία δὲν μπορεῖ νὰ
χωρὶς παιδιὰ ἐκεῖ νὰ βοη-
θήσουν ἀλλὰ ἀναπαράλογο θὰ ἦτανε
χωρὶς τὴ σωστὴ ὁ ἔρωτας νὰ
τὴ φροντίσῃ. Θὰ μπόρεσε ἐγὼ
νὰ ἀφήσω τὰ δικά μου παιδιὰ
ἐγὼ νὰ πολεμήσω. ἀφοῦ καὶ

Πανεπιστήμιον Ἐπιστημονική Ἑταιρεία.

Σκοπός

1) Ἡ καθιέρωσις ἀνωτέρας ἐπιστημονικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἑλλάδι καὶ ὁ ἀναχωρισμὸς τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ ἐπιστημονικοῦ πνεύματος.
2) Δημιουργία σοβαρᾶς ἐπιστημονικῆς Βιβλιοθήκης ἐκ γερμανικῶν, γαλλικῶν, ἀγγλικῶν καὶ ἰταλικῶν συγγραμμάτων ὡς καὶ ἀνωτέρων ἐπιστημονικῶν βοηθημάτων, ὡς καὶ τμήμα ἐπιστημονικῶν περιοδικῶν.
3) Δημιουργία Ἐπιστημονικοῦ Ἐπιμελητηρίου (Kulturskammer).
4) Ἔκδοσις σοβαροῦ μηνιαίου ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ μὲ ἔργα ἰδικά μας καὶ ξένων ἐπιστημόνων.
5) Ἵδρυσις Λαϊκοῦ Πανεπιστημίου.
6) Διεξαγωγὴ ἐπιστημονικῶν διαλέξεων καὶ διαδέσεων.
7) Ἵδρυσις Ἐκδοτικῆς ἐπιστημονικῆς Ἑταιρείας διὰ τὴν ἔκδοσιν ἐπιστημονικῶν συγγραμμάτων ἀνωτέρων καὶ ξένων.

Μέσα

Διπλώματα μεσῶν – Διδακτικαὶ Συμβούλιον – Ἐξεταστικαὶ Συμβούλιον – καθηκοντα ἀδελῶν. Τεχνικὴ ἐκτέλεσις. Διευθυντὴς σπουδῶν – Ταμίας – Γραμματεύς – Λογιστικὴ ὑπηρεσία – Βιβλιοθηκάριον.

Πόροι

Συνδρομαὶ μεσῶν – Ἔκδοσις μετοχῶν – Ἔκτακτοι εἰσφοραὶ – Δωρεαί.

[27.17]

1710) καίτοι παρεδέχ
θη ὅτι πρό τῆς πολιτείας ὑπῆρχε κατάστασις ὁμοιάζουσα πρός στοι-
χειώδη κοινωνίαν οἰκογενειακῶν ὁμάδων ἀλλά δέν εἶχε ἀντίληψιν τῆς
σπουδαιότητος τήν ὁποίαν ἔχει τό γεγονός καί δέν ὀνομάζει τήν φυ-
σικήν αὐτήν κατάστασιν κοινωνίαν.-

'Αλλ'αί αὐξάνουσαι ἤδη ἐθνολογικαί γνώσεις ἐπανέφερον ζωηροτέ-
ραν εἰς τήν ἐπιστημονικήν συνείδησιν τοῦ ΙΘου αἰῶνος τήν διάκρι-
σιν τῆς κοινωνίας ἀπό τήν πολιτείαν.-

'Ο ἄνθρωπος εἰς κάθε περίοδον τοῦ πολιτισμοῦ ἔζησεν ἐν κοι
νωνίᾳ κατ'ἀρχάς μικροτέρα βραδύτερον μεγαλυτέρα ἐν ᾗ ἀνεπτύχθη ὁ
χωρισμός μεταξύ ἀρχόντων καί ἀρχομένων κατ'ἀρχάς στοιχειωδῶς καί
καί κατά τύχην ἀλλά ὁλοέν πληρέστερον καί τέλος κατά κληρονομικήν
διαδοχήν.Τήν ἄποψιν αὐτήν διετύπωσεν ἐνεργέστερον παντός ἄλλου
ὁ

'Αλλ'ἡ διάκρισις αὕτη πε-
ριορίζεται χρονικῶς καί μετά τήν γένεσιν τῆς πολιτείας ἡ διάκρι
σις θολοῦται. 'Ο δέν ἐνδιαφέρεται διά τήν
διάκρισιν πολιτείας καί κοινωνίας.Μεταχειρίζεται τάς δύο ἐννοίας
ἐναλλάξ ὡς ἐάν νά ἐπρόκειτο περί ταύτότητος.'Η ἱστορικότης ἄλλως
τε τῆς ἐρεύνης τοῦ εἶναι καθαρῶς ὑποθετική.-
ιράφει

'Αλλαχοῦ δέ

'Η ἐπίδρασις τοῦ ὑπῆρξε μεγίστη.- 'Ο
ἀκολουθεῖ ὅσον ἀφορᾷ τά προβλήματα ταῦτα τούς ἄγγλους
θεωρητικούς καί τ'ν . 'Αλλ'εἶναι προφανής ἡ ἀ-
δυναμία του εἰς τό ἱστορικόν αὐτό θέμα περί τοῦ ὁποίου ἐλαχίστας κατέχει γνώσεις.-

[81-82]

[27.19]

ονομ', σου ένας αιχμαίος
~~αποκτάς~~, μας και μια γ' ένα
ένας και δεν γ' αποδώς τ'
ονομάσου αιδεσιμ εστί-
σου (παρέκτρα στη σελ 26)
καταλάβει εμείς του ονομ
τ' όμοιος και στις αιχμές. Στο
στη σ. 11, ένα σου μας και ο
ομμένος και δεν δεν τ' αγαπώ και
ενθυμείς "στις νέους, ομμού
και άσπιλος. ο νέος της αγάπης
δεν γ' ~~όμοιος και αγάπου~~ μας
τ' όμοιος τ' ενθυμείς της αγαπούσα. μετά ο' αρνούμενος
είχε δώσει αρν δείχνει νόμισμα
βέβαια σαν μας γελάσει σου τ'
αυτή δεν δεν ένα αγάπη και αρνείς

[27.21]

Τα αλληλογραφικά δελτάρια δύνανται να διακοσμούνται ως εξής:

α) Εάν όλον το μέγεθος του δελταρίου, περιλαμβανομένης της αγγραφής της διευθύνσεως και του τυπωμένου ονόματος του αποστολέως, καλύπτεται υπό εικόνος, η εικών αύτη δύναται να τυπωθή επί του δελταρίου κατ' ευθείαν ή επί χαρτίου λεπτού, το οποίον κατόπιν κολλάται επί του δελταρίου.

β) Η εικών δύναται να τυπωθή μόνον επί του μέρους του δελταρίου, το οποίον προορίζεται διά την αλληλογραφίαν, δηλαδή επί του μέρους εκείνου, το οποίον δεν περιλαμβάνει ούτε την διεύθυνσιν του παραλήπτου ούτε το όνομα του αποστολέως ούτε τας διατυπώσεις (δικαιολογητικάς) διά τας οποίας (ίσως) τα δελτάρια προορίζονται

[27-22]

(συμπέτωση π. Δ. Μυζυρά) Rec. 30 [27.23]

Μοιάζει συνέχεια

[27.24]

[27.25]

[27.26]

[illegible] dieser Erscheinung gegenüber, die
überraschende Entwicklung der
deutschen Industrie der unseren ja
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
nicht entsprechen konnte
der folgerichtige Versuch
Hilfsmittel aufzufinden

των Εφεσ.

Η Κυβερνησις ειδη θα εφρον
να φορτωθη

α/ απο ὅλα τα ἀφορα ορυκτα
μονιμα ἢ ὁποιαδηποτε ἀλλα
ορυχεια ἀρχης

β/ απο τὸ μεταλλευτικον
μερος εαν βεβαια εἰχεται εἰ
εφαρμογη εντος τῶν ὁριων
ἀρχαιων και εντος τῶν ἀλλων
ἀρχαιων τα οποια ειδικον
διαφορα ἀπο τα ἀφορα ορυκτα
μερικα, επιφυλασσομενη τα
ορικωτερα των μελλοντων ὁρων

ἔρευνων των ἐρευνητων ἀπο
τον κ. Γεωλογον
γ/ απο ~~επιφυλασσομενη τη Κυβερνησει~~
ὅλη ἐκ των μη ἀναφερομενων μεταλ-
λευτικων ὁρυκτων, ~~ἀπο~~ εἰδικη
μεταλλευτικη
ἐρευνα των ἀφορωσων ορυκτων
ἢ των ἀναγομενων εἰς ὑδρογονα

υδρογονα ἢ ἀπο επιφυλασσομενη
τῶν ἐκ των μεταλλευτικων ἢ των ἀναφερομενων εἰς

besonders Wert darauf, einsichtiger zu beobachten, wie die relativistisch denkenden Empiristen den üblichen Fehler, den die dogmatisch denkenden Empiristen begehen, durch die Verwischung der formallogischen und der teleologischen Systematisierung im Rechte, ausnützen. Durch die formallogische Konstruktion, die nur einen subjektiven Wert haben kann, versuchen die dogmatisch Denkenden normative Folgerungen zu gewinnen; statt diese metabasis is allogenos zu klären, nehmen die relativistisch Denkenden an, dass diese Denkweise die richtige, die typisch juristische Denkweise darstellt und schliessen daraus, dass alle Urteile, mit Ausnahme der einfachen Bestätigung der einzelnen Rechtsphänomene, notwendigerweise von relativem Wert sein werden. Somit hat der juristische Pragmatismus zur Hervorhebung einer in der Theorie oft verkannten Wahrheit geholfen. Leider hat der Relativismus, um angeblich einen Fehler zu korrigieren, einen schlimmeren begangen, dadurch, eben dass er bis zu dem allgemeinlogischen Kern des Problems nicht als Empirismus eindringen konnte. Diesen zu erreichen musste er das formallogische und das teleologische Moment scharf trennen, wobei er aber nicht in der Empirie verbleiben durfte. Denn die Teleologie setzt schon eine überempirische Welt, einen Sprung zum Intelligiblen voraus, wovon der juristische Pragmatismus selbstverständlich nichts wissen will. Er würde darin eine wirkliche Lösung des lediglich auf idealistischem Boden möglichen Problems, der Begründung des

[27-29]

Ἡ σαρκὸς αὐτῶν ὡς
χόρτος ἐξηράνθη,
καὶ πᾶν κάλλος αὐτῶν ὡς

[οε·tz]

Πράγματι θεωρεῖ ὁ Stammler ὅτι μεταξύ δικαίου καί οἰκονο
μίας ὑπάρχει σχέσις μορφῆς καί ὕλης. Ἀλλ' ὡς ἐκ τούτου οὐδαμῶς
ἀκολουθεῖ ὅτι θεωρεῖ ~~ὅτι~~ τό δίκαιον ~~εἶναι~~ ὡς δυναμιν ~~οὐσιαστικῶς~~ ἀποδόλως
ἐπηρεάζουσαν καί καθορίζουσαν ἑκάστοτε τήν ~~πρακτικήν~~ (ἰδοεισιν ἐξαγωγήν) τῆς οἰκονομί-

[27.31]

αγαπητέ μου Έρικ να σου
δώσω μόνον μια εικόνα από
τη ζωή μου σήμερα θα σου
έλεγα μια δυσκολία
πάνω σε χαρτί μου σημειώνει
μου να σου γράψω
αυτά σου δίνω τα και
ίσως να ευδοκιμήσω σε
λογοτεχνία.

δύναται ~~ὑπὸ~~ νά ἐρευνηθῇ καί κατά τήν μέθοδον αὐτήν καί κατά τήν μέθοδον τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν." Μεταγενεστέρως δύναται νά χωρήσῃ συμπληρωματικῶς καί ἡ γενετική ἔρευνα τοῦ γίγνεσθαι τῆς ἀνθρωπίνης θελήσεως ὑπό τό πνεῦμα τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν". (αὐτόθι σελ.60 Theorie der Rwiss. §.60, Lhrb. d. Rph., §28 σημ.3, σ.60) Ὥστε τό ἐθέλειν, δηλαδή ἡ τελεολογική ἐπιστήμη, δέν ἀναφέρεται εἰς ἐξωεπιστημονικούς σκοπούς, ἀλλ' εἶναι μία τῶν δύο μεθόδων καθ' ἃς συστηματοποιοῦνται αἱ γνώσεις τοῦ πραγματικοῦ ἤτοι (ὄχι τοῦ φυσικοῦ μόνον ἀλλά καί τοῦ ἱστορικοῦ) κόσμου. Τά αὐτά ἀκριβῶς ὑποστηρίζει καί ὁ κ. Τριανταφυλλόπουλος ~~Γεν.~~ Γεν. ἀρχ. Ἑλλ. Δικ. 1926 σελ. 145 ἐπί "Δικαίου" σχ. 30.

Εἴμεθα περιέργοι νά μάθωμεν ποῦ τοῦ ἔργου τοῦ Stammler εὑρίσκει ὁ κ. Κορδᾶτος ἀντιρρήσεις, ἐχούσας τό νόημα τό ὁποῖον διατυποῖ ἐν τῇ κρίσει του ὡς νόημα σταμμλεριανόν ὁ κ. Κορδᾶτος ἐπίσης λέγει," Δηλαδή ὁ Στάμμλερ βλέπει τήν κοινωνικήν ζωήν ἐπηρεαζομένην ἀπόλυτα ἀπό τούς κανόνας αὐτούς τοῦ δικαίου" (ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 541).-

Ἀλλ' αὐτό θαυμάσιο κανείς ὅλαν ἀντιμρούσι τόν Σταμμλερ δεν γίνεται ἀπλῶς ὁ ὁποῖος ἀγνοεῖ ὁλοσχερῶς τόν προσανατολισμόν τοῦ Μπουχάριν, ὁ ὁποῖος ἀγνοεῖ εἶναι σαφῶς προσηλωμένος εἰς τήν διανόησιν του

[23-32]

(συμφώνων μ. Δ. Μυλωνά)

[27-33]

Ο Παράδοξος Πολιτικός Κόσμος

[27.34]

6) χάρις σε καλούμε Σαμπατούκη
~~του~~ για καθρέφτου καλοκαίρι
χορεύει της σύνοδος ήλθε που
λέει ~~ότι~~ ἐλληνικούς ἔφυγε. Καὶ
έναν ο Σταμούλα ούλε γιαβρ
το ἀν το δικαίου Σαμπάτε που
του σύνοδος ἐλθε ~~ότι~~ ἐ' σύνοδος
για που το δίκαιον. Ίδου τί
ἔννοεῖ καὶ τί γέγε: ~~Ήταν~~
"Θάφερε σφαίρα νὰ ντυθῆ
ἐ' σχέδιο χορεύει καὶ ἔγε ἀ
σχέδιο ἐλπίδα καὶ ἐνοίκιασμα"
"Ἐ σφουγγάρι δέν ντύθηκε
ἐς καὶ ἐλπίδα καθρέφτου, γιὰ
για ἔχουν ἔβγαλε ἐς τὸν
σφουγγάρι ἐβγαίνει καλὸ-

μια λίγη ακόμη εργασία και
τον χρόνο τής κλοπής. Τα αντικείμενα που
αφαίρεσε μαζί, ~~διαπίστωσε~~ δεν αρκούσε
~~για~~ να καθησυχάσουν τής γιαγιάς
~~αρκούσε~~ ένοχές. Για τίς έγνοιες τά
εξηγούσαν με τό γήρας αλλά
από εκείνα τά αφηγείται τών
~~αφηγείται~~ των ανιστόρητα ή τήν
αγάπη' μονάχα δε καθησυχάζουν
κανείς τής μας διαβεβαιώνει τα
αφηγείται ~~τα~~ ενδιαφέρει εκείνο τό γεγονός
ότι χρόνια και χρόνια τό γεγονός
ότι χωρίς ο αγαπημένος μας
μόχθος δεν έχει τελειώσει τά ένα
πρωινό μας η καθημερινή αλλά
ιδιαίτερη ώρα τής δεν
ανατρέχουμε εμείς

und führt notwendigerweise zur teleologischen Einheit der Rechtsordnung hin. Den Freirechtler führt sie auf einem irrigen Weg zur Soziologie.

Die Dogmatik, im soeben erwähnten Sinne, hält an einem Punkt inne, wo die methodologische Begründung nicht vorhanden ist. Sie hat so oft den richtigen Weg gefunden, nicht aus richtiger Einsicht in das Wesen des Rechtes, sondern aus den Druck der Rechtsmaterie selbst. Dieser Mangel hat ihr die Mittel entnommen zur Rechtfertigung ihres eigenen Verfahrens. Darüber hinaus aber kann sie das Einheitsprinzip des Rechtes mit seiner Konkretisation nicht vereinbaren, denn dies setzt die Möglichkeit der Rechtserzeugung bzw. der Lückenerfüllung schon voraus. Darum steht eine solche Dogmatik den Angriffen der Freirechtler machtlos gegenüber, indem sie, aus Mangel an einem rechtlichen Grundprinzip, ihre letzte Stütze, sobald die dogmatisch aufgestellten Prinzipien umgestürzt werden - und dies ist immer der Fall - in der sozialen Realität zu finden versucht. Die Freirechtler kommen mit dem Vorwurf, einerseits, dass die Konstruktionsjurisprudenz wohl auch von ihrer soziologischen Methode in verhüllter Weise Gebrauch machen, andererseits, dass sie sie nicht genug ausnützen, denn man sollte eigentlich mit diesen, letzten Endes willkürlich aufgestellten, Prinzipien einmal ein Ende machen. Sie vergessen aber dabei, dass sie, sobald sie juristisch denken wollen, mit ihrer so hoch über die Dächer ausgeschriebenen empirischen Methode auch ein

[27.39]

Την αρχή της δόξας γαστρικής
η δούλος δεν καλύπτεται
με χρυσοποίκιλτη

α) διότι αναίσχυντα και δυσκολα
κυριεύει, δίν επιτρέπουν
τον έρωτα μου. Εγώ δεν
β) διότι, χαρίς να αρχίσω από
ένα αρχηγό, (δ ο ν. δ. καμπύλης
εγώ ~~δεν~~ σαν όλα τα χόρτα
του καλού συναισθήματος
μου,
γ) διότι δεν είναι δυνατόν
τον αντικείμενο εξ ολοκλήρου
αγάπης μου, ~~αλλοίωτο~~
και δεν έχω τον δικαίωμα
αγάπης, ~~αλλοίωτο~~ μου
ούτε ~~γ~~ κανείς δε μπορεί
αρχαία αγάπης μου μπορεί
να αρχίσει

§I. Dass alle wissenschaftliche Erkenntnis, mit Ausnahme vielleicht der einfachen Feststellung einzelner Tatsachen, von durchaus relativem Wert ist; auch dass in diesem Stande der Wissenschaft, woraus die objektive Erkenntnis ausgeschlossen wird, ein für die Praxis notwendiges Kriterium erforderlich ist; und dass ferner dieses Kriterium, da es die Wahrheit nicht sein kann, ein quantitatives ist, also zunächst das jeweils von der herrschenden Meinung Gewollte; dies alles sind Gedanken, die in enger Beziehung mit dem amerikanischen Pragmatismus zu stehen scheinen.

Sie sollen allerdings als die logisch notwendige Folgerung des bis auf die Spitze getriebenen Empirismus angesehen werden. Dass die meisten Juristen auch heutzutage sich als Empiristen betrachten, dass sie sich an ihrer Ehre angegriffen fühlen würden, wenn man ihnen diesen Namen verweigern wollte, ist eine altbekannte Sache. Sie wagen wohl nicht den Empirismus bis zu seinen letzten Konsequenzen verfolgen; sie halten in der Mitte des Weges auf, eine Mitte die eben den Ausgleich zwischen ihren methodologischen Prinzipien und den Forderungen die der Rechtserkenntnis immanent sind bildet. Dieser Ausgleich kann zwei Formen annehmen, die dogmatische und

(συμβουλιο κ. Δ. Μυλωνά)

[27.41]

Rec 35

(13)

Υποκινήματα προς καίρο
Χωρίς ημερομ.
Πολύ πρόχειρο

Δεν πρέπει το (ΕΑΜ) να καταγράψη
σε έγγραφα.
Τρεις δυνάμεις θα έχουν συμφέρον να
το αναγνωρίσουν
Κορεδής με ομάδα μετάβασης στην Ελευθερία
πρέπει να αντιμετωπίσει το ΕΑΜ-ΕΛΑΣ
όχι φοβο με συμφωνίες αλλά
με πρακτικό μέτρο — το φθηνό
πεδίο της Αττικής να ενισχύσει
με εθνικές ομάδες - συνάκουσα το
βρουμέτο Μεσόγειος ....

[77.42]

[27.43]

/ Δὲν εἶναι ἀρκετὸ νὰ ἔχῃ κανεὶς
τὴν ἰδέαν νὰ ἐφεύρῃ μιὰ μηχανὴ
ποὺ νὰ ἐκτελῇ μεγάλα ἔργα μὲ
ἐλάχιστη δαπάνη καὶ μὲ ἐλάχιστη
κατανάλωση δυνάμεως ἀπὸ τὴν φύ-
σιν. Ἡ ἰδέα πρέπει νὰ εἶναι ἐπὶ τοῦ
ὅλου πρωτότυπος καὶ πρέπει
νὰ ἐκπληρώνῃ τὸν σκοπόν
του μὲ τὸν ἁπλούστερον τρόπον

[27.44]

Dr K. Tsatsos.

Privatdozent des Rechtsphilosophie
an der Universität Athens.

ενδεχομένως ήμεν διαφορές δε
έχει συγχρόνως να αναμορφώσει
και παλαιόν εθνικόν δόγμα
γενικής χρήσεως, ούτε δύναται
και δεν απορρίπτει αυτή δε
~~αποκλείεται~~ έχει δίκαιο του δεσμού
και δεν προσπαθούν ο ηγεμών
διαφορές

Αλλ' ούτε διαιωνίζεται
ή έννοια του ηγεμόνος ως
απόλυτος εξουσίας, ή
εποχή του ανθρώπου έχει
να επιφέρει το έθνος και το
κράτος δε δίκαιο δικαιοκρατίας δε
νέους οργανισμούς, αλλ' ούτε και
η ουσία ηγεμόνος αναλλοίωτη
η οργή γενικώς της έχει
εις το παρόν της γενικής,
δεν η ανάγκη διαιτίας η τάξης
κανόνες δεν επιβάλλουσι μας
και η ομοιόμορφη ορθόμορφη

Relativisten sind theoretisch die nicht herrschende und die herrschende Meinung gleichwertig (Op. cit. S. 20). So verwandelt sich die Theorie der herrschenden Meinung zu einem Ratschlag für die Praxis, und das ist allerdings viel folgerichtiger, als die Behauptung ~~Durkheims oder~~ anderer Soziologen, die das Gewollte zu einem absolut Gesollten verwandeln. (Hierin verfährt Spiropulos mit grosser Vorsicht. Siehe op. cit. S. 20.)

Somit ist die übliche Unterscheidung einer materiellen und einer formellen, das heisst einer soziologischen und einer juristischen Begründung des Rechtes nicht zulässig. Will man durch "materiellen Grund" die im sozialen Leben sich entwickelnde Rechtsüberzeugung und das Hervorgehen des Inhalts der Rechtsordnung aus ihr, ausdrücken, so bestätigt man damit lediglich eine unbestrittene Wahrheit. Will man aber behaupten, das etwas als Recht gelten soll, weil die Mehrheit oder die Allheit in der Gemeinschaft es wünschen, so bleibt immer die Frage offen, warum dies und nicht etwas anderes Recht sei; Was zwingt uns dies und nicht etwas anderes als die richtige Lösung anzuerkennen.

Mit anderen Worten, die soziologische Begründung ist nur eine Darstellung des gewöhnlichen Geschehens; die juristische endet,-versteht man darunter eine positivrechtliche Begründung- mit dem zu Begründenden selbst. Darum ist nur eine metajuristische, eine philosophische Begründung in den letzten Prinzipien des Bewusstseins, zulässig. Und diese Be-

οργάνωσης της γραμμής. Ως εκ τούτου
ενδεικνύεται η έμφαση του κόμματος
στην ενίσχυση του ΕΑΜ, στο οποίο
δεν αποκλείεται, οι οπαδοί
του και της Συμμαχίας, αλλά
και της Δεξιάς γενικότερα, να
συνεργασθούν με τους κομμουνιστές
στο πλαίσιο ενός μετώπου
εθνικής απελευθέρωσης. Η
συνεργασία αυτή θα μπορούσε
να αποβεί καταλυτική για την
εξέλιξη του Εμφυλίου Πολέμου
και ιδιαίτερα για την τύχη
του ΕΛΑΣ. Επί πλέον θα
μπορούσε να αποτρέψει
την επέμβαση των Άγγλων
στα εσωτερικά της Ελλάδας.

- 2 -

Ende machen müssen. Dadurch treiben in der Wirklichkeit die Freirechtler mehr Konstruktion, als es ihre Methode erlauben sollte; so wie die Dogmatiker mehr mit der Soziologie liebkosen, als es für ~~ihnen~~ sie zulässig wäre, nicht, weil die Wahrheit in der Mitte liegt, -ein solcher Vergleich, der zum Synkretismus der Methoden führt, ist theoretisch wertlos- sondern weil diese Standpunkte lediglich die zwei Momente darstellen die in der wirklichen juristischen Methode überwunden werden sollen. Ehe man aber wieder, nach so vielen Schwankungen, zur Klärung des rechtswissenschaftlichen Grundlagen gelangt, sollte man auch die andere mögliche Form des Empirismus ~~erleben~~ durchmachen. Ich meine den juristischen Pragmatismus. Wenn nicht ~~viel~~ sehr ausgebreitet so ist er doch wichtig als der einzig mögliche Weg, den derjenige einschlagen kann, der, ohne in diesem unklaren hermaphroditischen Zustande der konstruktiven, mehr oder weniger soziologischen Jurisprudenz zu verbleiben, empirisch aber zugleich ~~rechtswissenschaftlich~~ wissenschaftlich genau verfahren will, ~~nehmen kann.~~ den Zwecken der Rechts

Darum ist er auch einer eingehenderen Untersuchung wert. Und zwar möchte ich diesen Pragmatismus in seiner Anwendung auf das Völkerrecht spezieller ans Licht ziehen, weil er in diesem Rechtsgebiete, wo das konstruktive Moment obwaltet, in einer typischen ja krassen Form zur Erscheinung kommen kann.

Ein neuerdings veröffentlichtes Werk von ~~Professor~~ Spiropulos "Théorie générale du droit international" (1930)

[28.48]

[27.51]
[27.49]

[27.50]

gungsproblem der Kampfboden der strengen Formalismus ~~Dogmatiker~~ und der Rechtssoziologen.- Leider litten beide an Mangel ~~an~~ methodologischer Klarheit; ~~denn~~ diese könnten sie nur dann erreichen, wenn sie bewusst den Boden der Empirie verlassen würden ~~hätten~~. Solange Recht als ein psychologisches Gebilde betrachtet wird, sind die Freirechtler methodisch auf dem ~~im~~ richtigen Weg, auf dem aber das Recht bzw. der Staat, mit dem sich die Rechtswissenschaft befasst, nicht zu finden ist. Um diese ~~zu~~ anzutreffen, sollte man zur gewöhnlich unbewusst der Logik angewandten Methode greifen, welche jedoch psychologische Gebilde nicht fassen, noch weniger ~~nicht~~ erzeugen kann, dagegen aber den unsinnlichen Charakter der Rechtsgebilde begründet. ~~Nun~~ zersprengt wohl diese Methode die starren Knochen der alten Dogmatik, verdrängt das formallogische Denken

Einheit Geschlossenheit der Rechtsordnung ist psychologisch undenkbar

Bei ihr aber fehlt der belebende Zweckgedanke u. vor allem die Möglichkeit der Rechtsbegründung

σοφίαν ρώτησα εγώ για κάποιο
σοφία αγαπητέ σοφιστή
των (διδαχών του αγωνιστή
του εγώ) ή δεν είναι
χρόνο κάτω εγώ να καλή
σοφία,
εγώ, δεν είναι σαφές το
δυνατόν αρχαίο από το
παρόν σοφιστικόν μαθητή
παρουσιάζεται και δεν δείχνει
να καθίσει εγώ δεν σοφιστή
των του παρόντος
γελώ

(27.527)

+ Als Empirie wagt sie nicht die Rechtsordnung auf übersinnliche Prinzipien zu gründen, die allein die Einheit, Einzigkeit und Ganzheit der positiven Grundsätze die selbst könnte. Darum ist zu erklären, daß sie die formallogische Rechtsbegriffe festhält daß sie

---

Schwankungen, zur Klärung des Rechtswissenschaftlichen

[27.53]

[27.54]

[27.55]

[27.56]

4 (συμειώσεις π. Δ Μυλωνά) Rec. 31 [28.1]

(10)

Φάκελος "Υπομνήματα πρός Καίρο

Χαρίσ ημερομ. (χειρόγρ. πρόχειρο) Πριν από 31 Μαρτ 1943

"Ο Βασιλεύς:

"Τί υπάρχει έναντι του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ.;" Ο Βασιλεύς. μέ τήν κυβέρνηση στό ξένο, τόν στρατό καθώς καί ό σύνδεσμος του μέ τούς συμμάχους -

Αντίθετα όμως κατά του βασιλιά υπάρχει τόν τής Δικτατορίας τό φόβος φύσεως επαναλαμβάνει τά ίδια γάδη, κλίκες καί κυβερνήσεις.

Τά επιχειρήματα των οπαδών του βασιλιά είναι ότι η Μεγ. Βρεττανία επιδυμεί την επάνοδό του. καί γι' αυτό είναι εθνικά συμφέρουσα. Αυτό τό επιχείρημα μπορεί νά γίνει αίτια νά χαλάσουν οί σχέσεις Ελλάδας κ Μεγ. Βρεττ. Ν νά στραφή ό λαός προς άλλες Δυνάμεις (ρωσσοφιλ-αγγλοφιλ. Μόνο αν τεθεί τό θέμα Γεώργιος ή όχι στα εθνικά διεκδικήσεις θά τού ακολουθήσουν Ο λαός — Πρέπει νά γίνουν σαφείς δηλώσεις των άγγλων επισήμων ότι δεν υπάρχει τέτοιο θέμα ώστε νά μή χάσουν τή φιλία του Ελλ λαού

R. 31 [28.3]

(συνέχεια)

Δεν αρέσει να επανέρθει ο Β. για εξέλιξη όλα κατάσταση. Σαν επανέρθει, τα ΕΑΜ θα βρει τη καλύτερη ευκαιρία εξαιτίας ανάγκης "τη συμμαχία της Δημοκρατίας και του έδωσε Επιτρόπου βασιλέως" Η συμμαχία του με, παρόλα κόμματα δεν το κάνει μεγάλο εσωτερικό

Η κυβέρνηση Τσουδερού:

Παρ' όλο που δεν είναι της Δικτατορίας είναι διορισμένη από τα βασιλιά, αλλά η υποδοχή του όλη δεν παρατηρήθηκε όταν φορέα την Φιλάδα ή συνεργασία, Συνέδριο Είρηνης, με τους συμμάχους δείχνουν όλα εξέλιξη το τερματισμό —

Να φύγει κάνει λάθος ο Γεώργιος και φυσικά τις Δυναμικές Οργανώσεις για τη βάση της κυβερνήσεως του. — β.) Όλα τα παραπάνω κόμματα να προσπαθήσουν να γίνουν μόνα τη με συνεργασία με το ΕΑΜ κύριο της καταστροφή και διασπασθούν ενώ οι κομμουνιστές θα πειθαρχούν στις εντολές τους —

[28.5]

Ο Βασιλιάς

Ένα πρωί η βασίλισσα
μπήκε στο δωμάτιο του βασιλιά
και τον βρήκε να κλαίει πικρά.
Τι έχεις, αγαπημένε μου σύζυγε;
ρώτησε η βασίλισσα.
Τι σε πονάει;
Τίποτα δεν μου πονάει,
αποκρίθηκε ο βασιλιάς,
μόνο που είμαι πολύ λυπημένος.
Γιατί;
Γιατί δεν έχω παιδιά,
και δεν έχω κανένα διάδοχο
για τον θρόνο μου.

[28.6]

ορισμός
γραπτός»
(Σύν. νόσ.
σχ. 542)

Οδηγία δόσης δικαίου εγκ
κόδικος γραπτής. Δεν λογο
έχουσαι λόγω χορηγεί του
δικαίου, η οποία δεν είναι δικη
δικαν νομικής δικαίου, «δ' γνώμη
δίκαιον γι γεγραμμένον αρχ. γραπτή

.....

4/ αντίρρησις των γερμανών καθηγητών »

Stammler (Lehrbuch der Rechts philosophie 1923 § 28 αρ. 3 σ. 60) κατά το σχέδιον δημοσιευθέν υπό της γερμανικής επιτροπής δικαίου και Gierke εις ιδιαίτερον υπόμνημα αυτού, δι' ου μεν προ των δύο ρήσεων και η καθιέρωσις της υποχρεωτικής ρήσεως του γραμματικού (δηλ. του γονικού ρήτορος) ή του λογικού τόπου. ~~τότε εκεί η γνώμη του Stammler~~. Τα αυτά αντιτείνει ειδικώτερον και ο κ. Τριανταφυλλόπουλος (Περ. Δρχ. Εφ. Αθ. Δικ. 1926 σ. 14).

[28.9]

[28.10]

Εμένα θυμήσου να μ' πέσης σου
του εχου του Stamatis, είπαμε
ο α. Κορδατος (μιά, εχουμε τό
νανα τό ειδικον δικαιωσον
(α. ~~χαρτιον~~ νανα ολαμε εχουμε)
~~Αλλα~~ ο α. Κορδατος ειδικα
χαδι ο Σταμος εχ ειδικα μιά συ-
νεννοηση χωρις ειδικα

[28.11]

Την αρουραία μέχρι τη μεγάλη
των δενδρόφυτων αυλή με γέλο
ωραίο βαρύτιμο (μαύρο) της
εγγαστρίου της. Το γυρό επι
σή ήταν και η γυρή,
αλλο αυλή μαι ο βαρύς
ο αδρός των σαλπιγκτών, αλλο
ευαγγελικός δούλος αρουραίος
γέρος, τι' των αλγυπτίων
και τι' την σαλπιγκτή της
τρόπος και αύριο.

Η' τοιαύτη ωραίο αλγυπτί δε
γυρός τι' την αγαπάει το
χαρ μαί βαρύτιμο ωραίο ή αγ
χ το βαρύτιμο

[28.12]

[illegible] δικαίου αὐτοῦ
δικαίου" (id. ανδρ. σχ. 540.)

Ἀρέσκει δικαίῳ ὁ Stammler
ὅτι φαίνεται δικαίον καὶ ὁποιο-
νοῦν ἐπιθυμεῖ ἐφ' ὅσον χρόνον
καὶ ~~ἀφιλοχρόνως~~ ὡς. Ἀλλ' ὁ εἷς
τοῦτο ὁδηγεῖ ἀναγκαίως ὅτι
δικαίῳ ὅτι τὸ δίκαιον ἐστι δί-

του ονείρου. Συχνά το δικαίου
δεν έχουμε έχει νοήσει το χρέος
ούτε το αρχαίο είναι αρχικό της
οικονομίας. Και σύμφωνα έχει
« Δι' αυτό ει ~~ενοια του δικαίου~~
ως εν τούτοις νομοθετεί ότι κατά
την ίδρυση των σχέσεων ει ενοια
του δικαίου επει η ανάγκαια
προσαρμογή των κοινωνικών
οικονομικών ~~συμβάσεων~~ συμβάσεων »
(αλλού σ. 309). Λέγει ακόμη
« Αλλ' η έννοια ρύθμισης της
συναλλαγής δεν είναι όμως της
~~ανάγκης~~ ανάγκης, αντίθετα της (αναγκαίου της)
κοινωνικού σύνολου της ίδιας
της οικονομικής τα υποκείμενα
αυτούς να διαμορφώσουν, ~~αλλά~~ χωρίς
μιαν εξωτερική αρχή, ότι είναι
ο αναγκαίος γραμμογόμος όρος αντί
του έσωτου η κοινωνική και ο
νομοθέτης έρχεται παράλληλα
και αρχικά γραμμογόμος έσωτος

αλλὰ τὴ ~~Αγγλίᾳ~~ Μεγ. Βρεττ. ἀνάγκη νὰ ἔχῃ
τὴν ἐπικράτειαν τῶν θαλασσῶν διὰ νὰ μὴ
δύνανται οἱ ἐχθροὶ νὰ ἀποβιβάσουν στρατὸν
εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Ἐὰν ὅμως ἡ Ἀγγλία ἔχῃ
τὴν ἐπικράτειαν τῶν θαλασσῶν, τότε ἡ Γερμανία
δὲν δύναται νὰ ἀποβιβάσῃ στρατὸν εἰς τὴν Ἀγγλίαν
καὶ ἐπομένως ~~δὲν~~ ἡ Γερμανία δὲν δύναται νὰ
νικήσῃ τὴν Μεγ. Βρεττ., ἐνῷ ἡ Ἀγγλία
ἠμπορεῖ νὰ ἀποβιβάσῃ στρατὸν εἰς τὴν Γερμανίαν
καὶ ἐπομένως ἠμπορεῖ νὰ νικήσῃ τὴν Γερμανίαν.
Ἐὰν ὅμως ἡ Γερμανία νικήσῃ τὸν στόλον τῆς
Ἀγγλίας ~~καὶ~~ καὶ τότε ἡ Μεγ. Βρεττ.
δὲν ἠμπορεῖ πλέον νὰ ἀποβιβάσῃ στρατὸν εἰς τὴν
Γερμανίαν καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ νικήσῃ τὴν Γερμανίαν.

γεωτέρου καὶ ἐρεσσο ἀναλογικοῦ»
(σελὶς γ. 53). «Τυπογραφικὴ ἐπι-
στήμη (Zweckwissenschaft) εἶναι
ἡ ἐπιστήμη ἐκείνη γνώσεως καὶ
τέχνης τοῦ σκοποῦ δι' οὗτον»
«εἶναι τὸ σύνολον τῶν ἀρχῶν
γνώσεων γραφικῶν δι' ἃς
τὰ δοθέντα σκοπούμενα,
τὸν σκοπὸν ἡ διαγώνιος καὶ
ἀποδεκτικὴ ἐκτέλεσις ἔργου
διὰ ἐπιτυχοποιήσεως ἔρευναν τοῦ
~~τυπογραφικοῦ~~ ἐκδοτικοῦ «ἔκδοσιν»
(σελὶς γ. 58)!

Τὸ ἔκδοσις εἶναι γνῶσις (θεωρητικὴ
πραγματικὴ δόσεως ἔργου νά·
~~τοῦ~~ ἐργασθῇ καὶ κατὰ τὴν γνῶσιν
σύνθεσιν καὶ κατὰ τὴν γνῶσιν
τῶν φυσικῶν ἐπιτυχιῶν. ~~Ἡ~~
«Ἐκδοτικὸς δόσεως νά χωρίσῃ
συναρμόσῃ
τὸν ἢ γνῶσιν ἔρευναν τὸν γνῶσιν
τῆς ἀνθρωπίνης ἔξεως καὶ τὸ

ὁ ἀνὴρ ὁ τοῦ
τὸν ἀρχαῖον ἀνδρὸς ἀγαθὸν
γερὸν τοῦ ἔχοντος γεωτ ἐς
τὸν κοινὸν λοιπὸν βίον ἐ-
κεῖνον τὸ ἀνάγκαιο
κλῆρος ἐγὼ ἐς τὸ
λαχεῖν μοῖραν τὸ εἰδέναι γάρ
ἐλπὶς μοῖρα ἐγὼ ἐκεῖνα τοῦ ἔχοντος
ἀγαθοῦ ἐς μεσόγαιον
μοῖραν ἀγαθοῦ, ἐς τὸν ἀρχαῖον
ἀνδρὸν τὸ ἀγαθὸν
ἐ τὸ ἀδόκητο τοῦ ἔκτορος
νὰ εἰσπλεύσει ἐκεῖνα ἐς τὸ
λαχεῖν βραδ. ἐς ἀνδρὸν τοῦ
ἐσθλοῦ.

Ἀπὸ ἐκεῖ τοῦ ἀγαθοῦ ἐκεῖ
ἐ μᾶλλον ἐς ἀδοκῆ ὁ ἔκτορος
τὸν ἀρχαῖον νὰ ἀγαπᾶσαι
ἐξ ἐς ἐκεῖνα ἀγ. ἐκεῖνα τὸν ἀγα-
θὸν τοῦ ἔχοντος γεωτ

Ἐκεῖνα νὰ ἀγαπᾶσαι
μοῖραν ἀνδρὸς ἐ ἐκεῖ-

τὴν ἀναγκαίαν τὴν ἀγωγήν. Ἀπὸ τὰ λόγια αὐτὰ καὶ μόνα φαίνεται ὁ Stammler ἐξ ἀρχῆς τοῦ ἔργου του ἔχει ἐντελῶς ἐσφαλμένη ἀντίληψη τῆς ἀγωγῆς. Ἰδοὺ τί λέγει ὁ Stammler:

«Κυριαρχία (δηλ. ἡ καθ' αὐτὸ καὶ ἡ κατὰ τὸν αὐτὸν) εἶναι ἰδιαίτερα μέθοδος δηλ. τὴν ~~ἀρμοδιότητα ἐπιστήμης~~ (καθόλου) ἐπιστήμης (κατὰ τρόπον ἐπιστημονικὸν) ἐπιστήσουν καὶ δηλ. τὴν ἀναλυτικὴ διεργασίαν τοῦ σκοποῦ διεργασιῶν τῆς σκέψεως» (Theorie der Rechtswissenschaft, 1911 σ. 49)

Ὅμως ἀρκετὰ ἀφοῦ τοῦ «ἐθέλειν" (Wollen) δηλ. τὴν ἔλλογον βούλησιν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐξ. γρ. «Τὸ ἀντικείμενον (δηλ. τοῦ ἐθέλειν) κατανοήσεται μόνον μέσῳ τινὸς (formale) καθιδρύσεως τοῦ σκοποῦ» (ὡλοδ σ. 50)

ρωτώ αλογάκι τι σου έχω
γκρεμίσει ότι ο βασιλιάς δε-
γο αγαπώ γιατί μετά τον
γέρο πεθαίνει η κόρη του,
ων, για αυτό δεν σκέπτ
τον αλογάκι και αλογάκι μου
γυναικούλα έχει ένα
να γελάσουν τον. βασι
γιατί γιατί ή αγάπη
Γέρο αρχίσει η γέρη τι σ'
αλογάκι του ότι τι βασιλιάς δεν
είναι αληθινός βασιλιάς, αλλά
ο διάβολος τι είδος του γελάσει
παίρνει ολη δύση. Και η αλογάκι
γέρη βασιλιάς γιατί γιατί γιατί
αλογάκι αγαπήσει και βασιλιάς
αλλά τι βασιλιάς τα δύο η
έχουν για χάρη γέρη αγα-
πάει τι είναι διάβολος

δύναμη διάβολος

7)

Ο κ. Καρδίτσας μ' δεν έδιαβασε τον Σταμούλη, μ' τον έδιαβασε κανείς τον ίντουλα, μ' τον έδιάβασε κανείς τον ίντούλα; Αμμ' δαλοδουλα, κανείς δαλοδουλα, τα δημοτικά, αντίθετον ~~όμι εδώ, ο Σταμούλης~~ εδώ κανείς όμι ο Σταμούλης μι δεν καμμία εκαλλιτεχνικού εμπνεύσεως κοσμού

[28.2]

ἐπιμὴ διαδικασίας.

Ὁ σκοπὸς τῆς διαδικασίας

ἐστὶν ἡ παροχὴ τῶν βασικῶν

ἐπιτευγμάτων ἐκ μέρους τοῦ

ἐναγομένου ὑπὲρ τοῦ ἐνάγοντος

ἐφ' ὅσον οὗτος ἀποδεικνύει τὴν

ὑπαρξιν τοῦ ἐπιτεύγματος, καὶ ἐπιδικάζεται

ἡ ἀποζημίωσις ἢ ἡ ἀποκατάστασις

ἐν ἢ μὴ ἐκτελέσει τῆς ὑποχρεώσεως

ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως τῆς

ζημίας, ἡ ὁποία προξενήθη εἰς τὸν

ἐνάγοντα ἐκ τῆς μὴ ἐκτελέσεως

ἢ πλημμελοῦς ἐκτελέσεως τοῦ

ἔργου ἢ τῆς ὑπηρεσίας

[28.22]

Χαρακτηριστικό
Χαρακτηριστικό
Χαρακτηριστικό

σαν δυνάμεων ἐν τοῦ ἀδρανοῦ δυνάμεων
ὅσον καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐν
τῶν ἐσωτερικῶν ἐνεργειῶν ἀνάλογον

§ Ἡ ἀνάγκη τῶν δυνάμεων τῶν
καὶ ἐνεργειῶν ἐν ἀφ' ἑαυτοῦ
ἀφ' ἑαυτοῦ ἡ ἀνάγκη ἐν ἐν ἐνδεχομένη
ἐνεργείᾳ καὶ ἀπ' ἀναγκαίων ἀφ' ἑαυτοῦ
ἐν ἀνάγκαι ἐν ἀφ' ἑαυτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐν
ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ἐν ὅσον ἐν
ἀφ' ἑαυτοῦ αὐτὴ ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν
ἰδίων ἀφ' ἑαυτοῦ ἀνάλογον, καὶ
ἀναγκαίων ἐσωτερικῶν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐν
ἐν ἀφ' ἑαυτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐν ἐν
ἐν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐν ἐν ἐν

Η Κυβέρνηση Βενιζέλου. Εν μια
ε' αντίθεση είδη είναι και ~~δύο~~ δύο
σχεδόν ενιδιάφορο προς την Δημο-
κρατίαν, εγ' όσον είναι Κυβέρνησις
~~του τόπου~~ γενικής των δημοκρατικών
αρχών και των βασικών, ~~μεγάλων~~
εγ' ην ανάπτυξιν των αρχών
μεγαλείας είναι' ~~της~~ ενώσης το
δια των αρχαιοτέρων αρχηγών
Η δημοκρατία ~~ότι~~ δεν αφανίζεται
ούτε ~~το~~ χάνει και γενικώς
εάγεται ~~δι~~ διαφέρει ~~ότι~~ ότι
τον ρυθμόν της. ~~Αλλά~~ Δεν δύναται
ότι ~~δύναται~~ δύναται ~~ότι~~ ότι ο κ. Βε-
νιζέλος προσφέρεται ~~την~~ την χάριν
και τόσον πρόσφορος ~~ότι~~ ότι ~~ότι~~ ~~ότι~~
και αν γενή εγ' ην γενικήν
Κυβέρνησιν, αναγκαίος εγ' ~~ότι~~ ~~ότι~~

μέλος προσφυγής αντίκειται εἰς τὰ δικαστήρια, τοῦτο ἐστιν μήτηρ ἢ ἐφεσιβλής δίκαιον δικαστήριον, εἰς ὃν ἐστι δικαιοδοσία, ἐφεσιβλής εἰς ἣν ὁρᾶται διὰ τοῦ προσφυγέως διὰ τῆς χάριτος τῶν ~~προ~~ μήτηρ τῆς ἀντιμηνίας τοῦ δικαστ. δικαίου

Τοιοῦτοι δρόμοι εἶναι ἡ κατὰ τὰ ἀδικήματα ~~τοῦ δικαίου~~ δὲ ἔφεσις τοῦ δικαστ. δικαίου ἐστὶν ἐφεσιβλής (ἐφεσιβλής) δικαστής, διὸ δὲ ἐνδέχεται πάντα νὰ γενικεύσωμεν ἀλλ' ἐν τῷ ἀδικήματι ἐστὶν δὲ ἴσως τὰ αὐτὰ περὶ τὰ ἴδια διαφόρων ἀντιμηνίων δικαίων

§6 εἰς μίαν χάριν ~~διάταξις~~ μεθόριον ἐστὶν δὲ τὸ δικαστ. δικαίου ἡ χαριστὴς τὰ χάρις ἀντιμηνίας τὰ δικαίου ἡ τοῦτο συμβαίνει ὅτε τὸ δικαστ. δικαίου ἐνδέχεται μὲ τοῦ ἐνδιαφέροντος δικαίου ἡ σχέσεις μὲ ἓν ἄλλο

Αρχοντικιάν τῆς Ἐγκόσ τῆς Λ.
ανεψιόν τῆς Ἐφροσύνης τῆ θυγατρὶ
τοῦ Δ. νοικοκυρᾶ ἀπὸ τὴν ἀνεψιόν
τῆς αὐθεντικοῦ ἄρχοντος τοῦ Δρου
νὰ ὑπάγῃ ἐκεῖ εἰς ἔτος ὅπου
ἀδελφικὴν ὑπόσχεσιν γιὰ
τὸν γάμον τῆς ἀνεψιοῦ του

Μετά τα ζητήματα τα σχετικά με τον
προσδιορισμό των ιδιοτήτων του
δικαίου προχωρούμε στην
έρευνα του περιεχομένου. Το κριτήριο
του δικαίου, το οποίο
διακρίνει δικαίωμα και χρόνο από
όλους τους άλλους κανόνες
συμπεριφοράς όσους κανόνες ήθους
ονομάζουμε (άσκηση αγγειοβιολογίας
στο σχολείο. Τούτο. Θα έπρεπε να
ο όρισμος του δικαίου εξ όσον
διακρίνεται στο ίδιαίτερο των στοι-
χείων αυτών, να αντιτίθεται σε
τυχόν άλλους κανόνες δικαίου
τα οποία ίσως των διακρίνουν
διαφορά ως προς. Εάν π.χ. το
δικαίωμα ρυθμίζει μόνον την
σχέση και όχι μόνον σχέση
η γραπτή συμφωνία, ως το δικαίω

Εξ ης ημέρας αυτον ο βασιλεύς
Γεώργιος ωργίσθη μεν αυτώ, και
ρίψας τον ~~αυτον~~ αυτον ~~απο~~ από της
πόλης, ~~τότε απο~~ ~~ταυτα~~ από της
~~ημέρας~~ ημέρας εκείνης ουδέν ουδε
εσωσε εξ' ημών φόβον, ουδε
ως αρμοστης ειδωλων το
ιν τω ναω του Διος ανεκλαθη
ον, ουδε ~~ταυτα~~ ως αρχιερεύς
δια τα ~~ταυτα~~ εξ ων εμισθο
σατο ~~ταυτα~~ δια, ~~ταυτα~~ ~~ταυτα~~
~~ταυτα~~ ~~ταυτα~~ ~~ταυτα~~.

Νυν μαγγανα, λαβόντες
αναγνώσεσθε ~~ταυτα~~ ουκέτι
δυνάμενοι εν γυμνοίς τοις ~~ταυτα~~ όψεσι
και εξ αυτής αυτών εκ ~~ταυτα~~ γε
ων ~~ταυτα~~ ~~ταυτα~~

λγον εἰδικωτ., ἐν τῇ ὀμνυμένῃ
ὀφειλόντως ὁρίζεται γιὰ
γνωστὴν διαδικ. Τὸ δὲ αὐτὸ
λέγω ~~ἐπὶ~~ καὶ τὴν ὁμοίαν ἐνοδόμησιν
διὰ τὴν γνωστὴν διαδικ. τὸ κανὸν
ποσὸν ἐν ὀφειλόντως τῇ
γνωστῇ ἢ ἀναλογεῖ ἀδιαιτήτως
διαθέσεων. ~~Τοῦτο~~ Ταῦτα ~~ἐφ' ὧν~~
καὶ ἐφ' ὧν τὸ δικαστ. δίκαιον. Ἐπ.
χρήσιμος τοῦ ἐν τῇ δικαστικῇ ποινικῇ
ἢ γνωστικῇ δίκαιη ἀφορμῇ,
ἀλλ' ὀφειλόντως ὥρισε, ποιὰ ἐν τῇ
διαδικ. τοῦ δικαστ. δικαίου ἐπὶ
Τὸ γνωστὸ διαδικ. δίκαιον, γι' ὃ ἐν
ἢ γνωστὸν ἀδιαίτητα τὰ διάφορα διαδικ. εἶδος ἐν
ὀφειλόντως
γεφυρώσας τὸ ἐν ἀρχῇ τῆς πρό-
νοιας, γνωστὸ ὅτι ἐκεῖ τοῦ δικαίου
ὀφειλόμενον (καὶ διὰ τὸ δικαστ. δίκαιον
κοινὸν ~~δίκαιον~~), ἢ
ὁμοίως ἐνοδομήσεως, τὸ ὁποῖο ἔχει
ὑποδικαστὴν ἐξουσίαν ὀφειλόμενον
ἀφ' ὧν δικαίων γνωστῶν

δημόσιος αφού τα αποτελε
σει

β/ να ~~αποφασίσει~~ παλαιότερη ομάδα
η αρχική της ΕΑΜ (ένα από τα
αναπόσπαστα) (όπως μιας οργανικής) ~~ή~~ ή
κυβερνητικό κόμμα μόνο η δημοκρατική
παράταξη και η δημοκρατική
δημοσιογραφία

γ/ να αποφασίσει η αρχική
των αγαπητών αρχηγών μας
να μείνουν μόνο μέλη
της καλλιέργειας

Όλη μου τον έχουν σταμα
τησουλιάσει όλα τη μοίρα
μας, ούτε ο ανδρέας τι
με το ΕΑΜ θα ~~τον~~ μας τι
τησουλιάσει είναι, ούτε ανδρέας
από τα ΕΑΜ θα τι αποχωρήσει
από τα τότε κόμμα αλλαγής
και η τον όμως τον ΕΑΜ

δικαίου και ὅτι ~~τοῦτο~~ τοῦτο ὑφίσταται ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ δικαίου δικαίου.

Ἐπὶ τούτου παρατηροῦμεν ἡ ~~ἐφ' ὧν~~ τοιαύτη ~~ἐφ' ὧν~~ ἐφαρμόζεται ~~τὸ ὄνομα~~ τὸ ὄνομα τοῦ δικαίου ἐπὶ ὅσα ἀπὸ τῶν δικαίων ἐφ' ὧν ἐφαρμόζεται, ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ ἄλλα ὑποκείμενα διαφορετικά. Ἡ ὁμοιότης οὖν δὲν ἐστὶν ὁμοιότης ἀρχῆς καὶ ἀναγκαίου ὑποκειμένου ἀλλὰ ὁμοιότης ὅσα τῶν δικαιοδοτῶν ἐνυπάρχει δικαίῳ κτλ., ὅμοια πρὸς τὸν ὁρισμὸν αὐτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ~~δικ~~ δικ ὅτι αἱ διὰ γραμμῆς ἢ ἐπιπέδου γραμμὴ καὶ τὸ δικαιοδοτικὸν ἐπιπέδου ἴσα ἀλλήλοις ἐφαρμόζουσιν ἐπ' ἀλλήλοις, φανερὸν ὅτι τὸν ~~αὐτὸν~~ αὐτὸν τρόπον διαφορᾶς δικαιοδοτικῆς, ἡ μὲν γραμμὴ ἐν ἀνάγκῃ δικαίου ἐστὶν ὅλου ἡ δὲ διαφορὰ διαφορᾶς τοῦ

Δα αφαγγειων αιδαγουλς
οι' υδηγουσιλς και 'οδι ~~εξω~~
~~και δα~~ αδωδιαδι δι γεν
οιαδι λιν. δαιδιαδι και
δι υποδοδον δαγλιμιι. Κα
~~δλι~~ δι ειμι δαγοί. Η αγγε
αδη γε δι Ε~~ΗΜ~~ δι υδαγειμ
υι δειγειουγεις γαγγ, ε~~ξ~~ι δ
υαγγ, δι δγγιδγον, δ
γον υι δι δαγαιν υδαγ,
δι δαδιδι αγγγαλιμιι δ
γγιν.

Βέβαιος δεν τοποθετεῖται τὸ ρῆμα ἀπὸ τὸ ὑποκείμενο
νὰ δηλώσῃ ὅτι ἡ ἐνέργεια διαρκεῖ ἢ ὅτι ἐπαναλαμβάνεται
ἢ ὅτι ἐκτελεῖται ἀπὸ πολλοὺς ἢ ὅτι ἐκτελεῖται ἀπὸ
ἕνα μόνο πρόσωπο ἢ ὅτι ἐκτελεῖται ἀπὸ ὅλους
τοὺς ἀνθρώπους. Ἀλλὰ τὸ ρῆμα τοποθετεῖται
πάντοτε μετὰ τὸ ὑποκείμενο, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ
τίποτε ἄλλο ποὺ νὰ ἐμποδίζῃ τὴν τοποθέτησή του
μετὰ τὸ ὑποκείμενο. Τότε τὸ ρῆμα τοποθετεῖται
πρὶν ἀπὸ τὸ ὑποκείμενο, ὅταν θέλωμεν νὰ
ἐκφράσωμεν ἰδιαιτέρως τὴν ἔννοιαν τοῦ ρήματος
ἢ τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας ἢ τὸν χρόνον
τῆς ἐνεργείας ἢ τὸν τόπον τῆς ἐνεργείας ἢ
τὸν σκοπὸν τῆς ἐνεργείας ἢ τὴν αἰτίαν τῆς
ἐνεργείας ἢ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐνεργείας ἢ
τὴν ἔκτασιν τῆς ἐνεργείας ἢ τὸ μέτρον τῆς
ἐνεργείας ἢ τὴν ἀναγκαιότητα τῆς ἐνεργείας ἢ
τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἐνεργείας ἢ τὴν ἀπόφασιν
τῆς ἐνεργείας ἢ τὴν ἀπόρριψιν τῆς ἐνεργείας ἢ
τὴν ἀμφιβολίαν τῆς ἐνεργείας ἢ τὴν ἄρνησιν
τῆς ἐνεργείας ἢ τὴν ἐπιβεβαίωσιν τῆς ἐνεργείας ἢ
τὴν ἐρώτησιν τῆς ἐνεργείας ἢ τὴν ἀπάντησιν
τῆς ἐνεργείας ἢ τὴν ἐπιστροφὴν τῆς ἐνεργείας ἢ
τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἐνεργείας ἢ τὴν ἀντιστροφὴν
τῆς ἐνεργείας ἢ τὴν ἀντιθετικότητα τῆς ἐνεργείας ἢ
τὴν ἀντιφατικότητα τῆς ἐνεργείας ἢ τὴν ἀντιφατικότητα
τῆς ἐνεργείας ἢ τὴν ἀντιφατ

το εν τοις δοκοις καθ-
ως επι γης ολιγως
εν ευαγγελιω των χαρα-
χθεντων εν τη καινη κτι-
σει γη καινη κυβερ-
νησις. Επειδη, αφοτου
αλληγορικως διηγουμε-
θα αρχηθεν, επει ησαν
εννεα σοφιαι να ειχε
νοηθη αγαθον ει ειχε δυνα-
σθη ειπειν μονον, η αφαι-
λον ~~και~~ επαληθευσε να
ειπη ο εγκτιστος χω η
και αρχαι γενεσεως μου

Εν τη (~~και κακια~~) εργα
βοι ~~ει~~ εις κακον εν τη
κτισει αφ' αγαθου τη αγαθη
και δια τη αγαθη τη εις το αγαθον
προσηκοντα

μια διάνοια ~~σύνθεση~~ σύνθεση. Και διάνοια
σύνθεση, δεν διάνοια μόλις
σύνθεση. Διάνοια μόλις δύο
σύνολα μι' αντίφαση σε δυο
άλλα ασύνθετα, αμέσως σύνθεση
λέξη δεν είναι τούτο. Μια φράση
είναι ασύνθετη, όλα ένδειξη
δύο ανεξαρτήτων σε μι' αντίφαση
μι' ενότητα δεν υπάρχουν ανά
νοητά διαλύσιμα αρμόζουν μι
γραφή ή άλλη λέξη δεν
μπορεί ποδρίζουν δεν μπορεί μι
ενότητα εκεί. Αλλά μι διάνοια
μπορεί είναι κατ' αντίφαση δεν
διάνοια και διάνοια ~~σύνθεση~~ σύνθεση
λέξη, αλλ ή διάνοια σύνθεση. Είναι
κατ' ~~αντίφαση~~ αντίφαση σύνθεση σε διάνοια
μέρος, μέρος ένδοσύνθεσης μι
διάνοια σύνθεση. Και σε αλλ
καθόλου το διάνοια διάνοια, διάνοια
διάνοια λέξη δε έχουμε τι διάνοια

[28.37]

[28.38]

[28.39]

[28.40]

(σημειώσεις Δ. Μυλωνά) [29.]

(11)

η

Κατοχή τέρας – Εμφύλιος

(Χωρίς ημερομ.) (μετά την Συμφωνία της 5ης Αυγ. (1943; ΕΝΤΟ) 31 Μαρτ. 44 – 31 Μαρτ. 1944)

Αναφέρεται στο αυταρτικό και τα γιάζι που έφιναν – ενώς και έλλη.

Τι κάνο πρέπει μετά την απελευθέρωση

1) Να διαλυθεί το σώμαο των ζυγαρτσιν
Δ να είναι ένοπλος φόνο ο Γκιζικός στρατός

2) Μάχες καραίσεις στους δρόμους – (Επιβήμου)

3) κ.λ.π. 4) ... .

5) Αυτοί πρέπει να φύγουν από κυβέρνηση κοινής εθνικοσύσης δημοκ κυβέρνηση Εθνικής Ένωσης – (από Τσουδερό) και ρυθμιστής του πολιτεύματος δεν πρέπει να είναι ο Γεώργιος (μια χρόνος Εκ. Β. – δ χρόνος) αλλά κοινή εθνοσυνέλευση ανεξαρτησία –

Η ερωτα της καλοκαιρου ~~μας~~ από
(σχολικών σκοπών)
~~την~~ ~~σχολή~~ εκπρέπουν σήμερον, εσο
δίν σκοπιάν του κοινού αγώνος.
εξ του σκοπου για σχολικης ~~ιδιαιτερης~~ καλης εξης.
Και κατόν τρόπον θα οργανωθή
το έθνος ωσε να δυνηθή το δημό-
κρατικον και δημοκρατικώτερον νά
γκεφθή του αγώνος, αφού και μελλό
δίν ανωτερωσή του

Εαν ο δημοκρατικος αγών δεν
κατόρθωνε δύο παρατάξεις του σκοπού
θα αφοσίωνε τις δύο σχολικες εξ
το ολι εθνος εξ παναγίερια. Αλλ εξ
διαιρεσις απο αντικειμενικα καθηκο
ντα πολιτικης. Αλλ αφου διαιρεσις
και απο αντικειμενικης. Ο αντικει
μενικος αγών απορρεει γι' αυτον
θα δίνη εργαλεία τον κοινωνικον
καθηκοντα. Απο εκείνα δίν σήμερον

~~ζωϊκα οι αθοι~~ ὅσοι ἐγὼ διεγόρευσα πι-
νακα ἀληθινῆς εἰκόνος κατηχουμένου ~~ορθοῦ~~ ἐγὼ νὰ εἶδα
σχηματισμένα ὑπὸ ~~τὸν~~ ἐμέ· ἀπὸ ὅλα
εἶδα γι' διαφόρους εἴδους
οἱ κατηχούμενοι ὅμως λαμβάνουν διαφορετι-
κὴν τὴν ὀφειλὴν τὸν εἴδους
καὶ σχηματίζονται ἐξ' ἴσα τὰ ὕψη
ἴσον τὸν ἀριθμὸν κατὰ τὸ σχῆμα
εἴδους τὸν ἄγγελον. Ὁ κατηχούμε-
νος διαλαμβάνει τὸ σχῆμα εἰκόνος
γιὰ διαφορετικὰ ἀπὸ ὅλους ἀνθρώ-
πους αὐτὰ ποὺ ὅλοι σωστὰ
τὸν παίρνουν σχήματα ~~ὅπως~~ ἐξ ὅλου-
λοῦς ὅρους.

Ἐκείνου ἀκόμη ἐπιμένω (ὅτι, ὅλα
τὰ ἀνθρώπινα ὅπως ἐκκλησιάζονται,
νὰ εἰσέρχεται ἐν εἶδος προσωρινὸν ἐκκλησίας, ποὺ
τὸ σκοπὸ τῆς σχηματίζει ἕνα τῆς 6
ἀγγέλου. Καὶ παίρνει νὰ τὸν ἔχω νὰ

του σοφιστού μόρου είναι να είναι
γέρου τόσο εμπορικού εμείς
του αρθρο δρόμου. Όσον να λογιάζη ολη
δ' αυτον τον επιχειρηματον δεν αλλα
δ γιός, ούτε οι εμπορικοι αντερα.
Δεν είναι ο σοφιστού μόρος εί τόν
άνθρωπον δέν αλλη ούτε η αρχαίων
εμπορικούν, ούτε η' αρχαίων δέν
και ο ανθρώπος, σαν όχι τις ζωής
αλλαγής, δα αλλάξει τους επιχειρη
τον γέρο (γέρον), σαν αρχαίων
και σήμερα. Σοφιστού δεν είμαι
δεν είναι γιατι οι αντερα, σαν
δεν είναι ~~και έτσι~~ και
οι έξω, όσοι, δα γιατι εμπορικής
σοφιστής, δεν επιχειρούν γιατί μας
άλλης, τους μαθητάς τα απο-
βάλουν το δικό τους γέρο του σαράντα
χρόνια

Ἀγὼ ἐδὲ δὲν θὰ μπορῶ νὰ δη-
μάθω τοὺς συμπολιτάρχους
διότι ἐλὸ ~~ἀγαπῶ~~ εἶναι
ἀγαπητὸν εἰς τὸν καλοκαίρι
μου ἐνῶ μου ἐδὲ ἀγαπᾶ
πολὺ ἀπ' ἐμὲ, εἰς ὁ σημεῖον ἀγα-
πᾶται τὰ ἀρχίματα, θὰ τὰ
νὰ καλοχαίρω εἰς ἐκεῖνον, ἀγὼ
καὶ ἀπηγορεύω, ὅτι τοῦ ἀνήκει
ἡ δὲ δουλειὰ ἀγὼ δὲ εἶναι τὸ
χαμηλὸν ἀγόν. Θὰ τὰ σκοτώ-
νω ἀπ' τὰ συμφορὰ οἱ λαφεῖα
ἐκεῖνα ἀγαπῶντα τὸ χαμὸ ὅτι καμμία
δουλειὰ συμφωνεῖ ἀγὼ. Ἐβ τοῦ
δουλειὰ ἔχουν ἀπ τοὺς ἰδίους
συμφέρον ἐὰ δὲν ἐκεῖ τοῦ
ἔχουν

Μετὰ τὴν ἀναγνώρισιν ἐκάστου τῶν ὅρων ἐκ τῆς ἐμπειρίας καὶ συλλογισμὸς ἀναγνωρίσεως τοῦ καθολικοῦ ἐξ ἐπαγωγῆς τοῦ καθόλου, τοῦ ἀόριστου τὸ μέσον παρὰ τὰς ἀγνοήσεις παρουσίας τοῦ τε τὸ δοκεῖν, ἀγνοούμενον ἕτερον. Ἀγνοεῖ ὅρος τοῦτο ἀγνοεῖται καὶ ἀγνοεῖ τὸ ἀκολουθεῖν· ἐκ δὲ ἀγνοίας τῆς ἀγνοίας ἀγνοεῖται ὅρος ὁμοίως ἀγνοούμενον τοῦ ἀορίστου ὅρου τὸ πρῶτον ἐν ἑκάστῳ παραδείγματι ἐπαγωγῆς τοῦ ~~καθόλου~~ ἐπιχειρεῖν τὸ ὁμοίως ἐκείνων τῶν ἐμπειρικῶν δεῖ τὸν ἐπαγόμενον καὶ ἀποκάμνειν τὴν ἀγοήσιαν. Ὅρος τοῦτο ὅρου ἀγνοεῖται δεῖ ὁμοίως ἐκείνων μαθηματικῶν ὅρων. Ἔστω δὴ ἐν μέσου τὸ ἀόριστον καὶ τὰ ἄκρα ἀγνοούμενα, ὧν ἐπαγωγολογοῦμεν. Ἐκ δὲ

θρέπει ὁ ἀνθρωπος ἀρχίζει νὰ ἀναζητῇ
τὴν ἀνάγκην τοῦ ἀντιθέτου, ἀπὸ θρέπει
μιὰ μιὰ διαδικασία ἐναντίους, ὅπως
ἡ ὑγεία δὲν θρέπει ὁ ἀνθρωπος
ἀρχίζει νὰ ἀναζητῇ τὴν βάση θρέ-
πεως τοῦ ἀνθρώπου

β/ Θρέπει νὰ ~~ἀναζητῇ~~ ἀναζητῇ ἀντίθετος εἰ ~~ἀπὸ~~
~~ἀπὸ~~ ὑγρούς καὶ τὸν θρόπον
τὴν χρῆσιν τοῦ ὑγρίου, θρέπει νὰ
ἀνάλογα καταλήγουν χρόνον ὑγιεί-
χρονος τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ ὑγρόν
ἀνάλογα τῇ ἀνάγκῃ ἐνὸς ἑκάστου τῆς
ζωῆς ἀνάλογος ὁ χρόνος, ὑγιεῖς καὶ
ἀγχίνους

γ/ Θρέπει νὰ ἀναζητῇ καὶ τρόπον
ἀρχὴν ἀναπνοῆς ὑγιεῖ, ἀπὸ καὶ
ἀπὸ μιὰ ὑγιῆ ἀναπνοὴ εἰς τὸν χρόνον
ἐ θρέπουσα τὸν φόβον ἐναντιοῦται
καὶ διὰ τοῦ τρόπου ἀπὸ ὅλα
θρέπουσα θὰ ἀναλαμβάνῃ ὑγιεῖς

(συμφωνεί τον εαυτόν του, ἐν αὐτῷ
τοιαῦτα, ὅτι τὸ προσωπεῖον τῆς δόξης
δ' ἄλλα ἐκείνα προσέταττε τὸ ἐπιβεβλημένον
κυβερνητικὸν ἀξίωμα τῆς χαίνης ἐμο-
λογίας. Καὶ τοιαύτη δὲν ἦτο πάρρη-
σία τοῦ τῆς παρούσης ἀνάγκης ἔργου τὸ
ὑπὸ κυβερνητικὴν ἔποψιν ὅπως
ἀπολυσθῇ τοῦ τὸ πολὺ
βουλευτικὸν παράπονα ἀρχικὴν
λόγους, τοῦ τὸ ὅλον ἀπορρίπτει-
νέῳ ἀρχικὰ λόγους καὶ τοῦ
τὸν Α. Τσούκαν ὡς προσωπικὸν
ἀνάθεμα πρὸς τὸν πολὺν ἄμα καὶ
ἀγαθοεργὸν τὸν ὑπέγραψαν τῇ ἀρχῇ,
καὶ μὲ προσπάθειαν ἡ τῇ ἐξέλιξιν
μὲ ἀρχικὴν.

Ὁ Δ' ἐν ὅσῳ ἡ κυβερνητικὴ Δημ
κρατία ἐ ἀπορίᾳ, ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἀπορ
ἐμφανίσεως, ἀπὸ τοῦ τὸ ἐμφανίσεως

κανείς και ό' σαρανταρ-
γάτου του σαμπάρα δεν-
για μερος να' χανείς τη δη-
γειά αλλος
γειά. Εκεί γιατί να κλειστούν
σπρό' ξ' τους πόρους λιβανιάς
του δουμε δουλειά αγιοκλήρης
Το γιατί δε ήθελε κανείς
να καταλάβει ο Δάσκαλος Χαρης,
έτσι ήξερε το αρίς λούλο μήλο.
Δούλεψε ο Δάσκαλος Χαρης σαμπά
ο γυαλάδικος ~~σαμπάρα~~ δουλειάν για
σαλιού λιάου σε Εγκλι, κατ' αλλα
βαν ρωτώ έσαρσαν δεδομένη
τον μαν. σαμπά ο αγγλός αλλα
~~αλλα~~ και' εγώ ο έρημος δουλά-
λιαρ έσπιτα. σαμπά δέρο ο κακός
διαφημιστής τη δουλειά αρουσάλης
τη χώρα. Τι άγος κόσμος δεν θέλει
ο Δάσκαλος εγώ αγοράσει μήλα και

~~Ήταν~~ ένας δάσκαλος δε ήτο λόγια βαρύ
(κύριος ήτο)
χρόνο. ~~Ήταν τούτος~~ η αγάπη της
δασκάλας γονιός να ανάβει δα σαρκί
η δι' δασκαλικής οργανώσης, ει δασκά-
για δεν αγαπούσαν και δεν ήταν
χάρισμα δεν αρέσει γονείς του
δασκάλου αρέσει, δεν γονείς μαθη-
τής σχολείου, δεν γονείς κοινό-
χαρα να' σχολείου η ~~δασκάλισσα~~ αρέσουσα
δίδει του δασκαλικού χρόνο,
γι' γονείς σχολειούς ήταν
αυτού η δάση, και γονείς χαρά
η αγάπη χρόνο δεν αρέσει
η χρόνο.

Η ένας δεν δούλος χρόνος χρόνος
καρδιά ενός να δεν δουλεύει για
ένα και γονείς ένα αρέσει χρόνο
χρόνος, δι' εαυτός δεδομένα αρέσει
γονείς ενός

Και σαρκικά ενεργεῖται ὁ
Χριστὸς εσταυρώθη εν Σχοίνῳ τῶν
ὄντων τὸν ενεργεῖται τοῦ ἔρ-
γου, τότε τὸ δὲ σφραγὶς καὶ
σὺ, νοοῦντος μέγιστα καθ-
ῆμας, δὲ αὐτὸς ὁ ἁγιὸς δὲ
γνωρίζομεν. Και ἀμέσως τοῦ ἔρ-
γου δὲ ἔβλεπον μαρτυρία
ενεργοῦν αὐτὸν, τοῦτο δὲ
σημεῖα εἰ τὸν ἐνεργοῦν ὅτι ἐ
Κύ. Κρίνεται δὲ τὸν τρόπον τὸν τὸν
τοιοῦτον εσταυρώθη τοῦ Χριστ-
ου· τοῦ δὲ ἀρχὴν ἐνεργῶν ἐν ὅρον
ἐκ ὁρῶ τὸν Σχοίνῳ γεγὸς ἐκ, ἐκ ἐν
σημεῖα ἐνοοῦντος ὁ ἁγιὸς εσταυρώ-
σθη μὲ σημεῖα, μεθ' ἐτῶν
ἄνθρωπον ἐρεθισμοῦ εἰσαγορεύειν. Ἐκ-
ὅτι δὲ ἀνθρώπου ἔχων ὀνομάζει ὁ ἁγιὸς
τότε εσαρκα ὁ εἰπόντος τὸν γεννᾶ

ἐναντίον τῆς βρεττανικῆς κυβερνήσεως
τὸ παράπονον καὶ ἡ κλαυθμὸς ὅτι
ἤθελεν ~~τὸν τὴν δύναμιν του, ἂν~~ ἀλλὰ
τοῦ ἔσωθεν ἡ ἐπανάστασις
~~τὸν~~ ἔσωθεν ἡ ἐξωλόθρευσον καὶ ἔξω-
σον, καὶ διὰ ἐκεῖνο τοῦτο ἐπιδιώκει
τὸν μέγαν ἀγῶνα, καὶ ἐδιώκετο τότε ἡ
~~τοῦ~~ ἡ Ἑλλὰς διπλοῦς

Οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἀλλ. Βρεττανίας
τὸν παρέδωσαν καὶ ἀπὸ ἀνεύθυνον
ὑπεύθυνον
τὴν σοσιαλ πολιτικὴν ἐπιρροήν
καὶ δημοκρατίαν
ὁ ἕρως, ἡ ἀνθρωπότης δὲν χρειά-
ζεται τόσον λόγον ἀλλὰ ἔργον
τὸν αἰῶνα τὸ ἔχομεν ἀπὸ ἐκεῖ
τὸ ἀγαπᾶν τῆς Ἀλλ. Βρεττανίας, ἀπὸ τῆς
πλευρᾶς καὶ τῆς καλῆς πρόθεσης, ἀπὸ
ἀπὸ ἤθελαν εἶναι ἀγαθοί, ἀγαπῶμεν
ἐγὼ ἤμουν τὸν ἐδικόν σου καὶ
νὰ δουλεύωμεν μὲ γρηγορήν
νὰ ἔρθουν τὰ ~~ἔρθουν~~ ἀπαίτησις

αν έρχονται δυο φορές.
Τώρα μια ιδέα τούτο δεν σημαίνει
~~Και εσύ τώρα~~
ότι μου λες μόνο ότι εσύ από
εμένα μικρός ο γιός μου εσύ δεν
μαζί ~~δεν~~ αφήνεσαι σε μένα
τη τύχη ~~καθηγητάς~~, και αφού ο
Θεός μου να μπορώ εγώ εδώ
τη δουλειά μου να μπορώ.
Έρχομαι σε λίγο δε σήμερα από
αρχαιολογικό καθήκον, αρ είσαι
κρυμμένο έγγραφο. Και ε" δε αφήνω
σε ανταποδοτικό μπορεί τον αγώνα
του τη σκέψη αυτή, ανταποκρίνω
η αγάπη, ε' δε τη κατάρα δε
τη βία, οπότε ο φόβος είναι ήδη
βεβαιότερο από μια νέα μικρή
γενική διαταραχή, είτε κρυμμένη αφή
μπορεί του.

Όσο δεν έρχονται αφή και σου

θέσουν μου εἰς τὸ ἄνωθεν τέμενος
νεῶν, ὁλοφύρασθαι εἰς εἰμαρτὸν
ἀνθρωπείης συμφορῆς. ὅτι μὲν
οὖν ἐγὼ θεοῖς μου τὰ ἐπιτήδεα
ἔρδων ἀπὸ τῆς ἐμῆς ἀρετῆς τὸν
ἔμπυρον, τὸν ἔπειτα δὲ τῶν
ἐμῶν, τίνι ἔοικεν εἰ τῶν
ἀνθρωπείων τὸ ἐμφοβώτατον ἀφ-
ανιδρύσεως τῆς ποινῆς ἐμοὶ ἔσεσθαι
αὐτὸν καὶ τῶν ἀρίστων μοι ἑτ-
αίρων ἀμυνόντων οἱ' ἀνὴρ οὗτος
ἀρόσιμον ἄρουραν βόλε ἐ' ἀρότρῳ
ἢ ἀρίστην ναυστολίης ἕνεκεν
ἢ ἔπειτα ναῦφιν ἀπὸ ἀρούσιμον
ἔργῳ ἢ ἐμφυτεύσειν ἐν ἀγ-
γείοις ἄγνα, τὸν ἐπὶ ἐπὶ τῷ
αὐτῆς ἕνεκα, καὶ ἐπάρξω ἀμῆς
ἀφ' ἡμῶν ἀνεκάθεν ἐπὶ τὰ ἐν τῇ
ἑαυτοῦ τὸν ἐμφανὲς τὸ σῶν.

~~Και~~ Δι' αὐτὸ ἀπὸ τὸ ἀντίθετο ἐξ' γίαν
ὑποχρέωσιν ~~τοποθέτηση~~ ὁρμᾶν τὸν ἄνθρωπον
μόνο ἐξ τὸν ἄνθρωπον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἡ ὑπόθεσις
ἐξ ἀρχῆς ἀνῆλθεν εἰς τὸ ἐπίπεδον τῆς ἀνθρωπίνης
ἐξ ἀρχῆς αὐτῆς, ~~ἀπὸ τὸ ὁποῖον~~ ἀπὸ τὸ ὁποῖον
καὶ ἀπὸ τὸν ἐν ~~τῷ~~ παγγερμανῷ ~~τῶν~~ ἔθνους ἡγεμόνα
ἐξ ἀρχῆς ἀπεφάσισεν ἀλλὰ ὀλιγίστα
μὲ τὸν Πανσλαυϊσμόν, τὸν Τρισμὸν
καὶ τὸν Βολσεβισμόν.

+ Καὶ ἀπὸ μὲν στρατιωτικῆς ἀπόψεως δὲν ἐπιτρέπεται
μία στρατιωτικὴ ~~ἐπιχείρησις~~ ἐπιχείρησις ἐναντίον τῆς
ἐχθρικῆς στρατοῦ κατὰ τὰ ἔτη 1918-1920 ἐξ τὸ
μακρόθεν μέλλον, ~~καὶ~~ ἀπὸ δὲ ἀπόψεως ἀπόψεως ἐξ
τὸν ἀβέβαιον μέλλον, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐξ
ἡμῶν ἀφέλειαν, κτλ.

[29.17]

[29.18]

Ενδιαφέρον

(συμειώσεις π. Δ. Μυλωνά) [30.1]

(12)

Υπόμνημα προς Καίρο ξ
Χαρ's ημερ. Μετά το κίνημα στό Στρατό και
παραίτηση Τσουδερού 21 Μαρτ. 1944

Ιεραρχία άξιων. — ..
"Ημείς του πολιτεικού και στρατιωτικού διότι
είναι σοβαρότερον ... είναι το
ζήτημα της ομαλότητος εν Αιγύπτω και
εν Ελλάδι."
Ανταλλάσσεται η αλληλογραφία των Εν. Δυνάμεων
Τρίμορη διευθέτηση της κυβερν. κρίσεως το
των εκκρεμών ζητημάτων ίσως ο "Π."
(Παπανδρέου;) καταλληλος. Η εκκρεμότητα
είναι υπέρ κ.κ. το ΕΑΜ = κομμουνιστες —
Το ζήτημα είναι ποιος δίνει δύναμη στή
ώρα της αποτελεσματικότητος κ.κ.-ΕΑΜ ή η
κυβέρνηση του Καίρου. Πρέπει νά
νά διαμάχη το ΕΑΜ ως δυναμική οργάνωση
και δημοσιεύη η συνεργασία ΕΑΜ με
άλλους. Ο Ρόγος μεσολάβησεν Εθν. κομμάτων
με ΕΑΜ - είναι αντιδημοκρατικός, αντιεθνικός

Τὸ σχολεῖον μᾶς ἐπιδεικνύει μίαν
μεγάλην ἐπιμέλειαν τῶν ἔξω χώρων
ἐνῶ τὸ σχολεῖον εἶναι ἐντὸς τῆς πόλεως
ἐξ οὗ καὶ ἡ ἀνάγκη νὰ δίδωμεν τὴν ἐπιμέλειαν
μᾶς πλατείας. Ἐξ ἐπόψεως δὲ σχολικῆς
ἦτο νὰ ἐπιδεικνύωμεν τὰ κοινωνικὰ
μᾶς ἐπιδόσεις

Ἐκτὸς τῆς ἐπιρροῆς τοῦ κινήματος τῆς
ἐπιδόσεως μᾶς εἶναι καὶ ἡ ἐπιρροὴ τῆς κοινω-
νίας τοῦ σχολείου μᾶς. Καὶ ἐπειδὴ
ἐργάται ἐκ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἐκτελεστοῦ
ἔκλεισε τὸ σχολεῖον τῆς [illegible]. ἐπιθυμία τῶν
ἀνδρῶν τῆς ἐργασίας καὶ ἐπειδὴ τῶν ἐδικῶν
μας τὴν μεγάλην τῆς ἐπιρροὴν
τοῦτο ἀπὸ τὸ ἐπιδιώκομεν ὁ
διδάσκων ἐπιδιώκει μίαν καλλιτέραν
ἐργάσιμον. Τὸ ἐργαστήριον ἐπιδιώκομεν
τὸ σχολεῖον εἰς τὸ ἐπίπεδον ὅπου ἐπιδιώκει ἐξ οὗ τὴν
ἐργάσιμον τοῦ σχολείου. Καὶ ἐπειδὴ ἐπιδιώκομεν
ἐπὶ τέλους ἂν ἐπιδιώκομεν τὸ ἐπιδιώκομεν

[30.4]

αρχαιολογικά αγρά, για εκκλησία του Α.
~~Γεωργίου κατά Βουργάς~~ κ' γρά του Δημητρ.
για άλλους παραλαβών της αγοράς αγρών
αγγραφα επιδικασθέντα των διαδίκων επ'
αγκυρων εις την αρχαιολογικήν.

+Και εις Τα αγρά αγοράσθησαν μονομάς τα μικρά μαι
την χρον εκκλησίας σύνεσις ίσως εσκέφθησαν να
αδελφ διδουν εις νέον ξυλίνην για εκκλησίας τα
αδελφ, χωρό
γραμμ Α. αρό του δημοσιευθέντος τρόπου
παραλαβ ενώ Α. και αρχή τρόπου
της αρχαιας, επ γρόνος του Τσιμισκή ενώ
αρχαιας αναίνεται + Αγρά γαμίας αναίνεται οι
να τα αναι- Α. Τα εκκλησία ή μάνα γρόνου. Τα εκκλ
χρόνου

ήλθε των αρχαιων ~~αναγ~~ αναγκής των αναγ
γαλαν εις την Κυβέρνησιν Δν. Εσπερι-
χρόνου ενδεχομένη αρχαιας Δι αρχαία (να ~~δ~~ χρόνος
χρόνου
εις γραφ. ή/σεως δα παρέλθωσι τα χρόνου των Κυβ-
χρόνου δικά χρόνου ή/σεως δα δίδωσι των εκκλησιών
λόγω βασανισμού αρχής, και παρ' αλλων εκκλησιών
σπίτι της ήλθον, αναγκαία μ' (αναγκαίας (Κλάρου
δα καλεσ. των
μόνος τα και τα Εθν αναγ δα καθομολογεί τα
εις γενικής αναγκαία, αγ' δεν χρόνου αυτής). ή/σεως
των Κ.Κ.

αναγκαία δα γραφθώσιν τα χρόνου
Καίρια τα αγρά των Εθν. ή/σεως δα δώσι
Εαν χρόνος αλληλουχίας παραλαβών δεν

[30.6]

φράση να παρεμβάλω και δύο λόγια
μικρά ιδιαίτερα, δι' αφορμή μιας
~~ειδ~~ ειδήσεως δημοσιευθείσης
χθες εν Ελευθερία. Ο κ. Ζαχαρίου
Δημοσθένης ο Καλλιτέχνης δημοσιεύει
μιαν επιστολήν προς τον κ. Δημοσθένην
Βίκελαν, εις την οποίαν εκφράζει την
λύπην του διότι δεν εκλέγεται
μέλος της Ακαδημίας των Αθηνών,
ενώ εκλέγονται άλλοι, κατώτεροι
αυτού κατά την γνώμην του. Εν
τοιαύτη περιπτώσει ο κ. Ζαχαρίου
συμβουλεύει τον κ. Βίκελαν να
μη ~~δώσει~~ υποβάλλει πλέον υποψηφιότητα
δι' εκλογήν εις την Ακαδημίαν. Ο
κ. Ζαχαρίου δεν γνωρίζει ότι ο
κ. Βίκελας δεν υποβάλλει υποψηφιότητα
διότι ~~δεν~~ δεν θέλει να εκλεγή
μέλος της Ακαδημίας των Αθηνών,
αλλά διότι ~~δεν~~ δεν θέλει να εκλεγή
μέλος της Ε.Α.Μ. ~~ακαδημίας~~

Σαν όρος λέει πως από τη στιγμή
Β. ξημερώσει προσωπικά κάθε μια
τα μέρα δεν έχω. Τότε δοκιμή
αγαπώ τη σπορά από χ μ. τα ξημερώ.
λέμε πάντα πάνω τη χωριό από τη
σταμάτησε + εγκλεί, αφού πάω στο
δεν ανάπαυση χρεί τη λογαριάσω όρος
τον λογαριασμό κάθε μέρα, [illegible]
τη γράφει. Σαν άφιν χρησιμεύει κάθε μέρα
δουλεύω αναπαύομαι, τότε η σπορά
τα βάνω τη κάτω πως μέρες, ελάχιστα τη
τη αγάπη σχολείου, Κυριακή χ' μ. πάντα
τη κ.κ.

Θα πάνω να σάμε τη σπορά
μ' ανεβάζω πάντα.

Ήμαν τον σχολιασμό, η σπορά
κάτω, δεν πάω στο σχολείο από
τον σχολιασμό έλεγαν, πως μέρες
τη αγάπη τα βγάζω πάνω τη Εγώ
Θα σκάβω χ' τα βάνω άνω

[30.10]

μαγειρόπουλο, δεν επαγγέλεται ως δικη-
γόρος, αλλ' εξασκεί τον ~~επάγγελμα~~ επαγγελμα
του, δουλεύει αλλοτινά και σαν
σαπουνοποιός ανάμεσα σε δύο
νοσοκομεία. Ενδιαφέρεται και ο λαός
περισσότερο για μαγειρική τέχνη
παρά νοσοκομεία. Επειδή όμως
ο Ν. δεν έχει δικηγορικό γραφείο
και δεν μπορεί να ανοίξει, γιατί
δεν έχει χρήματα, δεν μπορεί να
βγάλει τίποτε. Ο γιατρός τα μαλώνει
γιατί δεν θα νοσοκομείο τρώει
αυτός ο γιος του, ο μάγειρας
θέλει να τρώει στο σπίτι του.
Ο Ν. δεν ξέρει τι να κάνει.
Ο πατέρας του τον βρίζει
γιατί δεν θα νοσοκομείο τρώει
αυτός ο γιος του, ο μάγειρας
θέλει να τρώει στο σπίτι του.
Ο Ν. δεν ξέρει τι να κάνει.

εδώ αναφορικών δεν μπορεί να
υπολογίζει, ή επιμένει να
ανήκει στο συνεταιρισμό και εδώ
δίνει ~~κάποιες~~ γενικά ιδιωτική και ανήκει
στο Κ.Κ. Και αν δεν αναφέρει δεν
αναφέρεται ή να δηλώσει ότι δεν
ανήκει σε κανένα και δεν θα
μπορεί, αρχίζει από δεν θα ήταν
έγκυρη, αν μια από δεν ανήκει
στο ανήκει στο Κ.Κ.

Κατά τη συζήτηση είχαν αρχίσει
να είναι οι μόνοι αναφέρει αρχίσει
λογικά. Θα αναλύσουμε δεν πάει
γενικά, αρχίσει δεν δηλώνει και
για αρνούνται μόνοι ή αναφέρει
μόνοι αλλιώτικα μόνοι.

Θα διαγράψουμε από το γράμμα
τη σελίδα αρχίσει

[30.14]

[30.17]

[30.15]

Εαν μπορούσα λοιπόν από δώ και στο Σύμπαν
αρκούσαν μόνον να ήσυχάσουν.

Το βράδυ είπα: αφού δε βγαίνει καλά η
δουλειά της παγωτόκρεμας και παραιτούμαι
πια από τον ρόλο του Κύκλωπα. Καημός η
το ΕΑΜ. Αρχές το Κ.Κ. Σε λίγους μήνες θα κου
βάζω αρχηγείο το Κ.Κ. και αφού είδε
χάνω να παλεύω και γυρνώ και δίχως
από τούτο (αυτό δεν ~~αντέχω~~ υπάρχουν διαλογικά
να ~~ξαπλώνω~~ και δίνομαι πια (αντέχω
σύντομα διδυμόχρονος) θα ~~θα~~ αρχίσω
να παλεύω και αρχίνω. Κι όταν δίχως από
τούτο να παύω (πληρώνω και ήσυχα
γυρνώ. Εαν το αφήσω, η σύντομα θα παύω
Εαν το δίκιο η σύντομα και αδικία
Το δίκιο και αρχίνω και δεν παίρνω
χαμπάρι. Κι άσπρα δεν είναι το ΕΑΜ
θα παίρνω δυο η τρεις χαρτονόμισμα. Είναι
άν θα δίνω να αδικαιολογώ δίνομαι
Εγώ δεν το παίρνω η σύντομα θα είναι
για λίγους. Κι άσπρα θα ήσυχα
σύντομα απ' αρχίνω και παίρνω

[30.18]

γδυναμία

[illegible] αρχίσω, δεν ημουνα εις υγεία ώστε
εδώ να παραμείνω λίγο ακόμη γιατί
εις δικαστήριο δόξαιτο το ΕΑΜ εις δυναμίν της
νόμου. Εγώ αρνούμαι, εν αρχή ανθίσω
εις την δικαιοσύνην μου και την αρχήν του
ανωτάτου είδους, να καταθέσω μία επί
μου και το καιρόν εκείνο, ως αντιπρόσωπος
δικαίου δίκην το ΕΑΜ. Αλλά αρνούμαι
να συμμετάσχω μαζί μετά εις ΕΑΜ
να έχοντας σύνολον δικαιοσύνην του εγώ
ανωτάτη της, διαμαρτύρομαι κατά του γεγονότος
της παρανομίας και διακηρύσσω εις τας γραμμάς
του αυτού της βίας. Το αυτό κατ' ουσίαν έκαμα
και δικάζοντας συμμετέχοντας και τους συμ-
μετέχοντας και αλλού μου και τον Δία
του Ιδίου μου και τον Δία της δικαιοσύνης

Εγώ μεταβαίνω μετά ΕΑΜ μου έδωσαν
καταλόγους, μου δώσαν συγγενείς είναι
αναπόφευκτος μου. Καταθέσω συγγενείς
εις τους όρους από μέρους το ΕΑΜ δεν.
με αναβολήν δικαιοσύνην
μου δικαίου του δικαίου του μεταβολήν
εις καθημερινόν καιρόν από το ΕΑΜ δεν

[30.20]

δα σχεδιάσω γρήγορα αλληλογραφία εξ
λίγα λόγια προγραμμάτων, αλλά σήμερα με
το ΕΑΜ: γιατί αφορά αλληλογραφία γαλλική
Νοεμβρίου σημειώσεις με δίγλωσσα γιατί
λέγει το ΕΑΜ αλλά επίσης γιατί αφορά γραμμή
λίγα λόγια δεν εξηγούμαι εξ λίγα μέσα.
Προσφορά ο μεταφραστής γ σημαίνει
να μέρος λόγια ή επίσης έχει το ΕΑΜ, εξ λίγα
σχολίων δα ~~ήταν~~ ή επίσης εξ λίγα άλλα
τίνα προ- σαφή σαφήνεια. Και αλλά ναι γι' αυτό ή
λαμβάνουν δίνει μας εξ το μέλλον ΕΑΜ, αν
τα πόρ- Μου είναι αδύνατο και το ΕΑΜ. αλλά μεταξύ
ματα ~~τους~~ ή έδρα γ δημοσιεύεται ~~γιατί μαθήματα~~ ή το
το προ- μέλλον μας αφαίρεση. Τον αφαίρεση για δα το δεχ-
λόγια διορ- αλλά προ το γ λόγια, όπου δα πρώτο, όπου γ
θώσεις λόγια πολύ έπρεπε δα το φαίνουν λόγια
προ τον, όλων δε γ αναλαβαίνω λόγια
Εμείς εξ το μέλλον γ όλων μας φορές είχαμε
το εσωτερικό προ- με εξ ΕΑΜ δα δημοσ-
σιεύσουν να μαι γ αυτό το γράμμα, «διαμορ-
φώσεις λόγια προ- αφορά αυτό γ αναγνωρίζ λαμβ
εξ δεν είναι εξ εξ δημοσιεύσεως. Έχουμε
πρέπει να δημοσιεύσουμε ή αφορά υπάρχουν

[30.22]

των αρχαίων. Ενδιαφέρει μας
η αλήθεια όχι ως αφηρημένη αξία
παρά επειδή μας αφορά. Η αγάπη
της γι' αυτό μας είναι δυσκολότερη
από κάθε άλλη φορά. Δε μας
είναι αγάπη. — ~~Ενδιαφέρει μας~~
~~η αλήθεια για τον εαυτό μας~~
δεν προφέρει τα παθαίνουν παρά εμείς. Η αλήθεια
~~η αλήθεια αναγκάζει~~ δεν μας αφορά, αν δεν μας αφορά
~~η αλήθεια~~ και αφορά μόνο εμάς.
Τον τρόπο μας εσάς.

~~Ενδιαφέρει~~ Δε μας ενδιαφέρει μόνο
η αλήθεια ως αφηρημένη αξία
αλλά και ως αλήθεια για μας
τους ανθρώπους. Η αλήθεια
να πούμε μόνο εμείς
αλλά και τους άλλους
Καίμε

[30.24]

[30.25]

[30.26]

(συμείωση υ. Δ. Μιλλιάρδ) [31-1]

Χαρτίνες Σερβιέτες

(1ᵏ)

[31.2]

Πρα [redacted] σημαδεύω [redacted] σε αρχ[redacted] ἐξ. δημ. ἐναλλ. ἐδ. Απ. γαβάρια σημερον μπορεῖ δι' ὁσοὺς μετέχει τὸν εκδικήσεων αλλὰ σημαίνει ὁ ἐξ. κοιν. μπορεῖ ἀπὸ ἐκεῖ ναυλοῦ παρεμπιπτόμενα δ' να φορτώσουμε τὰ ἀναλογικὰ σημ- βαίνει μὲ δι' τὸν σημαδεύω αλλὰ ... Ἀναπαιδεύω ὁι πρό σημοῦ εἰσηγούμενα ἀπὸ εμεῖς [redacted] αλλὰ μαι οἱ ἐξοχὲς δικέφαλα σε Ἀθῆνα σχολὴ σπουδὴ εἰ' ὀπ. εἶναι μπορεῖ εἰ' ἐπτὸ. ἐξαμηνιαῖο δημοτικὸ δικαίωμα κοιν. μὲ εἰδικὰ σχολεῖα ἐξ ἐπτὸ. ὁρισμὸν εἰσηγητὴν να ἐπιδοῦν ἐ' ἀφαιρετικὸν ἐλλ' απο ἐπιβολὴ μεγ. ἐν. σημ. Πρό ἐπτὸ παραπάνω σαν ἀλλὰ οἱ σωστὸν ἐπτὸ ἐφ' ἀπὸ ἐ' ὀφείλετε ἐ σπουδὴ μπορεῖτε μαζὶ τὸν ἐπιλογὲν ἐ τὸ φορτώσουμε ἐπ' ἀλλὰ ἐ' σπουδὴ εἰσηγητὴ ἐ μεγάλο μὲ δι' ἐπιβολὴν ἐπ' ἀφορμὴν ἐπ' ἀφορμὴν ἐπτὸ ἐπ' ἐν. ἐν. μ. Βάσει τὸν σπουδῶν ἐλλὰ σπουδὴ ἐ' κοιν δι' σπουδὴ μὲ, ἐν τὸ [redacted], οἱ δι' ὁ' γραμμὴ ἐ ἐξ. δ. ἐλλ. ἐ' ἐπτὸ μεγάλο ἐξαίρετο ἐ ν. κ. δι' ἐξ. ἀρχ. ποινὴ γραμ. ἐ' σημειολογημένο σε σημ. σημ. - Δεκτὸ ἐ' κ. μέλος κ. ἐ ἐξ. δι' σπουδὴ ἐφ' ἐ' μεγάλο τὰ ἀλλὰ σημαίνει εἶναι ἐ' σωστὸ δι' σπουδὴ ἐ σημ. ἐ κ. ἐπτὸ ἐ ἀλλὰ μεγ. μεγάλο τὸ σωστὸν σπουδὴ ν' ἀσφ. δι' ἐπτὸ. ἐδ. ἐ. - Δεν σπουδὴ βέβαια μέλος δι' σημ. ἐ' κ.

τὸ ὡραῖο ὄχι ἐπιφανειακά καί ἐμπειρικά, ἀλλά οὐσιαστικά ἀπό τήν καθολική καί ἐνιαία τήν ὑψηλότερη σκοπιά τοῦ πνεύματος.-

Σᾶς εἶπα πρίν πῶς καί ἡ ἐπιστημονική γνῶσι εἶναι σύνθεση αἴσθησης καί νοῦ. Αλλά στήν ἐπιστήμη ἡ αἴσθηση συντάσσεται ὑποταχτικά κατά τούς ἀναγκαίους νόμους πού ὁ νοῦς διαγορεύει, στήν ἐπιστήμη, σέ κάθε γνῶσι ἡ αἴσθηση γίνεται ἁπλῆ ὕλη, εἴτε ὕλη τῆς φύσης, εἴτε ὕλη τῆς ἱστορίας.

Η τέτοια ὅμως ἁπλῆ ὕλη κατ'οὐσίαν ἐξαϋλώνεται, χάνεται σάν αἴσθηση, παύει νά ἔχη ποιότητα καί γίνεται ποσότητα γίνεται μαθηματική συνάρτησι, γίνεται φυσικός νόμος, γίνεται ἱστορική ἀναγκαιότητα ἱστορική νομοτέλεια. Ενός ἐπιστήμονα πού ἔτσι δουλεύει ἀναπτύσσονται ἐξαιρετικά οἱ

[32.1]
15

Ε. Ι. ΤΣΟΥΔΕΡΟΥ
ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΡΙΕΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Λόγος τῆς 20 Φεβρουαρίου 1944

ΚΑΙΡΟΝ

Ὁ λόγος οὗτος ἐξεφωνήθη τὴν Κυριακὴν 20 Φεβρουαρίου 1944 εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κέντρον Καΐρου, παρουσίᾳ εὐρείας συγκεντρώσεως παρισταμένων μεταξὺ ἄλλων, τῶν Μακαριωτάτων Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας Χριστοφόρου καὶ Ἀντιοχείας Ἀλεξάνδρου ὡς καὶ ἀντιπροσώπων τῶν ἑξῆς ἑλληνικῶν κοινοτήτων, ὀργανώσεων καὶ σωματείων :

Κοινοτήτων Καΐρου, Ἀλεξανδρείας, Ἀμπουκίρ, Δαμανχούρ, Ζαγαζίκ, Ζεϊτούν, Ἰβραημίας, Ἰσμαηλίας, Κὰφρ ἐλ Ζαγιάτ, Μανσούρας, Μεχάλλα ἐλ Κόμπρα, Μίνιας, Πὸρτ-Σάϊδ, Τάντας, Φαγιούμ.

Ἑλληνικοῦ Κέντρου Καΐρου, Ἑλληνικῆς Λέσχης Καΐρου, Ἑνώσεως Π. Πολεμιστῶν Καΐρου, Ἑνώσεως Κρητῶν Καΐρου, Πανηπειρωτικοῦ Συλλόγου Καΐρου, Ἑνώσεως Δωδεκανησίων Καΐρου, Ἑνώσεως Κωνσταντινουπολιτῶν ἡ «Ἑπτάλοφος» Καΐρου, Ἑνώσεως Ἀποφοίτων Ἀμπετείου Σχολῆς Καΐρου, Ἀδελφότητος Χίων Καΐρου, Ἑνώσεως Πελοποννησίων Καΐρου, Σώματος Ἑλλήνων Προσκόπων Ἀλεξανδρείας, Ἑλληνικοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀλεξανδρείας, Ἑλληνικῆς Φιλαρμονικῆς Ἀλεξανδρείας, Ἑνώσεως Ἐφέδρων καὶ Π. Πολεμιστῶν Ἀλεξανδρείας, Ἑνώσεως Καρυστίων Ἀλεξανδρείας, Ἑνώσεως Πελοποννησίων Ἀλεξανδρείας, Πανηπειρωτικῆς Ἀδελφότητος Ἀλεξανδρείας, Ἑνώσεως Κωνσταντινουπολιτῶν Ἀλεξανδρείας, Ἑνώσεως «Αἰσχύλος-Ἀρίων» Ἀλεξανδρείας, Ἑνώσεως Κυθηρίων Ἀλεξανδρείας, Ἑνώσεως Σαμίων Ἀλεξανδρείας, Ἀδελφότητος Κασίων Ἀλεξανδρείας, Ἀδελφότητος Κρητῶν Ἀλεξανδρείας, Ἀδελφότητος Καστελλοριζίων Ἀλεξανδρείας, Ἀδελφότητος Μικρασιατῶν Ἀλεξανδρείας, Ἀδελφότητος Συμαίων Ἀλεξανδρείας, Καταστηματαρχῶν δημοσίων κέντρων Ἀλεξανδρειας, Ὑπαλλήλων δημοσίων κέντρων Ἀλεξανδρείας, Ἑνώσεως Ἀρτοποιῶν Ἀλεξανδρείας, Ἀθλητικῆς Ἑνώσεως Ἀλεξανδρείας, Στέγης τοῦ Ναύτου Ἀλεξανδρείας, Ἑλληνικῆς Λέσχης Μανσούρας καὶ τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως τῆς ὁποίας ὁ Προεδρεύων διὰ βραχείας προσλαλιᾶς ἐχαιρέτισε τὸν Πρωθυπουργὸν καὶ ἐπήνεσε τὴν δρᾶσιν αὐτοῦ.

Λόγος τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Ἐμμ. Ἰ. Τσουδεροῦ περὶ τῆς τριετοῦς κυβερνητικῆς ἐργασίας.

Κύριε Πρόεδρε,

Σᾶς εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τοὺς εὐγενικοὺς λόγους τοὺς ὁποίους μοῦ ἀπηυθύνατε. Δὲν ἔκαμα παρὰ τὸ καθῆκον μου μόνον, ὡς ἕνας εὐσυνείδητος στρατιώτης ποὺ εἶναι τοποθετημένος εἰς τὴν θέσιν διὰ τὴν ὁποίαν ἐκρίθη κατάλληλος. Τοῦ καθήκοντος ἡ ἐκτέλεσις δὲν γεννᾶ δικαιώματα καὶ μάλιστα ὅταν τὸ καθῆκον εἶναι πρὸς τὴν ἀγαπητὴν Πατρίδα. Τὰ πάντα ἀνήκουν εἰς αὐτὴν καὶ τὸ συμφέρον αὐτῆς πρέπει νὰ εἶναι ὁ γνώμων τῶν πράξεων ὅλων μας.

Ἰδιαιτέρως μὲ συνεκίνησε ἡ ἐπαινετικὴ μνεία ποὺ ἐκάματε διὰ τὴν προσπάθειαν ἐμοῦ καὶ τῶν συναδέλφων μου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς διατήρησιν τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος ἡ ὁποία κατ' ἀφάνερα εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν ὑποστήριξιν τόσον τῶν ἐθνικῶν διεκδικήσεων, ὅσον καὶ τῆς μεταπολεμικῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς χώρας καὶ σᾶς συγχαίρω διότι σκοπὸς τῆς ὀργανώσεώς σας εἶναι ἡ ἐπιδίωξις τῆς συναδελφώσεως καὶ τῆς ἑνότητος.

Ἡ διχόνοια δυστυχῶς ὅταν φθάσῃ εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἐμφυλίου ῥήξεως ἐνσπείρει εἰς τὴν χώραν τὴν ἀναρχίαν, ἡ ὁποία εἶναι καὶ αὐτὴ δεινὴ σκλαβιὰ καὶ τυραννία ἡ ὁποία ἐξάπτει τὰ πάθη, καταστρέφει τὰς πόλεις ἀναστατώνει τὰς οἰκογενείας. Καὶ ὄχι μόνον αὐτά, ἀλλὰ χώρα μαστιζομένη ἀπὸ τὴν ἀναρχίαν παύει νὰ εἶναι χρήσιμος εἰς τοὺς φίλους καὶ συμμάχους λόγῳ τῆς ἀδυναμίας εἰς τὴν ὁποίαν περιέρχεται. Ἀγωνιζόμεθα σήμερον διὰ

[32.4]

τὴν ἐλευθερίαν ἀλλὰ «μὴν ἐλπίζωμεν καμμίαν ὠφέλειαν» ὅπως ἔγραφε ὁ Κοραῆς πρὸς τοὺς ἐπαναστάτας τοῦ 1821 «ἀπὸ τὴν πολιτικὴν ἐλευθερίαν ἐὰν δὲν ἐλευθερώσωμεν καὶ τὰς ψυχάς μας ἀπὸ τὰ τυραννικὰ καὶ μισάδελφα πάθη».

Ἂς μὴ λησμονήσωμεν ὅτι ἡ διχόνοια εἶναι ὁ σκώληξ ὁ ὁποῖος δύναται νὰ καταφάγῃ, ὅπως συνέβη καὶ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, τοὺς καρποὺς οἱ ὁποῖοι ἀνήκουν εἰς τὸ ἔθνος μας ὕστερα ἀπὸ τὰς θυσίας τὰς ὁποίας προσεφέραμε εἰς τὸν σημερινὸν μεγάλον ἀγῶνα. Εἶναι φοβοῦμαι κάτι περισσότερον : εἶναι τὸ διαβρωτικὸν ἐκεῖνο ἔντομον ποὺ κατατρώγει ἐσωτερικῶς τὸν κορμὸν τῶν δένδρων καὶ μία ἡμέρα τὰ δένδρα αὐτά, τῶν ὁποίων ὁ κορμὸς δὲν ἔχει πλέον ἀντοχὴν παρασύρονται ἀπὸ τὸν πρῶτον ἐνάντιον ἄνεμον καὶ καταπίπτουν κατάξερα εἰς τὴν γῆν.

Εἶναι εὐτύχημα ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀντιλαμβάνονται τὰ ἀνωτέρω καὶ αἱ πληροφορίαι ποὺ μᾶς ἔρχονται ἀπὸ τὴν πονεμένην καὶ καταπατουμένην ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν πατρίδα, ἀποδεικνύουν ὅτι ἡ ἀγάπη καὶ ἡ συμφιλίωσις ἀρχίζουν νὰ ἐπανέρχωνται ἐκεῖ ὅπου ἡ ἄγνοια τῶν πραγμάτων, ἡ ἐχθρικὴ προπαγάνδα καὶ αἱ προσωπικαὶ φιλοδοξίαι, εἶχον ἐγκαταστήσῃ τὴν διαίρεσιν καὶ τὴν φιλονικείαν.

Ὅσοι ἐκφράζουν κάποτε ἀνησυχίας διὰ τὸ μέλλον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἂς ἡσυχάσουν. Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ποὺ ἀπὸ τὴν ἱστορίαν του ἀντλεῖ διδάγματα τοῦ μεγαλείου καὶ τῶν ἀδυναμιῶν του, ἀλλὰ καὶ ἐμπνέεται ἀπ' αὐτὴν διὰ νὰ εὑρίσκῃ τὸν ὀρθὸν δρόμον σὲ δύσκολες στιγμὲς σᾶν τὶς σημερινές, θὰ εὕρῃ τὸν ὀρθὸν δρόμον καὶ σήμερον καὶ θὰ ἐπιτύχῃ αὐτὸ ποὺ ζητεῖ, πρωτίστως δὲ α) τὴν ἐλευθερίαν διὰ τῆς νίκης, β) τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν διὰ τοῦ συνασπισμοῦ ὅλων καὶ γ) τὴν οἰκονομικήν του ἀναδιοργάνωσιν διὰ τῆς συμμαχικῆς ἀλληλεγγύης. Ζητεῖ ἐπίσης καὶ τὴν πολιτικήν του Ἐλευθερίαν ἡ ὁποία μεταπολεμικῶς θὰ ἀποκαταστήσῃ διὰ τῆς λαϊκῆς θελήσεως ἐν τῇ χώρᾳ πολίτευμα τὸ ὁποῖον θὰ τοῦ ἐγγυᾶται ὄχι μόνον τὰς ἀτομικάς του ἐλευθερίας ἀλλὰ καὶ τὴν κοινωνικὴν ἰσότητα καὶ δικαιοσύνην. Κοινωνικὴν ἰσότητα καὶ δικαιοσύνην ἡ ὁποία ἀνήκει δικαιωματικῶς εἰς τὰς μεγάλας λαϊκὰς μάζας καὶ εἶναι ἀπαραίτητος διὰ νὰ εὑρυνθῇ καὶ διατηρηθῇ ὡς πρὸς ὅλους ἡ οἰκονομικὴ εὐδαιμονία.

Καὶ ἡμεῖς ὁδηγούμενοι ἀπὸ τὰς ἰδέας αὐτὰς τοῦ Λαοῦ μας, εἰργάσθημεν πρὸς τοῦτο κατὰ τὴν τριετῆ περίπου περίοδον κατὰ τὴν ὁποίαν ἔξω τῆς Πατρίδος συνεχίζομεν τὸν ἀγῶνα, ἔχοντες συνεργάτην πολύτιμον τὰς ἐθνικὰς δυνάμεις,

[32.5]

καὶ ὑποστηρικτὴν τῶν προσπαθειῶν μας τὸν ἄκαμπτον ἀγῶνα πάντων τῶν Ἑλλήνων ἐντὸς τῆς χώρας κατὰ τῶν ἀπαισίων κατακτητῶν.

Τί ἐκάναμεν καὶ τὶ ἐπετύχαμεν κατὰ τὴν περίοδον αὐτήν ; Δὲν θὰ εὕρισκα καλλιτέραν εὐκαιρίαν διὰ νὰ ἀπαντήσω εἰς τὸ ἐρώτημα αὐτὸ παρὰ τὴν σημερινὴν συγκέντρωσιν, εἰς τὴν ὁποίαν παρίστανται οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλλήνων, ποὺ προέρχονται ἀπὸ ὅλας τὰς γεωγραφικὰς περιοχὰς τῆς πατρίδος καὶ οἱ ὁποῖοι συμμετέχουν τοῦ ἀγῶνος ὄχι μόνον διὰ τοῦ χρήματός των, αὐτὴν τὴν φορὰν ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ αἵματος τῶν τέκνων των, τὰ ὁποῖα ὑπηρετοῦν εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις μας. Θ' ἀρχίσω ἀπὸ τὸν Στρατόν.

ΣΤΡΑΤΟΣ:

Ὅταν τὸν Μάϊον τοῦ 1941 ἐφθάσαμεν ἐδῶ εὕρομεν ὑπὸ ὀργάνωσιν τὴν «Δωδεκανησιακὴν Φάλαγγα» ἐξ ἐθελοντῶν καὶ ἐφέδρων τοῦ Αἰγυπτιώτου Ἑλληνισμοῦ. Ἡ δύναμίς της δὲν ὑπερέβαινε τὴν δύναμιν ἑνὸς τάγματος καὶ ἡ ὀργάνωσίς της ἦτο ἐμπιστευμένη εἰς εἰκοσάδα μόλις ἀξιωματικῶν.

Ἀπονέμω φόρον τιμῆς εἰς τοὺς πρώτους αὐτοὺς ἐθελοντὰς καὶ ἐφέδρους τοῦ ἐδῶ ἑλληνισμοῦ, οἱ ὁποῖοι ἔδωσαν πρῶτοι τὸ παράδειγμα τῆς προθύμου κατατάξεώς των εἰς τὸν ἑλληνικὸν στρατόν, ὅστις ἀμέσως τότε ἤρχισεν ὀργανούμενος ἀπὸ τὸ ἐπὶ τούτῳ συγκροτηθὲν ἀρχηγεῖον τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ Μέσης Ἀνατολῆς, πρὸς συνέχισιν τῆς πολεμικῆς προσπαθείας.

Μικρὸν κατὰ μικρὸν ἠνδροῦτο ὁ μικρὸς Στρατός μας. Πανταχόθεν τῆς Ἑλλάδος συνέρρεον ἐθελονταὶ πάσης ἡλικίας, ὁπλῖται, ὑπαξιωματικοὶ καὶ ἀξιωματικοί. Τοὺς εὐχαριστοῦμεν καὶ τοὺς συγχαίρομεν.

Ἀξιωματικοὶ κατ' εἰδικότητας ἐξεπαιδεύοντο ἐντατικῶς εἰς τὰ διάφορα ἐκπαιδευτικὰ κέντρα Ἑλληνικὰ καὶ συμμαχικά. Σήμερον τὸ σύνολον σχεδὸν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ Στρατοῦ ἄνω τῶν 2.500, ἔχει ὑποστῇ σύγχρονον στρατιωτικὴν μετεκπαίδευσιν, ἐπίσης δὲ ὁ προσήκων ἀριθμὸς ὁπλιτῶν ἔχει ἐκπαιδευθῇ εἰς εἰδικότητας (ἀσύρματοι, αὐτοκίνητα, τεθωρακισμένα κτλ.)

Οὕτω ὠργανώθησαν αἱ ταξιαρχίαι μας μὲ πλήρη μηχανοκίνητον ἐξοπλισμὸν πλὴν δ' αὐτῶν συνεκροτήθησαν καὶ λειτουργοῦν καὶ ἄλλα αὐτόνομα τάγματα, ἐπὶ πλέον

[32.6]

δὲ διακεκριμένην θέσιν ἔχουν ὁ Ἱερὸς Λόχος καὶ τὸ Σύνταγμα τεθωρακισμένων αὐτοκινήτων μὲ ἀπολύτως σύγχρονα μέσα.

Καὶ ὁ μικρὸς ἀλλὰ ἄρτιος καὶ γενναῖος στρατός μας ἦτο εἰς θέσιν ἀπὸ τὸν Αὔγουστον τοῦ 1942 νὰ συμμετάσχῃ διὰ τῆς Πρώτης Ταξιαρχίας εἰς τὴν ἱστορικὴν μάχην τοῦ Ἐλ Ἀλαμέϊν. Αὐτὴ μάλιστα εἶχε τὴν τιμὴν νὰ ἐκτελέσῃ τὸ πρῶτον ἐπιθετικὸν ἐγχείρημα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ τὴν 23ην Ὀκτωβρίου δύο ὥρας πρωτοῦ ἀρχίσῃ ἡ μάχη ἐφ' ὅλου τοῦ λοιποῦ μετώπου. Περὶ τὸ τέλος τοῦ Νοεμβρίου ἡ ταξιαρχία εἶχε προχωρήσῃ διὰ τοῦ Τομπρούκ μέχρι τοῦ Ἐλ Ἀγκέϊλα.

Ὁ Ἱερὸς Λόχος ἐξ ἄλλου συμμετέσχε τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων μέχρι Τριπολίτιδος καὶ Τύνιδος ὅπου τμήματα αὐτοῦ ἐχρησιμοποιήθησαν εἰς ἀποστολὰς εἰδικῆς φύσεως. Ἡ δρᾶσις τῶν Ἱερολοχιτῶν ἐσημειώθη βραδύτερον εἰς Κῶν, Λέρον καὶ Σάμον κατὰ τὴν μικρὰν διάρκειαν τῆς εἰς τὰς νήσους αὐτὰς ἀποβατικῆς ἐνεργείας τοῦ Συμμαχικοῦ στρατοῦ.

Ἀναφέρω μόνον τὰ κύρια σημεῖα τῆς δράσεως τοῦ Στρατοῦ, ἡ ὁποία πιστεύω ὁσονούπω νὰ συνεχισθῇ καὶ εἰς ἄλλους τομεῖς ἐπιχειρήσεων, αἱ ὁποῖαι θὰ γεμίσουν ὑπερηφάνειαν τοὺς Ἕλληνας. Καὶ θὰ μᾶς δοθῇ εὐκαιρία νὰ δράσωμεν ὡς ἐλευθερωταὶ καὶ νὰ δείξωμεν ὅτι ὁ Ἕλλην δὲν ἐκδικεῖται ποτέ, διότι αἱ παραδόσεις του καὶ ὁ πολιτισμός του ἐπιβάλλουν τὸ καθῆκον νὰ μὴ τυραννῇ ἄλλους λαούς.

Πρὶν νὰ τελειώσω τὴν περὶ στρατοῦ παράγραφον ἤθελα νὰ εἴπω διὰ τὴν ἀλησμόνητον ἐντύπωσιν ποὺ μοῦ ἀφῆκε τὸ ἀπέριττον ὅσον καὶ ἐπιβλητικὸν Νεκροταφεῖον τῶν ἐνδόξων νεκρῶν τοῦ Ἐλ Ἀλαμέϊν. Μέσα στὴν καρδιὰ τῆς ἐρήμου, ὅπου δὲν ὑπάρχει βλάστησις, οὔτε πετοῦν πουλιά, ἕνας τοιχογυρισμένος χῶρος τριάκοντα ἐπὶ δέκα μέτρων περικλείει τοὺς τάφους τῶν φονευθέντων. Ἀπὸ ἕνας σταυρὸς σὲ κάθε τάφον μὲ τὸ ὄνομα τοῦ ἐνδόξου νεκροῦ καὶ μὲ τὴν πολεμικήν του κάσκαν κρεμασμένην εἰς τὸν σταυρόν. Εἰς τὸ μέσον τοῦ χώρου αὐτοῦ ποὺ τὸν ἁγιάζουν τὰ ὀστᾶ τῶν Ἑλλήνων στέκει ἕνας μεγάλος μαρμάρινος Σταυρὸς ἐπάνω εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι χαραγμένο τὸ ἐπίγραμμα «ἀνδρῶν ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος».

Πιστεύω ὅτι τὰ λόγια τοῦ Περικλέους δὲν εὑρῆκαν ποτὲ καλυτέραν θέσιν παρὰ εἰς τὸν σταυρὸν τοῦ Νεκροταφείου αὐτοῦ τῆς ἀχανοῦς ἐρήμου, τὸ ὁποῖον θὰ ὑπενθυ-

[32.7]

μίζῃ εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεὰς ὅτι εἰς τὴν ἄκραν αὐτὴν τῆς Ἀφρικῆς ὅπου τὸ 1942 ἐδόθη μία ἀποφασιστικὴ διὰ τὸν πολιτισμὸν μαχη, μία δρὰξ Ἑλλήνων ἐπανέλαβε τὰ κατορθώματα ποὺ ἐδόξασαν τὸ Ἔθνος μας εἰς τοὺς κατὰ καιροὺς νικηφόρους πολέμους του καὶ εἰς τὰς ὑπερποντίους ἐκστρατείας του κατὰ βαρβάρων. Πλάϊ εἰς τοὺς ἐρημικοὺς τάφους τοῦ Ἀλαμέϊν ἡ Δόξα θὰ συντροφεύῃ τοὺς Γενναίους αὐτοὺς προμάχους τῆς ἐλευθερίας τῆς Πατρίδος καὶ ἡ μακρυνὴ σκέψις τῶν προσφιλῶν τους, οἱ ὁποῖοι τοὺς ἐλάτρευαν ἐν ζωῇ, θὰ φθάσῃ ἕως ἐκεῖ ὡς ζείδωρος αὔρα ἡ ὁποία θὰ δροσίζῃ τὰ ἀμάραντα ἄνθη τῆς στοργῆς καὶ τῆς ἀναμνήσεως, μὲ τὰ ὁποῖα εἶνε στολισμένοι οἱ ἀπέριττοι αὐτοὶ τάφοι ἀπὸ γονεῖς ἀδέλφια καὶ τέκνα.

ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ :

Αὕτη ἤρχισεν ἀπὸ πέντε μόλις ἀεροπλάνα τύπου Ἀβρὸ - Ἄνσον διαφυγόντα ἐξ Ἑλλάδος καὶ ὅμως ἐνάμισυ ἔτος βραδύτερον μέρος αὐτῆς ἦτο ἤδη ὀργανωμένον ὥστε νὰ δύναται νὰ συμμετάσχῃ τῆς μάχης τοῦ Ἀλαμέϊν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας εὑρέθη εἰς τὸ πλέον προκεχωρημένον ἀεροδρόμιον. Αἱ μοῖραι ἀποτελοῦνται σήμερον ἀπὸ ἀεροπλάνα Μπάλτιμορ, Χάρρικέϊν I καὶ II καὶ Σπίτφαϊρ. Ἡ δρᾶσις τῆς ἀεροπορίας μας, ἄνωθι ἐχθρικῶν ἐδαφῶν ἢ τῆς ἰδικῆς μας κατειλημμένης πατρίδος, ἀπέσπασε τὰ συγχαρητήρια τῶν ἁρμοδίων ἀγγλικῶν διοικήσεων. Ἡ ἀεροπορική μας δύναμις ἐχρησιμοποιήθη εἰς ἀποστολὰς πάσης φύσεως, εἰς συνοδείας νηοπομπῶν, εἰς ἀνθυποβρυχιακὰς ἐρεύνας, εἰς ἐπιθετικὰς ἀναγνωρίσεις καὶ εἰς βομβαρδισμούς. Τὰ καταδιωκτικὰ καὶ βομβαρδιστικά μας ἔχουν συμπληρώσῃ συνολικὰς ὥρας πτήσεως ὑπὲρ τὰς 23.500 Τὸ προσωπικὸν συμποσούμενον εἰς μερικὰς χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκπαιδεύεται εἰς εἰδικὰς σχολὰς τῆς Βρεττανικῆς καὶ Νοτιοαφρικανικῆς ἀεροπορίας εἰς Ροδεσίαν, Ν. Ἀφρικὴν καὶ Μέσην Ἀνατολήν. Αἱ σχολαὶ αὗται εἶναι εἰδικευμέναι εἰς παντὸς τύπου ἐκπαίδευσιν τόσον δι' ἐπιχειρήσεις ὅσον καὶ τεχνικὴν καὶ ὑπάρχουν σ' αὐτὲς ἑλληνικὰ τμήματα μὲ μόνιμον προσωπικόν. Συνεπῶς τό προσωπικὸν τῆς ἀεροπορίας μας ἔχει τὴν εὐκαιρίαν νὰ φθάσῃ εἰς τὴν τελειωτέραν ἐκπαίδευσιν καὶ οὕτω δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι συγκαταλέγεται μεταξὺ τῶν καλυτέρων τοῦ εἴδους του. Οὐδέποτε ἄλλοτε ἡ ἑλληνικὴ ἀεροπορία ἦτο μεγαλυτέρα εἰς ἀριθμὸν καὶ ἀρτιωτέρα εἰς κατάρτισιν ἐγγυουμένη

[32.8]

πρώτης τάξεως ἐξέλιξιν διὰ τὸ μέλλον. Ἡ ἀεροπορία ἔχει ἐπίσης τοὺς τιμημένους νεκρούς της, ἐκ τῶν ὁποίων τινὲς εὗρον τὸν θάνατον ὑπεράνω ἐχθρικῶν ἐδαφῶν.

ΝΑΥΤΙΚΟΝ:

Καὶ τώρα ἂς ὁμιλήσωμεν διὰ τὸν Στόλον μας. Ὅσα πλοῖα δὲν ἐβυθίσθησαν κατὰ τὴν εἰσβολὴν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐβυθίσθησαν τότε πολλὰ ἐν τῇ ἐκτελέσει πολεμικοῦ καθήκοντος ἀνὰ τὸ Αἰγαῖον καὶ τὸν Σαρωνικόν, ἅπαντα ἀνεξαιρέτως, καὶ πρῶτος ὁ ἔνδοξος παλαίμαχος «Ἀβέρωφ», κατέπλευσαν ἐντὸς τοῦ Μαΐου 1941 εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν. Καίτοι εἰς κατάστασιν ἐπισκευῆς καὶ ὑπὸ ἐπισκευὴν καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐκεῖνο δὲν διέκοψαν τὴν δρᾶσιν των ὅπου καὶ ἐὰν εὑρέθησαν, οὐδ' αὐτοῦ τοῦ «Ἀβέρωφ» ἐξαιρουμένου, ὅστις ἐχρησιμοποιήθη εἰς περιπολίας ἐναντίον ἐχθρικῶν πλοίων καταδρομῆς εἰς τὸν Ἰνδικὸν Ὠκεανόν. Ἔτσι μετὰ τὸν στόλον τοῦ Νεάρχου ἐπὶ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου ποὺ ἔδρασεν εἰς τὸν ἴδιον ὠκεανόν, τὸ ἱστορικὸν εὔδρομον, ἡ Ναυαρχὶς τῆς ναυμαχίας τῆς Ἕλλης, ἐτίμησε τὴν σημαίαν μας εἰς τὰ μακρυνὰ αὐτὰ νερά.

Τὸ ναυτικόν μας ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος χάρις εἰς τὰς δύο μεγάλας συμμάχους μας τὴν Μ. Βρεττανίαν καὶ τὰς Ἡν. Πολιτείας, ἰδίως εἰς τὴν πρώτην, ηὐξήθη κατὰ ἓξ ἀντιτορπιλλικά, τέσσαρας κορβέττες, ὀκτὼ ναρκαλιευτικά, δύο ὑποβρύχια, τέσσερα ἁρματαγωγὰ καὶ ἕξη ὑπηρετικὰ πλοῖα.

Κατὰ τὴν ἤδη τριετῆ περίπου περίοδον τῆς μακρὰν τῆς πατρίδος διηνεκοῦς δράσεώς του, ὁ Στόλος ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ πολλὰ κατορθώματα. Τὰ ὑποβρύχια ἐβύθισαν ἐν τῇ Α. Μεσογείῳ τρία ἐχθρικὰ πλοῖα ἐφοδιασμοῦ καὶ τέσσαρα ἱστιοφόρα συνολικῆς χωρητικότητος 13.000 τόννων. Ὑπέστησαν ὅμως καὶ σκληρᾶς ἀπωλείας, τοῦ «Γλαύκου» βυθισθέντος εἰς τὴν Μάλταν, τοῦ «Τρίτωνος» καθὼς καὶ τοῦ «Κατσώνη» βυθισθέντων εἰς τὸ Αἰγαῖον ὑπὸ Γερμανικῶν καταδιωκτικῶν.

Τὸ ἀντιτορπιλλικόν μας «Βασίλισσα Ὄλγα» ἐβύθισεν ἐν συνεργασίᾳ μετ' ἀγγλικοῦ ἀντιτορπιλλικοῦ, ἓν ἐχθρικὸν ὑποβρύχιον τὴν 15 Δεκεμβρίου 1942. Βραδύτερον τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1943 μίαν Ἰταλικὴν κορβέτταν. Τὴν 2 Ἰουνίου ἰδίου ἔτους ἐβύθισε δύο ἐχθρικὰ πλοῖα ἐφοδιασμοῦ καὶ τὰ πλοῖα τῆς συνοδείας των. Ἔλαβε μέρος εἰς τὸν

[32.9]

βομβαρδισμὸν τῆς Κατάνης, κατὰ δὲ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1943 ἐβύθισε ἐχθρικὴν νηοπομπὴν ἐν τῷ Αἰγαίῳ. Δύο ἡμέρας βραδύτερον τὸ ἔνδοξον πλοῖον ἐβυθίζετο παρ' ἐχθρικῶν ἀεροπλάνων ἐν τῷ ὅρμῳ τῆς Λέρου. Τὰ ἑλληνικὰ δίκαια ἐπὶ τῆς Δωδεκανήσου ἐβαπτίσθησαν τοιουτοτρόπως εἰς τὸ αἷμα διὰ τῆς θυσίας τοῦ γενναίου κυβερνήτου Μπλέσσα καὶ πεντηκοντάδος ἐκ τῶν ἀνδρῶν τοῦ πληρώματος τοῦ θρυλλικοῦ ἀντιτορπιλλικοῦ. Τιμῶμεν τὴν μνήμην τῶν ἀξίων τούτων τῆς Πατρίδος τέκνων τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι τὰ μόνα ποὺ τὸ Ναυτικὸν ἔχει προσφέρῃ εἰς τὸν ἐθνικὸν βωμὸν κατὰ τὴν πολυσχιδῆ δρᾶσιν του. Αἱ θυσίαι του εἰς ἄνδρας εἶναι μεγάλαι.

Τὰ πλοῖα τοῦ Στόλου μας ἐκτὸς τῆς μονίμου αὐτῶν χρησιμοποιήσεως εἰς καθήκοντα συνοδείας νηοπομπῶν καὶ ναρκαλιείας, ἔλαβον μέρος ἐνεργὸν εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις ἀποκλεισμοῦ τῶν παραλίων τῆς Τύνιδος (κατὰ Μάϊον—Ἰούνιον 1943) εἰς τὴν μεγάλην ἀποβατικὴν ἐπιχείρησιν τῆς Σικελίας (Ἰούλιον—Αὔγουστον) καὶ εἰς τὰς ἐκτάκτως σκληρὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ Αἰγαίου (Σεπτέμβριον—Νοέμβριον 1943).

Τὸ ὄνομα τοῦ «Καναρῆ» ἐμνημονεύθη διὰ τὴν δρᾶσιν του κατὰ τὴν κατάληψιν τῆς Αὐγούστας, τοῦ «Ἀδρία» διὰ τὴν βύθισιν ἑνὸς ὑποβρυχίου καὶ τὴν ἀπόκρουσιν ἐχθρικῶν τορπιλλακάτων τὴν νύκτα τῆς 21-22 Ἰουνίου ἔξω τῆς Αὐγούστας, τῆς «Πίνδου» διότι τὴν 28 Αὐγούστου ἐβύθισεν ἐν συνεργασίᾳ μετ' ἀγγλικοῦ ἀντιτορπιλλικοῦ ἓν Γερμανικὸν ὑποβρύχιον καὶ τοῦ «Μιαούλη» διότι εἰς δύο τολμηρὰς ἐν τῷ Αἰγαίῳ διαδρομὰς ἐβύθισε δύο πλοῖα ἐφοδιασμοῦ τοῦ ἐχθροῦ. Τέλος τὸ ἀντιτορπιλλικὸν «Ἀδρίας» ἐν περιπολίᾳ εἰς τὰ νερὰ τῆς Δωδεκανήσου προσέκρουσεν εἰς νάρκην τὴν νύκτα τῆς 22 Ὀκτωβρίου καὶ ἡ πρώρα του ὁλόκληρος ἀπεκόπη, ὅμως ὁ Κυβερνήτης του κατώρθωσε νὰ σώσῃ τὸ πλοῖον καὶ μετὰ πρόχειρον ἐπισκευήν, τὸ ὡδήγησε διὰ τῶν ἰδίων μέσων τὴν 6ην Δεκεμβρίου εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὅπου ἐγένετο δεκτὸς μὲ ἐξαιρετικὰς τιμὰς ὑπὸ τοῦ Βρεττανικοῦ καὶ Ἑλληνικοῦ Ναυαρχείου.

Ἡ σύντομος αὐτὴ ἀνασκόπησις τῆς δράσεως τῶν Ἐθνικῶν μας δυνάμεων, εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ σᾶς κάμῃ νὰ αἰσθανθῆτε ἱκανοποίησιν καὶ ὑπερηφάνειαν. Θὰ κρίνετε τοιουτοτρόπως κατ' ἀξίαν ὡρισμένας μικρο-ἀνωμαλίας των, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔλειψαν ποτὲ εἰς τὸν κόσμον σὲ κάθε δημιουργίαν ἢ ἀπὸ κάθε ὀργανισμὸν ἀναπτυσσόμενον. Ἐκεῖνο ποὺ ἐνδιαφέρει εἰς τοιαύτας περιστάσεις εἶναι ἐκεῖνο

[32-10]

ποὺ μένει, καὶ ἐκεῖνο ποὺ μᾶς μένει εἶναι ὅτι ὑπάρχει μιὰ ὀργανωμένη καὶ ἐμπειροπόλεμος ἀκεραία δύναμις, ἡ ὁποία ἐργάζεται, μάχεται καὶ τιμᾶ τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ :

Σχετικὴ μὲ τὴν προσπάθειαν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν συνεργατῶν της νὰ ὀργανώσῃ τὰς ἐθνικὰς δυνάμεις εἶναι καὶ ἡ δαπάνη ἡ γενομένη πρὸς τοῦτο. Ὀφείλω νὰ σημειώσω ἐν ἀρχῇ ὅτι ὁ ὁπλισμός, ὁ ἱματισμός, ἡ διατροφὴ καὶ ἡ συντήρησις τῶν δυνάμεών μας αὐτῶν χορηγεῖται ἀπὸ τὴν Βρεττανικὴν Κυβέρνησιν σύμφωνα πρὸς τὴν συμφωνίαν ποὺ ὑπεγράψαμεν τὸν Μάρτιον τοῦ 1942. Αἱ λοιπαὶ δαπάναι, ἀποδοχῶν κτλ. βαρύνουν τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν. Θὰ δώσω τὰ συνολικὰ ποσὰ τῶν ὅσων ἐδαπανήσαμεν κατὰ τὴν τριετῆ περίοδον 1941—44 χωρὶς νὰ διακρίνω κατ' ἰδίαν τὰ ὅπλα διὰ τὰ ὁποῖα διετέθησαν καὶ πράττω τοῦτο ὄχι μόνον χάριν συντομίας :

Λοιπὸν διὰ τὸν Στόλον, Ἀεροπορίαν καὶ Στρατὸν ἐδαπανήσαμεν ἐξ ἰδίων Λίρας ἐν συνόλῳ ἑπτὰ ἑκατομμύρια ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ὀκτὼ χιλιάδας (7.188.000). Κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον ἐδαπανήσαμεν διὰ τοὺς πρόσφυγας 218 χιλ. λίρας, πλὴν τῶν ὑποχρεώσεων τὰς ὁποίας ἀνελάβαμεν καὶ ὀφείλομεν διὰ τὸν ἐπισιτισμὸν τῆς χώρας λίρας 1.145.000.

Προκειμένου περὶ δημοσίων δαπανῶν θὰ ἤθελα νὰ προσθέσω κατὰ τὸ σημεῖον αὐτό, ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τῶν δαπανῶν ἔτους 1943—44 ἀνέρχεται εἰς Λίρας 5.761.000. Ἐκ τούτων τὰ 86 % εἶναι πολεμικαὶ δαπάναι ἐπισιτισμοῦ, ἐφεδρικῶν ἐπιδομάτων περιθάλψεως προσφύγων, ἐπιτάκτων πλοίων κτλ. Τὰ ἔσοδα μὲ τὰ ὁποῖα τὸ δημόσιον ἀντίκρυσε μέχρι τοῦδε πάσας τὰς δαπάνας τῆς τριετίας χωρὶς νὰ καταφύγῃ εἰς δάνεια οὔτε ἐσωτερικὰ (ἀπὸ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος) οὔτε ἐξωτερικά, ἐστηρίχθησαν πρὸ παντὸς εἰς τὴν φορολογίαν καὶ τὴν ἐν γένει συνεισφορὰν τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας. Τὰ ἐμπορικά μας πλοῖα, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν πράγματι τὴν τετάρτην πολεμικήν μας δύναμιν, κοντὰ εἰς τὰς ἀνθρωπίνους καὶ ὑλικὰς θυσίας ποὺ προσέφεραν εἰς τὸν πόλεμον, μπορεῖ κανεὶς νὰ εἰπῇ ὅτι ἐχρηματοδότησαν κατὰ τὸ πλεῖστον τὸν ἀγῶνα. Ἐπὶ διαθεσίμων τοῦ ἔτους Λιρῶν 5.351.000 τὰ 3.296.000 προέρχονται ἀπὸ τὴν Ναυτιλίαν καὶ τὸ ὑπόλοιπον ἐξ ἐσόδων δημοσίου περασμένων ἐτῶν.

[32.11]

Αἱ δαπάναι μας βεβαίως θὰ ἦσαν ἀπείρως μεγαλύτεραι ἐὰν ἡ Μεγάλη Βρεττανία δὲν εἶχε ἀναλάβῃ τὸ σπουδαιότερον μέρος τῶν δαπανῶν τῶν ἐθνικῶν μας δυνάμεων καὶ ἐὰν ἄλλοι σύμμαχοι δὲν μᾶς ἐβοηθοῦσαν διὰ τοὺς πρόσφυγας καὶ διὰ τὸν ἐπισιτισμόν. Ὁ Καναδᾶς προσέφερε δωρεὰν τὸν σῖτον ὅστις ἀπὸ τὰ μέσα 1942 στέλλεται εἰς τὴν Ἑλλάδα, αἱ δὲ Ἡν. Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς μᾶς ἐχορήγησαν βάσει τοῦ ἐνοικιοδανεισμοῦ τὰ λοιπὰ τρόφιμα ποὺ στέλλονται εἰς τὴν χώραν μας. Ἡ εὐγνωμοσύνη μας πρέπει να παραμείνῃ ἀκεραία πρὸς τὰ Κράτη αὐτὰ διὰ τὴν ἐκδηλωθεῖσαν οὕτω ἐμπράκτως γενναιόφρονα ἀλληλεγγύην των εἰς τὰ δεινὰ τῆς Πατρίδος. Τελευταίως προσετέθη ἡ Ἀργεντινὴ διὰ τῆς δωρεᾶς 50.000 τόννων σίτου μὲ τὴν δήλωσιν ὅτι βραδύτερον θὰ διπλασιάσῃ τὸ ποσὸν καὶ ἡ Σουηδία διὰ τῆς δωρεᾶς δύο χιλιάδων τόννων παστῶν ἰχθύων καὶ διακοσίων τόννων γάλακτος εἰς κόνιν. Καὶ πρὸς αὐτὰς αἱ εὐχαριστίαι μας εἶναι θερμαί.

Δὲν πρέπει νὰ παραλείψω τὴν ἐνίσχυσιν ἡ ὁποία μᾶς ἐδόθη ἀπὸ τὸ Γκρὴκ Οὐὸρ Ρηλὴφ διὰ τὸν ἐπισιτισμὸν καὶ διὰ τοὺς πρόσφυγας. Ἐκ συνεισφορῶν τῶν ὁμογενῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἐκ συνδρομῶν εἰδικῶν ταμείων ἀλληλεγγύης τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως ἐπλήρωσε μέχρι τοῦδε μέγα μέρος τῶν δαπανῶν τῶν ἐκ Τουρκίας σταλέντων τροφίμων καὶ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1943 ἀνέλαβε τὰς προσφυγικὰς διαπάνας. Οὔτε εἶναι μικρὰ ἡ συνεισφορὰ τοῦ Αἰγυπτιώτου Ἑλληνισμοῦ ὅστις μέχρι τοῦδε σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου ἔφερε τὸ βάρος τῶν ἐπιδομάτων τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐξ Αἰγύπτου ἐφέδρων ἀνελθοῦσα ἐντὸς τῆς τριετίας περίπου εἰς 300 χιλ. λίρας. Καὶ ἄλλαι Ἑλληνικαὶ Κοινότητες τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἰδίως τῆς Ἀφρικῆς, ἀνέλαβαν τὴν περίθαλψιν προσφύγων καὶ τὰ ἐπιδόματα οἰκογενειῶν ἐφέδρων. Αἱ εἰσφοραὶ αὐταὶ ἠλάττωσαν τὰς Κρατικὰς δαπάνας, ὡς πρὸς τὰς ἀνάγκας αὐτάς.

Πλὴν τῆς συγκροτήσεως τῶν ἐνόπλων Δυνάμεων τὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα ἰδιαιτέρως μᾶς ἀπησχόλησαν κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν εἶναι καὶ τὰ ἑξῆς: α) τοῦ ἐπισιτισμοῦ, β) τῶν προσφύγων, γ) τῆς οἰκονομικῆς μεταπολεμικῆς ἀναδιοργανώσεως, δ) τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας.

ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΣ:

Διὰ τὸν ἐπισιτισμὸν τῆς χώρας ἀπησχολήθημεν ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου 1941, διότι φεύγοντες ἐκ Κρήτης εἴχαμε

[32.12]

πλήρη τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἀφήναμε πίσω μας πλὴν τῶν ἄλλων συμφορῶν τῆς ἐχθρικῆς κατοχῆς καὶ τὴν πεῖναν, ἐλλείψει ἀποθεμάτων εἰς μίαν χώραν κατ' ἐξοχὴν εἰσαγωγικὴν τῶν εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης.

Οἱ κανόνες τοῦ Συμμαχικοῦ ἀποκλεισμοῦ ὑπῆρξαν κατ' ἀρχὰς ἀλύγιστοι ἀλλὰ προκειμένου περὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ αὐστηρότεροι κανόνες κάμπτονται. Ἡ ἐκτίμησις διὰ τὸν ἀγῶνα της καὶ τὴν ἀντοχήν της εἶναι ἀπεριόριστος καὶ μὲ τὸ κλειδὶ αὐτὸ ἠνοίχθη ἡ πόρτα διὰ τῆς ὁποίας ἐπέρασαν αἱ ἐκ Τουρκίας σταλεῖσαι πρῶται βοήθειαι. Ὀλίγαι μέν, μεγάλης ὅμως χρησιμότητος.

Τὸ 1942 μετὰ τὸ ταξείδιον τοῦ Βασιλέως καὶ ἡμῶν εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας καὶ εἰς τὸν Καναδᾶν, ὠργανώθη πλέον ἐκεῖθεν σημαντικωτέρα βοήθεια διὰ τῆς ἀποστολῆς μηνιαίως 15.000 τόννων σίτου καὶ 3.000 τόννων ὀσπρίων. Τελευταῖα ἀνηγγέλθη ὅτι ὁ ἀποστελλόμενος σῖτος αὐξάνεται εἰς 24 000 τόννους μηνιαίως τὰ δὲ ἄλλα τρόφιμα εἰς ἓξη χιλιάδας πεντακοσίους τόννους ἐπίσης μηνιαίως κατὰ τὴν περίοδον τοῦ χειμῶνος. Πρὸς τοῦτο τὰ μισθωμένα Σουηδικὰ πλοῖα ηὐξήθησαν ἀπὸ 8 εἰς 12 τὰ δὲ τρόφιμα ἀποτελοῦνται ἀπὸ μεγαλειτέραν ποικιλίαν ἐν οἷς ὄρυζα καὶ πρωτεΐνες ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖαι διὰ τοὺς τόσον ἐξασθενήσαντας ὀργανισμούς.

Ὁ κάτωθι πίναξ συγκεφαλαιώνει τὰς μηνιαίας ἀποστολὰς διὰ τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὴν 15 Φεβρουαρίου 1944 πρὶν ἀπὸ τὰς ἀνωτέρω ἀναφερθείσας βελτιώσεις εἰς ποσότητας :

Σῖτος τόν. 15000, ὄσπρια τόν. 2700, προϊόντα ἰχθυοτροφίας τόν. 1000, γάλα τόν. 600, σοῦπες εἰς κόνιν τόν. 1300, σταγέτα μὲ πολλὴ πρωτεΐνη τόν. 300, μίγμα βρασμένων λαχανικῶν τόν. 300 Πλὴν τοῦ σίτου, ὅστις δ ατίθεται ἀπὸ τὸν Καναδᾶν, τὰ λοιπὰ εἴδη προέρχονται κυρίως ἀπὸ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας δυνάμει τοῦ ἐνοικιοδανεισμοῦ. Ἐπὶ πλέον τούτων 2000 τόννοι ὀρύζης θὰ φορτωθοῦν προσεχῶς, καθὼς καὶ οἱ 2000 τόννοι παστῶν ἰχθύων δωρηθέντες ἀπὸ τὴν Σουηδίαν.

Τὸ πρόγραμμα τῆς περιθάλψεως δὲν περιορίζεται εἰς τρόφιμα. Μεγάλαι ποσότητες ὑγειονομικοῦ ὑλικοῦ παντὸς εἴδους ἐστάλησαν εἰς Ἑλλάδα ἐξ Η. Π. Α. καὶ ἐκ Καναδᾶ, ἰδίως δὲ πολλὰ ἑκατομμύρια δισκίων ἀνθελονρσιακῶν φαρμάκων καὶ βιταμινῶν.

Ἀφ' ὅτου τὸ σχέδιον περιθάλψεως ἐκ Καναδᾶ ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ἐφορτώθησαν ἐπὶ Σουηδικῶν πλοίων καὶ

[32.13]

ἐστάλησαν εἰς Ἑλλάδα περίπου τόν. 260 χιλ. σίτου, 32000 τόν. ὀσπρίων, 4600 τόν. σούπας ,6150 τόν. συμπεπυκνωμένου γάλακτος καὶ μεγάλαι ποσότητες ὑγειονομικοῦ ὑλικοῦ.

Ἀπεφασίσθη ἐπίσης νὰ ἀποσταλοῦν 300 000 ζεύγη ὑποδημάτων καὶ 300.000 ἐνδυμασίαι. Ἐκ τούτων τὸ ἥμισυ θὰ χορηγήσῃ ὁ ἐνοικιοδανεισμὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τὸ δὲ ὑπόλοιπον διαφοροι ὀργανώσεις τοῦ Καναδᾶ καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Μέρος τούτων θὰ σταλῇ τὸ ταχύτερον εἰς Ἑλλάδα.

Ἡ δρᾶσις τοῦ Διεθνοῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, τοῦ Σουηδικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς Ἡμισελήνου, προκειμένου περὶ τῶν ἐκ Τουρκίας ἀποστολῶν, εἰς τὴν μεταφορὰν καὶ διανομὴν τῶν τροφίμων τούτων εἰς τὴν Ἑλλάδα, μᾶς ὑποχρεώνει βαθύτατα καὶ εὐχαριστοῦμεν τοὺς ὀργανισμοὺς αὐτοὺς ποὺ διὰ τῆς ἐργασίας των ἀναδεικνύουν τὴν ἀξίαν τὴν ὁποίαν ἡ ὀργάνωσις τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἔχει διὰ τὴν πάσχουσαν ἀνθρωπότητα.

ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ :

Ὁ ἀριθμὸς τῶν προσφύγων ἀνῆλθεν ἀπὸ τοῦ 1941 μέχρι τοὺ τέλους τοῦ παρελθόντος ἔτους εἰς εἴκοσι καὶ μίαν χιλιάδες. Εἶναι κατανεμημένοι εἰς 8 κέντρα 1) τῆς Κύπρου, 2) τῶν Ἱεροσολύμων, 3) τῆς Γάζας, 4) τῆς Βηρυττοῦ. 5) Πηγῶν Μωϋσέως, 6) τῆς Ἀβησσυνίας, 7) τοῦ Βελγικοῦ Κογκὸ καὶ 8) τῆς Κένυας. Παρὰ τὰς ἀρχικὰς δυσχερείας τῆς ἐγκαταστάσεως καὶ δὴ ἐν τῷ μέσῳ ἐνίοτε πολεμικῶν στρατιωτικῶν κινήσεων, κατωρθώθη νὰ γίνῃ αὕτη κατὰ τὸν καλλίτερον δυνατὸν τρόπον τῇ βοηθείᾳ τῶν ἀγγλικῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν τῆς ΜΕΡΡΑ, τῶν Βελγικῶν Ἀρχῶν τοῦ Κογκό, τῶν Ἀμερικανικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Γκρὴκ Οὐὸρ Ρηλήφ. Πρὸς πάντας τοὺς ὀργανισμοὺς αὐτοὺς καὶ τοὺς προϊσταμένους αὐτῶν ἡ ὑποχρέωσίς μας εἶναι μεγίστη καθὼς καὶ πρὸς τὸν Ἀμερικανικὸν καὶ Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν οἱ ὁποῖοι σημαντικῶς συνετέλεσαν εἰς τὴν προσφυγικὴν ἐγκατάστασιν.

Εἰς τοὺς πλείστους τῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν ἱδρύθησαν κοινότητες, ἐκκλησίαι, σχολεῖα δημοτικῆς καὶ Μέσης ἐκπαιδεύσεως, ἰατρεῖα, νοσοκομεῖα. Ἐπίσης λειτουργοῦν εἰς τοὺς συνοικισμούς, σχολαὶ νοσοκόμων καὶ εἰδικὰ συνεργεῖα τεχνιτῶν δι' ἄνδρας καὶ γυναῖκας ὅπου ἐκπαιδεύονται καὶ ἐργάζονται τὸ μέγιστον μέρος τῶν προσφύγων.

[32.14]

ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ:

Ζωτικώτατον τὸ ζήτημα τῆς οἰκονομικῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς χώρας μετὰ τὸν πόλεμον. Δὲν ὑπάρχουν πλήρεις λεπτομέρειαι τοῦ μεγέθους τῆς καταστροφῆς, ἡ ὁποία ἄλλως τε συνεχίζεται ἀπὸ τὸν βάρβαρον κατακτητήν. Γνωρίζομεν ὅμως ὅτι δύο δεκάδες τοὐλάχιστον τῶν πόλεών μας ἔχουν ἐρειπωθῆ πολλαὶ δ' ἑκατοντάδες χωρίων ἔχουν ἐξαφανισθῆ ἐξ ὁλοκλήρου, ἑκατοντάδες χιλιάδων χωρικοὶ ἔμειναν ἄστεγοι εἰς τὰ βουνά, τὰ μηχανικὰ μέσα καὶ τὰ ζῶα τῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς ἔχουν ἐλαττωθῆ καὶ αὐτὰ ποὺ μένουν ἔχουν φθαρῆ, τὰ μέσα τῆς θαλασσίας καὶ κατὰ ξηρὰν συγκοινωνίας πάσης φύσεως εἶναι κατεστραμμένα ἢ ἐξηρθρωμένα. Ἡ ὑγεία τῶν κατοίκων ἔχει ὑποστῆ ἐπικίνδυνον κλονισμόν. Ἡ ἐλονοσία καὶ ἡ φυματίωσις θερίζουν κυριολεκτικῶς τὸν πληθυσμόν.

Ἡ κατάστασις αὐτὴ μᾶς ἀπησχόλησεν ἐξ ἀρχῆς καθὼς καὶ πάντας τοὺς Συμμάχους διότι τ' αὐτὰ περίπου δεινὰ ἐπεσωρεύθησαν εἰς ὅλας τὰς συμμάχους κατειλημμένας ἐν Εὐρώπῃ Χώρας.

Σχετικῶς ἀπησχολήθη ἡ κατὰ Σεπτέμβριον 1941 Διασυμμαχικὴ Διάσκεψις τοῦ Λονδίνου, κατὰ ἀπόφασιν τῆς ὁποίας ἱδρύθη ἡ Ἐπιτροπὴ Λὴθ Ρὸς πολλὰ συνεισενεγκοῦσα εἰς τὴν μελέτην τοῦ ζητήματος. Τὸν Νοέμβριον τοῦ 1942 ὁ Πρόεδρος Ροῦσβελτ ἐσχημάτισε τὴν Κρατικὴν ὑπηρεσίαν Ἐξωτερικῆς Ἀρωγῆς καὶ Ἀποκαταστάσεως, τῇ πρωτοβουλίᾳ δὲ τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως, συνῆλθε τὸν Μάϊον 1943 ἐν Χὸτ Σπρίγκς ἡ Διάσκεψις τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν Τροφῆς καὶ Γεωργίας. Κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1943 ὑπεγράφη εἰς τὸν Λευκὸν Οἶκον τῆς Οὐασιγκτῶνος μεταξὺ 44 Κρατῶν ἐμπολέμων, συνεργαζομένων καὶ οὐδετέρων, τὸ καταστατικὸν τοῦ ὀργανισμοῦ «Διοικήσεως Ἀρωγῆς καὶ Ἀποκαταστάσεως τῶν Ἡν. Ἐθνῶν» γνωστοῦ τώρα ὑπὸ τὸ περιληπτικὸν ὄνομα Οὔνρρα. Ἐπηκολούθησεν ἡ Διάσκεψις τοῦ Ἀτλάντικ Σίτυ μεταξὺ ὅλων τῶν ἱδρυτικῶν Κρατῶν τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἀντεπροσωπεύθημεν ἀπὸ τὸν κ. Βαρβαρέσον, εἰς τὸν ὁποῖον πιστεύω θὰ δοθῇ προσεχῶς εὐκαιρία νὰ ὁμιλήσῃ λεπτομερέστερον περὶ ὅλων αὐτῶν.

Ἡ ἐργασία ἡ ὁποία ἔχει γίνῃ διὰ τὴν μεταπολεμικὴν διατροφὴν καὶ γενικῶς διὰ τὴν ἀρωγὴν καὶ ἀνασυγκρότησιν τῶν ἀπελευθερουμένων χωρῶν εἶναι πραγματικῶς εὐρυτάτη καὶ σπουδαιοτάτη καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπε-

[32.15]

κταθῶμεν σήμερον εἰς λεπτομερείας, καίτοι θὰ ἦσαν ἐνδιαφέρουσαι, διότι ὁ χρόνος δὲν ἐπαρκεῖ.

Θὰ περιορισθῶ μόνον εἰς τὰ ἑξῆς ὀλίγα:

Ἡ ἀρωγὴ τῶν ἀναλαμβανομένων μερῶν διεκρίθη εἰς δύο περιόδους καὶ αἱ ἐκτιμήσεις τῶν ἀναγκῶν ὑπελογίσθησαν ἀναλόγως. Ἡ πρώτη περίοδος εἶναι ἡ στρατιωτικὴ καθ' ἣν ἡ ἀρωγὴ ἐκρίθη ὡς ἐπειγούσης φύσεως. Διὰ τὴν περίοδον αὐτὴν ὠργανώθη ἤδη παρὰ τῷ ἐνταῦθα Γεν. Στρατηγείῳ τοῦ Βρεττανικοῦ Στρατοῦ πλήρης ὑπηρεσία, εἰς ἣν καὶ ἡμεῖς συμπράττομεν, ἡ ὁποία θὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν προμήθειαν καὶ διανομὴν τῆς πρώτης καὶ ἐπειγούσης βοηθείας εἰς τρόφιμα, ἱματισμὸν κτλ. εἰς τὸν Ἑλληνικὸν πληθυσμόν. Ἡ δευτέρα εἶναι ἡ πολιτικὴ περίοδος ἀρωγῆς περισσότερον ὀργανωμένης, ἡ ὁποία θ' ἀρχίσῃ ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποὺ θὰ ἐγκατασταθοῦν εἰς τὰς ἀνακαταληφθείσας χώρας αἱ νόμιμοι Ἐθνικαὶ Κυβερνήσεις. Διὰ τὴν περίοδον αὐτὴν ὡρίσθη διάρκεια τριῶν ἐξαμήνων.

Αἱ προμήθειαι σπόρων διὰ τὴν γεωργίαν καὶ φαρμάκων διὰ τοὺς ἀσθενεῖς ἀπεφασίσθη νὰ τύχουν ἀπολύτου προτεραιότητος. Ἡ ὀργάνωσις τῆς ἰατρικῆς βοηθείας εἰς τὰ ἀπελευθερούμενα ἐδάφη ἐκρίθη ὡς ἀνάγκη ἀπὸ τὰς μᾶλλον ἐπειγούσας. Αἱ ἁρμόδιαι ὑπηρεσίαι τῆς «Οὔνρρα» ἔχουν ἤδη πλήρεις ὑπολογισμοὺς τῶν ἀναγκῶν τῆς χώρας μας εἰς τρόφιμα, καύσιμον ὕλην, ὡς ἐπίσης καὶ δι' ὅ,τι ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἐκ νέου ἐγκατάστασιν τῆς γεωργίας καὶ τῆς βιομηχανίας μας.

Ἐξ ἄλλου τὸ Γκρὴκ Οὐὸρ Ρηλὴφ τῆς Νέας Ὑόρκης συνεργαζόμενον μὲ δέκα ἓξ φιλανθρωπικὰ καὶ τεχνικὰ σωματεῖα τῆς Ἀμερικῆς κατήρτισε πρόγραμμα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὁποίου προϋπελογίσθη δαπάνη διὰ τὸ πρῶτον ἔτος εἴκοσι ἑπτὰ ἑκατομμύρια δολλαρίων. Τὸ πρόγραμμά των εἶναι εὐρύτατον, ἐλπίζουν δὲ νὰ συντελέσουν εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ὑγείας τοῦ λαοῦ, νὰ τὸν βοηθήσουν νὰ εὕρῃ ἐργασίαν, νὰ ἐνισχύσουν τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὸν Κλῆρον καὶ νὰ ὑποστηρίξουν τοὺς νέους νὰ δημιουργήσουν εἰς ἑαυτοὺς μίαν θέσιν εἰς τὸν νέον αὐριανὸν κόσμον, ἡ ὁποία θὰ τοὺς ἐξασφαλίσῃ «ζωὴν ἀξιοπρεπῆ». Σπουδαία συμβολὴ εἰς τὴν μελέτην καὶ ὀργάνωσιν τῆς μεταπολεμικῆς βοηθείας τῆς Ἑλλάδος εἶναι καὶ ἡ ἐργασία τῆς κατὰ Ἰούνιον 1942, τῇ πρωτοβουλίᾳ ἡμῶν ἱδρυθείσης ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ «Ἐπιτροπῆς Συντονισμοῦ Ἀμερικανικῶν Ἱδρυμάτων ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν Ἑλλάδα» ἡ ὁποία ἔχει ἐκδώσῃ ἤδη 14 λίαν ἐνδιαφέρουσας μελέτας διὰ

[32.16]

τὰ οἰκονομικά μας ζητήματα. Σχετικῶς μὲ τὴν παροχὴν τῆς μεταπολεμικῆς ἀρωγῆς θὰ ἤθελα, πρὶν κλείσω τὸ κεφάλαιον αὐτὸ νὰ ὑπενθυμίσω τὴν φιλικὴν σύστασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Μεγάλης Βρεττανίας κ. Ἦντεν ὅστις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀκόμη εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων εἶπε τ' ἀκόλουθα «ἄνευ τῆς ἑνότητος αὐτῆς (τῶν Ἑλλήνων) τὸ ἔργον τῆς διανομῆς τῶν εἰδῶν τῆς ἀρωγῆς θέλει παρακωλυθῇ καὶ τὰ δεινὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ κατ' ἀνάγκην θὰ παραταθοῦν».

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΝΑΥΤΙΛΙΑ :

Τὴν Κυβέρνησιν ἀπησχόλησε καὶ ἀπασχολεῖ ἐπίσης ἡ Ἐμπορικὴ Ναυτιλία ἀπὸ ἀπόψεως ναυτεργατικῆς καὶ ἀπὸ ἀπόψεως τῆς ἀνανεώσεως τοῦ ἐμπορικοῦ μας Στόλου. Τὸ μέγιστον μέρος τῶν ἐμπορικῶν πλοίων μας ἐβυθίσθη κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ συμμαχικοῦ ἀγῶνος, εἰς ὅλας τὰς θαλάσσας τοῦ κόσμου. Ἑκατοντάδες ναυτεργατῶν εὗρον τὸν θάνατον καὶ ὑπερχίλιοι κατέστησαν λόγῳ ἀσθενειῶν ἀνίκανοι κατὰ τὴν μάχην αὐτὴν τῶν μεταφορῶν, ποὺ εἶναι τόσον ἀναγκαία διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἀγῶνος. Ἡ τάξις τῶν ναυτεργατῶν ἀπέκτησε οὕτω τίτλους τιμῆς διὰ τὰς θυσίας αὐτάς. Ἡ προσοχή μας καὶ ἡ συμπάθειά μας ἐστράφησαν πρὸς αὐτούς. Κατὰ τὴν ρύθμισιν τῶν σχέσεων μεταξὺ ἐφοπλιστῶν καὶ ναυτεργατῶν ἠκολουθήσαμεν τὴν σταθερὰν καὶ συγκεκριμένην γραμμὴν τῆς ἐργατικῆς πολιτικῆς ἡ ὁποία ἐχαράχθη παρ' ἡμῶν τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1942. Ἡ πολιτικὴ αὕτη βασίζεται ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τῆς Σωματειακῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς γνησίας ἐκπροσωπήσεως τῆς ἐργατικῆς τάξεως.

Ἡ ὑπογραφεῖσα ἐν Λονδίνῳ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον Συλλογικὴ σύμβασις μεταξὺ τῶν ὀργανώσεων τῶν ἐφοπλιστῶν καὶ τῶν ναυτεργατῶν σημειώνει οὐσιώδη βελτίωσιν τῶν ἐργατικῶν συνθηκῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας καὶ εἶναι ἡ πρώτη ἡ ὁποία ἔθεσε στερεὰς βάσεις ἑνὸς συγχρονισμένου Ἑλληνικοῦ ναυτεργατικοῦ Κώδικος.

Ἐξ ἄλλου ἡ Κυβέρνησις ἀνέλαβε τὴν εὐθύνην τῆς ἀγορᾶς καὶ διοικήσεως ὀκτὼ ἐμπορικῶν σκαφῶν τὰ ὁποῖα μᾶς ἐπώλησε ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις εἰς ἀντικατάστασιν ἰσαρίθμων ἐκ τῶν ἀπολεσθέντων καθὼς καὶ δύο πλοίων τύπου Λίμπερτυ τὰ ὁποῖα μᾶς παρεχώρησε διὰ τὸν αὐτὸν

[32.17]

σκοπὸν ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ἤτοι ἐν συνόλῳ δέκα, χωρητικότητος 100 χιλιάδων τόννων. Τὸ πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως εἶναι ὅτι ὁ Ἐμπορικός μας Στόλος ἔπρεπε ν' ἀνανεοῦται διὰ τῶν ἐκχωρουμένων ἡμῖν ὑπὸ τῶν Συμμάχων πλοίων. Ἐφ' ὅσον οἱ ἐφοπλισταὶ εἰς τοὺς ὁποίους ἐπροτείναμεν τὰ πλοῖα αὐτά, ἐνόμισαν ὅτι δὲν εἶχον συμφέρον νὰ τ' ἀγοράσουν ἐθεωρήσαμεν καθῆκον μας νὰ ἀναλάβωμεν τὴν εὐθύνην τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀνανεώσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Στόλου διὰ τῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Κράτους ἀγορᾶς τῶν πλοίων αὐτῶν, τὰ ὁποῖα θὰ εἶναι πάντοτε εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἐφοπλιστικοῦ κόσμου ἐὰν τὰ θελήσουν.

ΕΘΝΙΚΑΙ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ:

Ἀλλ' ὑπεράνω πάσης ἄλλης προσπαθείας, ὡς ἤδη τὸ εἴπαμεν προηγουμένως, ἐθέσαμεν τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Πατρίδος διὰ τῆς συνεχίσεως τοῦ Ἀγῶνος. Αὕτη καλεῖ ὅλους μας ἀπὸ τὸν πρῶτον μέχρι τοῦ τελευταίου εἰς τὸ καθῆκον ἕως ὅτου ὁ ἱερὸς αὐτὸς σκοπὸς πραγματοποιηθῇ καὶ πρὸ τοῦ σκοποῦ τούτου κάθε ἄλλη σκέψις πρέπει νὰ ὑποχωρῇ. Διὰ τοὺς Ἕλληνας ἡ ἰδέα τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Πατρίδος εἶναι βεβαίως ἀναποσπάστως συνδεδεμένη μὲ τὴν ἰδέαν τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν δικαίων ἐθνικῶν μας διεκδικήσεων, ἡ ὁποία αὐτὴν τὴν φορὰν δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ πάρῃ σάρκα καὶ ὀστᾶ καὶ ἡ Ἑλλὰς ν' ἀποκατασταθῇ εἰς τὰ φυσικά της σύνορα. Αἱ διεκδικήσεις μας δὲν δύνανται νὰ θεωρηθοῦν παρ' οὐδενὸς ὡς κατακτητικαί, ἐμπίπτουν δ' ἐντὸς τῶν ἀρχῶν ὄχι μόνον τῆς χάρτας τοῦ Ἀτλαντικοῦ ἀλλὰ καὶ τῆς ἀρχῆς ὅτι ἕκαστον κράτος καὶ δὴ ἐκ τῶν νικητῶν τοῦ πολέμου δικαιοῦται νὰ ἀπολαύσῃ τὴν ἐλευθερίαν του διὰ τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ κάθε φόβον. Δὲν δύναμαι νὰ προσθέσω περισσότερα διότι δὲν εἶναι ὥρα ἀκόμη δι' ἡμᾶς τοὐλάχιστον νὰ συζητήσωμεν ἐπ' αὐτῶν δημοσίᾳ. Ἔχει ὅμως ἤδη γίνῃ μὲ ἄγρυπνον προσοχὴν ἡ προσήκουσα προεργασία ἡ ὁποία θὰ βασίσῃ τὴν ἐν καιρῷ τελικὴν ἐργασίαν διὰ τὴν ὁριστικὴν τακτοποίησιν τῆς ζωτικῆς αὐτῆς καὶ μεγάλης διὰ τὸ Ἔθνος μας ὑποθέσεως. Καὶ βεβαίως τότε δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ βαρύνουν εἰς τὴν πλάστιγγα τὸ Δίκαιον καὶ αἱ ἀμέτρητοι θυσίαι τοῦ ἑλληνισμοῦ.

Ἡ ἄνευ ὅρων ὑποταγὴ τῆς Ἰταλίας τὸν Σ/βριον τοῦ 1943 ὑπῆρξεν ἐκ τῶν εὐτυχεστέρων γεγονότων τοῦ παρελ-

[32.18]

θόντος ἔτους ἰδιαιτέρως δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας, οἱ ὁποῖοι εἴχομεν πρῶτοι νικήσῃ τὴν Αὐτοκρατορίαν τοῦ Μουσολίνι. Διὰ δηλώσεών μας πρὸς τὸν διεθνῆ τύπον καθωρίσαμεν σαφῶς τὴν θέσιν μας ἐναντίον τοῦ συνεμπολέμου μὲ τὴν Ἰταλίαν χωρὶς μὲ τοῦτο νὰ παρεμβάλωμεν προσκόμματα εἰς τοὺς Συμμάχους οἱ ὁποῖοι ἔκριναν αὐτὴν ὡς ἐπίκαιρον πολιτικήν. Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ἰταλικῶν ὑποθέσεων ἡ ἁρμοδιότης τῆς ὁποίας σὺν τῷ χρόνῳ θὰ διευρυνθῇ, ἡ Ἑλλὰς ἐξησφάλισε ἴσην θέσιν πρὸς τὰς ἄλλας συμμετεχούσας Δυνάμεις. Τὴν ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ ἀντιπροσωπείαν μας ἀνέλαβεν ὁ Πρέσβυς κ. Ι. Πολίτης.

Διὰ τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω συντελεσθεῖσαν τριετῆ ἐργασίαν, συνέπραξαν ἀποτελεσματικὰ πάντες οἱ κατὰ καιροὺς συνάδελφοί μου, ὅσον καὶ οἱ Ἀξιωματοῦχοι οἱ διοικήσαντες τὰς Ἐνόπλους Δυνάμεις, πρὸς πάντας δὲ αὐτοὺς καὶ τοὺς συνεργάτας αὐτῶν, πρὸς τοὺς ὑπὸ τὰς διαταγάς των ἄνδρας καθὼς καὶ πρὸς ὅλους ἐν γένει τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους τοὺς ἐκτελέσαντας τὸ καθῆκον των ἀπευθύνω ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν καὶ εὐχαριστίας.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ :

Πρὶν τελειώσω θὰ ἐπεθύμουν νὰ σᾶς εἴπω ἀκόμη μερικὰς σκέψεις περὶ τοῦ μέλλοντος. Ὅσα θὰ σᾶς ἐκθέσω εἶναι γνωσταὶ ἀλήθειαι τὰς ὁποίας ἐπανειλημμένως ἐτόνισα εἰς προηγουμένους λόγους μου, αἱ ὁποῖαι ὅμως πρέπει νὰ καλλιεργοῦνται διὰ τῆς ἐπαναλήψεως διὰ νὰ καταστοῦν κοινὴ πολιτικὴ συνείδησις.

Ὁ ἀγών, ποὺ διαρκεῖ ἤδη ὑπὲρ τὰ τέσσαρα χρόνια, ἀποτελεῖ ἀντίθεσιν μεταξὺ δύο κόσμων ἐκ τῶν ὁποίων ὁ ἕνας συγκροτεῖται ἀπὸ τὸ σύνολον τῶν πολιτικῶν, ἠθικῶν καὶ πνευματικῶν ἀξιῶν, τὰς ὁποίας κατέκτησαν οἱ ἄνθρωποι διὰ μέσου τῶν αἰώνων καὶ διὰ μεγάλων θυσιῶν. Ὁ ἄλλος ἐκπροσωπεῖ τεχνητὴν κατάστασιν βασιζομένην ἐπὶ ἀρχῶν αἱ ὁποῖαι εἶναι πρωτόγονοι καὶ μὲ τὰς ὁποίας ἐκυβερνῶντο αἱ ἀνθρώπιναι κοινωνίαι κατὰ τὰς σκοτεινοτέρας περιόδους τῆς ἱστορίας.

Πρόκειται περὶ τῆς ἀδιαλλάκτου ἀντιθέσεως μεταξὺ τοῦ δημοκρατικοῦ καὶ τοῦ μονοκρατικοῦ ἰδεώδους. Τοῦ τελευταίου τούτου καρποὶ ἐλεεινοὶ εἶναι ὁ Φασισμὸς καὶ ὁ Ναζισμός. Τὰ συστήματα αὐτὰ ἀφ' οὗ ἐπεβλήθησαν βίᾳ εἰς τὰς χώρας ἐκείνων ποὺ τὰ καθιέρωσαν προσεπάθησαν νὰ ἐπεκταθοῦν πολεμικῶς εἰς ὅλον τὸν κόσμον διὰ τῆς

[32.19]

ὑποδουλώσεως αὐτοῦ. Ἡ θέλησις ἑνὸς μόνον, ἐκείνου ὁ ὁποῖος αὐθαιρέτως συγκεντρώνει εἰς χεῖρας του τὴν ὑλικὴν ἰσχύν, ὡς ἀρχηγὸς τοῦ Κράτους ρυθμίζει τὸν πολιτικὸν κοινωνικόν, ἠθικὸν καὶ πνευματικὸν βίον τῶν λαῶν ποὺ περιπίπτουν εἰς τὴν τυραννίαν αὐτήν. Εἰς τὰς ἐπιταγὰς τοῦ τυράννου ὀφείλεται τυφλή, θὰ ἔλεγα κτηνώδης ὑπακοή. Δίκαιον, ἠθικαὶ ἀρχαὶ καὶ ἀξίαι καταργοῦνται, ὑπεράνω δὲ πάντων δὲν ὑπάρχει παρὰ ἡ βία.

Τί εἶναι δημοκρατικὸν ἰδεῶδες τὸ ὁποῖον κατήργησαν οἱ ἐχθροὶ ἡμεῖς δὲ ἀγωνιζόμεθα διὰ νὰ τὸ διατηρήσωμεν καὶ νὰ τὸ ἀναστηλώσωμεν; Ὅταν λέγομεν δημοκρατίαν ἐννοοῦμεν ἐν πρώτοις ὡρισμένον πολίτευμα, τοῦ ὁποίου κύριον γνώρισμα εἶναι ἡ λειτουργία ἐλευθέρας λαϊκῆς ἀντιπροσωπείας, ἀσκούσης τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν. Τὸ πολίτευμα αὐτὸ τὸ ὁποῖον δύναται νὰ εἶναι βασιλευόμενον ὅπως εἰς τὴν Μ. Βρεττανίαν ἢ προεδρευόμενον ὅπως εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἔχει οὐσιαστικὸν περιεχόμενον, δὲν εἶναι δὲ μόνον σύστημα ὀργανώσεως τῆς Πολιτείας ἀλλὰ ἀποτελεῖ εἰδικὴν μορφὴν τῆς πολιτικῆς ζωῆς.

Δημοκρατία δὲν σημαίνει ἁπλῆν ὑποταγὴν εἰς τὴν θέλησιν τῆς πλειοψηφίας. Τὴν χαρακτηρίζει κυρίως ὁ σεβασμὸς πρὸς τὴν μειοψηφίαν ἡ ὁποία διὰ τῆς ἐλευθέρας λειτουργίας τῆς πολιτικῆς ζωῆς, ἤτοι διὰ τῆς ἐλευθερίας τῆς σκέψεως καὶ τῆς συζητήσεως, μετατρέπεται εἰς πλειοψηφίαν διὰ νὰ πάρῃ τὴν Ἀρχήν. Κατὰ συνέπειαν Δημοκρατία δὲν σημαίνει ἀνορχίαν, οὔτε εἶναι ἀντίθετος πρὸς τὴν ἰδέαν μιᾶς κρατικῆς συστηματικῆς ὀργανώσεως τῆς κοινωνίας πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν γενικῶν σκοπῶν τῶν τάξεων καὶ καθοδήγησιν τῆς ἀτομικῆς προσπαθείας πρὸς πραγμάτωσιν αὐτῶν διὰ τῆς ἐξελίξεως καὶ τῶν νομίμων ἀγώνων.

Δημοκρατία ἐξ ἄλλου δὲν εἶναι συνώνυμος πρὸς τὸν ἀτομικισμὸν ἐξ οὗ ἀτέρρευσε ὁ οἰκονομικὸς λιμπεραλισμός, ὁ ὁποῖος ἤκμασε καὶ εὗρε θέσιν εἰς ἐποχήν, ὅπου αἱ μορφαὶ τῆς οἰκονομικῆς ἐνεργείας ἦσαν ἁπλούστεραι, ἡ κατανομὴ τῆς οἰκονομικῆς δυνάμεως πολὺ εὐρυτέρα καὶ ἡ ἀντίθεσις τῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων τῶν τάξεων ὀλιγώτερον ὀξεῖα.

Δυνάμεθα ἑπομένως νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ οἰκονομικὸς φιλελευθερισμὸς δὲν ἁρμόζει εἰς τὴν σημερινὴν ὀργάνωσιν τῆς κοινωνίας οὔτε συμβιβάζεται πλέον πρὸς τὴν λαϊκὴν συνείδησιν περὶ τῆς θέσεως καὶ τῆς σημασίας τοῦ ἀτόμου ἔναντι τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

[32.20]

Ἡ ἰδέα ὅτι ἕκαστος δύναται νὰ εἶναι ἐλεύθερος νὰ χρησιμοποιῇ τὰ ἴδια ἢ τὰ ξένα μέσα παραγωγῆς διὰ νὰ κερδίζῃ ἀνεξελέγκτως μὲ τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ἐντεῦθεν θὰ προκύψῃ τὸ μέγιστον τῆς κοινωνικῆς ὠφελείας διὰ τῆς παροχῆς ἐργασίας καὶ διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς Ἐθνικῆς οἰκονομίας εἶναι πλέον πεπαλαιωμένη ἀρχὴ καὶ ἀσυμβίβαστος πρὸς τὰς συγχρόνους ἀντιλήψεις.

Ἡ ἀτομικὴ πρωτοβουλία ἀποτελεῖ βεβαίως σημαντικωτάτην κοινωνικὴν δύναμιν, τῆς ὁποίας οὐδεμία κοινωνία δύναται ἀκινδύνως νὰ στερηθῇ. Ἀλλ' ἡ ἀτομικὴ πρωτοβουλία δὲν δύναται τώρα πλέον νὰ κατευθύνεται μόνον εἰς τὴν δημιουργίαν κερδῶν τὰ ὁποῖα κατὰ μέγιστον μέρος, ἱκανοποιοῦν μόνον αὐτήν.

Ἡ κοινωνία σήμερον ἐξακολουθοῦσα νὰ ἐμπιστεύεται τὰ παραγωγικὰ μέσα εἰς χεῖρας τοῦ ἀτόμου, ἀξιοῖ παρ' αὐτοῦ νὰ δημιουργῇ κοινωνικὰς χρησιμότητας, ὁπότε καὶ μόνον δικαιοῦται νὰ πραγματοποιήσῃ ἐν μέτρῳ ὀρθῷ ἀτομικὴν ὠφέλειαν, ὡς δικαίαν ἀμοιβὴν τοῦ ἀτόμου ἀνάλογον πρὸς τὴν ἀξίαν τῆς παρασχεθείσης κοινωνικῆς ὑπηρεσίας.

Ταῦτα δὲν δύνανται νὰ ἐπιτευχθῶσιν ἄνευ ἀποφασιστικῆς ἀλλὰ καὶ λελογισμένης ἐνεργείας τοῦ κράτους. Διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοιούτου προγράμματος δὲν εἶναι ἐν τούτοις ἀναγκαῖον νὰ μεταβάλλωμεν τὴν πολιτείαν καὶ τὴν κοινωνίαν εἰς στίβους ἀκαταστασίας καὶ βίας ὅπως εἰς τὰ ὁλοκληρωτικὰ Κράτη.

Τὸ ἐλεύθερον δημοκρατικὸν Κράτος δύναται ν' ἀναλάβῃ ἐπιτυχῶς τὴν ἀποστολὴν ταύτην καὶ νὰ φέρῃ αὐτὴν ἀσφαλέστερα εἰς πέρας χρησιμοποιοῦν τὸν αὐτὸν μηχανισμὸν τῆς ἐλευθέρας συζητήσεως καὶ τοῦ ἐλέγχου διὰ μέσου τῆς λαϊκῆς Ἀντιπροσωπείας.

Ἀλλ' ἐννοεῖται ὅτι καὶ οἱ θεσμοὶ ποὺ ἀποτελοῦν τὴν οὐσίαν τῶν ἀστικῶν δημοκρατικῶν πολιτευμάτων πρέπει νὰ ὑποστοῦν νεωτεριστικὴν ἐξέλιξιν ὥστε νὰ προσαρμοσθοῦν πρὸς τὰς νέας λαϊκὰς ἀπαιτήσεις καὶ ἀνάγκας. Τὰς λαϊκὰς ἐλευθερίας δὲν πρέπει ἐφεξῆς νὰ δεσμεύουν ἢ ἐκμεταλλεύωνται ἰσχυροὶ κομματικοὶ παράγοντες ἐπηρεαζόμενοι οὐσιαστικῶς ἀπὸ τὸ ὠργανωμένον κεφάλαιον οὔτε ἐξ ἄλλου ἐπιτρέπεται νὰ δύνανται ἐν ὀνόματι τῆς τάξεως νὰ τὰς ἐπιβουλεύωνται καὶ τὰς καταπνίγουν δυναμικοὶ οἱοιδήποτε παράγοντες ἔχοντες τάσεις πρὸς ὀλιγαρχίαν. Διὰ νὰ ἀποκτήσουν οὐσιαστικὸν περιεχόμενον αἱ δημοκρατικαὶ ἐλευθερίαι πρέπει τὸ κράτος νὰ περιφρουρηθῇ κατὰ τῶν

[32.21]

παντὸς εἴδους παρεμβάσεων αὐτῶν καὶ ἐξ ἄλλου νὰ καταστῇ πράγματι ἐξυπηρετικὸν τῶν συμφερόντων τῶν μεγάλων λαϊκῶν μαζῶν καὶ ἡ λέξις ἰσότης νὰ προσλάβῃ, πλὴν τῆς πολιτικῆς ἐννοίας τὴν ὁποίαν ἔχει, καὶ οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ἔννοιαν.

Ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ κύκλου ἰδεῶν πιστεύομεν ὅτι μεταπολεμικῶς θὰ δεήσῃ νὰ ἐπέλθῃ ἀνακατανομὴ τῆς καταναλωτικῆς δυνάμεως καὶ ἀνύψωσις τῆς ἀγοραστικῆς ἱκανότητος τῶν μεγάλων μαζῶν. Πρὸς τοῦτο ἡ καλυτέρα κατανομὴ τῶν εἰσοδημάτων θὰ εἶναι εἰς τὸ μέλλον ἀξίωσις, ἡ ὁποία θὰ προβληθῇ ἀπὸ πάσης πλευρᾶς ἐπὶ τῇ βάσει καὶ αὐτῶν τῶν ἀρχῶν τῆς διακηρύξεως τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Ἀποκλείεται ἐφεξῆς τὸ γενικὸν παλαιὸν οἰκονομικὸν παράδοξον τῆς γενικῆς ὑπερπαραγωγῆς ἐν τῷ μέσῳ γενικῆς ὑποκαταναλώσεως. Θ' ἀπαιτηθῇ καὶ ἕνεκα τούτου ἀναπροσαρμογή τις τῆς παραγωγῆς καὶ κατεύθυνσις τῆς οἰκονομίας πρὸς διεθνῆ συνεργασίαν. Ἡ προσπάθεια πρὸς πραγματοποίησιν μιᾶς τοιαύτης ἐξισορροπήσεως χάριν τοῦ γενικοῦ καλοῦ θὰ ἀπαιτήσῃ ἀποτελεσματικὴν παρέμβασιν τοῦ Κράτους ἥτις μολονότι ἐκτεινομένη ἐπὶ τῆς ὅλης οἰκονομικῆς δραστηριότητος δὲν θὰ πρέπῃ πάντως νὰ εἶναι τοιαύτη ὥστε νὰ παρεμποδίσῃ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀτομικῆς πρωτοβουλίας καὶ ἱκανότητος, ἡ ὁποία θὰ πρέπῃ νὰ διατηρήσῃ τὴν θέσιν της εἰς τὴν κοινωνίαν.

Γενικῶς τὸ οἰκονομικὸν κριτήριον ἐν τῇ Ἐθνικῇ Οἰκονομίᾳ θὰ παραχωρήσῃ ἐφεξῆς τὴν θέσιν του εἰς τὸ κοινωνικοοικονομικὸν κριτήριον. Οἱ γενικοὶ σκοποὶ θὰ ἐπιτευχθοῦν μόνον διὰ τοῦ ἐπηρεασμοῦ τῶν πραγματικῶν συνθηκῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας διεξάγεται ἡ παραγωγὴ διὰ τὴν ὁποίαν τὸ Κράτος πρέπει νὰ καταβάλῃ ἰδιάζουσαν προσοχήν.

Ἡ κρατικὴ παρέμβασις θὰ εἶναι ἰδιαζόντως ἀπαραίτητος ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς νομισματικῆς πολιτικῆς, ὅπου ἡ κληρονομία τοῦ πολέμου ἰδίᾳ διὰ τὴν Ἑλλάδα θὰ δημιουργήσῃ τὰ ὀξύτερα προβλήματα. Ἡ ἀσφαλεστέρα ἐγγύησις τοῦ σταθεροῦ νομίσματος θὰ εἶναι ἡ ἀνοικοδόμησις τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας ἐπὶ ὑγειοῦς βάσεως. Συνεπείᾳ ὅμως τῶν μεγάλων πολεμικῶν καταστροφῶν ἐπάνοδος εἰς τὰς ὁμαλὰς συνθήκας δύναται ν' ἀναμένετσι μόνον μετὰ σύντονον ἰδικήν μας ἐργασίαν καὶ γενναιόδωρον βοήθειαν καὶ συνεργασίαν ἐκ μέρους τῶν οἰκονομικῶς ἰσχυρῶν Κρατῶν.

Ἡ ἀλληλεξάρτησις τῶν χωρῶν εἶναι τοιαύτη ὥστε

[32.22]

μόνον ἐγκατάστασις παγκοσμίου τάξεως, ἀποδιδούσης ἴσην σημασίαν εἰς τὰ συμφέροντα ὅλων τῶν χωρῶν δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ πραγματικὰ καὶ διαρκῆ πλεονεκτήματα δι' ἑκάστην τούτων.

Πρὸς αὐτὰς τὰς ἀρχὰς κατευθύνεται ὅλος ὁ Κόσμος καὶ ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἔχοντες τὸ δῶρον τῆς προσαρμογῆς δέον νὰ στραφῶμεν ἐγκαίρως πρὸς αὐτὰς σταθερῶς καὶ ἀποφασιστικῶς.

Νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι ἡ ἀναταραχὴ τοῦ σημερινοῦ καταστρεπτικοῦ πολέμου, θὰ μᾶς ὁδηγήσῃ εἰς μίαν καλυτέραν αὔριον σύμφωνον πρὸς τὴν λαϊκὴν ἐπιθυμίαν, ἡ ὁποία θὰ μᾶς ἀσφαλίσῃ μίαν πληρεστέραν κοινωνικὴν δικαιοσύνην ὑπὸ μίαν προϋπόθεσιν, ὅτι θὰ ὑπάρξῃ ἡ κοινωνικὴ συνεργασία καὶ ἀλληλεγγύη ὅλων τῶν Ἐθνικῶν παραγωγικῶν παραγόντων πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Μόνον τοιουτοτρόπως θὰ κρατηθῇ ἡ τάξις χωρὶς τὴν ὁποίαν ἡ ἐλευθερία ἐκφυλίζεται εἰς ἀναρχίαν.

[32.23]

[33.1]

16

(συμπεριφορές ή Δ Μιχαηλίδη)

1) Γραμμένο στή Σαντορίνη (πότε;)
Τέλος Καλοκαιριού 1944

Πολιτικές Σκέψεις
Τί δαί ἔφερε νά γίνη μιά
συνέντευξη μέ
τόν Σ. Αβη, καί γενικά
μέ ὅλους κ.λ.π.

Νά τό καταλάβω Computer

2) Πάνω σέ ἄρθρο τοῦ Σεφέρη

3. Σεπτεμβρίου 1950 –

[33.2]

Καλοκαίρι 1944

Πολιτικές σκέψεις γραμμένες στό τέλος
τής κατοχής · ἀπό τό καλοκ. 1944 τέλος ὡς τό
πρίν ἀπό τά Δεκεμβριανά

Μιλάει γιά τό πώς πρέπει ν' ἀντιδράσουμε
νά πράξουν ὡς πρός τό ΕΑΜ,
στό τέλος τής κατοχής

Τί πρέπει νά γίνη. πώς πρέπει ν' ἀντι-
μετωπισθῆ τό ΕΑΜ

Ο,

[33.3]

CLASSEUR-DOSSIER "ELEPHANT"
FIRST QUALITY

DU

JUSQU'AU

ANNÉE

Vaapa ε' εδουμεύ αυλή· αλι'γιού
τη σοχτιά σου δγαε να [ψαρα-
λούσε, επειδή σου] σοβα λιν εν
μιάλιτα;

[Ε' μιαν τό ήγάπησε δεν επε
απ γιού μιαν' τη λιλιού σοχτιά
εφά αλι' αμπορεύτη σ[ε]ου
σοχτιάς σου (καλλιάε γοχτά σοβά
τη ιολορινή μα ήσιού;

Τε αποκαλούσαε ε μα ναι'τό
[ψαλτο] ήβλιπα δα δγοχαλι τό-
μπαλό σπίτι του για παλά τη
ελαμπιάτη. Καλο ε' ελαμπιά
λιτο για να σπάι ε' σοχτιά.

~~Διορθ. του βαρυσιού ανδρού~~

XIII

Άχα' δορὸ σου τὸ χρυσόμαλλο
τὸν ανδρὸ δα μοίναμε τὸ νύφο-
πλιο ή αὐτὸ το χρυσομάλλι μοί-
βιαν ἐχο το χαρὸ σοι χωρίς
την ανάγκη θέλαμε σ' ουρανὸ
απο τὸν ὀμορφάντρα σου μὲ

[33.8]

XVII

Η ανάγκη μας κάνει ν' αναζητούμε πάντα καλύτερα μέσα για να ικανοποιούμε τις ανάγκες μας, για να ζούμε ανθρώπινα;

Επιφυλάσσεται στο μέλλον να δώσει την απάντηση. Μόνο αν αρχίσει κανείς να το σκέφτεται και στα ουσιαστικά της

[33.10]

[33.11] 1

Δημοτικά τραγούδια
Κάτω Δεκελείας

Το σημερινό δείπνο-αριστερό μας δεν
έχει τίποτε ιδιαίτερο πρόγραμμα. Θέλω
αρκετοί από εσάς θα γνωρίζουν ήδη
και τ' άλλα τα οποία δεν είναι μόνο
στον ο δάσκαλος επιμένει, είναι ότι
αυτά δεν διαμορφώνουν ένα αρχαϊκό
περιβάλλον. Η αρκετοί συμβάλλουν
τη δημιουργία τους για τη συγκίνηση
τους και ο λόγος αυτών αλλάζει
αρκετά ένα.

Έχω τ' άλλα μέρη αυτή έχει αρχίσει
ένα διάστημα και μ' αλλαγή
δια έτσι όπως θα τα άκουσε εγώ
μετά.

Τ' έχω για δημιουργία σκάφης
και για δάσκαλο αρχαϊκών ήχων
φορέσει τα δικά μου. Ο ένας
θα τραγουδήσει τους πρώτους τα
για δύο και τη δεκαεφτά
και ο άλλος θα τους τραγουδήσει
για δύο άγριες δύο αγαπημένες
δεκαεφτά και δημιουργήσουν
τους χορευτές

Η συνεδρίαση της Δευτ, για
τον μισθό από την προηγούμενη
και τη διδιορισμό γιατρού
από αρχαιότητα και την αύξηση
της αρχαίας. Ήρε γνώση ότι και
αλλοι οι γιατροί συνεδρίασαν της Δευτ
δα ξαναρχίσουν. Ο υπάλληλος της
συνεδρίας είναι ένα αρχαίο.

Οι γιατροί για αυτό δεν
μπαίνουν συμφωνία. Την δεν φρο
ντίζουν ούτε όλοι μαζί για την
εφαρμογή. Ν' πάνε για δεκάρα
κανείς κάθε μέρα, τη δεν μπο
ρούν μόνοι τους με αυτή, μόνον
ο γιατρός είναι για τους, δε συνεχίζουν
το ταξίδι τους. Την για αυτό ότι
αυτό είναι ένα σοβαρό θέμα.
Δε μπορούν ακόμα όλοι μαζί ούτε
η συμφωνία που είναι η εφαρμογή
της ίδιας της δημοσιότητας και
της αρχαίας εργασίας. Δεν για αυτό
<u>τώρα</u> δεν δα μπει εφαρμογή, ούτε
γιατροί, ούτε άλλοι, μαζί γιατί, όλοι
είναι τους απορούν. Η δημοσιότητα
του μόνο για μια δημοσιότητα

μια λέξη μια ετυμολογία.

Η γραφή αυτή η πιο λεπτή δεν είναι ετυμολογική. Και οι δύο εγραφόταν δηλ. μια οι δυο για ορθογραφία. Αρα όμως αυτό η δεύτερη δεν είναι ετυμολογική γραφή αλλά ορθογραφική, σημείωση ετυμολογική. ~~Δεν το~~ Και αυτή η πιο λεπτή για δύο ερωτήσεις γιατί η αδελφός γράφεται στον τ με δύο γ και όχι με ένα γ; Δεν είναι το ίδιο γράμμα; Δεν είναι ετυμολογικό αυτό; Δηλαδή μήπως αυτή η γραφή των διπλών συμφώνων δεν είναι ετυμολογική και στις άλλες περιπτώσεις; Εδώ μπορεί κανείς να πει ότι η γραφή αυτή είναι ετυμολογική αλλά μόνο στα ομόρρια έρχ. Δεν μπορεί κανείς να πει ότι ο λαός, ο μέσος, σκέφτεται έτσι όταν γράφει ο δάσκαλος από τον δάσκαλο

των αρχαίων. Κάθε ένας ελαφρός
μας. Θέλαμε όμως το λαμπρόν
ανρίνο, ελαφρό μέσα ~~στο~~
το λαμπρόνι και δυνατό
μεσα.

Τι δε γίνεται; Θέλαμε μια ωραία
αρχαιότητα. Πάρα πολύ ένα καρ-
μα στην αρχή μας. Θέλαμε
ναναλαβάς ~~τα~~ και ευλύγιστη σε
λόγια.

Το αρχείο έπαιζε ένα λαμπρό
ένα μέλημα με κάθε ναναλα-
βαρόλιτη αρχή και λυγε-
μένη. Καλόμα, θέλαμε ο ήχος
μένα, λαμπρό μεν αλλά σε
κάθε της κλιμακώσεις ένα λίγο
λιγο αέρι βαρύ.

Το τσέλο έπαιζε αρχή και
σε αργόσυρτο όμως λίγο γρήγορη
του κρίσου. Δύο μεγάλες λαμπρόνια μας
ερμηνεία δίναμε να δείξουμε
μόνο όλες ευκολίες της μέσης
φωνής, αλλά λαμπρόνια και
την εμπειρία μέσα έκφραση. Θέλω
η πλήρη αρέσει η μουσική ότι

οι αναγκές σου δε θα πάνε πολύ
μακριά. Σκληρή ζωή αυτή
γυναίκα έχει δικαίωμα να κλαίει ο
άλλος, άν η γυναίκα του πεθάνει
για αρκετές ώρες ~~το~~ δικαίωμα της
έχει, για αρκετές μέρες θα κρατήσει
η οδύνη του, για αρκετούς μήνες
η νοσταλγία, για αρκετά χρόνια
η μνήμη, ~~το υπόλοιπο~~

Γιατί έτσι είναι που αρχίσαν
από το Κράτος γιορτή. Πλερία
ελευθερία του τύπου για τις εκκλ

Πλερία αρχίσαν η μισή απ
όσους τους έβρισε, απ' την αρχή
για σου ανήκουν τα δικά σου
και κατά το σπίτι ζει η σοφή μου
ειδή, άν εσύ δεν θέλεις να σπ
μαζώ

Δεν την έπαιρνε ο Γιαννάκης να
αγοράσει, να' χεις δικά του τα πιο ωραία
και τα πιο ακριβά, να πηγαίνει
στη συνοικία τους ν' αφήνει να
κοκκαλώνει, αυτή

Ή δεν;

Αν δεν, θα ξαναπάω, και αν
δεν ξαναπάω τότε θα σκεφτώ
τι να κάνω

Και σκεφτόμουν ώσπου να φτάσω
στο σπίτι μου. Σκεφτόμουν ότι δεν
μπορούσα να πάω στον Ιωσήφ
γιατί δεν είχα λεφτά. Θα
μπορούσα να δανειστώ. Αλλά
τι θα έλεγα, ότι χρειάζομαι τα
λεφτά; Θ' αναγκαζόμουν μετά
να δανειστώ τα λεφτά για
τα λεφτά της, δε μπορούσα ποτέ
να ξεφύγω από τον φαύλο
κύκλο της

Γι' αυτό θα πηγαίνω όπως
πάντα και θα δω τι θα γίνει
μετά. Θα σκεφτώ αργότερα
τι να κάνω

Δὲν θὰ ξαναμιλήσω γιὰ τὸ [illegible] - θὰ μιλήσω μόνο γιὰ τὸν ἑαυτό μου καὶ γιὰ τοὺς ἰδίους. Δὲν ἐπιθυμοῦμε, ἀπολογούμεθα οὔτε

ἔχουμε ἀνάγκη νὰ μιλήσουμε γιὰ τὸ θέμα τοῦ ἀνδρισμοῦ. Ὁ ἄνδρας ὀφείλει νὰ ἀποδείξει στὸν ἑαυτό του ὅτι εἶναι ἄνδρας. Ἐκεῖνος ποὺ κρίνει ἄνδρα εἶναι ὁ ἄνδρας ὁ ἴδιος.

Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ κρίνει κανεὶς ἄνδρα ἐκτὸς ἀπὸ ἐκείνους ποὺ μοιράζονται τὸν ἴδιο ἀγῶνα. Θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι ὁ ἑαυτός.

Κανεὶς ἐδῶ δὲν ἔχει γράψει τὴν ἱστορία τῆς ἐποχῆς μας ἀπὸ τὴν ἄποψη τῶν ἡττημένων. Θὰ ἤθελα νὰ τὸ κάνω ἐγὼ αὐτὸ τὸ βράδυ.

Τὸ κυβερνητικὸ πρόβλημα. Ἐκεῖνος ποὺ κυβερνᾶ ἔπρεπε νὰ ἔχει τὴν ἀνάγκη νὰ ἀντιπαρέρχεται ὅλες τὶς ἀνάγκες τοῦ ἀνθρώπου (ἀνάγκες γιὰ ἀπόλυτο ἔρωτα, ἀνάγκη γιὰ ἔργο, ἀνάγκη γιὰ νόημα)

β) χαμηλότερη - ευγενής χαμηλή
καταγωγή - ευγενούς. (προικιά σου
δεν σημειώνουμε μόνο προίκες
δεν μας ή μαλλιά των προ-
σωπων, διότι και τα μαλλιά άλλων
εμπροσθοτόνους μας χαίνει αυ-
τής και τα μαλλιά προσώπου δεν
έχουν. άλλα χαμηλή αυτή)

ββ) αντιπροσωπευτική βασιλικό λαό
Οι λαοί αυτή είναι ήσυχοι ~~εργάτες~~ εαρινοί
ή τα άγρια πουλιά (ο άγριος αυ-
τιμός πουλιά ή ιδιότητα μαρ-
για να προσπαθεί ήν τη χαρά
ήν τον άγριον αγαπημένο πουλ-
για για αγαπημένη νεολαία ε-
γή και εσύ την εαρινή και εσύ
επιπλήν των άγριων αγαπημένων (εδώ
πάνω τους επιλογούς)

Δεν αρέσει να χαιρόσουν να άγρια
πουλιά εγώ τέλος, γιατί επι
εχθρός ή λαός των πουλιών
γ αγαπημένα τα άγρια τους

Κυρίως γ' αυτά ή κυβερνήσεις
όλων έχουν αρχίσει να αναγνωρίζουν

με εσυχή προσοχή ε/ κατ' ακρίβειαν τον τελευ β/ σου ή έχουν σχεδιαστή χαραμίζω β/ πού να δίνουν για να χάσουν χαμένη εσυχή την αλλαγή τ' δεν έχουν ευκαιρία γ' άγδαρτον αν επιτρέπεται τ' τον νέον.

Από Κυβέρνησις χάσο πιον δα εχ' αγαπώ πιρο (με εσυχή επιρο πολλών σχεδιαστών) από Κυβέρνησις χάσο παλαιών. Δι εαρεσκεία μια δεν να εχ' δίνη αρχή δεν, από δα είναι αι νέοι

Διαφορετικό χάσο ή Μοίρα για τ' Δικηγόρων χρεωστεί έπαινον εν-θυμητικόν (Δεν τ' Καρδιάς για εσυχαπάσαμε όχι έτσι)

Τη Μοίρα να λέγομε από μοιρεί για όμορφα χαμόγελα, τα δάκρυα σου (ειδικά σου), να εχουλώσει α πάει πόμε. Οι δεν σχάρχα από μοιρεί πόμε: Οι θ' χρειαστώ για προσαπολογισμό δεν επιτρέπεται από να λέμε εχ' μόνο τ' τη Μοίρα

τρομερές καταστροφές δίπλα δικαιώ-
νει.

Βρέθηκε να τραγουδούνται ως οι δικ-
ές μας (ο Βαγγέλης, ο Μάρκος, ο Θάνος)
εμφανίζονται από φίλους σ' όλον τον κόσμο.

Καλλιτεχνικό γεγονός βρέθηκε η τραγουδοποι-
ία του Σαββόπουλου

α) να διαμορφώσει νόμιμα τη δομή
της και τη διαδρομή της

β) να αναπτύξει τη σχολιαστική της
ή τη λυρική της φόρτιση

γ) να δώσει την ύπαρξη μουσικής
ιδιορρυθμίας

δ) να ~~φτιάξει~~ ~~αλλ~~ διαμορφώσει το σύγχρονο
δημοτικό τη παραδοσιακή του δομή

Βρέθηκε

α) να υπερβεί καλλιτεχνικά η αγαπη-
μένο χορό

β) να εμπεδωθούν οι δομικές της
οι δρόμοι του 1976. Συγχρονος με τα
ερωτηματικά. Τρόπος αρέσει
ανάγκη ~~γ~~ αγαπούμενο. Τα τραγ-
ούδια τους δομικά αρχίζει
γ αγαπούμε από φίλους δεκ-
απλά

Η συγγραφή εναντίον της ΕΑΜ για
δικής ιδιοχής, και σπουδαίο
[illegible] νέων που να συνοδεύει
σοβαρότητα αφ' ανθρώπου μου η
δημοκρατία γ' άνθρωπος —
τόσο δημοκρατία εστί να μη
συγχαίρεται (σαφή μου αν δεν)
με εναντίον (ενδεχομένως εναν
αλλιώς) μόνιμα

Γράφει για μένα εσύ μη εστί
εστί που ήμουν πάντα
- εμείς εναντίον της
δημοκρατίας εναντίον δικαίου
ήμουν άνθρωπο εναντίον φοβε
δικαίου, βαρβαρισμό, εαυτούς
δεδικαίωμα άνθρωπο

εμφανίσεις αρνητικό για
αρχή και βάση εναντίον ρωσσικό
αρνητικό για' αρχή και
αρνήσεις

Γράφει για σύμφωνο αρνητικό
δεξιού

Ή για δικαίωμα δα με εσύ
κάτω καθολικό βάση

γραμμή και χαμόγελα, ~~και~~ και
χαρά του μεγάλου και του μικρού
ολοχρόνου του μονάχου

Γιατί το μόνο αλλο αρέσει σ'
Σολομιακούς λαούς να δουλεύουν
αλλά μονά σπίρτα - να μη και
ένα από χιλιάδες δύο μονάχα
σου να το διαβάζει άνθρωπος άλλος γ
να δί σημασία μεγάλη αξία
νους

Που δί γελούσες που αρέσει
να δουλεύουν εκεί ; δεν ξέρω.

Συνέχεια ή όχι με την ΕΑΜ ; Δεν
ξέρω. Κανείς από εμάς δεν α
άλλος ή συνέχεια συνδέεται μεγάλη
εξουσία αλλά εκεί σε δεν να ενάλ
λουν τον τόπο και σ' άνθρωπο
νέους κανόνες. Θα μπορούσε να
α άλλος είναι άδικο και ο μεγάλ
δρόμους αλλά σπορά μας. — Αρχίσ
μερικοί, όπου ξέρει γαμπρός μου
σύνδεση σε μια εκδρομικά
μας σ' μας. — Μου γέλασες. — Κ δε
σύνοψη αλλά δικαίωμα ξέρει σου
δεν είναι μπορούμε σ' μας εκεί

γοραίς. Κι εσείς τι αν είχατε
κάνει σαν αυτούς; - Ν. Δηλ. ή θα
κι εγώ δεν είχα σκοπό, θα λέγαμε
δεν ήταν. Δεν μπορεί σαν άνθρωπος
εσείς τη σκέφτεται; Να γλεντούν
σ' τη σκηνή σ' εσείς μόνοι τους,
Νει, εγώ δεν θέλω ανθρώπους γύρω
στην κυβέρνηση, θέλω να είναι ε-
γωιστούς. - Εσείς λέω. Σκέφτεται ότι
η σκηνή δε είναι σαν η δική μου ανθρω-
ρεύτικη. Κι εδώ είναι σε μια σκηνή
πολιτικών, είναι γνωστό ότι ο καθένας
έχει. Κάνει γνωστό είναι δε είναι τη
σκέψη του στην κυβέρνηση θα
κάνουν τη γνώμη τους αρχίσουν
θέλει αλλά είναι παράγοντες. Στην
κυβέρνηση, θα γίνουν οι ανθρω-
ποι σαν εμάς.

Κι τους ακούσες, στην τους εξου-
δίνει παραπάνω, γιατί οι άλλοι
δίνουν; μπορεί να τους εξουδε-
τώσει άλλο γιατί, γιατί οι τους ακούσες
για να μην ενοχλούν τη δική
θέλει ή έχουν μια άλλη μια θέλει
αλλ. Και αν γίνουν αλλά οι πράγματα
γύρω τους θέλει.

Αν ως γαμπρού δεν θέλω
δεν έχω και για τη δουλειά,
δεν είμαι, δεν μπορώ ούτε στη
δική μου γη ν' αγαπηθώ στη
δική μου, δεν θέλω, με τη δικαιολογία
ότι περισσεύουν δικά μου,
να αλλάξω τον τόπο μου.
Ίδιο σπαράγγι. Κάνω. Κανένα
φρόνημα ανδρός. Εκεί δεν είμαι
δικός. Το χωριό με λέει.

Ελευθερία σημαίνει. Η ζωή
μαζί του χωριού και δική
μου του χωριού θα αρχίσουν μαζί
ή άλλο είναι δικό μου αλλά να
βγω και έξω αρκετά ώστε
μακριά μέσα, αρκετά έξω. Εκεί
αρκεί να ακούω εκκλησίασμα και
εκκωφαντικούς αρμόνιους με τη
δική μου καρδιά. Μελέτες σαν άλλοι
αλλού. Η καλή ή κακή αγαπώ με
αυτό εξωτερικό. Η ελευθερία
η έλαμπε αρκετά έξω από
εξωτερικά η καθημερινά, η
δική μου η ελευθερία έμεινε ένα

και Εγκλείω η/ Δαρρός του βαρκιν
σαγιν βόϊδος εμπόλεν. Ή, αρά γε
άγγιον οι ίαμπες μιον του όσο να
λιγγάλα με λάρο άσπρο δα έχομε ζήν
τό ανθρωπάκι με σπίτο γρόσσο
για μήν με τον λύρο πάω μαζί
του Χριστού δα σε σχωράει και κατά
τον εαυτόν, εν δηλαδή αγαπάμε
να γαλαίνουν ανάμεσά μας οι εχθροί
αγαπούς, η χαλασμένος εαυτόν
γοϊδε δαί δα χαμένον τον εαυτόν
μας — Αλλά δα γαφαίνε να μιλώ
για πολλά! Είναι δηλαδή εμένα μήν
θυμάσε αλλά δεν μπορεί να μιλώ
λίγο γιατί σαν με χρειάζομαι τής
λίγο τον λόγον σου η μπορεί και
σαν τον αρέσει. Έχω μπορεί και λίγο
σαν αρέσει γιατί με αγαπάς. Αλλά δα σε
μπορεί δούς αρχές

Τής λέω λαλώ αρέσει η
καλύτερη να έχομε αδελφούς εμείς
χριστιανούς, εδώ αρχαίους
αρχαίους γιατί

[33.40]

Σχ. 60 — 67 [34.1]

(2)

(συνέχεια α. Δ. Μυλωνά)

Για την αφορμή μου
έδωσε ένα βράδυ ο
κ. Σταύρος δημοσιεύοντας
στη λογία ...
το "Εσωτερο Βήμα"
1945;

[34.27]

[34.3]

§16.

Καὶ ἐγὼ δὲν ἀγαπῶ τὸν ἀδύνατον
τὸν ἀνεπαίσθητον ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος δὲν
ἔχει ἐπιθυμίαν νὰ διακινδυνεύσῃ μίαν
φορὰν ὅλην τὴν περιουσίαν του καὶ τὴν ζωήν του.
Καὶ ἐπειδὴ ὁ ἀληθινὸς ἐραστὴς
ἀγαπᾷ τὸν κίνδυνον καὶ εἶναι πάντοτε
ἕτοιμος νὰ θυσιάσῃ τὰ πάντα διὰ τὴν
ἀγαπημένην του, ἐπειδὴ ἡ ἀγάπη
τοῦ εἶναι ἀνάγκη καὶ ὄχι πολυτέλεια,
διὰ τοῦτο καὶ ὁ ἀληθινὸς ἐραστὴς εἶναι
πάντοτε ἀνδρεῖος.

Ἐν τούτοις, κύριοι, ὁ κ. Σκῶρος, ἐγὼ
ὑπερασπίζομαι τὸν ἔρωτα καὶ εἶμαι
ἕτοιμος νὰ ἀποδείξω εἰς ὅλους ὑμᾶς
ὅτι ἡ ἀγάπη μου πρὸς τὴν ἀγαπημένην
μου εἶναι μία ἀνάγκη καὶ ὄχι πολυτέλεια,
καὶ ὅτι ἐπομένως εἶμαι ἕτοιμος νὰ
θυσιάσω τὰ πάντα διὰ τὴν ἀγαπημένην
μου καὶ νὰ παρουσιασθῶ ἐνώπιον αὐτῆς
ὡς ἄνδρειος ἄνθρωπος.

να' ια πολλούν ειδικώς γ λέγ.
« ένεργεια άδικημάτων τρόπον τοιχαν.
άλλο τό ειδικό γρονό δεν εγορ.
ολον ν. Σβώρο νά ρίξη γιά αγαθόν
γαλιά ή όχι δεν εδώρι για ~~αδικ.~~
~~αδικ δραστηριότ~~ αλλά μαρ.
~~πολλούν~~ γρονό για πολλούν
τον αναρχον τρόπο των ένεργειών.

§ Καθ ανδρώπ, τη γραφα ο διανοίγ
αγοράζοντας γι' ~~δε~~ ανεπιγία α λίν
τρόπο των παραγωγών τού
τρόπου. Δεδαιος ~~αυτο~~ ουλ γιά
αρδη γρα ενεργούσε
(λίγα γενικώς) ~~Δε καθόλου~~
για ενεργεια γρα ~~δε καθόλου~~

[34.6]

Ιδέως σαν αρχόντος των μεγάλων αρίστων
των μεγάλων εργαλειοποιών. Τι έκανε
μας ο ιδιοκτήτης στο σχολείο; Ήρχε
(και οι αρετάς αφήγησης βαθύτερης
"Ήτο η "ιδιοκτησία" σου; πόσοι δια το
γενικόν σκοπόν" μας ότι μας το
α. Κύριον μια άσκησης ιδιοκτησίας σου
επρεπώς ιδιοκτησίας, και μετά την
δραπανίδα τη μεγαλοκτησία στο
χρήμα. — Αν μας δεν ήταν ήρχε
το καλύτερο μεγάλο προβλήματα
των αρχαίων γ των ήρωων της μεταπολε
μια, καμία στο ο ίδιος άριστος τρόπος
ο α. Κύριον α μια σχολή, δημιουργία
άλλης μεταπολεμικής. Μπορεί ήρθε
αλλιώς να μην είναι μεγάλη ο
σκαλιστικός αρχαίος ο ιδιοκτήτης
ίδρυμα του Οι καλλιτέχνες
δημιουργία. (δραπανίδα. της σχολής μια
(είναι μια εξαιρετική μεταβολή στο νέο
σχολικόν μάθημα που μοιάζει τη
διαφορά των μεγαλοκτησιών, το μάθημα
που έφτιαξε το ιδιοκτησίας του σχολείου
μας στους μεγάλους αλλοιώνεται ιδιοκτησίας

του Φιχτε, του Καντ και του Fichte. Το
μεταβαίνει αυτή θα μας φέρει από την
καθαρότητα της, (η των αναλυτικών κρίσεων) στην
γνώση ~~της συνθετικής~~ της συνθετικής ενότητας
ιδιαιτερότητας, στην ενότητα της
αντίληψης μέσα σ' όλη την πολυμορφία των
δοσμένων παραστάσεων. Και
αλλοιωμένη είναι και η αρχή της
αρχής μας παρέμεινε' θα είναι μια δεύτερη
ιδιαιτερότητα. Συνεχίζω ο μεν αναλυτικός
καθαρισμός είναι η βάση του καθαρού
ένεκα αναλυτικά ιδιαιτερότητα, δηλ
στην αναλυτική ιδιαιτερότητα της γνώσης
να δεις κάποτε, αγα, στην αγα μεν
συνθετικής, αναλυτικής ιδιαιτερότητα μετά
δηλώσεις ότι ~~αγαπάς~~ η ιδιαιτερότητα στην
των ~~αγαπάς~~ (δι' του αγα γνωστότερα μας
- παρέμεινε ενότητας, στην αναλυτική
α γνώσης αναλυτικής, δεν αγαπάς τον
αγαπάς διαφορά της ιδιαιτερότητάν. Αγα
συνεχίζω στην αναλυτική ιδιαιτερότητα
αγαπάς στο πώς του έργο, αν τυχόν

του άγιατου γαμπρού σαν κι' έσκιζε τα
μαλλιά της για τη σαπουνόπιτα
όλοι σαστισαν κι έμειναν
χωρίς να ρίξουν μια χαρμόσυνη βολή. Εκ
μυστηρίου όπου οι δυτικοί δε χάνουν
το χρόνο τους, κι αλλάζουν τον τρόπο
χαιρετισμού και τα λιγοστά μαλλιά
γιόνι σε δευτερόλεπτα σηκώνουν
της μαλλιάς, τον αρπάζει η αδελφή
του γαμπρού (μαλλιάς) μαζί του
έτσι πάρτε το χρόνο μαγεμένοι
το αρχίζει τον ιερέα γύρω γύρω
δυνατός και ένα χρυσό χρόνο
σταυρώνεται τα μαλλιά μαλλιά
όλοι τη σκηνή αλλά. Μια
"Ώσαννα για σήμερα χαρά, ένα
το άλλο δεν έχει χρό παρά ο
σκοτεινή νύχτα γιόνι για δεν
διάβηκε τη νύχτα αυτή ως χρόνο
ένας δρόμος γιόνι ο σήμερα. Έτσι
μπρος τα μαλλιά μαγεμένα το αρχίζει
τον ιερέα γύρω γύρω σκοτεινό

Θωρα, ο κ. Δουρος κοιμοταν κατα της
προσευχης ωρες. Η γυνη και η αγουα
η στη μεση προσευχουσε δε και
δε κατ' αρχη καμη, η αγιαζος ολους
της σπιτιου. Και αμεσως τις αλλη
μερα πριν ακομα εχουν βγαλει
η αγγελια της φορεματος απο τα βρεγματα,
η αγγελια ~~της φορεματος~~ και η αγιαζος
και η δουλη ξυπνησε ~~στην~~ πριν
απο τις πεντε ωρες, ~~η αγιαζος~~ και
ξυπνησε και η γυνη, η αγιαζος
σπιτιου δεν ηταν ανθρωπος, αλλ' για
αγιο η αγια γαλι αλλη. Τοτε καλεσαν τον
το γειτονα ανθρωπο ~~ο~~ ~~ο~~ ~~ο~~

[34.14]

διαφορετικά τις αρχές της. Αλλά η εκπαίδευση δεν πρέπει να είναι μόνο εκείνη που μεταδίδει γνώσεις, αλλά πρέπει να είναι και εκείνη που καλλιεργεί τις δυνατότητες του ανθρώπου, ώστε να μπορεί να αναπτύσσεται ελεύθερα και αρμονικά. Γι' αυτό το λόγο, πριν η ίδια η αρχή

α

στον οποίο υπάρχουν δύο είδη κύβων, αλλά όχι και των δύο ειδών κύβοι, μπορεί κανείς να εξηγήσει, χρησιμοποιώντας την αναλογία, γιατί η πιθανότητα, ρίχνοντας ένα ζάρι, να φέρει κανείς μονάδα είναι μεγαλύτερη από την πιθανότητα να φέρει δύο μονάδες ρίχνοντας δύο ζάρια. Η πιθανότητα να φέρει κανείς μονάδα ρίχνοντας ένα ζάρι είναι ίση με την πιθανότητα να φέρει κανείς μονάδα ρίχνοντας δύο ζάρια, αλλά η πιθανότητα να φέρει κανείς δύο μονάδες ρίχνοντας δύο ζάρια είναι μικρότερη από την πιθανότητα να φέρει κανείς μονάδα ρίχνοντας ένα ζάρι.

1

Η μόνη λύση είναι η εξαγωγή της από τον γραφέα στον τόπο για τις αστικές γυναίκες και την γυναίκα του σπόρου. Η για τον ίδιο λόγο, γιατί γραφέας και της αναγκαίας για τη διανομή της

[34.17]

Και το φραγκόπουλο ~~έπεσε~~ τις εποχές
για τον εαυτό του οι ίδιοι αντιμαχόταν
ή οι ίδιοι υπερασπίζονταν για τις ίδιες
μια ανταγωνιστικές ομάδες. Είναι ~~που~~
ότι οι ανταγωνιστικοί άνδρες, όλες οι άλλες
τις γραμμές, το γραμμικό, δημιουργικές, εμείς
τα σφυροδαμάζουμε του εμπορικού τ
γ δεν δέχονται από την βαρβαρική
ενότητα σου τους γεμίζει στην εποχή για
να σου έχει σχεδόν τον γραμμικό γρ
σου έχουν οι άνδρες τις φράσεις
θα γεμίσουν για να ~~φτιάξουν~~ παίρνουν τ
φορές για να ~~κλειδώσουν~~ συμβαίνουν τ
φορείς της εμπορικής γραμμής. Και α
τον γρ δεν τον ~~είδαν~~ γεμίζει ο εμπορικ
μαζί στην έχουν γ τον ανταγωνιστικό ο
γεμίσουν ~~γεμίζει~~ στην ανταγωνιστική γραμμή
παίρνει γραμμές, ο παίρνει γεμίσει
γεμίζει, δεν τον ~~είδαν~~ ή εσένα
κομμάτια, οι άνδρες γραμμές τον
εμπορικό τον άνδρα αυτά γ
της άμμου εμπορικής, μαζί και αυτή
στην έχουν ανταγωνιστικό γεμίσει ~~έχουν~~ ή στην
γεμίσει σου από τον δεν τα έχουν στην
φορτώσουν να ~~κλειδώσει~~ γεμίσει στην εμ

Όταν οι ανταγωνιστικοί άνδρες, όλες οι άλλες γραμμές, το γραμμικό, δημιουργικές, εμείς τα σφυροδαμάζουμε του εμπορικού τ

[34.18]

[34.19]

VIII

Β' ἐγαμε και ἐχασε
ἐγαμε τον ἥλιο για γυν αὐτῆς
ου δα εσκε το ἄλογο και ἔγαμε
να εσκοτωσει οτον ~~ιππότη~~ ~~αγγελο~~
~~γαβριηλάκη~~ για αὐτὸν ου α
ἔχει το ἄλογο.

Β' ἥλιος' για δε εἶδε γυναῖκ
~~Ηλιου~~ γυναικα εἶδε ~~γυναῖκα~~
2 το οτι ἐγοαλυδήκαμε τον αγ-
γελον της ἥλιου αὐτὴ α' ἐσκοτω-
θῆ ~~α~~'ὀτὸ ἄλογο σου' δε ειχαν τι'
δουλες να της αγγελειώνει;
1 Κι γάλαξε ~~τον~~ τον ἥλιο ~~της αὐτῆς~~ ~~της~~
τη δυναμη της ἥλιου για
ἔκλεψε το ἄλογο της.
ἔλεγε
Αχα γιατι;

[34.20]

THE POPULATION WAS REDUCED BY 1/8

8·000·000·000

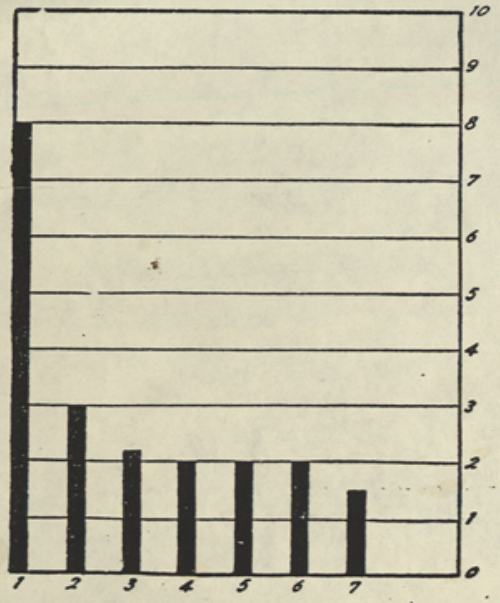
1940

7·000·000·000

1944

Greece in proportion to her population sustained the biggest losses of all the United Nations

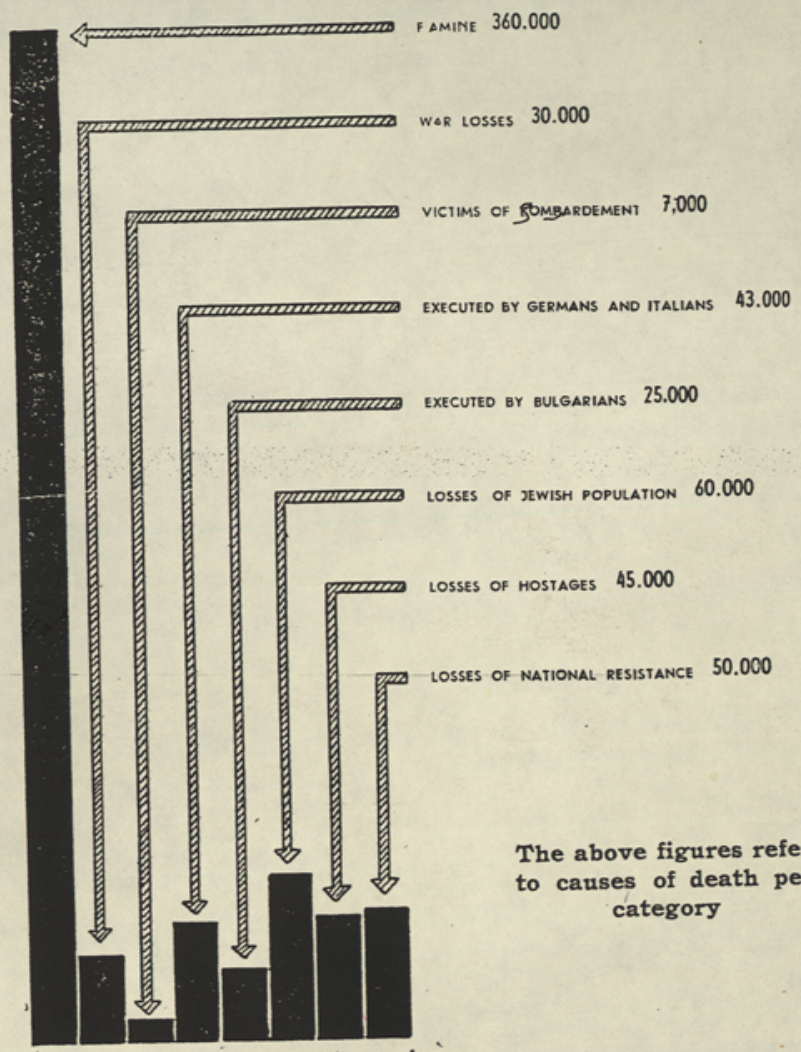

1. GREECE 8 %
2. U.R.S.S. 3 %
3. NETHERLANDS 2.2 %
4. FRANCE 2 %
5. POLAND 2 %
6. YOUGOSLAVIA 2 %
7. BELGIUM 1.5 %

THE SACRIFICES OF GREECE IN THE WAR 1940-1945

[35

DEATHS DURING OCCUPATION AMOUNTED TO 620.000

The above figures refer to causes of death per category

(47)

Edition of the Ligue: "PEACE BY JUSTICE" 1945